J. 240
Mol.

SOLILOQVIA ANIMÆ de passione Jesu Christi

Það er.

Eintal Sálareñ

ar við stalþa sig/hvorsu að hver Christen Madur á Dagléga í Bæn og Andvarpan til Guðs/að Hugleiða þá allra hæleitustu Pínu og Dauða vors Herra JESU Christi/og þar af taka ágiætar Kienningar og þeilnæmar Huggunar til þess að lifa Guðlega og deya Christeléga.

Samanteken úr Gudlegre Kienningu og Bookum þeirra Gomlu Lærefeðra

Af þeim Náttuppiysta Guds Manne.

D. MARTINO MÖLLERO.

Enn vr Þýsku Útlegð að Heidurlegum og Nálærdum Manne/

S. ARNGRÍME JÓNSSYNE á Melstad fordum Officiali Hóla Stiftis.

Þryckt Í SKÁLHOLTE/
Af JÓNE SNORRASyne.
ANNO M. DC. XCVII.

Esaiæ. 53.

Nam hefur sitt líf i Dauðann vtgiefed/ z er lyki sem Spillvyrke reiknadur z hefur bered margra Synder.

Formæle þess sín Bookena hepur Vtlagt.

Gudhræddum og Erlegum Kv ennmans Personum.

Þeim Systrum bædum.

HALLDORU og CHRIS TINU Gudbrands Dætrum.

Mínum Kiærum Systrum í DRÖTne Ósk eg Nåder og Fridar af Gude þyrer JEsum Christum/ med allskonar Lucku og Velferd Lífs og Sálar.

Þar sá Guds Madur hinn Heilage David (minnar Kiærn Systur í DRÖttne) vill rétmæla þa Synd og Þeigensleika/sem Christens Manns Sál a ad hafa til Guds Orda/og so þa Næring sem heíer þar í mikle veitest af Gudde í hans huggunarsama Orde/þa lýker hann Gude og hans Orde vid eirn Lifandi Vatns Brunn/eín Sálutæ vid eitt Villudyr/Hy

nd eður Hiort/sem ad mikꝛlega þyrsteꝛ j sꝛ-
gda Bruña/og seiger David so.

Eins sem hiorteñ langar epter Vatnsbruñ-
enum/ so langar mijna Sæl til þijn DRott-
enn/ Mijn Sæl er þyrst til DRottens/Ja til
DRottens þess lifenda Vatnsbruñe/ Þs. 42.

Nvørium Davids Ordum til Vtlegg-
ingar þeir hinu Lærdu taka þad sem skrijp
ad þinst uñ Hiartar eda Hyndareñar Natt
uru. Ad þetta Dyr fyseſt mest j Nøggorma
Kiøted (Plin. Lib. 8. Cap. 32. og Lib.
32. Cap. 9. Nvørt Kiøt ad er kalldrar
Natturu) sijnum medþæddum Natturlegū
Oþhita þar a ad svala. Eñ þo Dyrenu þyk-
ke Orma Kiøted kallt og vænt matu/þa er þ
þeirrar Tegundar/ad sa jñte steikiande Hi-
te æseſt þess meir/og uppkveikeꝛ obæreleg-
añ Þurk og Þorsta so Dyred sækeꝛ þess m-
kaþlegar j Vatnslæke og Bruña.

Þetta kalla þeir lykt med Mañsins Synd
ugre Natturu/ Ad hun fyseſt og sækeꝛ epter
Syndumum (er rietteleꝛa meiga Eitur Orm-
ar heita) sijnum jñþæddū Gyrndarbrunn þar
med ad svala. Eñ þo ad Medurin hafe Lyst
þar eþ a medañ hū dryger Syndena/þa vakn
ar þo Samleñ og sa jñre Madnreñ sijdañ vid

Salar

Sælareñar Eitur/med Oberelegum Þurk og Þosta til Guds Nadarbruñs/ ad hañ fæe ad svala sier a hönum/hvad eg tala uñ Christna Menñ/sem lata Guds Anda vid sig rada/ þa vill hañ þeirra vitiad hafa/ eñ ecke um Forherdta qvi sunt reprobæ mentis.

Vm þeñan Nadarbruñ talar Gud/Esaiæ 55. Komed hingad til Vatnsins aller sem Þyster ernd. Zach. 13. Kallar hañ opeñ Bruñ/sem fyrer ongvum sie byrgdur/er til hans Þyster. Jerem. 2. kallar hañ Bruñ uñ þess lifanda Vatns/so kallast hañ eirneñ Apoc. 21. og 22. Þesse same Nadar Bruñuriñ seigest JEsus sialfur vera/Joh. 4. Hvors Fyrermyndan ad var sa Hellusteirn/ af hvorium Gud liet Vatnslyndena dasamlega vtspretta/ sinu Folke til Lifgunar og Næringar/ Exod. 17. Num. 20. So sier S. Pall þad sialfur vera/ 1. Cor. 10. Þvi so sem Moyses vard ad sla a Hellurnar eptir Guds Skipan/svo var Vatned ut runnet/ Exod. 17. Num. 20. So vard Christur fyrer vorar Synder særdur/ sleigen/ kraman og sundurmarcañ/ Esa. 53. Capt. Gud gaf oss hönum vtfylgte sa Lifsins og Nadarinnar ureñ/sem oss vitnisbyrdur Endurlausnarenn.

Nu þo ad öll Lyfsagañ Herrens JESV Christi (auk añarar heilagrar Ritninger) leide oss og vijse ad þessum Naadar Brunnū/ Þa er þo sa Lijpsögu partureñ sem hlioodar uñ hans. Gleſſudu Pijnu og Dauda / sa eirna hellste og hiartnæmaste þar til/ sem Gude lætur oss kiesa þeñan Sælar þostañ/ og so und er eins a vorar Syndumþiadar Sæler og Samvitskur/ dreyper og stöckur þvi Lifs og Naadar Vatnenu/ uñ hvört hingad til talad er so sem þeir munu sialfer þramar saña/ er þeñ añ Bækling elska og a hiartad leggia/ hvörjū eg þarf ei med mörgum Ordum ad hæla/ eda ur fraṁhalda/ þvi hañ lofar sig sialfur/ sem sa þarf giörst ad vita er reyner. Hañ hefur æ Dyska Tungu samsettad af heilagre Ritningu sem sia maa / Sa æfiæte Pioon j Pijngarde IESV ttens er Mattinus Mollerus nefnest/ og hñ kallar Soliloqvia Animæ/ Sælerañer Ein tal vid Gud ẽ sielfa sig. Kieñande þar med/ ad Christens Manns Sæla a alldri Jöfulaus ad vera/ helldur sem optast vid Gud og sitt eiged hiarta ad tala/ a þeñan hatt/ sem hier kiesser/ so Diófullū þarf þar ecke Rwm med sijnum Syndsamum Hugrunum.

Eg hefe þrer nockrū Arum þessare Book frwed a vort Modurmæl/ of þvi eg þottist uñ þetta Efne ongvañ Bækling hiartnæm-

are funded

are funded hafa/ Pad og aðors/ ad þesse Hi storiu Parturen / er alment um Hönd hafdur/ helldur enn hiñ Hlute af Lyfsögune Herrans Christi/ sem ad meira Parte er i þim Suñuda ga ↄ aðara Hatijda Gudspiöllū samañtekenn. Pañ Pysku Formaa la hefe eg ecke wtlogt/ vegna þess / þad sama kiemur seirna fraṁ i Bookenne / sem i hañ er spurned. Eg hefe og vijda i þessum Bæklinge vered Liber inter pres/ Pad er/ ecke bundenn vid Bokstafe ↄ Ar kvæde/ Helldur rwinlega wtlagt/ og sumstad ar (þo ovijda) nockud lijted undakteked/ svo sem mier hefur þott epter vorre Malysku/ hellst til Skilnings horfa.

En yckur mijnar Fromu Syslur i DRotte ne/ hefe eg i ondverdu þetta mitt litla Omak a þeim Bæklinge skeinkt og giefed / og yckur þesse Islendsku Soliloqvia ansnad/ferer þo skulld / ad þa þesse Book kom mier fyrst fra Hondum/reyndust mier ongver sem hana mun de so vel jdka/sem þid Badar. Hins og aðars ad þid værud med þessare lijtelle Minningu Amintar og uñbednar/ þañ oskelega uppfyr iada Guds Borna hatt fraṁveigis ad elska og rækia / Eg meina i þeim Skoola DRotte ens ad elldast og aukast/ sem þid erud af yckar Gudhræddu og Ærurijku Forelldrum tilsettar uppfæddar ↄ fræddar/ ↄ þar vid ad lifa ↄ deya

Og

Og þo þid þurfed ecke umbeidne eður Aminninga vid/ sem a þetta og allt gott eruð þwsaslan/ Lof Drottne. Þa sie þo þesse mijn Minning til þess ad laata þa Gaþa Drottens yckur veitta/ hier med Asattast i þañ maata/ ad voru leite / sem hin sæle Hieronymus liet nock um Sveinsvijptum/ reynzlum ad Mient og Gudræckne/ sijn Scripta/ Skijþa Bækur Dedicerodar vera/ af hvórium þesser eru til nefndar Fabiola, Marcella, Eustochium/ Romverskar Kvinnur allar. Og þo eg sporneste vid ad taka yckr til jafnis vid Fabiolam, Marcellam, Eustochium þær menntapullu Kvinnr/ bæde i Ritningū og Tungumalū/ þa tek eg mig þo eingū sijdr saman vid Hieronymum. Oss er sumt Leyfeleyt af heirra Gudlegum Dæmum ad vita / og þo lijted eda myrked af heirra Footsporum epter hafa/ sem Gud vill sijna Naad til gieþa/ hafande hier ad auk/ noog óðrum forn og ny Erlegra Gudhræddra Manna Dæme.

Og med þvi yckar kiære H. Fader/ sem nu hellour a sinne Booka sóin (hvod Gud gieme sem leingst) hefeu vorn Lande til eilijfs Salargagns / vill nu med óðrum hellan Bækling prenta laata/ epter nockra Manna Boon og Leidslu/ og þisse Soliloquia sier kiær hafa/ þa sie eg þo giarnan/ ad sem flestir mætte hesta litt elmootlega Omaks sem eg hefe hier til lagt

mot

njootende verda/ þar med hef eg skilæd mier þad j Skrifara Laun/ ad Prentarinn skylldi hefiaſt litla Formaala ecke undan skilia.
Yckur Systur bædar bid eg/ ad odra/ þessa mijna einfolldu Meining/ vel forrer mier ad virda Vilian forer Verked taka/ ad laata sem ad Ast mune þylgia Aums Giofum.

GVDE Fodur allrar Tædar fel eg yckur bædar a Hendur / med elskuleyum Fodur og Brodur/ Vinum og Vandamonnum / sa sem Lyknarfaderem/ halldi eff og ollum Christnū Mönnum jafnnæm vid ta n skiæra Brunnenn sijna Lyfkröptugu Orda/ verdi Sæler og hiörtu þar med ad næra j þessa heims ad Holldz Motlætum öllum / allt þar til hann eff hiedan farsællega leider / inn j þa nyu og eilijfu Jerusalem / hrar ed vere mun vte og endud þesse auma hiervist/ heims og Holldz Borenatta/ þa ed Gud mun þerra öll Tæren af vorum ad allra sinna Otvaldra Augum / og ecke mun þramar meir vera Sel nie hrygd/ harmur nie Anaud/ þvi þetta Stundlega er þa ordeinat og umlided/ Apoc. 22. Esa. 51. ad 56.

Skrifad a Mel j Midfyrde.
8. Dag Februarij.
Anno 1599.

Arngrymur Jonsen.

Christenz Manns

Smlar Eintal vid sialfann sig/ um Pijnu og Dauda Lausnara vors Jesu Christi/ Ad Menn hana sier til Hiartans huggunar j öllum Motgangi og Anaud um j Minne hafe.

I. Capitule.

Stutt Vndervijsan / hvørnenn Christens Manns Hiarta skal bua sig undir/ ad hugsa riettelega um Pijnuna Herrans JEsu Christi.

Af Es. Spadoms Book. 53. Cap.

Sannlega bar hann vorn Siukdom/ og hlood a sig vorre Angist. En vier hielldum hann ad veraann/ sem af Gude sleginn plagadur og pijndur være. En hann er sök um vorra

um vorra Misgiorda særdur / og sókum vorra Synda lemstradur: Negningemi lá a honum/ so vier hefdum Friden/ og med hans Benū erū vier Heilbrygder vordner.

Smlareñar Eintal vid sialfa sig vt af þessum Spamañsins Ordum.

JESV Christe/Drotten mín ✠ Gud mín/ Eg aum og syndug Mañeskia/ veit ad a efsta Deige villtu openberlega Heimsins aptur vitia/ ✠ Ogn arlegur Eldur mun undañ þier ganga/ og hrædelegur Stormur med þier koma/ þa muntu kalla a Himen og Jord/ so þu munt þa Dæma alt añ Lyd/ Psalm. 50.

Sia þu DROTTEN mín/ þa hlioota allar mínar Synder og Illgiørder þyrer so miorgum þusundum Mana ad openberast/ og aller mínner Glæpir þyrer heilsugum Engla Skara ad Auglýsast / Ei ad eins hvad eg med Verkunum/helldur og so eirnen hvad eg med Ordunum og Nytunum Syndgad hefe/ Psalm. 6.

Þess vegna DRotten mín/ er mitt Hiarta miog

ta miog Sorgbited j mijnu Lijpe/ mijn Bein skielpast / og mijn Sal er næsta hrygg. Mijn Asiana drijpur nidur ad storre Nrygd og er Elleleg Ordeij. Þviad eg veit ad eg er ad syndugu Sæde gieteñ/ og j Syndeñe took mijn Mooder vid mier. Eg medkienne mijnar Misgiørder/ og mijn Synd er jafnan fyrer Augum mier. Mitt Nefud er krannkt/mitt Hiarta er preitt og mædt. Ja/ þra Jlium upp til Nvyrfels er ecke heillt ta mijnum Lijkama/helldur Syndareñar Sar og Lemstur/ allt er þat Bloodrisa og Kaun um hladed. Eg skemest mijn ad lifa/ enn hrædest ad deya/ Psalm. 51.

O mijn Sal/þu Avarfarlausa Eik/ Hvar eru þijner Avexter? Þu visneda og gagnlausa Trie/þu ert verdug ad þu skuer upp heggvast/eg j eilijfan Eld kastast. Hverju villtu audsvara a þeim Deige/þeer þu oft Reikningskap ad giera af ellum þijrum Lijfdøgum/ Ja/eirneñ þyrer hvørt hid minsta Augnablik? Matth. 3.

Þu ert sa hiñvonde Þioon/sem i mijn eru þusund Pund ert skyldugur/og j moote þu Guds Bodordum syndgad lijtur svo hrædeslegast

legá. Þu ert sa Dírue Raadsmañ/sem sijns Herra Gotze hefur eidt. Þeink þu og hugá um/ hvorsu margar goodar Gaafur DRO ttens hefur giefed þier/ Eñ hvorsu illa hefur þu þared med og vanbrvkad þær? Bele vanen er yfer þier/þvi þu hefur ecke hállded hvad j Logmaale DROTTENS skrifad er/ Deut. 27.

Sia þar/Dagur DRottens er þ Hende/ so sem ein snara mun hañkoma yfer þig/ t yfer alla þa sem a Jardrijke byggia. Eg vilde oskvotanda Vatn være j minnu Hofde/ og ad mijn Augu være Tárabrunñur/ svo ad eg Dag og Nott mætte sijta og graata mijnar Synder. Graat t sijt þu Saala minn Laat þijn Tar þliota og renna Deg t Nett so sem eirn Arstraum/ og gieff ei upp/ og þiñ Augasteirn laate ecke af/ þvi sa allra Nædste er grilnur uppa þijnar Misgiorder.

Eg aumi veesæl Manneskia/ Hvad hefe eg giort? Hvad illa hefe eg mj mig þared? Au vij/ Auvij/O þu Grimd hins allra hædsta fall þu ecke yfer mig/ O þu Grimd þess alls Mattugasta/ Hvor kañ vid þier ad stand daast? O hvilijk Sorg/ O hvilijk Skielfing.

hvort

Hvort skal eg hafa mig a þeim Deige / nær
DRotte⁊ Allsvalldande vill Domen̄ halldaz
Hvert skal eg þa m̄tnum Augum reñaz

Sia / Hver mier er Doomaren̄ hverium
ell Fylsn m̄tns Hiarta Openber eru / Vnd
er mier er Helvgte / sem sett Gin og Kverk-
ar upp sperrir / til ad gleypa mig. Til hæg
re Handar sie eg Skara þra Heilogu / hia
hverin̄ eingen̄ Saurugz vera m̄a. Til Vin
stre Handar sie eg Diøpulen̄ / og Flock þeir-
ra Fordæmdu / sem ⁊ eilifan̄ Eld ganga
skulu. Lyte eg til Jardareñar / þa er hun ⁊
einu Bale / og eingen̄ kan̄ þar ad vera / Sk„
ode eg sialfan̄ mig / þa þin̄ eg ecke añad enn
vonda Samvitskn og nagande Orm. Hvad
skal eg seigia? Hvad skal eg til gieraz M̄tn
Hiartans Elde hefr Enda tekid / ⁊ min̄ Hi-
atur er ad Narme orden̄ / Coronan̄ er fallin̄
af m̄tnu Høfde. Gud Naade ad eg hefe svo
sida Syndgad.

Hvert a eg nu þess ad flya / svo ad eg ei
þyrferaz? Til þin̄ min̄ goode JEsu alle-
ina / þitt hefur dyra Blooded tekit m̄tn
Brot / og mig vid þin̄ Fodur sætt.

Þess vegna haf nu Nuggun Sala m̄tn /
⁊ hiner

þínar Synder eru þier fyrergiefnar. Því so hefur Gud elskad Heimen/ ad hann gaf us sín Eingietenn Son/ad aller þeir sem a hann trwa/fyrertapaest eige/ heldur hafe þad eilíf þa Lýf.

Mín Herra JEsu Christe/ eg trwe ad sönu a þig/en hialpa þu mine veikre Trw a Fætur/ Marc. 9. Ja/ Drottenn/ eg trwe af Hiartans Grunne/ og eg veit vissekega ad þu ert komenn j þessa Verolld mier til Hialprædis/ og mig aumann Syndara Holpenn ad giora/ 1. Timoth. 1.

Mín goode Gud/ eg er sannlega eirn af þeim staerstu Syndurum/ Þho Lat mig þína Myskun odlast/ og lat mig safnann j minnu Hiarta þad fagnadar Traust og þa kroptugu Nuggun heyra/ Ad allar mínar Synder sicu mz þínu Bloode og þínu Dauda sannlega baettar og betaladar.

Hvor vill nu aklaga mína Sal? Hier er Gud sem mig Riettlatann gierer/ Hvor vill mig fordæma? Hier er Christur sem fyr er mig er dæenn/ og þad meira er/ upp aptur risenn/ hann sie nu er til Fodursins hægre Hand ar/ og bidur fyrer mier/ Rom. 8.

Ó þu

O þu Heilage ihkusame Fader / Hversu harla mieg hefur þu mig elskad: O þu Heilage Ihkusame Skapare / Hversu Fodurlega hefur þu minst mijn: O þu omælelega Blæska / O þu óseigianlega Godbgyrnd / O þu omælelega Elska. Þijn Son / Ja þijn eina Son hefur þu j Daudan giefed / so ad þu þijn Þræl þeinger Endurleysian. Gud er Madur ordenn / so ad eg aum forkøpud Mannesku / ad Diefulsins Valldi frialst yrde.

Ja Fader / þijn sæte Son liet sier þad ei nægia / ad hann sig so ihtelæckade / og vort Holldz Jomfrur Lijfe a sig tæke / helldur þar ad auk / liet hann sig sem annan Spillvirkia a Krossenn uppfesta / hefur helst þar vt sijnu dyrmæta Bloode / ad deyde so fyrer mijn ar Synder. Sa Naduge Herra er komenn / hann er komenn med storre Blæsku og Mysku / Hann er komenn ad giora þad Holped sem tapad var. Hann hefur leitad ad mier / aumre tapadre Saudarskiepru / Ja hann hefur mijn leitad / og funded mig / og a sijnum Herdum til Saudahyrdens hefur hann mig bored / sa goode Herra og minn frelsare og Oygdarhkaste Nirder JEsus Christus.

O hvilijk

O hvilijk Elska/O hvilijk Giæska er þe
Nvør hefur nocturn Tijma heyrt sijkt eda
keynt: Nvør er sa hiñ þagne ecke yþer sijkre
Nad og Myskunn: Nvør er sa (ORDktenli
mustu) ad ecke dæst ad þijne Elsku/sem þu
hefur til Mañana: Þin kiære Sonur er þ.
rietta flecklausa Lamb/sem Heimsins Synd
er hefur burt teked/og vorh Dauda med sijnn
Daudā ad ongvu giort/og med sijne Vppri
su þad eilijfa Lijfed wolvegad.

Nvørnen kuñum vier þier ORDE Tein
so nijkla Velgiorninga ad endurgialldaz
Nvada Lofz edz Þackargiord kuñum vier þt
er þar þyrer maklega ad færa: Þo vier hefd
um Vitsku Einglaña og þeirra Kraft allañ
þa giætum vier ecke Vmbunad þier so sto-
ra Nad og Giæsku. Og þo hvor Lidur ⁊
Limur a vorum Lijkama kyñe ad tala/þa gi-
ætum vier þad ecke nooglega þackad. Þvi
þijn Elska og Kiærleike til vor/yþergeing-
ur alla Vitsku og Kuñattu.

Þess vegna vil eg taka mig upp/O Drott
en miñ JEsu/og til þinna allra helgustu
Sara ganga/ Jerem. 28. Eg vil þlytia
mijr vr Borgeñe/ og bva j Biargskorum/

Lopt. 11. Eg vil giora sem Dwpan/og Hreidra mig j Jardareñar Fylsnum/j Nellurū og Biargskorū/ Lopt. 11. Esa. 2. Ps. 55. Pad er j þsnum blessudum Vndum minn Herra Jesu Christe/þ^r vil eg mig nu jñlegg ia/þar vil eg Etadar nema z blyfa. Þar vil eg mitt Arvide þyrer mig taka / þar vil eg Hugleida þiñ heilaga Kross/Kvol og Þsslar þsnar.

Ja/þiñ heilaga Kross og þsna Þsnu vil eg saxnañ j mþnu Hiarta og a mþnu Hollde og j mþnum Munñe bera. J mþnu Hiarta vil eg þañ bera. Þvi eg vil Daglega og Optlatanlega þar umm hysa og lata mier þad til Hiartans gauga/ svo eg med S. Paule seigia meige. Eg veit eckert annad enn JEsum Christum þañ Krossfesta/ 1. Cor. 13.

A mþnum Lykama vil eg þsna Þsnu og Kross þiñ lyka bera/ þvi eg vil allañ Kross og Motgang/ vt ap Kiærleika til þyn minn Herra JEsu Christe/giarnañ bera og lyda/ so eg seigia meige / Giore mier eingenn hier eptir meira Onæde/þvi eg ber Beniar mþrs Herra Jesu Christi a mþnū Lykama/Gal. 6 Ja/ ad eg mætte verdugur vera ad seigia/

Eg er

Eg er med Christo Krossþestur/ Gal. 2.

J minum Munẽ vil eg lijka bera þijna Pijnu og Dauda/þviad eg vil øllũ Stund um umm þijnar heilogu Vnder mn aþlæts ræda minn Herra JEsu/og þier øllum Stundum þar fyrer Þacker giora.

A þennann hætt skal þijn heilaga Pijna Rotten JEsu/ avallt vera bæde j Hiarta nu og a Holldenu og j Munenum. Eg vil hana þyrer Augum hafa Daglega/ og mier j øllu minu Framferde þar epter hegda/so eg eckert lese/eckert tale/eckert peinke/ eckert skrife/ utañ alleina umm JESum Christum þañ Krossfesta/og ad eg avallt meige skunda og flya til þinna Bloodugra Vnda/sem þyrer mier opnar ẽ upplætnar standa/ Es. 2.

J þessa Biargskoru vil eg ſũganga/ min Herra JEsu/og mig fela j þijnum Vndum þyrer Geimdar Reide Guds Allsherjar/ og þyrer hañs brædelega Tignar pellde/ so eg af þessum Steinskorum og bloodugum Vndum þijnum meige siroga Hunanged af Hellune/ og Vidsmiered af hørdum Griotsteine Psalm. 34. Og meige so þa ad smacke, hvad Goodur og Nadarfullur þu ert Gud

min og mitt Hialprade.

Hugleid nu min Sal/hvar ad þu kantu þin ns Drottens Kærleika liosleggar ad meir ia/ eñ af hans Sarum: Hvorneñ kuñe heñ stærre Elsku til þin ad hafa eñ ad lata sitt Lif fyrer þig: Þvi vil eg alleina a hann trua og treysta. Hier er Nægdeñ Nadar a ar/hier er mergd Sætleikans/ hier eru all ar Dygder og Mañkoster þolgner.

Og nu sokum þess/ min Herra JEsu/ eg kañ edur orka einskis an þin/ i þessu minu Veikleika/ Joh. 15. Þa drag mig nu epter þier/so eg kuñe ad þara epter Sætleiks ilm þina heilræmu Smyrsla/ þad er til þeirrer Huggunar sem þolgeñ er i þine heilegu Þi nu/ad eg uñ hana hafe Nott og Dag/ei ge med kolldu/lotu eda galeysu Hiarta/held dur med eirnre lifande Trv / og breñande vastar Elsku til þin.

Og þa eg nu med mier Hugleide/hvorn eñ þu varst burdeñ/lameñ/spettadur/ þor dæmdur/Þa gieng mier ad mitt Hiarta hvol est i þinum Sarum/ og þar sijna Roo og Hvild hafe/ hia þeim Noglum sem þin ar blessudu Hendur og Fætur i giegnu stun gu/ hia

gu/ hia þeirre Þyrnekoronu / sem a þitt heilaga Hofud sett var/ hia þvi Spiootenu sem þier j gieg nuum Sal og Hiarta er geing ed/ uppa þad Drottenn min/ ad mitt Hiarta sie jafnann negldt a þinn heilaga Kross/ og eg mier af ongvu hroose/ nema af Pijnum heilaga Krosse/ hvar med mitt Hiarta mykt og sigrad verde / so ad þad olldungis snive sier til Pijn/ min Herra JEsu Christe/ annad eckert malyte/ anars ecke leite enn alleina Pijn/ O JEsu/ þu sem mina vegna varst foracktadur/ Hæddur/ og Krossfestur.

Hvorn sem nu langar epter eilyfu Lijfe & Farsælld/ og hvor sem nu Nafned JEsu elskar/ hvor sem gyrnest j allum Dygdum rijkur ad vera/ Vijsdoom og Nyggiande ad vilast/ Item/ j Lucku og Modgange stødugur ad blijfa/ sa sijna Gotu vill med Frid & Speckt ganga/ hann kome nu med mier/ unnhuse og Rodfæste Krossenn Herrans Christi/ smacke þenann sæta Bikar hans heilsogu Pijnu. Þvi ad Pijnan JEsu Christi er þ beste Skiool j allum Freystingum / og su einka Lækning j moote allum Syndum.

Allur Mannanns Vijsdoomur verdur ad

øngvu/ allt Holldlegt Riettlæte og Heilagleike er þallvalltur/ øll Mañleg Forþienan er einskis verd/ eñ Blooded JEsu Christi Guds sonar giører oss hreina aþ vorū Syndum/ 1. Joh. 1. Þviad hier a Jørdunne er eckert Heilnæmara/ eckert Dyrmætara til ad græda Sar minnar Samvitsku/ til ad hugga Hiarta mitt j øllum Krosse og Motgange/ so sem þetta/ þegar eg vel og alvarlega huxaum̄ þijn Sar/ miñ liufe Lausnare.

Þetta er vor Hroosan/ þu Christeñ Madur/ sem er Naþned þijns Lausnara JEsu Christi/ sem er yfer øllum øðrum Nøfnum/ Phil. 2. Hvør j þessu Naþne blessadur er a Jørduñe/ hañ er æþeñlega blessadur j Himna ríke.

Lyftu upp/ þu Christeñ Madur/ og sia til Sarañna JEsu/ so mun þitt skielfr og sundurknosad Hiarta þa Huggun/ Skoda þu Sareñ Christi/ þ mun lækna Sar z Syndugar Akomur þijns Hiarta. Haf þier fyrer Augum Eþerdæme DROTTENS JEsu/ þa muntu hughraustur vera j øllra Handa Mootgange. Fylg þu hans Footspor um epter/ þa fer þu ecke Villt.

Rom

Kom hingad/ tefdu ecke vid/ O mijn Sal/þvi hier er þroo fyrer þa aumu/hier er Fridur þyrer þa Veslu/ hier er Nuggun þyrer þa skielfdu/ og Endurnæring þyr er þau sundurknosudu Hiertu/hier er Hialp þin Veiku/ & Nuggun þ þa Harmþrungnu. Lat Neim æraſt/ Nollved ſpynka eg mun ſamt ei falla/ þvi eg ſtend a einum ordinn Nellusteine/ ſem þaſtlega er Grundvallad. Lat Diofulen olmaſt/lat oll Helvijtis Port yfa sig/eg mun ſamt ſiodugur blyſa/þviad j þijnum Særum/ minn Herra JEſu vil eg þela mig.

Þetta er su rietta Leid til ad þeckia Gud. Þetta er Vegurenn til Himenſins/ þetta er Leidenn til þeirrar æſkelegu Vtþarar/til þſſ eilifda Lifſins. Nvor þeſſum Veige hafnar eda hann forſmar/ þeſſ hærra ſem hann annars uppſtigur/ þeſſ diupara hrapar hann nidur. Jþeſſu er vor Hroosau/ hier er vor Von/ vor hiartans Glede/ſem er j þeirre heilogu Pijnu vors Herra JEſu Chriſti.

Og nu minn Herra JEſu/vil eg med þin ne Hialp/og fyrer heilags Anda Nad/upp hyria þeſſa Jdiu/ſem mijna Sal epterlang

ar/og vil tractera og hugleida/og mier Hi artgrona giora þijna heilaga Þijnu. Eg vil mier þad allt þyrer Hendur taka/ og j gegnum skoda/ og halda Samtal þar um/ vid mitt eiged Hiarta og mijna Salu/ Drott eñ min/ lat þu mier þad vel vegna/og lat þessa mijna jdiu verda þijnu heilaga Nafne til Lofs og Dyrdar/og mijnu Hiarta til afenlegrar Huggunar og Heilsubootar.

II. Capitule.

Um Personuna sem Pijnd var þyrer oss / og um þa Ogudlegu Radagiord Phariseaña/og um Sviksamañ Judae.

Matth: 26. Mar. 14. Lu. 22. Joh. 12.

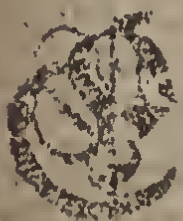

NN þa naelgadest su sætra Braudа Hatijd/ sem nefndest Paskar. Og JEsus sagde til sinna Lærisvenna/ þier vited ad epter tvo Daga koma Paskar/og Mannsins Sonur mun þornandest verda/ so hann Krossfestest.

Þa fostu sig saman Kiennemaña Hofdingiar/og þeir Scriftlærdu og Oldungar

Lyd-

Lydsins j Hollu Byskupsins sem hiet Caiphas/og baru sijn Raad saman/ hvørnenn þeir mættu J(E)sum med Kiænsku grijpa ℣ aþlijfa/þvi þeir Ottudust Fiolked/og søgdu/ecke um Hatijdena/so ei verde Vpphlaup med Fiolkenu.

Og þa J(E)sus var j Bethania j Hwse Simonis þess Lykþrama/gieck ad honū ein Kviña/su hafde eirn Bauk mꝫ ofdyrlsud dyr mæt Nardus Smyrsl/℣ hū braut Baukenn og hellte Smyrslunū yþer Hofud J(E)su/ þar hūn sat til Bords. Þa hūs Læresvein ar þad sæu/lijkade þeim þad midur/℣ søgdu/Hvad skal slijk Spilling? Þesse Smyrsl hefdu mætt seliast fyrer mykid/ og giefaast fatækum. Og þeir mægludu um þetta Þa J(E)sus þornam þad/sagde hūm til þeirra / Lated hana j Fride, þvi amæle þier heñe? Gott Verk hefur hun giort a mier Fatæka hafe þier jafnann hia ydur / eg meiged þeim gott giora þa þier vilied/enn mig hafe þier ei avalt / Hun gierde þad hū kuñe/þvi mꝫ þessu Smyrslū hefr hun

ſmurdt min Lykkama til Greptrun̄ minar. Sañlega ſeige eg ydr/ Hvar ſ̄ petta Gud̄ſpiall-er j Heimenum predikad/ pa mū ſeg iaſt j hen̄ Miñing/ þ ſ hū nu giort hefr.

En̄ pa var Andſkotenn farenn j Judas Iſcharioth/ſm̄ var eirn ap̄ peim toolf. Og hann gieck til Kieñemanna Hofdingia og talade vid pa/ z vid Hofudsmenn Foolksins og ſagde/ Hvad vilie pier giefa mier/ſo ad eg ſelie hann j ydar Hendur? Pa peir pad heyrdu/urdu peir glader vid/ Og peir budu honum priantyu Sylpurpeninga / Og hann tooкſt pad a Hendur/ Og upp fra pvi leitade hann lægis ad ſvikia Jeſum/ſo ad ei yrde meira Vpphlaup af.

Eintal Emlareñar/ ut ap̄ þeſs um Gudſpiallaña Ordum.

MErk hier fyrſt Sala min̄/ hvada Perſona hier ſie ſeirced j Dauda & Pſinu pina vegna. Pvi fra Heimſins Vpphafe hefur ei ſlikt rodurn Tyma ſkied. Opt hefur Gud ſenda Engla ſendt/ eitt Erende edur annad/ med ſtoorum Daſemdums

sembum að reka. En þetta Erende um vo-
ra Endurlausn / er so þrabœrlega stoort /
að hvœrke Englar nie nockrar adrar Skiepn
ur gatu því að stad komed / helldur sa eilifse
Guds Son JEsus Christus / þin Gud og
DRottenn / hann hefur þetta wtriett sialfur /
hvor sig kallar þess vegna hier / Mannsins
Son / því hann er vorra vegna Natturleg-
ur Madur vordenn.

Ja Herra JEsu / þu ert sa sanne Guds
Himneska Fœdurs enka Sonur / eilifur e
Natturlegur / su einur Personann þrar Verd
ugu og heilogu Preiningar / samlikur i Ma
gt og Dyrd / Gude Fœdur og heilegu Anda
Joh. 1. Þu ert þ DRD / sem var i Upp
hafe / Frumburdur allra Skiepna / Dyrdar
Geysle þijns Fœdurs / og hins riettasta My
nd / 1. Joh. 1. Col. 1. Heb. 1. Ps. 24.
Þu leitst a Eymd og Utlegd þinar skiepnu
þa þegar vier vorum þijner Dviner / Ja /
þegar Daudenn enn nu rykte yfer ollu Hollde /
og allt Adams Sœde var eilifrar Fordœm
ingar verdugt / þa leitstu nidur af þinu
Hasœte / i þenan Eymdardal / a Neyd þijns
Folks / og lietst þier hana til Hiarta ganga

Þu hafe

Þu hafder nockud j Siñe vid oss / sem var Nuꝛum Fridar / ꝛ eilyꝛrar Endurlausnar / Jerem. 19. Og þo þu bvær j þvi skiꝛra Ljose sem eingen kañ ad komast til / og raader øllu med þyꝛnu kroptugu Orde / þa komstu samt hingad nidur / Lystelæckader þig sialfan tokst a þig Þræls Mynd / og giordest Madur / og ert ad Negdan sunden so sem Madur / Syndene þratekene / Ebr. 1. Phil. 2.

Ei tokstu a þig Englaña Nattuꝛu / heldur Abrahams Sæde. Þu varst samest / ꝛ þu giordest sa minste / Þu varst sa rykaste / ꝛ þu giordest sa Fatækaste / þu varst sa þrioaste / og giordest sa osielegaste / Ebr. 2. Þu varst Kongur Dyrdarenar / og þu giordest sa Lystelmootlegaste Þræll / þu varst sa allra hædste / og þu giordest sa lægste / Esa. 53. Jn / þu varst sa allra helgaste og saklausaste j hvors Munne eingen Flæd er sunden / ꝛ ei visser ad nockre Synd / Joh. 8. Og hefur þo mynnum Synda Saur a þig lyded / og lated þig sem añan Illvyrkia og Illræd ismañ ur þreingia / 1. Pet. 4.

Og þo þin Gudommur hverke lide Þyrfti nie Dauda / þa giordest þu samt þynn Kedur hlyded /

hlyden/allt til Krossens Dauda/og ert dauden epter Hlydenu/sekum vorra Synda/ og oss til Rietlætis uppriseñ/og hefur Endurlausnena aftrkad med sialfs þíns þorskuldan/ so vier þyrer Trwna hefdum Lyfsed í þínu Nafne.

Sia þar nu Sæla mijn/ hvad hæleik Persona hefur fyrer þig þínst/sem er/ædre ollum Einglum/ollum Mønnum/ollū Skiepnū/ja hñ er Skapare allra Hluta/Joh 1. Þesse Persona giorer Þínuna meire eñ Himen og Jørd/og kroptugre eñ allar Heimsins Synder.

Þar þyrer skaltu ecke ørvinlast Sæla mijn/Nvørneñ kuña þínar Synder so storar ad vera/ ad þinn Lausnare JEsus hafe ecke kvittad þær/hvar sitt Folck hefur med sijnu eigeñ Bloode aptur leyst/ Act. 20. Jæ miñ Herra Jesu/ skylldu mijnar Synder og allrar Veralldareñar/metast vid þína Nadarrijku Þínu og Dauda/þa kiæme þad ecke nær saman/eñ Austrid og Vestrid / eda Himen og Jørd / Psalm. 103. Verdu nu þvi Glødrijn Sal/ad þu hefur so almætt ugañ Endurlausnara/ Amen.

Christur

Christur sagde þyrer sijna Þijnu/ og gieck viliugur j Daudañ.

SJadu og heyr Sælamijn/hvørsu viliugur ORotteñ er til ad þijnaſt/þvi þo hañ visse þyrer allt hvad þrañ vid hañ ætte ad koma/ Joh. 20. samt kiemur hañ sialfur til Jerusalem/og geingur sem þeygiande Lamb til Slatrunar stadarens. Þier viteđ (seiger hañ) ad epter tvo Daga eru Þæſkar / og Mañsins Son mun oþurſelldur verda/ ſo hañ ſie Krosſþestur.

Sia þar mijn Sæl / Mañsins Sonur geingur þangad/ſo sem skrifad stendur ad hañ fyllde sitt Lijf lata/morgunn til lausnar. Matth. 10. Herra JEſu/þad var ſo ætlat/og þeſſ vegna varstu j Heimeñ komenn/ ad gieta þinn Lijkama til Syndaþornar / Esa. 53. Og þijna elſkulega Sæl j Dvina Hendur/ Jerem. 12. Þu visser vel/ad þr mundu leida þig sem Lamb til Slatrunar Eckſins. Þo samt ertu hreinn/ og seiger/ Sem eg kiem/j Bockeñe er skrifad um mig/ þin Vilia gullgiøre eg giarnañ minn Gud/ Psalm. 40.

Lofadur

Lofadur siertu Rotten̄/minn Lausnare/ ad þu gapst þig so viliuglega j Daudañ fyr er mig. Eg pryssa þig þu Kongur Israels/ þu trwe Þion Drottens/ad þu giørder so vysslega/og hefur þvi so vel ap stad komed Esa. 52. Eg packa þier/þu þad allra helg asta Lausnargiallds/þu sem ert Opptur Frid arens/ ad þu med þynum Sætleiks Ilm/ hefur stillt þin̄ Fodur. Min̄ Lausnare Jesu/ Bppvek þu mitt Hiarta til sannarlegs Packlætis/ Lat þitt Lof jafnann j m̄ynni Mun̄e vera/ Psalm. 34. Giep ad eg hroose þin̄e Giæsku / og þyna stoora Elsku pryse ap Hiarta. Vm̄ mier/ad aller m̄yner Lyfdag ar sie japnlegt Packlætis Opptur fyrer My keleik þinar Myskunar/sem þu oss overdug um Prælum veikt og synde hefur/ Amen.

Trwud Guds Born meiga Mootgangs vanka þessa Heims/ og læra Krossenn med Christo ad bera viliuglega.

Vr hier nockud m̄yn Sal / og sia til þu ganger j Fotspor þyns Herra/þvi so sm̄ Herran̄ Christur visse fyrer, syna Þynu/ og sagde þad synum Postulum/ en̄ gaf sig samt

vilug

viliuglega þar til / Matth. 20. Luc. 18. Mar. 10. So og mín Sæla / þyrst þu veitst þad / ad Guds Børn hlioota j giegnũ Kross og Mootgang / æ ad lyktum j gegnum Daudañ / jnn j Guds Ryke ad ganga / Act. 14. Þa lat þig ei furda / nær þier Drotten sín Kross a Herdar leggur / þvi þad er eingen nyr Tilburdur / þeink hvad Drottñ hefur þier þyrerſagt.

Hialpa Drottñ Jesu / ad eg mig jafnañ vid Krosse og Mootgange bæe / þvi so er þ asett / og so þoc næst þier / Ad vier tekum vorn Kross uppa oss og þylgium þier epter. Giefþ ad eg þar umm hugse oz þar umm tale / æ Daglega til reidu sie / ecke allramesta Heimsins Mootkast ad lyda / helldur (ef þad er þin Vilie) eirnen þiña vegna mitt Lyf ad taka / Amm.

Vmm þa Ogudlegu Radagiørd Phari seañ a moote Christo.

HVad hafast Phariseærner ad / þess e mid le / og þeir Skriftlærdu? Þeir hafa tek ed sig saman (miñ Gud) j mote þyrū Syne Jesu / hvorn þu hefur smurdt / Act. 4.

Og seig-

Og seigia/Vier viliū sitia um þann Riettlæ
ta/þvi hñ giorer oss opt ſlꝛt ſ Eiede/ꝛ setur
ſig upp ſ moote oss/og kienēr oss um/ad vi
er syndugum ſ moote Løgmalenu/ og kallar
vort Lyſerne Syndſamlegt/Sap. 2. Hann
lætur a sier heyra/ad hann þecke Gud/og hr
oſar þvi ad hñ sie Guds Sonur/Þſal. 41.
ꝛ m vꝛtar hvad vort Hiarta yþerbꝛr/Þſ. 31.
Vier meigū hñ ecke ꝓ Augū lꝛta/þvi hñs
Framþerde er ei sem annara Manna/hñ helldr
vora Side oſæmelega/ꝛ fordaſt þa sīn And
stygd/ꝛ læſt um ꝓ tala hvad gott þeir Ri
ettlætu eige þyrer Hondū um ſlꝛdet/ og hr
oſar þvi/ad Gud sie hñs Fader.

Þvi lætū sia til hvort hann satt seiger/og
reynū hvada enda þetta vill hafa/sie hñ sann
ur Guds Son/þa mun Gud hīm hialpa vr
Hondū hñs Ovina. Vier viliū hñ mz K v
øl og Hadung heim sækia/so ad vier siaum
hvad godur hñ er/Vier ſkulū hñ til smæ n
arlegs Dauda fordæma/þa mæ þeckia hñ aꝓ
hans Ordum.

Herra JEſu Christe/þīn Arꝛbleyſd er þi
er ordenn sem Leon ſ Skooge / og greniar ſ
moote þier/ Þeir byſtaſt nu Daſlætanlega/

og þeirra Vøde hefur ei enda/ Jerem. 12.
Og þo þeirra Asetningur være ad lata þ̃ ett
ta ecke skie uim Paska Natijdena/ so ad ei yr
de Vpphlaup med Folkenu/ þa var þad þo
audur fijred j Rade heilagrar Preuning ar/ ad
þeirra Ranglæte vid þig skylde a þeirre fiol
meñu Natijd þrafnkoma/ og vard med þvi
moote þijn Sinan þess stærre / Þijnañ þess
Nadungar meire þyrer þeirra Augũ/ ℞ þiñ
Naude þess kuñugre/ ℞ openberare ollu Fol
ke/ sem ap þiarlægum Stødũ urdu til þeirr
ar Stoorhatijdar ad þerdast.

Ja miñ Herra JEsu/ þu rotvalder þier
eirneñ þeñan Dauda Tijma/ þyrer þa myklu
Paskahatijd/ so þu þar med audsyner/ ad
þu værer alleina þad rietta Paskalamb/ sem
þ̃ vorar Synder catte a Krossenũ ad slatrast.

Heyr Almattuge Gud Himneske Fader/
sem syo dasamlega hefur latid uppfyllast/
hvad heilog Ritning uim þijns Sonar Pijs
nu hefur kuñgiordt. Kieñ þu mier ad þeck
ia þitt Guddomlega Rad/ sem þu hefr þi
er asett/ ad þu vilier hijna Bivalda/ þad er/
alla Riettrunada og lijka dasamlega leidg j ai
egnum þeñan Symdardal. Eg veit ad sem
mun

min Gud/ þu hefur kallad mig og tilskyckad ad eg skylde lijkur verda þijnu Syne/ j þvi ad ganga under hús Kross/ og med hm ad lijda/ Ja/ eg veit þu skamtar mier allan min Mootgang/ vegur mier han vt med þinne Gullegu Vigt/ og þad Augnablik hefur þu tilsett/ nær hun skal tiltaka/ hvad stoor eda þungur hun skal verda/ og hversu leinge han skule vera. Send þu mier Polinmæde/ gief mier hljodugt Hiarta/ og stodugt Sine/ ad eg giefe mig avallt viliuglega under þitt Daasamlega Guddoms Rad og Vilia/ ad eg sie þar viss uppa/ ad so sem Daude og Pijna þijns kiæra Sonar/ minns Lausnara hefur Verolldenne þad eilijfa Lijfs ed afrekad/ so mune mier og ollu sem þitt Nafn elska/ aller Hluter ad godu verda/ Amen.

Vm Kviñuna sem Smyrslunum hellte yfer Hofud Drottens.

GJef og giætur ad minn Saal/ þeirre Konu/ sem minns Frelsara Hofud smurde. Johan. 11. Luc. 7. Hvor Kona ad Maria fyster Lazari og Marthee j Bet Nun vtvalde jafnan þad gooda

og hefur opt til Foota JEsu setet/ heyrt hans Kieningar / og sied hans Daasemd/ þa hũ reiste aþ Dauda heñar Broodur Lazarum Joh. 11. Og þvi gat heñar Tru sier ecke leynt/hvøria hun j lioose liet/fyrst mz þack lætenu/ad hun hressañ giørde Herrañ Christum/med Jlm þessara dyrmætu Smyrsla/ hañ sem þa var af Ferdum og sijþelldũ Predikunum mæddur/ lweñ og þreyttur/ hvørk Smyrsla Vatn ad verdt hefur vered nær 37 Dala. Þar næst auglijste hun sijna Trw j Jaatninguñe/ad hun hræddest ecke Hofding ia Kieñelijdsins / og þeirra Natur j moote Jesu/ og þordadest þa ei ad þessu/ helldur a vijssar mz þessare siñe Smurningu/ad Jesus aþ Nazareth sie Sonur Guds lifanda/ Kongur Dyrdareñar/ og sa riette hædste Kieñemadur/ sem vorra Synda vegna munde deya/og vors Riettlætis vegna upprijsa.

O Herra Jesu/hvad vel þier þocknest slijkt Þacklæte og soddañ Jaatning/þar þu vitnar og seiger/ Ad gott Verk hafe hun giort a þier. Miñ ORDteñ / alldrei kuñe hun betur ad koma sijnum Smyrslum/ Og hvørneñ gatstu og betur gladt heñar Sal.

Lattu

Lattu DRotten mina Sal eirnen jafta og vidurkiena allt hvad þu hefur giort vid mig so ad eg þioone þinu Nafne med Þock og Lofsgiord/ svo þier likke. Þvi fyrst Maria var so packlat fyrer sin Brodur Lazarum/ hvørn þu af þeim Stundlega Dauda uppvaked hafder/Hvad fyramar ætte eg þa ad packa þier min Lausnare/hvørn þu hefur af þeim eilifa Dauda frelsad/ æ giefed æ skyck ad þad eilifa Lif og Riettlæte.

Hialpa þu mier Drotten JESV/ad eg þier þione med Fognude/og kome fyrer þitt Auglit med glodu Hiarta/ Þsal. 100. Giefþu eg þig prisse med Hiarta og Munne/ og Lofsgiord fære þinu Nafne med Ordum og Giordum / Lat mig alla mina Von a þig setia/og þig af ollu Hiarta elska. Styrk þu mig med þinu heilaga Anda/ad eg jafte og vidurkienne þitt heilaga Nafn allt i Dauda og þin dyrdlegu Verk prisse/alla mina Lifdaga/Lat mig sidugan standa/so ad hvorke Lifs nie Daude slite mig fra þier/so þu af vallt fiert min Hialparskiolldur/i moote ollum minum Ovinum/og ad eg meige Christelega deyia/ og i þier eilifa Lifa/ Amen.

Vm Svikaran Judam/ og þa 30. Sylfur Peninga.

Oþu Juda/þu leide Fortædare/Er þetta su rietta þock sem þin Lavardur a ad þier/ fyrer þessa otelianlega Velgiørninga? Sia þu mijn Saal/þinn Frelsare gierdest þier Joseph/ hvørn hans eigin Brædur selldu/ Gen. 37. Nier er hann selldur og fortradenn vorra Synda vegna/Psalm. 49. O Herra Gud/dyrt kostade þad kvikka vorar Synder/ad þad matte ei mina kosta ein þin einka Son. Sia hier Kaupskap/ORotten Jesu/sem er meire en Himen og Jord/fyrer þuller Giallid er fyrer allar Heimsins Synder/hvn er selldur fyrer 15. Dala virde. Zach. 11. O/ skal mier þykia þeir hafa meted þig dyrt enn. En so var þad asett/ad sa einskis þotte verdur fyrer Veraldarenar Alite/skylde so dyrmætur i Guds Auglite vera/ Ad hans Laude skylde vera fullur Betalingur fyrer allar Mannkynsins Synder.

Hialpa mier ORotten/ad eg kynne þolinn moodur ad vera/þa Heimurinn metur mig ecke els/en mig þorsmæer/Lat mig ei alleina gan

ga epter

ga epter þeirre virdingu sem Menenner a-leggia/helldur eirneñ til þsſn hura/hvad lſt els þeir hafe þig virdtañ/ ad eg ei ſie þund eñ med þeim sem helldur vilia Mañaña Met ord hafa/eñ hia þier/edur j þſſnu Auglite. Þviad Mañaña Metord og Virdingar eru einſkis verdar/enn sa er til Aru settur/sem þu giefur Virding. Og þo þeir kunne ad oſſækia mig til Daudans/ þa gieſ þu mier ſtodugleik/þvi Daude þiña Heilagra er dyr mætur fyrer þſſnū Augū/ Psalm. 116.

Um Agyrne Forradarans.

SJa hier eirneñ (til Dæmis) mſn Sal af Forrædara DRottens/ad Enkur þeir ra Dgudlegu fylleſt alldrei/þvi so giora ſof nan þeir Agiornu/ ad eirn Syſkur ſyſked af ödrum/þar fyrer ſkalltu hneygia þitt Hiarta til Bodorda DRottens/eñ ei til Agyr ne/ Prov. 11. Þvi þeir sem Audiñ ſtunda/ falla j Freiſtingar/ Snærur og margs ſlad ſamlega og dærlega Fyſu/ hver Mennun steyper j Gloetun og Fordæming/Pſ. 119. Þviad Agyrne er Root til alls Ills/ sem Judam og þleyre adra hefur ſigrad/so þeir

eru þra Truñe þallner/ 1. Tim. 6.

Margur er Svinur og Asnall/ og rakar samañ med þvi moote/eñ hinar so sydann med sier/Nu vil eg hallda mig kræfelega/ ẽ hafa gooda Daga aþ minu/ Eñ hañ veit ecke ad hñs Daudastund er so nær/ad hñ hlytur riettur og slettur fra ad ganga/ Syr. 11. Prov. 10. Þar fyrer skalltu DRottne treysta minn Sal/og muntu aungvu Brest haþa/ Syrach. 33. Eñum tymulausañ Dyrocka eru missafnar Rædur/ og er riett giört/ Þvi hvad skal Audureñ einum kerguin Hunde.

Gief þu mier DROTTeñ JEsu/ ad su illa Agyrnd sie mier aþ hiarta leid / og mitt hiarta þyngest ei med Sorg og Ahyggiu þyr er mikle Lifs Næring. Sẽmuleidis uñ þu mier ad eg jafnañ kieppest epter Riettlætenu/ Gudrækneñe/ Kiærleikanum/ Poleñmoedinne og Listelætenu/ eg hitt heilaga Ord sie mier kiærara / eñ þusundfalldar Nætur Gulls og Silfurs/Eigna og Audæfda/Amen. Luc. 21. 1. Tim. 6. Psalm. 119.

III. Cap.

Vm Syndinga Penskalamb eg

hvad

hvad pad hafde ad þýda.

Matth: 26. Mar. 14. Luc. 22.

Fyrsta Deige fra Sætu Brauganna / þegar Paskalambenu matte ad slatra/gengu Læresveinar JESV til hans og sogdu / Hvar villtu ad vier tilreidũ þier Paskalambid? Og hann sende Petrum og Johannem/ og sagde/ Ganged j Borgena/og sia/þa þid komed jñ/ mun eirn Madur mæta yckur/berande eina Vatnsskiolu / fared epter honum þangad sem hann jñgeingur / seiged Hvsherranum/Meistareñ lætur þier so segia/ Mín Stund er nalæg/Hvar er þad Herberge/ j hvorju eg meige med mínum Læresveinum Paskalambsins neyta? Og hann mun sýna yckur eirn prýddann Sal/þar skulu þier tilreida þad. Og þeir foru ap. stad og fundu so alit sem hann hafde heim sagt/ og biuggu þar til Paskalambed.

Enn þa Kvolld var komed/ Kom JEsus og settest til Bords med sínum tolfa Post-

ulum/ og sagde til þeirra/ Mig hefur aþ Hiarta epter langad/ med ydur þetta Þa-
skalamb ad eta / adur eñ eg þiáneste/ þviad eg seige ydur / ad hiedañ af mun eg ecke aþ þvi neyta/ þangad til þad fullkom-
nast j Guds Riike. Og hann tóck Kaleiken/þackade og sagde/ Medtaked hañ og skipted honum a mille ydar / þviad eg seige ydur/ Hiedañ j þra mun eg ecke dreckа aþ Vinvidar Avexte / þar til Guds Riike kiemur.

Eintaled.

Mer Eik hier og giæt ad min Sæl/ hv-
erneñ ad Herran Christur etur þad Gydingaña Þaskalamb med Þessul-
unū/ & skallku hugleida adur/ hvernen Mo-
yses Guds Þionustu Madur hefur þyrer þ vi-
skiled/ og þad jnsett/ Ex. 12.

Fyrst tilsetur Moyses hvada Lamb þar skylde til takast og seiger so.

A tyunda Deige þess þyrsta Manadar/ta-
ke hvor Nvstader sier Lamb/ eitt Lamb/ hv-
er til sins Heimelis. Enn sie þad nockud

hvo

Hvor sem oppatt Foolk er til ad uppeta Lambed j einu/pa take hañ sin Nagrana/edur so marga/ ad peir giete Lambenu loked. Eñ pier skulud eitt Flecklaust ꝛ Vankalaust Lāb par til taka/eitt Lamb Arsgamallt af Saud um eda Kidū/ skulu pier wtvelia þ ꝛ geima þ/til þss þiortanda Dags sama Manadar.

J annañ Mata skipade Moyses/ nær og hvörneñ peir skylldu sama Lambe slatra/ og hvörneñ peir skylldu pad Matgiöra/ꝛ eta.

Hver eirn Hooput j Israel skal slatra pessu Lambe moote Kvollde/ꝛ taka þess Blood/ og rjoda þvi a Dyrustapana/ og a epsta Dyratried Hvssens/ par peir jnne eru ad neyta Lambsins. Kiøted skulu peir þa Nokt steykia/og eta þad vid osyrdu Braude og beyskū Sallate. Eige skulu peir þ hratt eta/ꝛ ecke soded j Vatne/ heldr a Ellde bak ad/ nz Hzþde ꝛ Footū/ eirneñ Jñyþlū/ og leiþa eckert til Morguns/eñ verde nockud epter til Morguns/þ skulu þr j Ellde breña.

J þridia Mata baud Moyses hvada Atferd Bunad/ Huraner peir hafa skylldu / medann peir æte Paskalambed.

Eñ a peñan hatt skulu pier pad eta/Eyr

da skulu

da skulu þier Lendar ydar/og hafa Skoo a Fotum/og Stafe j ydrum Hendū/og skulu þier þad eta/ svo sem þeir ed þliodtlega vilia þerdast/ þvi þad er u Þaskar (þad er umþerdar Dagur) DRottens/ Þvi eg vil a þeirre sømu Nottu fara umm Egyptaland/ og alla Frumburde drepa/bæde Mana ᵹ Fenadar/og vil audsyna mitt Straff a Godū þeirra j Egyptalande/Eg er DRottenn/Og Blooded a ydar Dyrustøpū skal vera Merke a ydur/So ad þegar eg sie þad ad eg sneide þar hia/og Plagan kome ei a ydur/sem ydur fordiarse/ þa eg slæ Egyptaland.

Merking og vtþyding Þaskalambsins.

SJa nu mijn Sal/ad epter Gydinga plagsid/hefur þinn Lausnare Þaskalambed eted med sijnum Lærisveinum. O hvad agiæter og heilager Menn hafa þar til samans vered. Þar stendr Nirdirenn a mille sijna Sauda. Þar stendur þad þotenmooda Lamb Guds a mille odrara Lambe/Esa. 8. Þar er Faderenn hia sijnū Bornū/ hver Gud hefde honū giefed. Minn Herra JESV/þar ertu þijn Barn sem Birdsmiere. Bidar Kvisler/ vid þitt Bord/Ps. 128. Auvij

Auvk min Lausnare/hvad feigen eg vill be mijn Sal hepde par vered/pier og pijn um Læresveinū maatt pioona/og po eg hepde ei vered/nema Molana sm ønur Hundtyk upp ad tijna. Ja/mier hepde pad pullt du gad/hepde eg pitt heilaga Andlit peinged ad sia/og pijna N. Rodd peinged ad heyra.

En pvi ertu hrygg mijn Sal/og pvi er pier so ohoott? Psal. 42. Sia/vier hepū og eitt Paskalamb/sem er Christur Drott eū p oss Dppradur / 1. Cor. 15. Nier aps skulu peir Hungrudu eta og sediast/so ad pr i Hallæres Tijdene ongvann Brest hape/ Psalm. 33. Min goode Herra JEsu/ svo sp hig af Hiarta langade epter ad neyta Paskalambsins med pijnum Læresveinū/so lang ar mijna Sal epter pier / mijnu heilnæma Paskalambe/og epter pine Huggun.

Giep pad Herra JEsu/ad mijn Sal neote/og med riettre Trw pinar Nadar niote So ad eg saddur verde aps rijkuglegū Giædū pijns Hwss/Psal. 36. Dryckia pu mig mz pine Vellysting/so sm mz Vatnsstraume/ pvi hia pier er sa lifande Lypsius Brunur.

AMEN.

Paska

Paskalambed sem var eitt Hrwtlamb/merker JEsum Christum/sem er vort rietta Pæsklamb.

HErra JEsu Christe/þu ert þad Lamb Gudos/þ sanna Paskalambed/eirn Kallmadur Þu ert sa Madur/epter Hiarta þijns Foduurs/sem allan hans Vilia hefur fullgiort/ Act. 13. Þu ert sa Madur/og Drottenn epter hvorium vorer fyrstu Forelldrar vonudu/Gen. 4. Þu ert sa Madur/er nefneest Zemach/þvi under þier hefur vaxed/og þu uppbygger Mustere Drottens/Zach. 6.

Min Herra Jesu/sm ert sa riette Madur og Meystare til ad hialpa/ Hialp og eirnemier/og gief ad mitt Hiarta (þvi þ er Mustere Drottens) vaxe lijka under þier/ auk eest j riettre Trw og Kiærleika/ þijnu Naßne til Lofs og Dyrdar uppbygt verde/Am.

Christur vort Paskalamb er Lytalaus og Flecklaus.

Þv ert min Herra JEsu Flecklaus/Lytalaus/þvi þu hefur engvum orietta giort/ og einogn Flærd er j þinn Mun kominn/ Esa. 53. Hvar kan þier um nockra Synd

ad kiesa?

ad kiena: Joh. 8. Og þo þu visser ecke aþ
uockre Synd/þa hefur þo Gud þin Fad-
er giort þig ad Synd vorra vegna/2 Cor. 5
Soddan Paskalamb/ Jm soddan Erkeby-
skup/og Edla Kienemann hlutti vier adha-
fa/sm heilagur/ saklaus og Flecklaus være/
hærre en Himnarner/t hvor ei þurfte þyr
er sinar eigen Synder ad Offra/helldr þin
er sialfan sig/sm þad rietta Paskalamb fyr
er vorar Synder j Foornfærde/Ebr. 7.

Herra Jesu Christe/þu heilaga Lamb Gu
ds/ Gior mig Heilagan og hreinan aþ allū
minnum Syndum/Amen.

Paskalambed var af Saudahiordene valed.

GD varstu Rotten JEsu aþ Mankynenu
allu/hier til wtvalen/ þvi þu tokst a
þig Præls Mynd/ og gierdest sem annar
Madur/t ert j allre Manlegre Hegdan fun
den sem Madur/ad þratekene Syndene. Ei
hefur þu Englana/helldur Abrahams Sæ
de hier samteingt/og uppa þig teked/Eb. 2.
Og so sm þau Børn sem þin Fader hier gaf
Nolld t Blod hafa/eins hefur þu t eirnā.

Þann

Min Herra Jesu/þu hid sanna Paskalab/ sm so virdest ad lykiast oss aumū Menūm i Holldenu/Giefz mier ad verda þier lykur i þvi eilyfa Lyfze / Amen.

Paskalambed var teked vt af/ fioorū Dögum adur en þvi var slatrad/Christ ur og eirneñ.

Þv varst og eirneñ/min Herra Jesu/so ū vt ad eta tekeñ/og vandlega vardveittur/svo þu hrder vort Paskalamb/ þt þu varst ecke ad eins af Gude þinum Fodur skyckadur til ad vera þad rietta Paskalamb/og varst þra skileñ ollum odrū Syndugū/Helldur skomm mu f þin Dauda. Þa tooku Klefiemanna Hofdingiarner Rad med Judas / hvernenn þeir kynne ad taka þig af Doegū/Psal. 41.

Hialpa þu mier ORotten/ ad eg eirneñ hallde meir fra Syndū þessarar Veralldar/ hallttu minū Fotum a þine Boku/og greid Fætur minar a Veg Fridarens.

Paskalambenu var slatrad/ Christur var og so Lyfzlatenn.

Þv varst lyka Lyfzlatenn min Herra JEsu þu sanna og saklausa Lamb Guds/þad var so fyrer

so þyrer hugad/ad Christur skylde upprættur verda. Og so villdet þu þitt Lyf til Eyrda Dæpurs giepa/ẽ þig sem annad Lamb til slatrunar læta leida/ Þu varst medal peirra Framlidnu yfergiefen/lyka s̃ þeir ed j Grofunum liggia.

O þu Lamb Guds þyrer oss Lyfslæted/s oss med þinu Bloode-hefur aptur leyst/ Lat þyna saklausu Þyna og þin Dauda/ jafnann vera myna Niartans Hugguñ j ollum Raunum og Motgange.

Pæskalambenu var slatrad j mooke Kvölde.

SO lietstu þig eitnen̄ min̄ Lausnare moke Kvolde Lyfslæta/ pad er j moote Heimsins Enda/ þvi þu hefur Hwse Davids laungu adur̄ okomna Hlute þyrer sagt/ ad a sydustu Dogu̇ skylde þ Fiall/ á hverju stæde Hws DRottens/ stodugt giorast/ og hærra verda en̄ onur Fioll. A seinustu Tymu̇ hefur um vier þetta reynt/ 1. Reg. 7. Esa. 2. Jerem. 30.

Eg packa þier þu heilega Lamb Guds/ ad þu hefur a þessum seinustum Degum fi-

endt mier ad þeckia þetta/ og hefur giefed mier Hlutdeilld j þijnu heilaga Paaska Offre/Hialpa þu mier/ ad eg sie ecke sa seinaste/ Helldur med þeim þyrstu j Truñe/Kiærleikañ/ Voneñe og til Æpeloka stødugur stande/ Amen.

Paaskalambed var a Ellde steikt z Bakad.

EIka so varstu minn Herra JEsu a Ellde steiktur/ þvi þijns Fødurs Reide/ hun framde þig og preyngde ad þier/ med øllum sijnū Straumū/ þitt Hiarta var j þijnu Lijfe sem framed (brædt) Bar/ þinn Munnur var so purr vordeñ sīn Leyrkier/ z þijn Tunga lodde vid þiñ Goom/ Psal. 88. Ps. 22.

JEsu Christe/ þu heilaga Lamb Guds/ sem ad breñande Elsku til vor/ gieckst j þad loganda Bal/ Grimdar og Reide þijns Fødurs/ og hans blijdkader/ Hialpa þu z Bid þ oss/ ad þiñ Fader sie vor Fader/ og þiñ Gud vor Gud/ so vier ad Hiarta seigia meigum/ Abba hiartkiære Fader/ Amen.

Laubsins Bein mattte eingeñ brioota.

EJ var hellður neitt þitt Bein broted mīn

Lausnare

Lausnare/svo ad þess gamla Paskalambsins þydingen lyk være eirnen j þssu/þine þynu.

O ORotten minn/þu sanna Paskalamb vernda þu og lyka oll mjn Bein og Lidamoot/ Lat ei mitt Hofudhar aþ þalla/og engvan Motgag lyda/an þjns Vilia/Amn

Paskalambed var eted.

GUd er ꝛ Christr vor Salar Fæda/hvers vier eigum ad neyta mz trwndu Hiarta. Pitt Hollde Herra JEsu er su rietta Fæda/ og pitt Blood sa riette Dryckur þyrer vora Sal. Nuer pitt Hollde etur/og pitt Blood dreckur/sa lifer j þier og þu j heinum/og hann hefur þad eilyfþa Lyf/Joh. 6.

Herra JEsu/þu heilaga Lamb Guds/sem kallar og seiger/ Komed og eted mitt Braud/ꝛ drecked þ Vjn sem eg skeinke/Pro. 9 Laattu mig giorast reidubwenn/ ad eg meige þin Giestur vera alla mjna Æfe/svo mjn Sal endurnæreest/ og mitt Hiarta med eilyfre Nuggun uppfyllest/ Amen.

Gydingar mattu eckert af Paskalambinu leifa.

GUd eigum vier ad taka allan Christum vera

Þaskalamb til vor/þer ad þeckia hann riet telega. Legg þu eirneñ kapp a Sal mijn/ad þu þitt Þaskalamb Christum allan til þijn taker/og ap Hiarta truer þvi/ad DRotten sie sañur Madur og sañur Gud/ j eirnre ofsijtanlegre Personu/ Þvi hvor sa Ande sm medkieñer ad JEsus Christur sie j Holldenu komeñ/han er ap Gude/eñ sa þad eige medkieñer/han er ei af Gude/ 1. Joh. 4.

Lattu mig DRotteñ ap Hiarta medkiena og med Muñenum saka/ ad þu alleina sert Christur Drotteñ/sem fæddur ert ap Sade Davids epter Holldenu/ og ert openberadur Sonur Guds epter Andanu/Rom. 2 Svo eg þyrer Trwna edlest Lijfed j þijnu Napne/ Amen. Joh. 20.

Þaskalambed matte ei sioddast j Vatne/ So ma Treweñ a Christum ongva Mañaña Setninga lijda.

VAkta þig eirneñ mijn Sal/ svo ad þitt Þaskalamb sie j engvan matta j Vatne soded/ Deut. 4. Þvi þu skallt hverke vana þad sem DRotteñ þiñ baud þier/ og ei þar vid auka/Mar. 7. Þviad til Onytis er

þad/ad

þad/ ad vilia þioona Gude med þeim Kenningum/sem eiertu nema Mannanna Bod og Setyingar/ Esa. 29.

Bevara þu mig DROTTEN alla Tijma þyrer añarlegum Lærdoome/ad eg ecke Meistara leite/añara eñ þijn/helldur þier j Trua ñe æþeñlega þioone/ Amen.

Bloodenu Lambsins var brugded a Dyrustaþena.

GUd audkienner Blooded JEsu vor Hiortu/ og hliþer oss þyrer Fordiarfaranum/ So hefur þu DROTTEN JEsu yfer marga Heidna stockt þijnu Bloode. Esa. 13. Þvi þitt Blood er þad ædreitþingar Blood/sem betra hefur ad seigia eñ Abels Blood/ Ebre. 12. Þviad þitt Blood hroopar j Miskunn Trwadra/þijna skiæra Nad og Syndanna Fyrergiefning.

DROTTEN JEsu/stockstu eirneñ þijnu Blode a mijna Sæl/so hun hrein verde/Þvo mig so eg Sniohvijtur verde/Psal. 51. Audkieñ mig þijnu Bloode j mitt Gie/ og jñ i sla mig þiñ Þioon/þier til Handa/sva mijn Sæl þrelsest þra Glataranū/Dpen. 7

Ofyrdra Brauda var neytt med Pæ skalambenu.

Gia þu eirneñ so til Sæl mijn/ad þu burt hreinser þad gamla Swrdeig/so þu nytt Deig verder/ 1. Cor. 5. Læt af illu og lær gott ad giøra. Vert heilog/þvi DR DTTeñ Gud þiñ er heilagur/ Læt Synd ena ei drottna j þijnū daudlegum Lijkama/ so þu hlijder heñe epter heñar Gyrndū/Ef. 1 Þvi vier erū skulldbundner/ecke vid Holld ed/ad vier epter þvi lifum/ Rom. 6.

Þvi eþ þu lifer epter Holldenu/þa mun tu deya/ Eñ ef þu deyder mz Andanū Holld sins Gyrnder þa muntu lifa.

Hialpa mier DRotteñ miñ/ þu verduga hæleita Pæskalamb/ad eg øllū Stundū strijde Mañlega/og Trwñe og goodre Sam vitsku verde halldande allt til enda Dags.

Gydingarner ætu heyskar Swrur vid sijnu Pæskalambe.

Gleim þu ecke helldur mijn Sæl þessu beyska Sallte/sem er j Krossburde t Motgange faled/ taf helldur a þig Herrans Lk/ og fylg honum epter/Matth. 11. Þvi sa er

ei sva

ei svo giorer/hñ kañ hañs Læresveirn ecke ad vera. Neyr þad mijn Sal/ÞRotteñ vill ad Christner Menn skule bera sijn Kross/Gydingar bera hann ecke. Tyrkiar bera hañ ecke þvi þeir þekia ecke hañs Nafn. Þ Herra Jesu Christe/hvad heilnæmur er þijn Kross/þvi þa Nærmungeñ er þyrer Nendum/þa leika Menn þijn/og þa þu hyrter oss/ þa kollum vier gratande til þijn/ Esa. 26. Þa þu hyrter/ þa elskar þu/ og þa þu lijfte lækar/ þa upphefur þu/ Apoc. 5.

Þ þu Þolenmoda Lamb Guds/ sem j Krosse og Þijnu ert undañ oss geingeñ / og med storre Noogvard og Lijfte læte oss Dæme giefed hefur/Giefs mier under þitt Ok/avallt viliugum ad ganga/og þier med allre Nijdne epter ad þylgia.

Vorar Lendar skulu vera umgyrdtar Daglega.

GÞ skalltu tijka mijn Sal/umgyrda þijnar Lendar med Sañleika. Eph. 6. Ri ettlæted sie Bellte þinna Lenda/ og Trwen Lynde þiña Nyrna/ Esa. 11.

Þ Drotteñ JEsu/Gyrd þu mig fast mz

Bellte þijns Riettlætis/og styr mier mz Anda Sannleiksins/so ad eg kunne jafnnan lata æstaste mijna Kostgiæfne þier alvarlega og straxlauste ad þiona j mijnu Kalle og Embætte/ad eg þig j Minne hafe/og sem eirn godur Strijdsmadur stande/ 1. Tim. 2. Lat mig þordast Æskunar Beliysing/ og sækia epter Riettlætenu/Trwne/Kærleikanum æ Fridnum/ Lat mig ævallt þadeina gyrnaast/sem þier vel þocknast/ og j þann mæta stijna og stadfesta/ad þu hafer mig kallad æ wtvaled til þess eilifsa Lifs.

Gydingar tooku a sig stijna Skoedur Stuyviel.

SO eigum vier æfinlega ad vera Skoofatader. Vertu lijka Skookleed til þina Fota mijn Sal/ og til reidu ad reka Erendde Drottens/og gijra hans stipan/Eph. 6. Sack þorstalega hia þeim sem þar þyrer. utanferu/Gal. 4. Hvad sannarlegt er/Erlegt/Riettlatt/Loflegt/Agiætt/hvod vel fer/se þar Dyrd nockur j/sie þar loflegt nockud j hyra þu þar epter.

Giefe mier minn Herra Gud/ad eg so endde mitt Skeid/ ad eg Riettlætisins Crono od

lest/ sem

lest/sem þu DRotten Riettlatur Domare mier giefa munt a þeim Deige/Amen.

Staþurenn skal j Nende vera/ þad merker Guds Ord fyrer Augum ad hafa.

HAfþ eirnenn Stafenn j Nende þinne mijn Sæl /1. Tim. 1. þad er/ Haf Guds Ord fyrer Augu/halltu jafnann a Fyrermynd an þess Nialprædis Ords / sem þu heyrt hefur/af Truñe a JEsum Christum/auk þar ecke vid/ tak þar ecke af/ þvi øll hans Ord eru þorklarud/ og eru eirn Skiølldur/ sterkur þeim sem a hann trua/ þvi þo Himen og Jørd forgange/þa muntu hanns Ordum samt hallda/þvi Ord DRottens varer Eilifþlega/ og aller þeir sig vid þad hallda/og þar epter giøra/Esa. 40.

Nialpa þu mier DRottenn/ ad ei late eg velfia mier med ymislegum annarleguñ Kiennijngum/helldur lat þitt Ord rijkuglega bygg ia og bwa j minum Hiarta/ so þad avallt sie Lampe mina Foota/og Liooss a minnum Vegige/Lat þad vera min Stafr j minna Stod vid hverja eg mig stidie alla Æfe/ Amen. Col. 3. Psalm. 119. Psalm. 21.

Gydingar ætu sitt Þaskalamb standande/ eins og þeir Ferdbwner wære.

SJa þu eirneñ so til mijn Sal/ad þu hwørn Tijma sierst so reidubweñ/sem þu ætt er snøgglega ad þara aþ stad hiedañ/og j þad eilijþa Fødurland/Psalm. 91. Lat ei villa þig nie hindra a þijnu Hlaupe/og wtvel þier Veg Samleikans/ 1. Pet. 2. Fylg Orde ORottens/og Footsporum þijns Lausnara Jesu Christi/Es. 30. Þvi þetta er su rietta Leid/Añarstadar skalltu hwørge vijk ia til vinstre eda hægre Handar/ Ja mijn Sal/ Vier høþum hier ongvañ langvarande Samastad/ edur Vist. Þar þyrer leita þss okomna Stadar/ Æ vit/ad vor Wmgeingue/vort Heimile er j Himnenum / hvadanñ vier wæntum Frelsarans Jesu Christi/ sem er ORottеñ/hvør ed vora lijtelmootlega Lijkame mun þorklara/ og samlijkagiora sijnu þorklarudum Lijkama/ Phil. 3.

Miñ Gud og Herra JEsu Christe/hialpa þu mier/svo ad eg saþnañ vake og bidie/ þvi eg veit ei nær Tijmeñ er komeñ/Mar. 13. Giefþ mier trwlyndi ad vera allt til Dauda/so eg Coronu Lijfsins odleft/Apoc. 2.

Nimi

Min Lausnare/eg gyrnest laus ad vera hied
an/og vera hia þier. Nær mun eg þa nijna
Holldlega Byrde af ad leggia/j þin Fognud
sijnganga/og þa riettu Nytsld ad ødlast: Phi-
lippen. 2. Nær skal eg þerdast jnn j þijna
dyrdarlegu og eilijfu Borg: Nær a eg ad
naalgast þin heilaga Eingla Koor/so eg pr-
ijse þitt heilaga Nafn/Ebr. 13.

Min Frelsare/Lat mig til þijn koma og
þitt Anglit skoda/hia þier vera/og þijna Dy
rd lyta. Vn mier ad eg sie kvittur unn allt illt
og Daudans Skielþing ei hyrre / Heldur med
Abraham / Jsaac og Jacob / Ja med þier
sialfum og ollum Heilogum til Bords sitie/
þess rietta Paskalambs neyta meige/ Amen.

IIII. Capitule.

Vm hmleita Kvøllmmltijd Drottens vors JEsu Christi.

OG sem þeir til Bords satu/
a þeirre somu Nottu/sem JE-
sus var svikenn/ took hann Braud-
id/ packade/braut þad/gaf þad sijnu Lær-

sveinum

ſveinum og ſagde/ Taked og eted/ pad er miñ Lykame/ ſem þyrer ydur verdur giefeñ Giored pad j mijna Miñing.

Somuleidis tok hñ Kaleikeñ/epter Kvolldmaltijdena/packade/gaþ peim hañ og ſagde/Drecked aller hier aþ/ þeſſe Kaleik ur er pad nya Teſtamentum j mijnu Bloode ſem fyrer ydur og marga wthelleſt / til Fyrergiefningar Syndaña / Þetta giored ſo opt ſem þier pad drecked/ j mijna Miñing. Og þeir drucku þar af aller.

Eintaled.

DROTTENS KVolldmaltijd er viſſelegt Nadarmerke þeſſ Nya Teſtamentis / oſſ giefed j ſtadeñ þeſſ gamla Paſkalambſins / j hvorre Maltijd Chriſtus JEſus oſſ fedur med ſijnum ſonum Lykama og Bloode.

Hvad dyrdarleg Kvolldmaltijd er þetta? Hvad magiætlegt er þangad ad hugsa? Eg kañ ecke noogu frekt ad dæma ad ſijku Rykedæme þiñar Nadar/DRotteñ JEſu/ad þu oſſ j þvi Nya Teſtamente/edur þñ nya Samt

male/

maala/ad auk þijns Drds uñ vora Endurlausn/ soddañ Naadareñar Teikn og Skadþestu gieped hefur/ og so dyrmætum Fiesiod med oss skipter? Hvad kunner þu þraanar ad giora? Hvorneñ maatter þu vor Hiortu þraamar huggar? Miñ Gud/ O hvad kostulegt Testament hefur þu giordt/ Hvad stoor Gotz hefur þu skeinkt og epter þig lated.

Adrer Høfdingiar nær þeir deyia/ þa lata þeir epter Slot og Borger/ Gull ? Geersemar/ Opt byggia þeir stor kostuleg Hws ? prydelega Legstade og Leide/ til sinar Miñingar/ sem þo er allt Forgeingelegt.

Eñ þu Drotteñ JEsu/ þu hefur oss j þijna Miñing/ þig sialfañ og þitt Hold og Blood til Testamentis giefed/ og til Fædu skyckad. Ja Herra JEsu/ þad er þijn Maaltijd/ sem þu hefur insett sialfur fyrer þijna trwada. Þetta er þ veglega Bord/ sem þu hefur þijnum Bornum þyrerbwed/ þar ad þu oss sialfur sedur mz þijnū heilaga Lijkama og sialfur nærer oss med þijnu sañarlegu Blood/ Psalm. 21. Sæl ertu mijn Saal/ sem til þeirrar Lambsins Kvolldmaaltijdar ert kallad/ sem Drotteñ Zebaoth þiñ Herra tilreidt hefur

hefur a sijnu heilaga Fialle/ þyrer ellu Folke/ Apo. 19. Skunda og kom mijn Sal/ þviad allt er þar til reidubwed/ Kaup og ei kom og kaup an Peninga/ og þyrer eckert bæde Vijn og Mioolk/ Esa. 55. Þvi eyde þier Peningū/ þar sem eckert Braud er til Kaups? Sia/ hier er Drotten þad sanna Lijfsins Braud/ hvor til hans kiemur mun ei hungra/ og hvor a hann trwer/ þann mun ei þyrsta/ Joh. 6.

Min Herra JESV Christe/ Lat mijna Sal riettelega langa epter þinne Maltijd/ mitt Hiarta alvarlegt Hungur og Þorsta hafa epter þessare Himneskū Fœdu. Þu lifanda Braud af Himnū komed/ sed þu mijna Hungrada Sal/ mz þinne Nuggun/ uppfyll hana mz þijnū Gooda/ so ad eg j þijnu Augliti saddur og Gledefullur lifue/ Amen.

Vm verdugra og Overdugra Berging Maltijdar DRottens.

EN sixdu til mijn Sal/ ad þu ecke Overdug/ þad er/ an riettrar Idranar eter af þessu Braude. Vakta þig/ ad þu ei med vantrwudu Hiarta af Kalleik Drottens dreck

er Þvi

Þvi hvør þar aþ etur óverdugur edur dreckur/ hann etur og dreckur sialfum sier Dooms Aþelle/ j þvi hann giörer ei Greinarmun a mille Lykama DRottens og annarar Fædu. Ja mijn Sæl/ þu kant ecke under eins ad drecka Kaleik DRottens/og Diofulsins/og ecke under eins ad Bergia aþ Borde DRottens og Diofulsins/1. Cor. 10.

Þar fyrer bw þig til med einum hreinū og Fogrum Sylkeklædum/sem er Riettlæte þeirra Heilogu. Þetta er þad rietta Nattydar Klæde/sem er Trwen a Christū med goodre Samvitsku. Reyn þig sialfa/ og kō til þessarar Mæltydar med sannre Jdran. Dæm þig sialfa/ so verdur þu ecke aþ DRottne dæmd.

Min Herra JEsu/ Eg medkienne mijnar Synder/og mig angrar þær j mijnu Hiarta. Eg sie ad mijnar skiemder eru illar/ og mijnar Akomur Banvænar/Þvi snyr eg mier til þijn min Gud/ snw þu lyfta þier til mijn/med þinne Nuggan/ Eg trwe a þitt Naþn/styrk þu mig med þijne Rad/ og lat mig so aþ þessu Braude eta/og aþ þessu Kaleik drecka/ ad eg med riettre Jdran sie Ver

öllduñe

ellduñe frasnwen/og þier j allre Eilifd salir teingdur verde.

Min Sæluhialpare/eg veit ad þyn Miskun er stærre en min Overdugleike/ og þyn Giæska meire en mijn Vesvlld/ Þess veikare sem eg verd og aumre/ þess þramar þarþ eg þinar Nadar/þar fyrer gieþ þu mier Drottenn/ad eg til þyns Bords gange med sodugu Trauste/og þar aþ Berge med heilegu Hiarta/so eg blyþe j þier/og þu j mier/ eg alldrei þra þier skilen verde ad Eilifu. Gieþ þramveigis þin H. Anda j mitt Hiarta og gior mig ad soddan Manneskiu/sem j þyn um Bodordū gange/og þyna Dooma (þad er/ hvad þu dæmer riett ad vera) halde og þullgiere/Ezech. 36.

Nytsemd og Gagn Kvolldmaltydar DROTTENS.

GOpt sem þu etur af þessu Braude mijn Sal/edur drecur aþ þessū Kaleik/ þa skaltu kunngiora Dauda DRottens þyns/ þar til hann kiemur.

1. Jai min Herra JEsu Christe/þesse þyn heilaga Kvolldmaltyd/ er mier þrugger

Vitnis

Vitnisburdur ad þu hefur ei Einglaña/heldur Mañaña Nollð og Natturu uppa þig teked miña vegna/ og munt hefe æfenlega hallda. Giefe mier min Lausnare/ ad eg ad þessum Leyndardoome sæmilegaſt bærſt/ og æfe Niarta mig gledie þar af/ad þu hefur mig so hæret/ og nakvæmlega samteingt þig vid mig vesæla Manneskiu.

2. OMotten min JEsu/þin Kvelldmaaltid er mier eirnen oraskanlegt Insigle/ med hverju þu mier reiknar og eignar þitt Riett læke/ sem þu mier med þinu Bloode afrekad hefur/styrk þu mina Trv/ ad eg avallt æ eblaust true/og stadfaſtlega vite/ad eg sie viss og obrygdanlegur Erfinge allra þinna Giæda/og þinar Naadar/Amen. Rom. 4. 1. Cor. 10.

3. OMOTTEn min JEsu/þu Kvelldmaaltid er mier og eirnen Naadareñar Merke/ gierer mig fullvissan og æbalausan um þad/ad eg sie þier samteingdur/so sem Limerner vid þin Lykama Sia/þu ert Vinurinn eñ eg Kvisturin/ Col. 1.

Hialpa þu mier/so ad eg saſnan stedugur og stadfaſtur bliſſe vid þig/þar Krapt æ

Matt aþ þier / og gooda Averke fære / þu ert Nøþuded enn eg er þinn Limur / Giet ad eg avallt aſ þier Lifþ og Anda þygge / svo ad mig hverke kommer nie økommer Nluter fra þier ſkilie / Rom. 8.

4. ORDtenn JEſu / þin Kvølldmaaltid er mier øruggur Vitnisburdur / ad þu þrāveigis vilier j minnu Niarta byggia / ⁊ mier med þinū heilaga Anda kroptuglega ſtiørra.

Lat mig eirnenn þina Nuggun j minnu Niarta þiña / ad eg bliſþe j Sampielagſkap þins N. Anda / og ad hīn Vitnisburd giefe mīnū Anda / ad eg ſie Guds Barn / Rom. 8

5. Herra JEſu / þin Kvølldmaaltid er mier ſemm Bevisſing og merke / ad þu vilier til Heimſins enda / þina Christne a Jørdunne hafa / ſāmt þina Maltid j þina Miñing halda ſkule / þig lofa / þiñ Dauda kunngiøra ſkule þangad til þu kiemur / 1. Cor. 11.

Miñ Herra JEſu / hallt mier og ødrum j rietter Meiningu og Medferd þiñar Maltidar / Lat mig verda riettan Limm þiñar Christne / og eitt Sand j þinum Naga / hvørn eingenn kann ver þiñe Hende ad ſlita / Pſ. 74

6. Miñ Herra JEſu / þin Kvølldmaaltid

er mier.

er mier og eirn obrygdanlegur Pantur miñ ar Vppriſu a Dooms Deige / Þviad þyrſt þu þæder mig med þiſnu heilaga Nollde og Bloode/og mig þier ſo ſamteinger/þa mun tu ecke yfergiefa mitt Nollð ſ Daudanū (þvi þad er eirn þiñ Limur) helldur muntu uppvekia þad/ og þiſnū dyrdarlegū Lyſama ſamlykt giora/ Amen.

7. Miñ Herra ℣ miñ Gud/ſūſigla þu þeſſ ar Nugganer ſ miſnu Hiarta/og giefa ad eg mier jafnañ til þiſns Bords hallde/ſvo ad miñ Tru til þiſn/ þrooeſt/ og Elſkañ til þiſn vaxe/miſn Poleñmæde under allra Handa Mootgange aukeſt/ og miñ ſtodugleike ſ ollu goodu/þier loflegur/ mier gagnlegur verde.

Añad Gagn Kvolldmaltiſdareñar / er Hiartanlegt Packlæte þyrer alla Velgiör-ninga DRottens.

VErtu nu glod Sal miñ/vid Bord þiſns DROTTens/ og priſſa þiñ Frelſara/ ſem ſo dyrdlega Hlute hefur giort vid þig. Hañ ſem þiña vegna er Medur ordeñ/ og ſ ſmanarlegañ Krosſens Dauda giefeñ er. Hñ ſem þig hefur ad ſiñu Barne giort/ ſæder

og Endurnærer þig/so sem Faderen sýn Bø rn vid sitt Bord/Psalm. 23.

Eg packa þier DRotten ap allu Hiarta ſ. Rade þeirra Gudhræddu/og ſ þra Samkundum/ Mykel eru Verk DRDTens/ hvar ad þeim gaer/sa hefur Glede ap þm. Hvad hellſt hún ſkyckar/þ er Coflegt e Veglegt/og hýs Rietlæte varer eilýplega. Han hefur ſýnſett Miſning ſina Dasemda/sa naduge og Myſkunſame Herra/han giefur þm Fædu sem han Dttaſt/ hún huxar apenlega epter ſýnum Sattmala/han sender Endurlausn ſýnu Folke/svo hans Sattmale vare apennlega.

Myſkunſamur og Nadarpullur er DRotten/Polenmoodur og næſta Goodſamur. Han hendlar ecke vid oſſ epter vorum Syndum og endurgielldur oſſ ecke epter vorū Misgiorningū. Þvi so hatt ſ Himenn er þra Jerduñe/so lætur han ſýna Nad mykla vera yþer þeim sem han Dttaſt. So langt ſm Auſtrid er þra Veſtre/so langt lætur hann vorar Synder fra oſſ. So sem eirn Fader aumkar ſig yþer ſýnum Børnum/so Myſkuner ſig DRotten yþer þeim sem hún ottaſt.

Myſkun

Myskun DROTTens varer þra Eilifd til Eilifþdar/yfer þeim hañ Ottaſt/og hañs Riettlæte er yþer þeirra Barna Bornum/ſem hañs Sattmæla halldá/og epter hñs Bod ordum huxa/ad þeir life epter þeim. Lopad ur ſie DROTTen mñs Nialprædis/ſm ſo vel til mñ gisrer/Amen. Pſalm. 103.

Pad pridia Gagn/ er ſtadfoſt Trwarenn ar Jætning.

HAþ Nuxan þar a mñ Sæl/ad þu opt lega neyter aþ Bordum þyns DRottens og med þvi openberlega jatter/ſ mote Digþlenum/og ollum Nelytis Borgarhlidñ ad þu Chriſto tilheyrer/og a hañs Naþn truer/Mat. 8.

Lattu mig DRotten ei vera ſ Nade þeirra Dgudlegu/ og ecke ſikia ſ hia þeim Dramblatu/helldur ſo ſem hlyded Barn vera vid þitt Bord/æ med þier (ſem ert min Fader) Nadareñar Maltyd halldá. Lat mig a þitt Naþn aþ Hiarta trwa/ſo eg Riettlatur verde/Lat mig þig med Mñerunum ſaela/ſo eg Holpeñ verde/Amen.

Fiorda Gagn er aminñing til Broodur legs Kærleika

Legg þad eirnen j Miñe mijn Sal/ þesse Kvolldmaltijd er þeim Trwudu eitt Kiærleiks merke jñbyrdis. Þvi so sem vier aller aþ einu Braude etum/so erum vier aller eirn Lijkame/hvors Høfud ad er Christur/ sem j oss sijnum Limū kroptugr er/ 1. Cor. 10. Eph. 5.

Herra JEsu Christe/wtheli þijnum heilaga Anda yfer þau Børn/ sem til þijns Bords sitia/ so ad vier aller med Kiærleiksins Bande samteingiunst/ j Elsku og Fride fyrer þier lifum/og þitt heilaga Nafn samhuga lofa fyñum ad Eilijfu/ Amen.

V. Capitule.

Vm Foota Þvotten/ þar um skr iþar S. Johañ. J xiij. Cap.

EN þyrer Paskahatijdena/ (þad var Adþangadags Kvolld ed) þa JEsus visse ad hans Stund var komen ad skiliast vid þessa Verold og þara til Fodursins/svo sem hañ hafde elskad sijna sem j Heimenum voru/so elskade hū þa allt til eydg. Og

Og epter Kvolldmaaltijdena/ þa ed And skotenn hafde Judas Jscharioth Simons syne j Kiarta Blæsed/ad hann forriede Je sum / visse JEsus ad Fadereñ hafde allt j hans Hendur giefed/og ad hann af Gude være komenn/og til Guds þære hann/ þa stod hñ upp fra Kvolldmaaltijdenne/lagde af sijn Klæde/took Lijndwk og batt umm sig/par ep ter steyppte hann Vatne j Munlaug/og took til ad þvo Fæturnar a sijnum Læresveinum og þurkade þa med þeim Lijndwke sem hñ hafde umm sig bunded. Þa kom hñ ad Si mone Petro/ og hann sagde til JEsum/ skalltu þvo minnar Fætur? JEsus svarade og sagde/Hvad eg nu giore veitstu ei/ En seirna muntu vita þad. Þa sagde Petur til hanns/ Alldrei skalltu minnar Fætur þvo Jesus andsvarade hm̃/ep eg þvæ þig ecke þa hefr þu ecke neitt Hlutskipte mz mier. Simon Petur sagde til hñs/Herra/ ei ad eins Fæturnar/ helldur og eirnenn Hoss ud og Hendur. JEsus andsvarade hm̃/ Hvor þveigenn er hñ þarf ei ad þvo nema

Fæturnar/helldur er hañ allur hreinn. Og þier eruđ hreiner/eñ ecke aller. Þvi hñ vis se vel/ hvor hñ munde þorrœda/þvi sagđe hañ/þier eruđ ecke aller hreinir.

Eñ sem hañ hafde nu þra Fætur þveiged/took hñ sin Klæde/setteſt nidur apt ur og sagde til þeirra / Vite þier hvad eg hefe giordt ydur? Þier kalled mig Meyſtara og Herra/ þier taled þad og rietl/ þvi eg er þad/ Og ef eg ydar Meyſtare hefe ydar Fætur þveiged/ þa skulu þier og þr hvor annars Fætur. Eitt Epterdœme hef eg giefed ydur/ad þier giored so sem eg he fe ydur giort. Sañlega seige eg ydur/þi oneñ er ecke yfer sinum Meyſtara/og ecke Sendemadureñ yfer þeim sem hñ sender.

Fyrſt þier nu slikt vited/þa eru þier sæl er/ ef þier þad giored/ Eg seige þad ecke um ydur alla/ eg veit hvoria eg wtvaled he fe/helldur so/ ad Ritningenn uppfyllest/ Sa mitt Braud etur/ hañ fredur mig med Fotum. Nu seige eg ydur þad fyrer/ađ ur eñ þad skiedur/so ad þa þad er skied/ad

þier þa

þier þa trweđ/ ad eg sie sa same. Sañlega sañlega seige eg ydur / hvor sem medtekur mig/ Eñ hvor mig medtekur / sa medtekur mig sendt hefur

Eintaled.

Vm Elsku Nerrans Christi til sina Læresveina.

Legg hier fyrst a Niartad Sal mijn/ Elsku og breñande Kiærleika þijns Lausnara til Postulaña / og til allra hans sem j Verolldeñe eru. Eñ þeir eru hans/sem hañs Fodurs Vilia giora/þess sem a Nimnum er. Ja/ þeir sem Guds Ord heyra/og breyta þar epter/eg ad soddañ oseigianlegre Elsku/sem hñ hafdi til þeirra/tekur hañ þad til Bragds/ad þvo þeirra Fætur sialfur. Mijn Sal/hugleid og legg sijkt a Niarta/Hvad mykel ad er Asi ꝛ Elska þijns Lausnara/vid oss aumar Vesalar Manneskiur. Hvad er þad hñ hefur epterskiled/edur giort lauted? Mijn Herra/mimi Lausnare/ Hvad hofum vier þier ad endurgialldat? Hv

ernen eigum vier ad hegda oss vid pig?

Hvornen kunnum vier pier maklega ad þakka/ DROTTEN Jesu? Lat mig j stadenn elska þig æpenmlega. Lat mig j þier einum minn Fognud og mijna Glede haþa/ad eg af þeirre Elsku synge og seige. Af Hiarta kiær asi hepe eg þig DROTTEN/mitt Biarg/ mijn Borg/min Frelsare/min Gud/min Styrkur a hvorn eg treyste / Psalm. 18. Ja minn DROTTEN/þu veitst ad eg elska þig/þu min elskulege veitst ad mijn Sal hepur þig kiær asi/ og mitt Hiarta hepur mvallt Glede og Huggun hia þier/ Joh. 21. Cant. 1.

O þu elskulege Herra/ O/ goode JEsu mijn Elska og min Gud/ lattu mig brenna ap þine Elsku/þijnu Kiærleika/þijnu Sætleika/Fognude og Glede/so þad prioote alldrei j mijnu Hiarta og Mine/ Lat mig þig elska ap Sanu og ap øllu Mætte/þig haþa j Hiarta og Mune/og fyrer mijnum Augu so ad eingen oheyreleg Ast nie Elska þinest/ nie Stad haþe j mijnu Hiarta.

Pad mykla Ctstelæte DROTTens j Foota Hvottenum.

Gleim

Ef leym þu ecke minn Sal/ þui mykla Lyt-
telæte þijns DROTTens JEsu/ Sia
þu/ hann stendur upp þra Bordenu/ leggur
af sier sitt Yferklæde/ byndur vm sig Lijn
dvok/ heller Vatne j Munlaug/ ℞ tekur til ad
þvo og þurka Fætur sina Læriſveina.

O þu DROTTEN Jesu/ þu rietta Lyte-
læte/ þu hefur allt þetta giort sialfur. Þu
hefder ad sonu einhverium þina Læreſveina
matt skipa þad/ en þu hneygder þig sialfur
og lautst ad þeirra Footum/ þvoder og þurk-
ader þa med þinum eigen Hendum. Jhvor
in maata kunne nockur þræll eda Þienare
audmiukare ad vera?

Lat þier minn Sal til Hiarta ganga sodd
an Audmykt/ sem ℞ Petrus giorde/ þa hon
um þotte þetta um Dþ og sagde/ DRotten
alldrei skaltu minar Fætur þvo.

O hvilijk Audmykt og fadæmelegt Lyte-
læte er þetta? En hvar er þo svo stoor sem
DROTTEN vor Gud? Sem sig hefur so
hatt settan/ en sier þo a þad sem lægt er/
bæde a Himne og a Jordu/ Ja/ Natt sit-
iande er DROttenn/ enn lytur þo a þad sem
lægt er/ og þecker þa stolltu af Figrlægd.

Hann

Hañ stendur a moote Dramblætum/eñ þeim Lyftelætu giefur hañ Nad/hañ hrynder þín Volldugu af Stole/eñ upphefur Lyftelæta.

Hialpa þu mier DRotteñ miñ/svo ad eg meige Hiartans Lyftelæte odlast/lat mitt Hiarta ecke dramba / og mijn Augu ecke stollt verda / þviad Dramblæted er ecke gott / og kiemur alldrei nema illu af stad. Miñ gode Jesu/send þu mier Nad/ad eg mig Lyftelæke under þijna Volldugu Hond/so þu upphefier mig/þa Tijmeñ kiemur. Miñ sæte Jesu/sigra þu miñ Oþstopa med þiñe Hogværd ℔ aþmæ mijna Drabseme mz þijnu Lyftelæte.

DRotteñ hreinsar Postulana med Fota þvottenum/ Og vijger þa til Predikunar Embættis.

SVosem Aaron og hañs Syner þvodu Hendur sijnar og Fætur / þa þeir j Vitnisburdar Tiallbwdena geingu/So gioRde ℔ DRotteñ vid sijna Læresveina/hñ þvode þra Fætur/ og hreina gioRde Sonu Levi/ þa hañ þeim Predikunar Embætted. Hendur beþalade/og þa vt um Heimeñ sende til ad kiena. Skoda þar þyrer mijn Sal/ hvad

Elsku-leg

Elskuleger eru a Fiallenu Fætur þeirra sem Frideñ boda/og þeirra sem þad gooda kunngiøra/og af Hialprædenu kieña/og seigia til Syon/Þin Gud er Kongur/þar fyrer skall tu þeckia þa sem þina vegna Arvida/og þier Forstødu veita j DRottne/og þig minna/hafa þa þess kiærare þeirra Arvides vegna/Medtak þa so sem Engel DRottens/Ja so sem Christum sialfan/þvi þeir eru Sendebodar j Christi stad.

Hialpa mier þar til DRotten/ad eg hlijde minnum Kieñefødur/þvi hañ vaker yfer mine Sælu/so sem sa er þar skal Reikningskap afa standa. Giefa ad eg j Neidre hafe þijna Ordsins Pienara/og þa Olldunga Tt gooda Forstødu hafa/tvefalldrar Æru verduga hallde/einkum þa sem Ervida j Ordsins Kienningu.

Foota Þvottureñ þyder og merker eirnenn Hreinsun vorra Synda/fyrer Blooded JEsu Christi.

HEyr ijka þad minn Sal/hvad Drottenn seiger til Petrum/Þvoe eg þig ecke/so hefur þu engva Hlutdeilld med mier. Drottenn min/aller erum vier Ohreiner/og allt vort

vort Riettlæte er sem saurugt Klæde/ Esa 64. Hvad er Madurin̄ þess ad hȳ kuñe hreirn ad vera? Eda ad sa kunne Riettlætur ad vera/sem aþ Kviñuñe er boren̄? Sia Drott eñ/aþ allum þȳnū Þioonū er þar ecke eirn Flecklaus/ Þu hefur eirneñ hia Englunum Rangleete þunded / og j þȳnu Auglite eru ecke Stiornurnar hreinar.

Eñ þu ert vort Hialpræde/þu sem Syons Saurende aþþvær/og Bloodskuld Jerusalem tekur aþ heñe. Þu hefur sialfur afmad vorar Synder. Þu hefur mig elskad og mig hreinsad aþ Syndunum med þȳnu Bloode/ 1. Joh. 1.

Ad vissu/ þitt Blood DRDtteñ JEsu/ þvær og hreinsar mig aþ allū mȳnū Syndum. Vert mier Nadugur/minn Frelsare/ epter þiñe Giæsku/og afmæ mȳnar Synder epter þiñe mikellre Myskunseme. Þvovel aþ mier mȳnar Synder/ og hreinsa mig af mȳnum Misgiørningū. Skapa þu DRotteñ j mier hreint Hiarta/og giefe mier eirn nyañ stodugañ Anda/ þvo mȳna Sal aþ mȳnū Misgiærningum/hvar med eg hefe þig stȳgdann/so sem þu hefur mier þyr-

erheitco

erheited og tilsagt/Psalm. 51. Eg vil þa hreina giera/og þeir skulu mitt Folk vera Eg vil vera þeirra Gud/ etc. Ezech. 36.

Fotaþvotturen̄ þyder eirnen̄ Endurnyung Lyfdagan̄a/ad Madur þvoe sig stalþur/ það er/Take sier vara þ Syndenne.

NV vegna þess mins Sal/þu ert þveginn og hreinsud j þyiu Hiarta/ syr er Trw rietta/so þvo nu og lyfa þynar Fætur/þvi hvør þvelgen̄ er (seiger Drotten̄) hann̄ þarf ecke meira ad þvo en̄ Fæturnar/þvi hann̄ er allur hreinn. Og eckert er Fordæmanlegt a þeim sem j Jesu Christo eru/hvorier ecke epter Holdenu/ helldur epter Andan̄ ganga. Þar þyrer mins Sal/þvo þu Fætur a þynum Læresveinū/þ er/þitt Skilningar Sine/ þin̄ vilia þin̄ Nyg ꝛ Þanka/ ꝛ alla þynaLime. Þvi j sannleika eru þta þyns Hiarta þienarar ꝛ Þrælar sm̄ þyna skipan giora þeir þyns Holds vilia avallt giørt haþa Sia eingen̄ Madur veit hvad opt han̄ þellur þvi sa hin̄ Rietlæte þellur sioþinum/og ryss upp aptur/Psal. 19. Þar þyrer skaltu þvo þa/ so ad þeir upp hiedan̄ j Andanū gange

so sem

ſo ſem þeir hafa hingad til Nollbenu þionad þvi hafer þu lied adur þijna Lmu og Lidu til ad þioona Dhreinleikanū / þra eirnre Synd j adra / þa gief þa nu og lica til ad þiona Rietlætenu / ſo þeir helger verde.

Hialpa mier DRDtteñ ad eg mitt Niarta þvoe aþ allre Jllſku / ſo eg holpeñ verde. Lat mig haka þad vonda / eñ hallda þvi godda / Jerem. 4. Rom. 12.

Bū mier lijka mijn Augu ad þvo / ad eg þaug geyme / ſo þau ſkygneſt ecke epter añarlegum ongtum Lærdome / heldur ad eg þeim upp til þijn reñe / þu ſem a Nimnum ſitur. Ja / ſo ſem Þienararner ſia a Hendur ſinna Drottna / og Ambattana Augu a Hendur ſiña Mædra / ſier þadañ Biargar t. Næringar vænkande / So lat mijn Augu avallt ſia og horfa a þig miñ DRDttenn / þangad til þu hialpar mier / Pſal. 119. Pſal. 124.

DRotteñ / hneyg þu lijka mijn Eyru / ſvo ad þau heyre Ord þeirra Nyggnu / þvi þad Eyra ſem Bāvsondu neñe hlijder / mun Nyggia a medal þeirra Nyggnu.

Gieþ mier eirneñ / ad eg mijnar Hendur þvoe / og med Sakleyſe hreinū hallde / Lat mig

mig þær breida vt þyrer þa Fatæku/ & þær rietta ad þeim Hurþtugu/ Psalm. 24.

Lat mig & asamt minnar Fætur þvo og venia þa a Veg Fridarens/ Lat mig ecke sitia j Raade þeirra Ogudlegu/ og ecke ganga a Veige þeirra Idrunarlausu/ Luc. 2. Psalm. 1.

Fotaþvotturen þyder eirnen Broodurlega Kiærleika/ sem hylur fiolda Syndana.

HAf þu og vakt þar a minn Sal/ad Drottken hefur þetta þier til Fyrermyndar giordt/ so þu skyllder hans Footsporum þylgia epter. Þier kalled mig Meystara og Herra (seiger hann) Og þier seiged þad riett/ þvi eg er hann. Og ef eg ydar Meystare og Herra/ hefe þveiged ydar Fætur/ þa skulu þier & eirnen þvo hver annars Fætur. Þetta Epterdæme hefe eg ydur giefed.

Sæl ertu minn Sal/ sem þetta veitst/ ef þu þad giorer. Sia þar þyrer til/ ad þu þvoer Fætur Neilagra/ og annest Naudþurfter þeirra/ Lat þina Elsku vera otþalska og Kiærleikan hiartgrooen. Tak vakt a þessum sidustum Dogum/ sem nu eru yfer oss komner/ eg

ner/ og þeink hvad DRÖtten sagt hefur/ ad a sídustum Dögum mundi Rangleted yfir ganga/ og Kærleikurin vtslokna j margra Hiortum. Sia þu/ vier erum þeir/ yfer hvöria þessa Heims Ende er komen/ þvi fylg þu þínum DRottne epter/ svo sem a stydlegt Barn/ og gack fram j Kærleikanum.

Lattu mig DRotten minn Jesu ecke leingst mz illu/ heldur Syndana Fiolda hylia mz Kærleikanum. Lat mig öllum Stundu heyrelega Virding sijna hvörium Manne/ og þyrre til Vilia vera vördr. Lat mig hafa allt Kapp a/ ad hafa Samhelde og Eining Andans þyer er Band Fridarens/ med allre Godgverd og Lýtelæte.

VI. Capitule.

Hvorneñ DRotten giörer sín Forrædara openberan. Giörer Petro Aminning vm sitt Oftrausst a sialfum sier/ og þa adra Læresveina mykletlega huggar og þeim kienner.

Matth. 26. Mar. 14. Luc. 22. Joh. 14.

OG þa nu JEsus hafde þetta sagt/ vard hann hrelldur j Anda/ rinn

vitnade og sagde. Sañlega sañlega seige eg ydur/ad eirn ap ydur/sem med mier fær Mat/ mun mig Forræda/ Sia ad Hond þess sem mig svikui/tekur j Fat med mier/ Og Læresveinarner urdu Hryggver/og hver leit til añars/og þeir voru huxande/um hvorn hañ þad sagde. Og þeir tooku til ad spyriast þyrer sjn a mille/ hvor þad mu nde vera/og sagde til Jesum eirn epter añ añ/ Herra er eg þad nockud? Ek hñ svar ade/eirn ap þeim toolf/ sem Hendeñe j Fat ed med mier tekur/ mũ mig forræda. Mañ sins Sonur mun ad soñu fara/ so sem skr ipad er um hañ/ Ek Vei þeim Mañe/ þ hvorn Mañsins Sonur verdur svikeñ. Be tra være hønum ad sa Madur hefde alld rei fæddur vered. Þa svarade Judas (sa ed sveik hañ) og sagde/ Er eg þad nockud Rabbi? Hañ sagde til hañs/þu seiger þ

Ek þar var eirn ap hñs Læresveinum sem sat til Bords/ hvorn ed JEsus elsk ade/hønum bende Simon Petrus/ad haun spyrde JEsum ad/hvor sa være/sem hañ

in hañ hefde talad/ af þvi hañ las þa a Briooste JEsu. Og hañ sagde til JEsu Herra/ hvor er sa? JEsus svarade/ sa er hañ/ad hvorium eg riette vskvadañ Braudbita/og þa hañ vskvade Brauded/gaf hañ þad Judase Simons syne Jschariothi. Og epter þañ Bita þor Andskotiñ j hañ. Þa sagde JEsus til hñs/Hvad þu giorer/þa gior þad snart. Eñ eingeñ af þeim sem til Bordsins satu/ vissu til hvors hñ talade. Sumer æktudu þad/ af þvi ad Judas hafde Fiepungiuna/ ad Jesus mundi segia honũ/kaup þad oss er þarf til Natidardagsins/eda ad hañ giæfe nockud Fatækum. Og þa hñ hafde Bitañ teked/gieck hañ strax ut/ og þa var Nott. Eñ þa hñ var vtgeingeñ/þa hoofst upp Præta peirra a millum / hver peirra mundi mestur hallden verda. enn hann sagde til peirra/ Veralldleger Kongar Drottna/og hvorier Yfermagtena hafa/ peir kallast Næduger Herrar/eñ þier skulud ei so/ Heldur sa sem mestur er ydar a mille/ vere hñ

so sem

so sem minste/og hinn æðste sem annar þien
are/ því hvor er meire/sa sem til Bordsins
situr/eda sa sem þiodnar? Er ecke svo/ ad
hann sem vid Borded situr? Eg em a mill-
um ydar sem sa er þroonade/ enn þier erud
þeir/hvorier hia mier voru/i minnum Free-
ystingum/og eg vil tileinka ydur Riike/ so
sem minn Fader hefur mier þad einkad/svo
þier skulud eta og drecka yper minnu Bor-
de/i minnu Riike/og sitia a Stoolum/dæm-
ande tolfr Kynkvisler Israels.

En þa sagde Jesus/ Nu er Mannsins
Sonur Auglystur/og Gud er auglystur mi
honum/ Er nu GUD Auglystur me
honum/þa mun Gud auglysa hann i sialfri
sier og snarlega mun hann auglysa hann.

Sonakorn minn/ eg em litla Stund hia
ydur/þier leited min/og liska sem eg sagda
Gydingum/ Hvert eg fer/þangad kunne þi
er eigi komast. Og nu seige eg ydur/ eitt
nytt Bodord þa giefr eg ydur/ ad þier elsk
ed hvor annan/liska svo sem eg elska ydur/
so skulu þier elskast innbyrdis/fyrir þvi þeck
ir aller/ ad þier erud minner Lærisveinar/

eþ þier haþed Kiærleikan ydar a mille.

Simon Petrus seiger til hans/ Herra/ hvert þer þu? Jesus svarade honum/ þangad sem eg þer/ mattu nu ad sinne ecke þylgia mier. Petur sagde til hans/ Herra/ hvi ma eg nu ecke fylgia þier/ eg vil setia mitt Lif vt fyrer þig. Jesus svarade honum Hvad muntu setia þitt Lif ut a mig? Simon/ Simon/ sia þu/ Andskoten hefur gyrnst ad hann mærte sællda ydur sem Hveite/ en eg bad fyrer þier/ ad þin Tru prottnade ecke. Og þa þegar þu snyst aptur/ þa styrk þu Brædur þinar. En hann sagde til hans Herra/ reidubwen er eg med þier j Fiotur og Dauda ad ganga/ en hann sagde Petre/ eg seige þier/ ad i Dag gelur Hanen ecke tvisvar/ adur en þu hefur þrisvar Apneytt ad þvi/ ad þu þecker mig.

Og hann sagde til þeirra/ þa eg sende ydur vt an Pungs eda Tosku/ eda Skooa/ hvert brast ydur þa nockud? enn þeir svgdu/ alls eckert. Þa sagde hann til þeirra/ enn nu/ hvor ed Pung hefur / sa take

hann

hañ/lyka og eirnesñ Toskuna / og sa er ei hefur/selie hañ Kyrtel sijn z kaupe Sverd þviad eg seige þad hlytur a mier ad fullkommnast hvad skrifad er. Nañ er a medal Jlvirkia reiknadur/þvi hvad aþ mier skrifad er/hefur nu enda. Eñ þeir sogdu/Herra/sia/ tvo Sverd eru hier/ Nainn sagde þa til þeirra/þad er nogg.

Eintaled.

DRotten er Hiartaña Ransakare/ og veit allt fyrer/bæde hvad Petrus og Judas mundu giora honum.

HYgg ad mijn Sal/hvad þijn Lausnare talar med Nrelldu Hiarta. Eirn aþ ydur mun svijkia mig. O miñ Herra JEsu / Nvad jllt mun þijnum Læresveinum hafa orded vid þessa Rædu/Nvad sorgbitin er munu þeir hafa liked hvor til añars? Miñ Lausnare/þu ert sa sem sier/hvad hulid er/ og þecker vor Hiortu j gieghū/ Þu þorhemur vorar Nytanet / og veitst alla Nidse þyrr eñ þeir verda/ þvi þu ecke ad eins visser þra Vpphafe/hvor þig munde þorra

da/Nelldur og eirneñ sastu þyrer þad hrygg-gelega Fall Peturs/og sagder honum fyrer ad hañ munde þrisvar afneyta þier.

Þañeñ ransakar þu og þecker eirneñ mitt Gud/hvort eg sit eda stend upp/þa veitstu þad. Þu sier hvad eg hugsa/allt af Fiarlægd. Hvort eg geing eda ligg/þa ertu umhverfis mig/og sier alla mina Vegu/þviad sia/Ecke er so eitt Ord a minne Tungu/ad þu vitir þad ecke ÞRotteñ allt saman. Þinn Augu sau mig/medur eñ eg var skapadur/z allir mínner Dagar voru þa j þine Book skrifader/sem koma attu/þa þegar eg var eirn zeñ.

Eg bid þig min Gud/kiæn þu mier af-vallt ad gisra þad hvad þier þocknast/Þvi þu ert min Gud/og þin Ande þærer mig a riettañ Veg/Vissa þu mier hvorin Estu eg skal ganga/og leid mig jafnañ med þinu Auguni. Styr þu og stiorna minu Hiarta/og leat mig ecke Villustigu ranga. Min Gud z Frelsare/ransaka mig/z rein mitt Hiarta/Proua mig og reyn hvad eg meine/z hvad eg hugsa/hvort eg er a illum Veige og leid mig a Stig eilifs lifs/Ps. 123.

Um þañ Lærisvein sem Jesus elskade.

Giet

GJef gaum ad Sal mijn/ þeim Læreſvei-
ne/ſem uñ Kvolldmaltijdena lá a Brj-
oosti JEſu/ſem var Johañes Gudſpialla-
madur/hvørn Jesus so hafde kiætañ/ad hañ
ſagde hønū hvør ſijn Forradare mūde vera.

Sia þu til mijn Sal/ad þu ſiert riett-
ur Læreſveirn þijns Lausnara/ tru þu a hñs
Nafn/og elſka hñ aþ Hiarta/þa muntu eir
neſ a hans Brioſte hyſſla og j hañs Fadme
ſoþna. Þu munt j hans Elſku ſtødug blſſa
og hñs Hønd mun þitt Skiol avallt vera.

O Kortesñ Jesu/Lat þijna Elſku vera ſm
eitt Tiallð yþer mier / Legg þijna vinſtre
Hønd under mitt Høfud/og þadma mig med
þijne hægre Hende/Vmgyrdtu mig mz þijne
Giæſku/og fryu mig med þijne Nad/ſo ſm
ødrum Skyllde. Lat mig ei hallda Vinſkap
vid Verølldena/helldur vid þig/þvi Ver-
alldareñar Vinſkapur/er Guds Fiandſkap-
ur/ Oz hvør Veralldareñar Vinur gioreſt
ſa gioreſt Guds Ovinur.

Herra Jeſu/miñ allra beſte Vinur/ þu
ert miñ/ẽ eger þiñ/Lat mig þaþnañ ſtia un
der Skugga og Skioole þiñar hægre Hand
ar/og lat þitt Ord og þijnar Nuggandi ve
ra Særleik mijns Hiarta. Vm

Vm þ nya Bodord Drottens.

GLeym þu og ecke minu Sæl/þvi nya Bodorde þijns Lausnara/sem hañ sijnū Læreſveinum giefur/ svo þu þad riett alvarlega hallder/so seiger hañ/ Eitt nytt Bodord gief eg ydur/ ad þier ydur sijnbyrdis so elſked/ sem eg ydur elskad hefe/þar af munu Menn vita/ etc.

Sia þu minu Sæl/þar eru øll Bodord þess nya Testamentis/ ad vier skulum elska hvor annañ sijnbyrdis/ Ei so sem Cain/sem af þvi hreckvijsa eirn var og drap sinn Brodur. Hvor sinn Broodur elskar ecke/sa bliþur j Daudanum/og hvor sinn Brodur hatar/er eirn Mandræpare. Og þo nockur kunne ad seigia Eg elska Gud/ og hañ hatar sinn Næsta/ sa er eirn Liugare. Þvi hvor sinn Broodur elskar ecke/þañ hann sier/hvernen kañ sa Gud ad elska / hvorn hañ sier ecke? 1. Joh. 4. Enn Kiærleikuren hefur j sier sijnefaldat allar Dygder/sem hañ er Logmalsins Vppfylling/þviad Kiærleikuren er Bidlundar good ur og Vingiarnlegur/ er ecke Meinbægenn/ nie Illglarn/upphrokast ecke/er ecke otierleg

ur/leitar

ur / leitar ecke sýns eigenlegs Gagns / verdur ecke uppertur / hugar ecke illt / þagnar ecke yfer Rangleetenu / samfagnar Riettvysi sese / umlydur allt / trwer ollu / vonar allt / lydur allt / og hetur ecke ruda / 1. Cor. 13.

Hialpa þu oss Drotten JEsu / ad vier ecke sidbyrdis reitum hvor annan / so vier ei verdum þyrfter der vor a mille / helldur veit oss ad vi er elskum hvor annan / so vier bliþum i þier / æ hin Elska sie fullkomen i oss / Leat oss og kirnen vorn Kiærleika audsyna / ei med Ord um / edur Tungune eirnre / helldur og svo med Verkunum / og i Raun og Sanleika / so vort Ljoos lyse fyrer Mønnum / og ad hver Madur skilie / ad vier sieum þinner Lære sveinar.

Um Andskotans Flærdar Lyst / hvørn Drotten sigrad hetur / og oss moote hønum stad þest og Bryniad.

SKoda hier min Sal / sniduga Flærd þess Ovinar Diøfulsins / og heyr hvad DRotten seiger til Petrum. Andskotanum hetur vered hugur a þier / ad hann mætte sia ta þig sem annad Hveite / en eg hete bedet fyr

er þier /

er þier/so þyn Trw bilade ecke.

Jn Sal mijn/Andskotenn er Mañdrapare allt þra Vpphafe/og hefur ei stadfast ur staded j Sañleikanum/Af þvi ad Sañ ende eru ecke j honum/þa hañ ljugur/talar hañ af sialfum sier/þvi hañ er eirn Lygare og Lygenar Fader/hañ er þiñ Sakaraberre/og Mootstandare/og geingur j kryng sem greniande Leon/leitande ad þeim sem hñ þoelge. Hañ lætur sem hañ sie Lioossens Engell/og geingeingur Verølldena. Hañ vill er Heimsins krynglu alla. Hañ tekur Guds Ord vr Mañana Hiortum/e saer sijnu jllu Sæde þar j stadenn aptur.

Þar þyrer mijn Sal/vert vakande og vør um þig/þvi þu hefur ecke einasta vid Nolld e Blood ad beriast/helldur vid Magtar Høfdingia Veralldarenar/sem er vid þa jllsku Anda j Loptenu/og þa sem j Veralldarenar Myrkrum drottna. Þar þyrer skalltu jklædast Herskruda Drottens/so þu standest Diefulsins Araser e Slægder. Stattu honum stødug j moote j True/so þyr hñ þra bier. DRDtten straffe þig Sathan/DRDtten straffe þig/sem þar til hefur sig

openbera

openberad / ad hañ hitt Ríke og hín Verk nidurbriote / 1. Pet. 5. Jac. 4. Zach. 3.

Eñ vertu med glødu Hiarta mín Sak t ottaſt ecke / hvi hañ er wtſkwfadur ſín hig aklagade Nott og Dag / Sia ORotteñ Jesus hefur fyrer hier beded / ad hín Trw ſkylde ecke bila. ORotteñ hefur hañ yferuñed / og ſkeinkt hier Sigureñ. Sa ſame Drottenñ er eñ nu til Guds hægre Handar / og bidur fyrer hier. Rom. 8.

Herra JEſu Thriſte / ſem ert miñ Gud aþ eñlega / Eg trui ad ſóñu a hig / eñ hialpa þu miñe Vantru / Lat hañ riukande hór ecke i mier ſlokna / og hañ veika Reyrlegg ecke brotna / medtak þu mig Veiktrwadañ / t leid mig s Ongbarn / og ſtyrk þu mína Tru / og haf ei hía na Hónd af mier / Stadfeſtu mig hia hier / ſvo eingeñ næ mier wr hínum Hóndum / Minn Frelſare / þu munt (eg veit viſſelega) þad vardveita / ſem þu hefur mier tiltrwad / allt til þeſſ Dags / hvi þad er Vilie híns Fódurs ad þu ecke miſſer neins aþ þeim hñ hier gieſoed hefur / Styrk þu mig Gud miñ / og verndu iafnañ / fyrer þeim vonda Diófle / ad hñ fyrer óngvaſt Stig nie Gótu næ til mín / og óngvu ſínu Vilia edur Ofbellde framkome vid mig. Þu ert Mattugur þa Gudhræddu fra Freyſtingunum ad leyſa.

Drott

DROTTEN min JESu/ sem trwr og sann ordur ert/ og lætur ongvann preyfaſt yfer sitt Megn fram/ Lat mijnar Freyſtingar ecke þyngre verda/ enn þad þu giefer mier Krapt undir þeim ad rijſa/ Amen.

VII. Capitule.

Stutt Yfirferd þeſſ 14. 15. & 16. Cap. S. Johannis/ sem var herrans JESu Predikun/ næſta merkeleg fyrer hans Læreſveinum hofd/ adur hann gieck til Fiallſins Oliveti.

OG hann sagde til sinna Læreſveina/ Hryggest ecke j ydar Hiarta/ True þier a Gud/ þa true þier a mig. J mijns Fodurs Hwse eru margar Viſtarverur/ enn ef ei ſvo være/ þa ſegda eg/ ad eg fære ad tilbwa ydur Stad. Og eþ eg fer hiedan ad tilbwa ydur Stad þa vil eg þo aptur koma / og taka ydur til mijn ſialfs/ ſo þier ſieud þar ſem eg er/ og hvert eg fer/ þad vite þier/ og Veigen vite þier.

Thom:s

Thomas sagde til hans/ Herra vier vitum ei hvort þu fer/ og hvorneñ meigũ vier þa Veigeñ vita? JESus sagde til hans/ Eg em Veguriñ/ Sañleikureñ og Lijfed. Eingeñ kiemst til Fodursins nema fyrer mig. Eþ þier þeckted mig/ þa þeckte þier og miñ Fodur/ Og nu hiedañ j þra þa þeckte þier hañ/ og hafed sied hañ.

Philippus sagde til hañs/ Herra/ Syn oss Fodureñ/ þa næger oss. JESus sagde til hañs/ svo leinge er eg hia ydur/ og þu þeckter mig eige? Philippe/ hvor mig sier/ sa sier og Fodurin̄/ Og hvornin̄ seiger þu þa? Syn oss Fodurin̄/ truer þu eige ad eg em med Fodurnum/ og Fadereñ med mier? Þaug Ord eg tala til ydar/ þaug tala eg ei aþ sialfum mier. Fadereñ sa sem med mier byr/ hñ giorer þaug Verk. Trwed mier/ ad eg er med Fodurnum/ og Fadereñ er mz mier/ Eþ ei annars/ þa trued mier þo fyrer Verkaña saker.

Sañlega sannlega seige eg ydur/ Hvor hañ trwer a mig/ sa mun̄ giora þau Verk

sem eg

sem eg giøre / hann mun og giøra þessum meire/Þviad eg fer til mins Fødurs. Og hvørs þier bidied Fødurenn j minnu Napne þ vil eg giøra/so ad Fadirenn dyrkest j Syninum. Ef þier elsked mig/ þa halided minn Bodord/og eg mun bidia Fødurenn/ ad hann giefe ydur annan Huggara/þann er blifur med ydur æfenlega/ þann Sannleiksins Anda/hvørn Heimurenn þær ecke medteked þvi hann sier hann eige/og þecker hann eige/ En þier þecked hann/þvi hann er hia ydur. Eg mun vera med ydur/Eige læt eg ydur Fødurlausa/Eg kiem aptur til ydar.

Jnnan skams Tijma þa mun Heimurinn ecke sia mig/ en þier skulud sia mig/ þviad eg lifi/og þier skulud og lifa. A þm De ige kienne þier/ad eg er med Fødurnum/ og Fadirenn med mier/og eg med ydur.

Hvør hann hefur minn Bodord/og helldur þaug/hann er sa sem mig elskar/ Og hvør hann elskar mig/ hann elskast af minnum Fødur/og eg mun elska hann og eg mun openbera mig þyrer honum.

Þa ſagde Judas (ecke Iſcharioth) til hans/Herra/hvad er þad/ad þu villt open bera þig fyrer oſſ/en ecke fyrer Heimenūs IEſus ſvarade og ſagde til hans/ Hvor hañ elſkar mig/ſa vardveitter minn Ord/og min̄ Fader mun elſka hañ/og vid munū til hañs koma/og hia honum Viſtarveru gi-ora. Enn hvor hann elſkar mig eige/ſa vardveitter eige minn Ord. Og þad Ord þier heyrdud/er et mitt/heldur Fedurſins þeſſ ſ̄ mig ſende. Þetta ſagde eg yd̄r/ med þvi eg var hia ydur/ En̄ Huggaren̄ hinn heilage Ande/ þañ er min̄ Fader mun ſenda ydur j minnu Nafne/hann ſkalþur mun kiena ydur alla Hlute/og mina ydur a allt hvad eg ſagda ydur.

Min̄ Frid læt eg hia ydur/min̄ Frid gi-ef eg ydur. Ei ſo ſem Heimurenn gieþur/ þa gref̄ eg ydur. Ydart Hiarta hryggeſt ei nie ſkielþeſt. Þier heyrdud þad eg ſagda ydur/Eg þer burt/ og kiem til ydar aptur Ef þier elſkudud mig/þa gledduſt þier vid þa d/ad eg ſagda/Eg þer til Fodurſins/þt

Fadereñ er mier meire. Og nu sagda eg yd ur þad fyrr eñ þad skier/svo ad þier trued þa þad er skied. Nier epter mun eg tala ei margt til ydar/ þvi Nøfdinge þessa Heims kiemur/og med mig hefur hñ eckert helldur þad/ad Heimureñ vite/þad eg elska Fodureñ/og þad eg giore so sem Fadereñ hefur mier boded. Stondum upp og gong um hiedañ. Joh. 15.

Eg em sañur Vijnvidur/og miñ Fader er Vijngards Madureñ / Hvorn Kvist a mier sem ad ei færer Avøxt/ mun hañ aþ kvista/ Og hvorn þañ sem Avøxt bærer/ mun hañ hreinsa/so ad hñ bære meire Avøxt. Þier erud nu hreinir fyrer sakir þess Ords sem eg talade vid ydur. Vlijf ed j mier/og eg med ydur/ lijka sem Vijnkvistureñ þær ecke fært Avøxt af sialfum sier/ nema hann sie a Vijnuidar Trie nu/So eige helldur þier/ nema þier blijfed a mier.

Eg em Vijnvidar Tried/eñ þier Vijnvidarkvistirner. Hver hañ blijfur j mier og

eg eg med honum/ sa bærer mykeñ Avøxt
Hviad ann mtjn fæe þier eckert giørt. Nøst
sa ei bliifur j mier/ hañ er wtkastadur/ sem
añar Villekvistur/ og upphornar/ og þeir
samanlesa þa/ og kasta a Eld og brenna.
Nu ef þier bliifid j mier/ og mtjn Ord bli-
ifa j ydur/ bidied þa hvørs þier vilied/ og
þad skal ydur veitast/ Þar med verdur mtjn
Fad' dyrkadr/ ad þier færed mykeñ Avøxt
og verded mtjner Læresveinar.

So s. mtjn Fader elskade mig/ iijka so elska
eg ydur/ Bliifed j mtjne Astsemd/ Ef þier
vardveited mtjn Bodord/ þa bliifse þi' j mtjn
ne Astsemd / iijka sem eg vardveite mtjns
Fadurs Bodord/ og eg bliifi j hans Astse-
me. Þetta tala eg þvi til ydar/ ad minn
Fognudur bliifse hia ydur/ og ydar Fogn-
udur uppfyllest/ Þad er mitt Bodord / ad
þi' elskest yd" a millū/ so s. eg elskade ydr.

Engeñ hefur meire Astsemd eñ svo/ ad
hañ setur sitt Lif wt fyrer sijna Vine/ Þi
er erud mtjner Vinir/ ef þier giørid þad eg
bijd ydur. Nedañ af kalla eg ydur eck. Þi

enara/ þviad Þioonen veit ei aþ þvi hvad Herrañ giorer. En ydr seige eg Vme/ þt allt hvad eg heyrda af mynu Fodr/ þ hefe eg kunngiort ydr. Eige wtvoldu þier mig/ helldr hepe eg wtvaled ydur/ z eg skyckade ydr/ad þier gäged z bæred Avoxt/ so ad yd ar Avoxtur blyfpe til þss ad hvers þier bid ied Fodureñ j mynu Nafne/ þ giepe hñ ydr.

Þad byd eg ydur/ad þier elsked hvor añ añ/ Eþ Heimureñ hatar ydur/ þa vited/ hañ hefur mig þyrre hatad eñ ydur. Eþ þier værud af þessu Heime/ þa elskade Heimureñ hvad hns være. En med þvi þier erud ecke aþ þessum Heime/ helldur wtvalde eg ydr aþ Heimenum/ þ þ hatr ydr Heimuriñ. Miñest a myn Ord er eg sagda/ Þioneñ er ecke meire synu Herra/ Eff þeir hafa ofsokt mig/ þa munu þeir ydr opsæk ia eirneñ/ Nafpe þeir geymt myn Ord/ þa munu þeir og geima ydar Ord. En allt þetta munu þeir giora ydr/ þ mynns Nafns saker/ þvi þeir þeckia ecke hañ/ þañ er mig sende. Eþ eg være ei komeñ/ og hefde ei sagt

de ei sagt þeim þad/ þa hefdu þeir ongva Synd/ Nu hafa þeir ecke hvar þeir vern de sína Synd med. Hvor sem mig hatar sa hatar og minn Fodur. Ef eg hefda ei giort þau Verk a medal þeirra sem engen hefur annar giort/þa hefdu þr ongva Synd/ en nu hafa þeir sied baug/og hata þo bæde mig og min Fodur/ Nelldur þad/ su Mælsgrein sem skrifud er j þra Logmale uppfyllest. þ eckert hefdu þr mig ad Natre.

Enn þa sa Huggaren kiemur / sem eg mun senda ydur af minum Fodur/ sem er Sannleiksins Ande/ hvor af Fodurnn gengur/ hn mun bera Vitne af mier/ þer þier hafed j Vpphafe hia mier vered.

Joh. 16.

En allt þetta hefe eg talad til ydar ad þier hneyxlest ecke. Þviad þeir munu forboda ydur/ Og sa Tmi kiemur/ad hver sa er ydur Liflætur/han meinar sig ad giora þægt Verk Gude/Og þetta giora þeir þo ur/þviad þeir þekkia hvorke Fodurenn ne mig. En þetta tala eg þvi til ydar/ad nar

su Stund kiemur/þa skulu þier minnast þat a/ ad eg sagda ydur þ/ Ecki þetta sagda eg ydr ecke j Vpphafe/ þvi eg var hia ydur.

Og nu fer eg til hans sem mig sende/ ecz eingen af ydur spyr mig ad/ Hvørt fer þu? Nelldur af þvi eg talade þetta til ydar/ þa uppfyllest ydar Hiarta af Hrygd/ Ecki eg segge ydur þo Sannleikan/ þad batar ydur/ ad eg fare hiedan/ Þvi ef ad eg fer ecke j burt/ þa kiemur ecke Huggarin til ydar/ en ef eg fer hiedan/ þa mun eg senda hann til ydar. Og þa hann kiemur/ straffar hann Heimen fyrer Syndena/ og fyrer Rietlæted/ og fyrer Doomen. Fyrer Syndena/ þvi þr. trua ecke a mig/ Ecki fyrer Rietlæted/ þvi eg fer til Fodursins/ og þadan af siae þier mig eige. Ecki f Doomin/ þviad þessa Heimz Hofdinge er dæmdur.

Eg hefe margt ad segia ydur/ en þier faed ei allt ad sinne þad bored. Nær ad kiemur sa Sannleiks Ande/ þa mun hann kiena ydur allan Sannleik/ þviad ei tekur hann af sialfum sier/ Nelldur hvad hann heyrde þad tal

ar hann

ar hañ/og hvad okomed er/ þad kuñgiorer hañ ydur/hñ ſame mun Auglyſſa mig/ þt ap̃ m̃ynu mun hñ þ taka z kuñgiora ydur

Vñ litleñ Tyma munu þier ei ſia mig/ Og enn aptur um̃ litleñ Tyma munu þier ſia mig/þviad eg þer til Fodurſins. Þa ſogdu hñs Lęreſveinar ſyn a mille/Hvad er þad hñ ſagde oſſ/ Vñ litleñ Tyma þa munu þier ei ſia mig/og eñ aptur um̃ litleñ Tyma munu þier ſia mig/þviad eg þer til Fodurſins/Hvad er þ hñ ſeiger ẏñañ litels Tyma. Vęr vitum ei hvad hañ ſeig er? Þa þornam JEſus/ad þeir villdu ſpyria hñ ad/og ſagde til peirra/Þier ſpyried ad þvi ydar a mille/ ad eg ſagda/ Vñ litleñ Tyma þa munu þier ei ſia mig/ og þa eñ aptur um̃ litlenn Tyma munu þier ſia mig. Sañlega ſannlega ſeige eg ydur/ Þier munud graata og ſyrgia/eñ Heimurin mun þagna. Þier verded hryggver/eñ yd ar Hrygd mun ſnwaſt j Fagnud.

Konan nær hun ſkal þęda/þa hefur hũ Hrygd/þviad heñar Stund er komen/En

þa hun hefur Barned þædt/ minnest hun ecke þess Nærværelis leingur/ þyrer Fagn adar saker/ þviad Madur er j Heimen bor en. Þier hafed nu Nygd/ en eg skal sia ydur aptur/ og ydar Hiarta skal þagna/ og ydar Fognud skal engen af ydur taka/ Og a þm Deige munu þier mig einskis spyria.

Sannlega sannlega seige eg ydur/ Hvors þier bidied Fodurin j minnu Nafne/ þad mun hann giefa ydur/ Hingad til hafe þier einskis beded j minnu Nafne/ Bidied/ þa munu þier medtaka/ so ad ydar Fognudur fullkomnest.

Þetta hef eg talad j Ordskvidum til yd ar. Sa Tijme kiemr/ ad eg tala ei j Ords kvidum til ydar/ heldur kunngiore eg ydur berlega af minnum Fodur. A þeim Dj ma munu þier bidia j minnu Nafne. Og ei seige eg ydur/ ad eg mune bidia Fodur en fyrer ydur/ þviad sialfur Faderen elsk ar ydur/ af þvi þier elskud mig/ og trud ud þad eg sie af Gude vtgeingen. Eg em af Fodurnum vtgeingen/ og kemen j þen

aũ Heim/ eg þorkæt z aptur þeñaũ Heim/ z þer til Fodursins. Hñs Lærefsveinar seigia þa til hañs/ Sia nu talar þu berlega og mæler engva Drdskvidu/ Nu vitum vier/ ad þu veitst alla Hlute/ z þarft ei þess vid ad nockur spyrie þig/ Fyrer þad trwũ vier ad þu siert af Gude wtgeingen.

JEsus svarade þeim / Nu true þier. Siaed/ su Stund kiemur/ og er nu þegar komeñ/ ad þier tvistrist i sundur/ hvor til sinna/ og læted mig einsomañ / Eñ eg er þo ei einsamañ/ þviad Fadereñ er med mier: Þetta tala eg þvi til ydar / ad þier hefdud Frid j mier. I Heimenũ hafe þier Hærmung / enn vered þo Hughrausker/ þviad eg hefe yfferuñed Heimenn.

Einkaled.

SKoda þu Sal mijn/ allt hvad hier er skrifad / Þviad allt er þad skrifad oss til Lærdooms/ og Aminningar/ Ad vier þyrer Þoleñmæde og Huggun Hitning aña/ hefdum Vonena/ Rom. 15.

O þu allra kiæraste Herra JEsu Christe Sannlega eru þijn Ord (sem þu hefur talad) Ande og Sannleikur. Pad þieck S. Petur ad skynia/þo hñ sagde/þu hefur Ord eilijfs Lijfs. Slijkt hid sama medkiendu peir þiónar Nefdingiana/ sem sender voru til ad þranga þig/þa peir sogdu/ Aldrei hefur nockur Madur svo talad sem þesse Madur/ Johañ. 7.

Min Gud/þu agiætaste Mœlsku Meyster/þijn Ræda er hrein/þijn Ord eru sætare eñ Hunang/þeim sem þig elska. Þijnar Varer eru sem driwpande Hunangs Seimur. Hunang og Miolk eru vnder þijnum Tungurooum. Þijn Predikun er sætare eñ Hunang/ og þijnar Varer sætare eñ Hunangs Seimur/Nvor þar smackar af/ hann þyrster þar epter jafnan/Syr. 25.

Vidurkieñ þu mijn Sal/Nad þijns Frelsara/sem sijn Ord so rijkuglega giefur/mz þiolda þeirra sem þau þrampliytia/ Ecke er þad Tungumal/ j hverju ei heyrest hñs Raust. Hans Ord wtbreidast um̃ all Lond/ og hañs Ræda til Heimsins Enda/. Ja Sal mijn/þad er Raust þijns Vinar/sem kallar

og seig

og seiger/Statt upp Vinusta/minn magiæta kom hier/Ja/DROTTenn JEsu/þad er þínn Raust/um hvoria þu hefur sagt/hver yður heyrer/hann heyrer mig. DROttenn minn Gud/Nier er eg/og eg hefe med Maria þad Gooda ad mier teked/og sit til þinna Fota/hlýde a þínna Raedu. Min Frelsare Opna þu minn Eyru/ad eg heyre og skilie. Laat mig ei ohlýdenn vera/nie til Baka gánga. Gief mier hlýded Hiarta/og uppvek minn Eyru/ad eg heyre til og hlusie sem godur Lærisveirin. Min Frelsare/tilbiw þu mitt Hiarta med heilögum Anda þínum/so þad goodur Akur giöreſt/i hverium þad Heilsu sama Sæde þínns Ords stadarneme/og Avexst goodann bære.

So sia nu til minn Sal/ad þu hallder fast a þvi Heilsusama Orde/sem þu hefur af DRottne þeinged/og fordast Fals Lærdoomana/sem ecke eru annad enn Manana Setningar. Fordast þu þa sem sialfer smída sier Kienningar/snwa Eyrum fra Sannleikanum og snwast ad lognum Dæmesögum. Samlaga þig ecke þeim sem sitia þyrer sínum Kienefedrum i Samkundu sem Guds Folk/

heyra

heyra Guds Ord / eñ breyta þar ecke epter/ Helldur blysstra epter þeim / og dæma þa j morgu/ og liþa samt j siñe Aggrnd/ hvoria Gud mun straffa a sijnum Tijma/ og þeim med Nræsnurum Laun giefa.

DROTTenn mijn JEsu Christe/ Lat mig avallt heyra þijna Raust/ þvi hun er harla sogur. Lat mig vera Saudarkiind j þijnu Hoglende/ þviad þad er mijn Huggun j miñe efstu Neyd/ ad þitt Ord mune næra mitt Hiarta. Ja/ hefde þitt heilaga Ord ecke mijn Huggun verid / þa være eg nu forgeingeñ j minne Neyd og Angist. Tak ei þitt Sañleiks Ord vr mijnum Muñe. Þviad þitt Ord er mijnum Muñe satara eñ Hunang. Lat þijna hægre Hönd leida mig j mijnu Kvse / og ad eg mig jafnañ reide uppa þitt heilaga Ord / og ad eg þad vardveite j mijnu Hiarta/ so eg synd ge ecke j moote þier. DROTTeñ mijn/ eg gledst og þagna yfer þijm Orde/ sem yfer myklu Herfange goodu/ þvi Ord DROttens er ecke utañ Sañleikur. Vona þu a hans Ord mijn Sal/ þvi þad er obrygdalt/ og hvad hañ lofar þad helldur hañ. Ja/ Himen og Jörd mijnu þorganga/ eñ hans Ord þorganga eige.

DROtteñ JEsu/ upvæck þu mitt Hiarta so sem þu giörder heirre Kvinnu Lydiæ/ Þa

Paulus

Paulus hefie alheyrande Predikade/ so eg pad heyre/skilie og Rootfeste/og par epter breyte Lat mitt hiarta ecke vera sem lekañ Pott/ sem ei kañ Lærdomenum ad halda. Lat mig ei vera sem galausañ Tilheyrara Ordsins helld ur ad eg mætte eirneñ par epter lifa og breyta. Othell yfer mig Anda Samleiksins / og lok upp minnum Skilninge/ so eg pitt Ord heyre/ Rootfeste og Avøxtiñ bære i Polemmode/ Amen.

VIII. Capitule.

Um pa huggunarsømu og Hiart næmelegu Bæn Drottens.

Enn petta talade JEsus/ og hoop upp sijn Augu til Himens/ og sagde/ Fader/ Stundeñ er kom eñ/ ad pu auglyser Sonenn/ svo ad pinn Sonur auglyse og pig. So sem pu gapst honum Valld yfer øllu Holde/ ad hann giefe peim øllum/ er pu gapst honum/ eilift Lijf. Enn pad er eilift Lijf/ ad peir vite pig einañ sañañ Gud vera/ og pañ pu

wtsender JESVM Christum.

Eg Auglyste þig a Jordu/og fullkomnade þad Verk sem þu þieckst mier ad giøra/ Og nu auglysis mig Fader/ hia sialfum þier / medur þeirre Dyrd er eg hafde hia þier/adur eñ Heimurenn var. Eg hefe openberad Nafn þitt hia Mønnunum/ þeim er þu gafst mier af Heimenū. Þeir voru þinner/og þu gafst mier þa/og þeir geymdu þitt Ord. Nu vita þeir / ad allt hvad þu gafst mier/sie af þier/ Þvi þaug Ord er þu gafst mier/þa gaf eg þeim/ og þeir hafa þau medteked/ og sañlega vidur kiendt/þad eg er af þier utgeingenn/og þeir trua þvi/ad þu sender mig.

Eg bid fyrer þeim/ Eige bid eg fyrer Heimenum/helldur fyrer þeim/hvoria þu gafst mier/þvi þeir eru þinner/ Allt hvad mitt er þad er þitt/og hvad þitt er/þad er mitt/ i þeim er eg auglystur. Og eg er ei meir i Heimenū/ Og eg kiem til þin heilage Fader/Geym þa i þinu Nafne/hvoria þu gafst mier/ad þeir sieu eitt/so sem vid/ A med

añ eg var hia peim j Heimenum/ þa geym da eg þa j þijnu Nafne. Og hvoria þu gafst mier/ þa vardveitte eg/ og eingeñ af þeim er glatadur/ nema sa eirn Glotunar Sonur/ so ad Ritningeñ uppfylleſt.

Eñ eg kiem til þijn/ og þetta tala eg j Heimenū/ so ad þeir hafe þiñ fullan Fog nud med sialfum sier. Eg gaf þeim þijn Ord/ og Heimureñ hatar þa / þviad þeir eru ecke af Heimenum. Eg bid ecke ad þu taker þa af Heimenum/ helldur ad þu geymer þa fra illu. Þeir eru ei af Heimenū so sem eg er ei af Heimenum/ Helga þu þa j þijnum Sañleika/ þijn Ord eru Sañleikur. Eyka sem þu sender mig j Heimeñ/ so sende eg þa j Heimeñ / fyrer þa helga eg sialfañ mig/ so ad þeir sieu og Heilager j Sannleikanum.

Eg bid ei einasta fyrer þeim / helldur iafnvel fyrer þeim sem trua munu a mig fyrer þeirra Ord/ so ad þeir sieu aller eitt/ so sem þu Fader ert medur mier/ og eg med ur þier/ ad þeir sieu og eitt medur ockur/ so

ad

ad Heimurenn true þad þu sender mig. Og þa Dyrd sẽ þu gaptst mier/þa gief eg þẽm ad þeir sieu og eitt/so sem vid erum eitt/ og eg med þeim/og þu medur mier/ so ad þeir sieu fullkomner j eitt/ og þad ad Heimurenn kienne ad þu sender mig/og þad þu elskader þa/so sem þu elskader mig.

Fader/ hvoria er þu gaptst mier/ þa vil eg ad hvar sem eg er/þa sieu þeir med mier so þeir siae mina Dyrd/ þa þu gaptst mier/þviad þu elskader mig fyrr enn Heimurinn var skapadur. Riettvisse Fader/Heimurenn kienner þig eige/enn eg decke þig/og þessi er vita þad þu sender mig/ Og þitt Nafn giorda eg þeim kunugt/ so ad su Astsemd/ med hvorre þu elskader mig/ sie j þeim og medur þeim.

Eintaled.

Sia þar min Sal/ þ er su Bæn og Hiartans Andvarp an/ sem Dr otten sin Frelsare hefur a Deige Jesus Nollde/med stetku Kalle og Tarum/fyrer þig Gude Dpprad/og fyrer allg

alla sem hans Fader honum giefed hafde/ Og þesse hans Bæn er ei od eins Kiærleiks ans Verk/so sem þa eirn Christen bidur þyr er odrum/ Nellbur er hun eirnen su rietta Fodrnþæring/og eirn Partur af þvi Frid þægingar Oþþre/sem Guds Reide stillt hefs ur/og oss vid Gud forlijkad/ Hvoria Bæn JEsus j Paradijs byriade/og a Fiallenu Oliveti framfærde/en a Krossenum endade/og med hvorre hann þyrer oss fráme stendur hia Fodurnum en j Dag.

Nier bidur ecke einsamall Mandoomuren helldur og eirnen Guddoomuren/ sem er su rietta Persona JEsus/ vor Medalgangare Gud og Madur/ sem hefur lagt sig a millu Guds og vor Syndugra Mana/þess vegna nær so langt og vijdt Kraptur þessarar Bæn ar/sem Verollden er vijd.

Leat þ nu vera þijna Nuggu (mijn Sal) Ad JEsus Christus er til Guds hægre Handar/og bidur þyter þier/ hann er vor Talsmadur hia Fodurnum/ og sa riette Kienemadur sem Eilijfur er/ og þvi er hans Kienemans skapur eilijfur/ Hvar af hann hiolpna gieter þa/sem med hans þullinge til Guds komast.

Verku nu glod aþ Hiarta mijn Sal/j þijn um Drottne/þvi hañ hefur so vel beded þyr er þier/sem fyrer sijnum Postulum þa nu lægum/ og so fyrer ollum þeim/ sem fyrer Postulaña Ord og Kienningar a hañ trua.

DROTTen JEsu/ eg trwe þaſtlega a þijn Ord/þad veitſtu/og eg eþaſt ecke/ad þu muner Bænheyrdur verda/ hvar fyrer eg trwe/ad Gud mune mier vid Sañleikañ halda/so eg blijfe j þier/og þu j mier/ og ad Fadereñ haþe þa Elſku a mier/sem hñ haþde a þier/fyrer Neimſins Vpphaþ/ þra hvør ré elſku eingeñ kañ mig ſlijta/Rom. 8.

Hañ hefur ijſka giefed mier rijkuglega aþ ſijnum Anda/ sem hañ hefur yþerþlioklanlega wthellt yþer þig/þad er Pantur minn ar Arþleifdar/ z ber Vitne mijnum Anda/ ad eg þie Guds Barn.

Ja/ eg veit eirneñ/ad eg mune aþeñlega vera har sem þu ert/og mun sia þijna Dyrd/sem hier þuj Fader giefed hefur.

O DRotteñ JEsu/innſigla þu þeſſa Sam vitſkuñer ſtöduga ſnuggum j minu Hiarta/med Krapte þijns heilaga Anda/ ed eg ſtödugur þar vid blijfe allt til Enda/ ſo ad eg æfennlega ſaelpeñ verde.

Þvi

Þui kiem eg nu Daglega fyrer þitt Auglit DROTTeñ miñ Himneske Fader/og akalla þitt Nafn/j Nafne þijns kiæra Sonar mijns Frelsara/ sem er miñ æpeñlegur Medalgangare og Arnadar Madur. Bæñheyr þu mig þy rer saker Elsku þijns kiæra Sonar / og fyrer hans Bænastad. Þui hañ er sa/ hvórn þu jafnañ Bæñheyrer/ hañ er sa sem þu hefur giefed Heidingiana j sijna Arfleyfd/og Veralldareñar enda til Eignar. Hañ er sa þu hefur skipad oss ad hlijda. Enn hann seiger vid oss. Sañlega sañlega seige eg ydur. Hvørs þier bidied Fodureñ j mijnu Nafne/ þad mun hañ veita ydur / Johañ. 16.

J þessu Nafne kiem eg nu til þijn/og stend hier og bid þig/fyrer saker þijns eingietna Sonar/ og hier samlijka Sonar. J hans Nafne/ DRotteñ Bæñheyr mig/ O DRotteñ vert mier Lijknsamur. Eg bid þig vegna Fyrerbodnar þijns hiartkiæra Sonar/ sem til þinar hægre Handar situr / hneyg þu þitt Eyra til mijn/og heyr / Lat upp þitt Auga og sia/ heyr þu mijna Bæn og Andvarpan/sia og Aflijt mig Naadarsamlega j mijns Frelsara Nafne/ Amen.

IX. Capitule.

Hvörneñ Drottenñ JEsus epter Lopsaungenñ/gieck til Vidsiniors Fiallsins/ og hvad hañ a Veigenum talade vid sýna Lærisveina.

OG sem peir høpdu Lopsaungenñ sunged/gieck JEsus ut epter vana/yper umm Lækenñ Cydron/til Fiallsins Oliveti. Enn hañs Lærisveinar poru med honum. Hañ sagde pa til peirra A pessare Nottu munu pier aller hneyxlast a mier/pvíad skrifad stendur/ Eg mun slá Hirdereñ/og Sauder Hardareñar munu tvístrast. Enn pa eg er upprisenñ/vil eg ganga undañ ydur j Galileam. Enn Petur svarade og sagde til hans/ Þo aller hneyxlest a pier/pa vil eg þo ecke hneyxlast a pier. JEsus sagde til hañs/A pessare Nottu adur enn Hanenñ galar tvisvar/munu apneyta mier prisvar. Petur hinn talade pa enn frekar/ Ja/þo eg ætte ad deya med pier/skyllde eg ecke apneyta pier/ Sliket hid sama sögdu aller Lærisveinarner

pa

Þa kom JEsus j þañ Stad med þeim sem kallast Gethsemane/ þar var eirn Grasgardur/ hvar ſtt ad JEsus gieck/ z hſns Lærefsveinar. Eñ Judas ſm̃ hañ forried/ visse vel af þeim ſama Stad/ þvi JEsus hafde opt verid þar med ſynum Lærisveinum. Þa ſagde JEsus til þeirra/ Setied ydur hier nidur/ medañ eg geing burt þang ad og bidſt fyrer.

Eintaled.

Drottenn kieñer oſſ ad vera Þacklatum þegar ad vier hoppum medteked Guds Læn og Gafur.

Hlusta þu til/ og legg j miñe mſn Sal hvorneñ þin Lausnare/ ad Kvelldmatt tijdeñe endadre/ giorer Þacker/ og Lofseiger ſynum Nimneſka Fodur. Enn þesser Lopſaungvar voru ſa/ 113. 114. 115. 116. 117. 118. Pſal. Nvoria ſer Pſalma Gyddingar voru vaner ad leſa/ hvern epter annañ um Paſka tijmañ/ Einkum þa þeir hofdu Paſkalambed eted.

Skoda nu mſn Sal/ hid mykla Kjerleike

þýns Drottens/þvi þo hann være Herra yfer allre Skiepnu/ liet hann sier ecke nyrkun þykia med þínum Læresveinum/ Lærdoms eñ ad lesa/ og Mateñ eda Manntijdena ad þacka. Og hier med hefur hann þier Epterdæme giefed/ad þu skuler hans Fotspor um fylgia. Þess vegna/hvort sem þu etur eda dreckur/eda hvad þu gierer med Orde eda Verk/þa gior þad allt i Nafne DROTTens JEsu/til Dyrdar Gude/og þacka Gude Fodur fyrer hann. 1. Pet. 2. 1. Cor. 10.

Og so opt sem þu yfer þínum Bordum vilt Lof giora Gude/þa þeink a þetta Epterdæme DRottens/og muntu þess Hiartanlegar þad giora. Bid þu ad þacka Gude um Aflæts/og halft fostg iafnelega til Bænareñar ollum þeim i þínu Nwse eru/so sem Drotteñ gierde vid sína Læresveina. Því eingeñ tekur þad honum er ecke gieted/ því hvad hefur þu þad/þu hafer ei þeiged. Enn hafer þu þ þeiged/þvi villtu þier hroosa so sem hefder þu þ af sialfu þier til? 1. Cor. 4.

Min Himneske Fader/ þu ert ad sia þu sem vor Hiarta upplyller med sine Fædslu/ og mild Blede. Allra skiepna Augu vona a þig

þig Drottenn / og þu giefur þeim þeirra Fædslu j hæfelegan Tijma / Þu upplætur þijna milldu Hønd / og sedur allar lifande Skiepnur med þinne Blessan / Þsalm. 145. Nær þu giefr þa safna þær / ⁊ nær þu þijna Hønd upplætr / þa verda þær mett ᵛ Þs. 104 Blessa þu og metta mig einenn / O Drottenn minn / ⁊ alla þa j mijnu Hvsum eru / þa vil eg afsenlega færa þier Offur mitta Vara / ⁊ þacka þier þ allt þ þu hefur giefed mier. Eg vil þitt Nafn lofa ⁊ prijsa / þ frekast eg kann ⁊ má þo ertu enn meire ⁊ odre. Eg vil prijsa þig af øllu Mætte / ⁊ ei uppgiefa / ⁊ þo fæ eg ei uppfyllt til fulls þijna Giæfsku / svo er hun omæl anleg / Amen.

Drottenn tekur sijnum Læresveinum Vara fyrer þeirre Hneyxlan af hans Þijnu.

A þessare Nott (sagder þu) munu þier aller hneyxlast a mier. Þvi þu visser vel (Drottenn) ad Þetur munde þier afneyta / ⁊ aller Læresveinarner þig forlata. Þvi þu varst settur j Zion / til eins Hyrning ᵛ Horn steins / ⁊ til Hneyxlun ᵛ Hellu / til Snæru a Falls Jerusalems Borg ᵛ mønnum ⁊ marg ᵛ af þm hafa reked sig a þig / ⁊ eru j sudr fallner j Snæruna fasier ⁊ fangner ordner. Þvi þu varst næsta osynelegur m ad ligta hia

ike/ t þu varst sa þorfmadaste/ t mest ovird tur þullur Gorgar t Siukleika. Þu varst so forackadur/ad Menn byrgdu sig þyrer þier/þvi hafa þeir ecke sint þier/Esa. 53.

Jæ/ DRotten Jesu/so hneyxlast marg er a þier enn j Dag/ so ad þu ert þad Teikn sem miog er j moote mællt/af ollum þm þitt Nafn þeckia ecke. Þeir hneyxlast a þinne Personu og mæla a mote þjnum Riett ingum/þeir hneyxla sig a þinne Pjnu/og sle yta sig a þjnum Dauda. Enn þu ert sannur Gud/t sannur Madur j eirre Personu/þvi gieta þeir ei trwad. Þu bodar og veiter Ey ndanna Fyrergiefning/af þinne skiærre Nad enn þeir vilia hafa med sinne Forþienustu fa fa. Þu villt þeir skule þitt Ok og þin Kr oss epter þier bera/ Enn þeir fylgia Beyst ingum þessarar Veralldar/og forsaka so þitt sæta Ok.

Enn mier ertu riettur og sannur Grundv alls Steinn/ DROtten min Jesu/einn sie tugur Hyrningar Steinn/sem a valle riettur er/a þig trwer minn Sal/og treysster j Lif enu og Daudanum. Þar þyrer mun þg eld rei til Eckiar verda. Gief mier þig riett

cð t ecta

ad þeckia sannan Gud og sannan Mann/ hig ad
þyrsta/þyn Ord ad læra/skilia/ og mier til
Saluhialpar ad þæra/ ℔ mig aþ þinne Þionu
ad hugga alla Tyma/og þitt Ok viliuglega
ad draga/ þvi sæll er sa sem ecke hneyxlast a
þier/ Amen. Mar. 11.

Sa riette Nirder Christur var sleigenn sinnar Miardar vegna.

ÞV varst ad fenin sa goode Nirder DRott
en JEsu/sa einka og ædste Nirder/sa Bo
lduge Nirder/sem þinnum Saudum beiter/
℔ þa bæter sialfur/sem leitar þeirra ep van
kar/og hefur þa upp sem villast/þu sem þa
sarru læknar/oggiæter þeirra veiku/Verud
ar þa metku og kosku/ og hefur riettelega
Umhyggiu ℔ þeim/ Ezech. 34. Ebr. 13.
1. Pet. 5.

En hvada Sar eru þad/ minn oggiæ
fe Nirder/i þinnum Nondum? So er tu særd
ur i Nyrum þeirra sem þig elskudu/ og þu
hefur fyrer þinna Saude/ þitt Krus lated.
So hefur DRotten þin Gud plægad þig/
med Siwkdoome/ og allra vorra Syndum
a þig hlodet/ Esa. 53.

Þu Sverd / giør þig reidubuued (seiger Rotten Zebaoth) yper mijn Hirder / og yper þann Mann mier nakominn er / slæ þu Hirderen / so mun Hiorden tvistrast.

O mijn Rotten og mijn Hirder / Hvad kiærar hefur þu þijnar Saudakindur: Þu þolder Sverd þijns Fodurs / og leidst þaug Sig og sem vier hefdum þorpient / Med þijnum Benium erum vier læknader / Hegningen liggur a þier / so vier hefdum Friden / Esa. 53.

Mijn DRotten JEsu Christe / beit þu mier fastnan j þijnu Grænu Haglende / þijna heilogu Orda / og lat mig nu þessu Vatne þijnar Huggunar. Leita þu ad mier / þa eg villest j burtu / og græd þu mig þa eg fa Akomut / Lat mig ævallt vera eirn af Saudum þijus Haglendis / og þig mijn gooda Hirder riett ad þeckia / og þijne Reddu ad hlijda þrelsa þu mig af þeim Helvitska Bite. Endurnær þu / æpenlega verndu mijna Sal og mitt Lijf til eilijfs Lijfs / Amen.

Vm Tvistrā og ofsokn Saudanna Drottens

MJn Herra JEsu / so sem þijner Læresveinar tvistrudust og flwdu / þa þu fangadn vatst

eñ varst og bundeñ/sem þu þeim audur sagt hafder. So eru eñ j Dag þeir sem a þig trua/halldner sem Sauder/sem engvañ Hird er hafa. Vier erum so nær a oss komner/sem þeir minstu/og Daudanū undergiefnu/Vier erum Verolldenne ad Sioonarspeigle ordner/Einglunum lyka og Mønnum/Vier erum Daarar halldner þiña vegna/Vier erum jafnañ sem Bolvan Veralldareñar/og landhreinsunar Offur allu Foolke. Þiña vegna er oss slatrad Dageñ ut/ er erum halldner slatrunar Fie/Psalm. 44.

O Drotteñ miñ Gud ℞ Fader/þu munt ad sønnu þynnu Foolke ecke utskurfa og þyna Arfleyfd ecke forlaata/þess bidium vier Drotteñ/Hirtu oss ecke j þiñe Reide/ og ei plaaga oss j þiñe Grimd/so þu þitt Folk ecke eidelegger. Uthell þiñe Reide yfer Heidingiana/sem þig ecke þeckia/og yfer þær Kyndfylsler/sem þitt Nafn ecke akalla. Eñ Myskunna þu oss sem erum Sauder þyns Hagendis/þvi þu verndar Slatrunar Fied/sokum þiña Vesalings Sauda/ Þo þu fyristrer þinne Samkundu/ þa gietur þu hafst hana saman aptur/og munt hana bevara/svo sem

Hyrderen

Hirderen ſſna Hiord/ſo ad þ̃n Hiord verd ur talen vt og ſm̃. O/ þagnet nu Sauda korn Hirderſins JEſu Chriſti/og verid gl ader/þviad þier hafed dyggvan Hirder/ hñ kan ad deyda og lifga aptur. Han kann ad ſæra og græda aptur. I ſine Reide ſærer hñ en j ſine Nad Myſkunar hñ ſig yfer þa.

O Drotten JEſu/þu allra trwaſte Hird er/hamla þu Vlfenum/ſm̃ þeſſna Hiord vill ſundur ſifta/og beit þine Hiord j Nadum halld oſſ ſaman/og vernda oſſ ſem þin Auga ſtein/Og tak oſſ þeſſna Hiord vt Vtlegd þeſſ are/ſm̃ j þad eilifa Saudahws/Amen.

Vm Gang ORDſens yfer um Lækin Cydron.

ÞEſſe Lækur hann renur a mille Jeruſalem og Fiallſins Oliveti/ofan epter einū Dal hefur Nafn þeirged af Myrkre/og ſem ifl legt er af Dimmu Vatne/eda vegna þeſſ hafa hefur runnid j þeſſum Dal/og med Skooge vornum tveim meigen.

Hier hlyftur þu Saal minn ad lyfta a Bok aptur j þad Gamla Teſtamented/ til Kong Davids/hver ed var Fyrermyndan Herrans Chriſti/

Christi / þa hann af Achitophel sijnti æðsta Radgiafa og kiærasta Vin / þorrnaden og sviken var / og aþ sijnum eigen Syne fra Laude ę Lijdu vot reken / þa gieck hann eirneñ med sijnum Vinum og Footgangande Þienurum yfer uttn þenann myrkva eda svarta Læk Cydron til þess Vidsiniers vidar Fialls / sem almennt nefndest Oliveti. Hann gieck med allskonar Þijnu og Nytygd / med skyldu Andlite / grietst sarlega / og bar upp sijna Neyd þyrer Gude / bad ę j moote Achitophel / eñ gaf sig þo audmiuklega under Guds Radugann Vilia / þolde Volvani ę Nadyrde Simei / hvar Da vid grijta vilde / og Bloodhund kallade / og eirn Trvolausann Mann / vid hverium hann þagde sem annad Lamb / 2. Sam. 15.

Sia mijn Sal / þann sama Gang geingur hier þinn Frelsare / sa riette Israels Kongur og sa Elskumadur Drottens / og þullkomnar þessa Fyrermyndan j allann Matta / þar hann aþ sijnum Lareisveine sviken var / og aþ sialfs sijns Foolke til Dauda dreigen. Mun þu þig Sal mijn / Geim ecke þessum Hrygdar gange Davids / og Herrans Christi / þvi Christur er undann geingen / þvi hlijstur þu ad

þylgia

þylgia honum epter.

O þu Myskunsame JEsu Christe / hvad margan Nygdargang a Madur Christen fyr er Nøndum / j giegnum Freystingar og Krossburd / Sotter og Vesøld / Hungur og Naud / Sman r Spott / Ja / j giegnū Neyd og Dauda / fyrr en hann komest þañan Eymdardal Heimsins m enda / sem svo næsta dimm ur og þraungur er.

Hialpa þu mier DRotten JEsu Christe ad eg Voleñmoodur sie a mīnum Veige / r j Lyfelætenu þier þylge / so sem þīner Læresveinar. Og þa eg geing j Myrkrana Dal / lat mier lysa Geysla þīnar Nuggunar / fær mig þa aptur j Liooseð / svo eg mīna Lyst meige æfenlega hafa a þīne Naad.

DRottenn mvstar Þetur þyrer Øþrauft / sem hann hefur a sialfum sier / en seiger hønum þyrer sitt hryggeleg a Fall.

HJer skaltu ad giæta mīn Saal / hvad mieg S. Þetur / og adrer freystu uppa sig / Sia hier hvad Nollð og Blood gierer. Þvi þa DRotten liet a sier heyra / hver su ad aller þeir munðu a sier hneyxlast / og yþer

giepa

giepa sig/þa lꝛ þad S. Petre þungt/lꝛ.
ka sem JEsus tryde honum so lꝛtt/ bydst
þar fyrer til/ad hañ vilie þyrer þa alla/Ner
tanum Christo/lꝛka vel j Daudanum þylg.
ia/Dg slꝛkt hid sama sogdu aller Lꝛresvein
arner. En litlu sydar þa adþrañ kom/þa
teyndust þeir j Neydeñe/svo sem Niereñ re.
inest sꝛnum Vngum.

Þar aþ sier þu Saal mꝛn/hvad miog vi
er meigum treysta uppa vort Hollo og Bl.
ood. Sañlega er Mañsins Hiarta stollt/ eñ
þo blautt og hrædt/ Hver kann þar uꝛ ad
huxa: Stollt er þad a medañ vel geingur/
þvi þad er ecke hægdt ad temia edur stilla/
þad þylger sꝛnu eigeñ Vilia/og lætur sier
ecke seigiast/eñ ragt og blautt er þ/þa flla
geingur/j þvi er ecke añad eñ Vꝛl vg Volg
ur/þa teñur þad þyrer einu hiootanda Lauþ
blade/og ep mogulegt være j giegnum eirn
Jarnnnor.

En þu Drotteñ JEsu ert sa sem vor Hj
erta grundar/og vor Nyru ransakar þupeck
er oss ella/ þu þarpt ei Vitna ad leita uꝛ
neirn. Eingeñ þecker sialfan sig/ eñ fyrer
þier erum vier aller odulder. Þu þecker miñ

Gotuslig

Getustig/og veitst hvad eg mune lata gl-
ort edur ogiort/allt til Endadags. Greid
þu Estu mijna epter þijnu Orde/ z lat ei
ert Rangleete drottna yfer mier / leid mig j
þijnu Riettleete/ z lat mig ecke falla j Synd
a Synd ofan. Tak fra mier hvad mier skad
legt er/og giez mier hvad mig bata kañ.
Giez mier þ Hiarta/sem þig ottast/þ Sine
sem þig elske/þad Vit og Skin/ s um þig
hugse/þaug Eyru sem þier hlyde/ þaug Au-
gu sem saznañ a þig horfze. Eg bezel þier
a Hendur j Dag og alla Tijma mijna Sal
og Lijf Syn og Heyrn/og oll Skilningar-
vit/og alla Smalareñar Krapta/Ord og Ei
order/allt hvad eg hefze sijra og ytra/Mine
og Sine/Trw og Traust/ og alla Lijfs og
Sala Stadfeste / þel eg j þijna Megtuga
milldu Hond/ verndu þu þ og vardveit Dag
og Natt/hvern Tijma og Augnablik/hied-
añ j fra og ad eilijfu/ Amen.

Vm þañ Grasgard Gethsemane/sem þad
est Vidsmiórs Pressa.

Jþessum svipum kom JEsus med sijnum
Læresveinum/ til Vidsmiórs Pressuñar/

Gethsemi

Gethsemane/j þañ Alldengard sẽ þar var/ ei þad hañ vilde þordast sijna Þijnu/helldur ad þeir skylldu þess snarara þiña hañ. Þvi hœde Judas og nalega hver Madur visse/ ad hañ var vanur optlega ad vera j þessum Grasgarde/j hverium hañ exlaust opt hefur bedest þyrer/og sig til sinar Þijnu hwed.

Nier skalltu athuga/Sal mijn/ad þad er eingen Markleysa/ad Herran Christur er mz sijnum Læresveinum til Vidsmiorspressum ar geingen/þvi þar med avisar Christur/ad hañ eine hafde Þijnþrwguna troded/og eingen af Foolkenu medur honum. Þar var hañ pressadur med Guds Reide/og svo fergdur under Byrde vorra Synda/ ad hañ sveitte est Blodenu.

O Drotten JEsu/þu ert ad sonnu Kongur allra Konga/og Drotten allra Drottna/ en þu hefur þo troded Þijnþrwgu peirrar hrædelegu Grimdar Reide Guds Fodurs. Þu ert sa riette Þijnvidarklase/ sem Josua og Caleb af þvi Fyrerheitna Lande wtbaru og so varstu pressadur og fergdur/ ad Vatn og Blood rañ af þijnum Lijkama. Þetta er sa edla Vokve/ sem vor Hiarta endurnærer

og lyþgar. Endurnær þu mig Drotten med þynum Bokva/og dreif henū a mīna mæd. du Sal/og lyþga hana med Lyssins Vatne og hreinsa mig med þynu Bloode.

En skalltu hier athuga mīn Sal/ad svo sem Drotten leidde sīna Læresveina til Vidsmiors Pressuñar/so leider hañ opt ꝛ osiall dañ sīn Børn til Motlætis Pressu Kross ꝛ Mootgangs/under hvørre Pressu þaug svo þergiast/ ad Tæralækerner ospart giora ad renna.

Þar þyrer skalltu mīn Sal hlyden vera nær sem Drotten setur þig j þessa Pressuna og leggur þig under þetta Motgangs Farg epter sīnū naudugū Vilia/ þvi þad mættu vita/ad þad er þier þyrer bestu. Ja/ Drotten JEsu/ so kreister þu vt mīnar Andvarpaner/og kiener mier ad bidia/so lætur þu mier leidast þetta forgeingelega Lyf/og længa epter þvi eilyfa.

Gief þu mier Drotten/under þynū Farge og þine Pressu Polemmoodum ad vera/ og þitt Ok viliuglega ad bera. Kienn þu mier ad beckia/ad vier j Vercklesne Angistliootum ad hafa/og giegnum nærgiætad

ar Hiarta

ar Hormungar hliodum vier j Guds Rijke ad ganga. En þo þu mier Byrde a Herdar legger/þa hialp᷑ þu mier ad bera hana/Amen

Vm þañ Grasgard/j hvorium Drottenn vard fangenn.

HVert er nu þin Vnuste geingenn Sæla mijn? Vid vilium leita ad honū. Min kiæraste hañ er nu geingenn vt j sinn Grasgard/ Ja/j eirn Alldengard er hañ geingenn/ad hann skiemte sier j Grasgardenum og plocke Liliurnar. Sia hier mijn Sæl/Ens og þijn Eymd upphooptt j Alldengardenum Paradijsar/ svo lijkade Drottne sijna Pijnu j Grasgardenum ad uppbyria/so hann med sijnum Bloodugum Sveita aprekade þier Rvm og Vist j Paradijs.

Bad er og sumra Meining/ad Kienemenn Gydingahapse utt þenañ Grasgard/og hier lated geyma sitt Slatrunar Fie/til Dagleg ra Fornpæringa. O Jesu Guds Son/þu sanna Guds Lamb/Hvorsu villuglega þu notlæger þig odrum Slatrunar t Fornpæringar Saudum? þu villder ecke vanda þad odruvijs/ enn lata sækia þig hangad j Gras-

gardesi. Þesse þin Nrygda gardur / er minn sagur Alldengardur / og j þynum Angistar Garde gledur sig mijn Sal / hvar aþ hun saþnar Nuggunar Bloomstrum / og Lilium Fagnadarens.

Naþ þig til Vegar mijn Sal / og fylg þynum Vinusta / gack med þynum Vinusta til Vidsmiors Fiallsins med þynu Niarta / og arka j hans Alldengarde / Nugga þig med hans Angist / og gled þig med hins Nrygd / þvi hans Nrygd þarer þier eilijfa Glede / og hans Angist eilijfft Riettlæte.

Lattu DRTTen minn / Salu mijna j þynum Vidsmiors Garde optlega minast / og hura um þyna hradelegu Neliar Þynu og þitt Daudastrijd / sier þar jnne j Lijfe og Dauda ad Nugsvala / Amen.

DRotten hlijfer þeim Veiku Læresveinum
en took med sier þrim þa hellstu
j sinne Angist.

Þesser þrir voru / Petur / Johannes / og Jacob / þeir sem madur a Fiallenu Tabor hof du sied þa Nimnesku Dyrd Herrans Christi og hans dyrdarlega Velde / og þa han Jaeiri Dootter

ri Dootter aþ Dauda vakte. Þesser voru þeir hellstu Læresveinar/Þetur sa hellste/Jo hañes sa kiæraste/sem med sinum Broodur Jacob/naut Boonar sinar Moodur Salo-me/ad þeir mættu ganganæst Herranū Ch-risto/eñ ecke j Veralldareñar Nævegū/ sem þeir meintu/helldur j Þinnuñe/ ecke j stund-legre Veilysting/ helldur j Krosse og Mot-gāge/so þr sig mz Skirn Drottes skyra lie-te/og hañs Kaleik drycke/hñs Daudans An gist og Mannlegan Veikleik sæe/Eñ hina þa veikare voru aþ sier/ liet DRotteñ hia Gethsemane biyda z þuglast/þvi þr voru eñ þa Veiker/Sorgbitner og Sveþnþurfāde.

O DRotteñ Jesu/þu kallast med riettu dyrsamlegur/ þvi oll þin Verk eru þurdu-leg/og þu þer þurdanlegamz þina heilega. Þa þu elskar/þa agar þu og Doomureñ byr iast a þinu Hærse. Þess Heilagre sem þiner eru/þess meire er Motgāgureñ. Þess sterk-are z Trweñ er/ þess vþlugre er Freistingeñ þess kiærare þeir eru Christo/ þess meire er Sorgeñ. Þvi þiner Heilsan eru þiner Ch-risti Kappar/og Christner Riettlæte/þ sem þa j vndverdre Folkingu/z lezgur tru-

a þa þau hellstu þyngsl aþ þínum Krosse. Ad sonu DRotten JEsu/þad er þin Vilie/ ad þeir skule lijda med þier/og med þier til Wegsemdarennar upphaþder verda/ ad þeir næst þier berijst/ og med þier þa Dyrdar ennar Coronu odlest.

DROTTEN min JESV/þu þecker mig allra best og veitst min Vanmatt. Ep leggur þu myked uppa mig/þa ertu trwr og bregst ecke/og þu hialpar mier ad bera þad/ Leggier þu mier litted uppa/þa veitstu samt/ad an þiklar hialpar kann eg ecke ad bera þad. Minn Gud/lat mig ei preystast yþer Megn fram/ ecke framar en þin Millde mier hialpar under ad rijsa/Amen.

X. Capitule.

Vm þad Kvalaþulla Daudastrid Christi/hans gratlega Bæn og Blood ugan Sveita / a Vidsmiðrs Fiallem.

OG JEsus tok til sijn Petrum/ Johannem/ og Jacobum/ þa tvo Sonu Zebedei/ og took til ad verda hryggur/skialfa og hradelega ad kvel-

iast/ og

kast/ ꝛ sagde til peirra/ Mín Sal er hrygg allt j Daudañ / Vered hier og vaked med mier/ Bidied so pier palled ecke j Freystne.

Og hañ gieck fra peim/ svo sem um̃ ein Steinsnar/ fiell fraṁ a sína Asioonu nid ur a Jordu/ og bad eþ mogulegt være / ad su Stund mætte hia lijda/ og sagde/ Abba kiære Fader/ allt er pier mogulegt / Tak þra mier pennañ Kaleik / þo ecke hvad eg vil/ helldur hvad þu villt. Og hañ kom apt ur til síña Læresveina/ og þañ þa sofande og sagde til Peturs/ Simon sefur þu/ Gatstu ecke vakad eina Stund med mier/ Vaked og Bidied/ so ad pier falled ecke j Freystne/ Andeñ er Reidubweñ / eñ Holded er veikt.

J annad sinn gieck JEsus j burt/ badst þ og sagde/ Fader miñ/ sie pad ecke mogulegt ad pesse Kaleikur lijde hia mier/ nema eg drecke hañ/ þa verde þin Vilie. Og hañ þañ þa eñ sofande/ Og peirra Augu voru halldeñ aþ Svefne / og vissu ecke hvørju peir svørudu honum. Og hñ liet þa vera

gieck burt og bad j pridia sin somu Ord sm̃ þyr/Fad'/vili' þu so/þa tak þessan Kaleik fra mier/En̄ þo verde ecke min̄ Vilie/heldur þin̄/En̄ honū birtest Engell aþ Nimne sa ed styrkte hñ. Og þar kom ad hann striddde vid Daudan̄/ og bad ækaflegar. En̄ hans Sveite var sem Blooddropar ꝛ fiellu a Jordena.

Og han̄ stood upp fra Bæneñe/kom til sina Læresveina/ og þann̄ þa sofande fyrer Nrygdar saker/og sagde til peirra/ Vilie þier nu sofa og hvilast? Þvi sofe þier? Þad nægest/ Staed/ su Stund er komenn/ ad Mannsins Son mun seliast j Syndugra Hendur/Standed upp ꝛ lattum oss þara hiedan̄. Staed/ sa ed mig svikur hann er nærre/ En̄ bidied þier/ svo ad þier fallied ecke j Freystne.

Eintaled.

Hvada Merke sie til þess/ ad DROTT Tess hafe vid Daudan̄ og Helvitis Kvol barest j Grasgardenum.

Heyre

Eyred til allar þiooder (seiger DRotten̄ j sinne Angist) og skoded mijna Nrelling/þier sem þrain̄ hia ganged/ og athuged hvort nockur Kvøl er sijk / sem mijn Kvøl/ sem mig spendt hefur / Harm. Jerem. 1.

Auvk DRotten̄ JEsu/þu mæte Hialpar Man̄/Hvada Manē være nu sa/sem þijn beyska Þijna geingur ecke til Hiarta? Jal mijn Sal/þad er vel satt/ ad þijns Frelsara Kvøl og Angist sem han̄ hafde a Vidsmiars Fiallenu/kan̄ eingen̄ riettelega ad Hugleida/auk helldur med Ord ad hafa. En þo vill han̄/og þvi hefur han̄ latted hana uppskrifa / ad vier skulum þad lesa og þar um hugsa. Þar þyrer/Sal mijn/glør þig reidu brona/les þetta med Gaumgiæfne/ & laat þier til Hiarta ganga hans Lijfsogu/ & þier j Kinē setter þaug Audkiennē/sem hijs Kvøl og Angist audsyna/hvorija hun̄ leid a þvi Vidsmiars Fialle/og eg vil nu upptelia.

I. Þad fyrsta Audkiennē/edur Mark til hijs Hiartans Angistar / eru þaug hryggeleg u Ord Gudspialla manna/ med hvorium þeir pilldu hijs bitra Hiartas Þijnu retmæla og

 sijgia.

seigia. Og hñ (JEsus) tok til ad verda hr yggur / titra og kvellast. Þar verdur ei mz Ordum nær komest. Þvi þungt er hrygg vum ad vera/þyngra er ad skialfa og tytra/ Þad þyngst ad kveliast j Hug og Hiarta. ODrotten JESV/Hvad hryggur varstu miña Synda vegna: Hversu tytrader þu þ þeirre grimu Daudans Angist/ Og hversu kvaldest þu j Huga æ a þiñe Sælu/þ grimd ar Reide þjns Fødurs?

2. Þad añad Mark og Audkienne til hans Hiartans Þjnu/voru þesse hñs Eigen Ord Mjn Sal er hrygg allt i Daudañ. Ach/ ODrotten miñ JEsu/Helvitis Bond lauga þier/og Fiotrar Daudans hafa Magt þeing ed yfer þier.

3. Þad þridia Mark og Audkienne hier til er þad Nærmulega Kall / og su sargrætelga Bæn/sem hañ hafde j þriar reisur/seigian de. Abba miñ Fader/allt er þier møgulegt tak þeñan Kaleik þra mier/þo ei sm eg vil/ helldur sem þu vilt. O Drotten JEsu/ Hvad umhugunarsamleg eru þesse þjn Ord þar þu Oskader og badst/ søkum þess hræde lega Kvida/ad þiñ Himneske Fader villde mz

ödrj

odru mote Mankyned endurleysa/so þier hl
ypt yrde/ O þu allra helgasta Asiana/hvorr
a aller Englar tilbidia/ Hvorsu lagder þu
þig nidur a Jordeaꝛ Hvorsu þolnader þu af
Kvol ꝛ Angistꝛ I hvada Eymd ratader þuꝛ
4. Pad þiooꝛda Mark og Audkienne hier
til/er þad/ Nañ stood so opt upp af Ban,
eñe/ gieck so fra og til sina Læresveina/ med
stoorre Angist og Sorgar vijle / vitande ei
hvad hñ skylde giora/ gieck aptur og þram
þyꝛer Narme/gieck upp og nidur/ langt og
þvert um Gradg ꝛdin j Svartnættenn/potte
gott ad Læresveinarner skylldu skrafa nockud
og villde þar med Huggunar leita a sñe hꝛ
ꝛ delegre Kvol og Angist/ og skipade þeim
ad vaka og bidia/ bar sig so Narmulega/og
leitade Hvijldar/so sm eirn Daudsinkur Mad
ur leitar sierꝛ tyu eda toolf Nægenda a ein
um Deige/edur eirnre Stundu.
5. Pad þimta Mark og Audkieñe er þad/
Ad eirn Engell af Himne kom nidur ꝛ styrk
te hañ. Oh/ Sia þar mijn Sal/ hvorsu
ORDTeñ hefur sig lijstelæckad/Skapareñ
byggur Styrk af Skiepnuñe/Herrañ af fꝛ
um þienara. Ad vijsu/þa erttu nu minne

hattar

hattar ordeñ eñ Englarner. Og þñn Niartans Angist var svo stoor/ ad þu gatst ei leingur an Huggunar og Styrks/ under henne stadest.

6. Pad siötta Mark og Audkieñe hñs Angistar er þetta/ sem skrifad stendur/ Nañ haþe strijdt vid Daudañ. O Rotteñ Jesu/ þu ert su Hind/ sem snemendis var epter ruñed og þeir Helvijtsku Hundar flyckttust utann umm þig/ Diefulleñ med sñnu Spioote/ Caudeñ med sñnu Brodde/ & Logmaled m3 sine Bolvan/ þesser sóktu ad þier/ og Helvijte vilde svelgia þig j sig.

7. Pad siaunda Mark og Audkieñe hans Angistar er/ Ad hañs Sveite var sem Blod dropar fallande a Jordena. Neyr þad & At huga mñn Sal/ Soddañ Dæme eru ecke skied/ þra Heimsins Upphafe. Har var Hrygd yþer allt þrañ/ Angist og Niarrtans Kvol oumrædeleg/ langt yfer allañ Merskañ edur Englaña Krapt og Matt. J þessu hñs Sveita/ hefur allur hñs Marttur og Meig eñ slitest/ hiadned og þornad/ so sem þurt Leirkier/ og hñs Tunga hefur kleind vered vid hans Goom.

Eg helld ad sönu minn Saal/ ad petta sie noog Mark og Audkienne til hins hrædelegu Niartans Kvalar/sem hún j Geasgardenū pol de þyrer oss. Bolvader hlioota þeir þorteps udu Villumenn ad vera/þyrer hverra Munn Disþullenn hefur Þínu þíns Lausnara spott ad/og seigia latid/hun hafe ecke vered nema ad Yfervarpe/enn eingenn Alvara. Ef einn kraunkum Manne svídur/þa nockur mistr, ygger/ og eige vorkienner hans Veikleika/ Mun þad þa ecke svída þier Drottenn minn JEsu/ad slíkt þier nockur giora skule/ þu sem þad hrædelega helvytska Bloodbad sak laus polder þyrer oss. O Drottenn min Je su/ minn liufe Lausnare/Hvad stoor var þín Hrygd? Hvad hrædeleg var þín Eitran og Angist? Hvad ognarsamleg var þín Niart ans Kvol? O þu gode Herra Gud/ Hvad Ekaþullur varstu? Hvad þung var þín Þín na? Hvad sarer voru þínner Harmar? Hva ad hormulegar voru þínar Þíslar? Ja/allt petta var meir og frekara enn nockur kunne þ riett ad hugsa/enn sídur ad tala þar um.

Sok og Efne til slíkrar Hrygdar Angist ar og Harmkvælingar Drottens.

Hvad

HVad hafder þu þad giørt/Drotten IEsu/ad þu þyrþter so ad bera þig? Hvad hræddest þu? Hvadañ kom þier mykla Nrygd? Nræddest þu Daudañ? Kvødder þu vid Þiænuñe? Varstu ecke til þess j Heimeñ kom eñ? Nafder þu ecke þess vegna teked vort Nold a þig/ad þu med þiænum Dauda skyllder yfervinña vorn Dauda/og giøra þad Holped sem tapad var? Hvad hefde oss stodad þiæn Nolldgan/ef ad Endurlausnen sem med þiænu Bloode ordeñ er/hefde ecke þar mz þyigt? Nefder þu ecke Drotteñ smackad þessa Daudans Kvøl og Helvøtis Angist/og þolad þetta Bloodbad/Hvor hefde oss þra Helvøte þr elsad hefder þu ecke Daudañ lided/hvor hefde þa leist þa sem þu elskader so þrekt? Langade þig ecke epter þiænum Dauda? Þu sagder vid þañ sem þig sveik/Hvad þu ætlar ad giøra/þad gior þu snart. Þvi skielfest þu so miog? Ja Herra IEsu/miog ertu olikur þiænum heilegu Þiislarvottu / sem med storre Glede hafa geinged til siins Dauda/e so ſ hlæade sitt Lif þz lated. Eg bid þig Drotteñ miñ/seigdu e syn mier Sek e Epne til þessa/ad þu varst so þæadamia hryggur og

hiarta

Hiarta kvaleñ/Lat þiñ heilaga Anda kienna mier þad ad skynia/og j Miñe leggia.

1. Su þyrsta Sok til þeirrar hrædelegu Angistar/Drotteñ miñ Lausnare/ hefur ver ed su edelega Skielfing vid Daudanum/sm̃ Manlegre Natturu er medfædd/hvoria Skielfing þu eirneñ (þo ad Syndlausu) j þinu Hiarta fornumed hefur/ Þvi þu hefur vort Nolld sañarlega a þig teked/ med ellu̇ Natturlegu̇ Veikleika/ødrum eñ Syndeñe. Og so sm̃ nu Guddomuriṅ/um̃ Stund þessarar Kvalar/vilde samþykia slika ouirædelega Hlydne/og lyda ad soddañ Skielfing Otte Kvol og Angist skylde yfer Manndom eñ ganga/þa er ecke furdande/þo pitt Nolld hafe ecke hapt gyrnd til Daudans. Þvi þ er Natturuñar edle / ad þykia myked þyrer ad skilia vid þetta Lif/þvi þordast Natturañ Daudañ/ þvi hun er j Vpphafe skopud til Lifsins/eñ ecke til Daudans/hver ad er Skiemd og Spilling Natturuñar. Þar þyr er kvaldest þu j þinu Hiarta / ad Daudans Skielfing er yfer þig komeñ.

Drotteñ JEsu/gief þu mier þina Nad og styrk mig j minne Daudans Neyd/ad eg

þeilio

skulie viliugur hier vid/og verye þvislega.
Eñ aþ þvi ad slykt er ecke j miñe Nende/eda
under mÿ nu Nollde og Bloode komed / þa
bid eg þig/ ad verka þad j mier/med þyñ
heilaga Anda/sa mier kieñe ad leggia mig n:d
Lyþe og Sælu/ þier einum j Valld æfenn
lega/ Amen.

24. Þñur Sök til þiñar hryggelegu Ang
istar/ Drotteñ miñ JEsu/var su hrædelega
og þunga Byrde vorra / og alls Heimsins
Synda/hvöriar Gud Fader a þig lagt haþ
de. Þvi þo þu værer ongrar Syndar vall
dur /þa hefur þo samt Gud Fader allar vor
ar Synder/og vora andstyggelega Glæpe/
þier tilreiknad/ Þu barst vorn Siukdoom
og vorñ Nærmum hloodstu a þig. Þu hef
ur sökt þier nidur j þañ diwpa Saur vorra
Synda/sem Botnlaus er/þu varst staddur j
þeim diwpñ Botnñ/og Vatnsþalled vill
de dreckia þier/Es. 53. Psalm. 69.

Cain hafde ecke nema sÿnar sialfs Synd
er ad bera/og var þo Radlaus med ollu og
sagde / Mÿn Synd er stærre eñ hun verde
fyrergiefeñ. Achitophel og Judas orvilu
ndust ecke nema af þvi/ad þeirra eigeñ Sy
nder vöktu

hder veknudu. Eñ a þig DRotteñ Jesu var allū vorū Syndū saþnad/þær læu þier a Nælse/og þui hefur þu vered so Harm þrungeñ.

Sia hier mijn Sæl/ Hvad þeir vondu hæfdu forþient/hlaut sa saklause ad lijda/vid þui sem Þrælleñ hafde til unnid/hlaut Herran ad taka/ Hvad Maduriñ hafde broted/ þad hlaut Gud sialfur ad betala og bæta.

DRotteñ Jesu/Eg hef ad søñu syndgad/eñ þu tokst vid Refsinguñe/Eg hefe broted/eñ þu gallst þess/Eg var Drambsamur/eñ þu giordest Lystelatur/Eg var hræddur um mig eñ þu tokst vid Þiuuñe/ Eg var ohlydeñ/ eñ med þinne Hlydne hefur þu bætt mijna Ohlydne.

3. Þridia Sok og Epne til þinar hræde-legu Neydar/Kvalar og Angistar DRDtteñ mins/vat su breñande Ognar Reide þijns Fodurs a Himnum/sem hñ hafde a allū Heimsins Syndum. Þeirre sijne Reide hefur hañ allre mest yþer þig aused/ þar þu til þessa eins komst j Holdenu/ ad taka a þig þa Þijnu og þad Synda Straff/sem oss Mønnum um yþer Nefde hieck. Hañ lyfte upp sinne

Hend/sem þyngre var en allt Veralldarenar Iarn og Blij/og sloo/knosade/kramde/ og piade þig/so þu Bloodenu sveittest.

O Herra Gud/þungt la þad vorn Forfadur Jacob/þa Gud glymde vid þann og liz eptst vera reidur. Hvad aumlega bar David sig/þa Gud ad eins liet hann þina nockud til sinar Reide? En þu Drotten JEsu/hafdir allar Heimsins Synder/og alla Guds grimdar Reide ad bera. Þyn Augu Tarpellnu/en sa var ei neirn sem þig skylde hyggia: DRotten giorde þig so þullan Eyndar a sijnum Reidenar Deige. Hvad undarlegur verskuldur/ hvad diupur Leyndardoomur er þetta? Ad sa Ranglate syndgar/en sa Rietlate tekr vid Refsingunne/Sa Dgudlege gingerpilt/en so heilage fær Apellisdom þar fyr. Su þiorda Sek er Gyne til þyns Elskuga Gvirra/ DROTTEn JEsu/ var su hrædelega Aras/Astrijda og Angist/sem Drossullen og hann Aarar þier veittu/ hvid Gud þin Fader yfergaf þig um Stund ar sakir/og kiste þier i Helvitis Angist/hann hefur yfergiefed hig i allra Dvinabendum/so ad þeir plægudu og plage þig/sek-

um vorra

um vorra Synda/ Psalm. 8.

Þvi hafde Diofullen allt j þrame/þvi hñ kunne og neytte sinar þusundþellda Flærdar þier j moote. Lögmalsins Bolvan dunde þyrer þijnu Eyrum/ Daudans Þrodur er j gieginum þijna Sal getingen. Nelvytte vilde svelgia þig/ ⁊ eingen var sem þijna Sal huggade. Ja mijn Sal/ þar þyrer ber hañ sig so hryggelega/og er lyktur þeim sem þara fu Nelvyttis/ og eingva hialp hafa. Nañs Þerbragd er hryggelegt af Angist/hñ er vesall og Vaumegna/ af þvi hañ er vorskrafad ur/og hñ lyder soddann Skielfing/ ad hñ liggur vid ad orvinlast.

ORDT Enn J Gu/ þu varst Nattmyrkrinu enn/ enn þar var eingenn sem þig hugg ade. Aller þijner Dyner heyrdu þad ⁊ glöddust. Otte og Skielfing/ Ogn og hrædsla voru yfer þier. Bond Daudans tøku ad þier/og Læker Belias skielfdu þig. Þad giorde alltsamann Gud ORDtenn þinn/ fyrir vorrar Synda sakir hafde a þig hladed/ og þig hafde sellt j þvilika Þijnu/ Psal. 55. 18. S. Hier ad auk kiemur nu su pinsla Sok og Epne/mijn Lausnare/ sem þijna Sal og

Hiarta so kvalde/sem var petta. Þu visser ẽ sast þad þyrer/ad þesse þijn oumrædelega Kvel og Bloodsveite/munde morgũ otelianlegum Lyd til einskis gagns koma/hvorier þitt Blood munde med Fotũ troda/og þij nu Evangelio ecke trwa. Þeir reña hver epter sodrũ Þ mun þm Sorger epla/þeir vilia ecke taka þig þyrer sijn Lausnara/þvi mãu þeir j sijnũ Syndum deya. Eþ Jardneskum Mañe þyker myked/þa hañ vill nockrũ gott giora/og sa same kann ecke ad peckiast þad/Hvad mun þier þa þykia miñ Lausnare/uñ þa/sẽ þijna Velgiærninga/Trygd og Hialp ecke ackta/nie a þig trua vilia.

Gieþ Nad Lausnare miñ/og hialpa ad þijn Þijna vtdfrægest til Veralldarẽ/enda so sier til þijn snwe/og þig tilbidie allar Þioder Jardareñar. Lat þier epter verda noc kud Gæde sem þier þione/og lattu þa kuñ giora wt ap þier/hvorn eirn sijnum Epter komendũ/so þeir fõe og uñi þitt Nietlæte fieñe. O Drotteñ/vert mier aumũ Syndara Nadugur/ẽ lat þijna hrædelegu Daudus Kvol ecke verda mier Eagnlausa.

Hvor

Hvor Mismunur sie a mille Pijnu Guds Sonar/og añara Pijslarvotta/ sem glader þa þa geinged til sijns Dauda.

GAlmattu/þar sier þu/að þvi se nu er upp taled/ ad añara Pijslarvotta Kvaler eru ecke samanreiknande vid Pijnu þijns Lausnara Þvi þijn Pijna DRotten JEsu/ var þad rietta Synda Oþþur og Forlijkunar Oþþur vid Gud Almattugan. Enn Pijsler þeirra heilogu eru ecke añad en Packlætis Oþþur/ j þijna Velgiorninga/til ad prijsa þitt Naþn Þu Drotten JEsu varst svo sem Bolvadur og af Gude þorlaten/enn þeir eru japnan j Guds Fognude/Nad og Fride. Yfer þig gieck þad hrædelega Flood Syndana og Guds Reide/En þeir hoþdu Guds Þingan og Fognud j sijnu Niarta/og þvi ganga þeir so glader til sijna Pijsla.

Þu barst þa hrædelegu Byrde allra vorra Syuda/en þr eru med þinn Pijnu Synda frij/og þina engvan Synda Punga. Þig kvalde Logmalsins Bolvan/ Enn þa hefur þu giort kvitta að henn. Þu matt er hrædelegum Freystingum Diofulsins/en

þr hafa Nuggunar Anda Iwdarenar / og fulla Niarteins Glede/ Þu smackader Gall æ Beyskleika Daudans/en þeir smacka Sæt leika þyns heilaga Naþns. Þu varst kvalen bœde a Sœlu og Lykama/en þeir ecke nema a Lykamanu. Þu smackader Helvitis Angist/og eilyfa Fordœming/en þeir hafa smeck eilyfs Lyfs.

Hvad Christum þvyngade til þess/ad hann villde lyda soddan Kvöl/ pyny og Angist.

HVad droo þig nu til þess/min Lausnare og þvi sœkter þu hier so viliuglega j þessa hrœdelegu Kvœl og Angist?

1. Þad giorde fyrst þyn Sonarleg Nyþne vid þin Minneska Fodur/ þvi hys Bilia giorer þu giarnan/ æ seiger/ Eg hefe sagt til Drottes/ þu ert ad sonu Drotten/ eg hlyfe epter þynum Vilia ad pynast/ Psalm. 40.

2. Þar nœst var þyr omœleleg Elska og Kiœrleike til vor aumra Manna/ j þvi þu hefur elskad oss allt j Daudan/ og sagt/ Beg na þeirra Neilogu sem a Jordune eru!/ og vegna þeirra Somasamlegu/ a þeim hef eg alla mina Þocknan/ Psalm. 6.

Þar

Par fyrer hefur þu Manlega strijdt/og Nøzdinglegan Sigur uned. Þad var ntgiort med mig/og eg var so sem j burtu/ En þu selfur sialfan þig mina vegna/so þu þeinger mig leystan/þu elskader mig so þrekt/ad þu gafst þitt eiged Blood mier til Lausnar / og elskader mig meir en sialfann þig/ par þu gafst þig j Daudan fyrer mig.

Lausnare minn/ hvornen kan eg þier ad endurgialda/ þad þu hefur mier so þrekleg til gooda giort/ Psalm. 126.

Nu koma ogiætar Kienningar og Huggunar Greiner/ sem vier skulum taka oss til Lærdooms/ af þessu Daudastryde Christi. Og þar næst/ hvad sogur Alldin vier meigum plocka vr þessum Aldengardenum Herrans Jesu Christi Pijnu og Angistar

Fyrst er þetta Daudans Angur Christi oss eirn Speigell/ j hvørium vier lærum ad skoda Syndena/ og Guds Reide j giegn Syndenne.

So talar Drotten minn Lausnare/ Mier hefur þu Armædu giort med þijnum Syndum/ og hefur mier Mædu auked med þijn

um Misgiorningum. Eg er hñ sem afmæer þínar Yfertrodslur/sokum mín/ og miñest ecke a þínar Synder/ Esa. 43.

Neyr þu hier mín Sal/ og lat hier ganga til Hiartans þesse Ord. Drotteñs/ Jnata a þig þínar Synder/ og Idrast þeirra af Hiarta. Sia/ DRotteñ seiger hier þad lioslega/ og dregur þad ecke þyrer hier/ ad þu hafer hønum þessa Daudans Angist bakad med þínum Syndum/ og þetta Bloodbad med þínum Misgiorningum tilreidt.

Ad sonu DRotteñ JEsu/ Eg hefe hier þessa Armædu auked/ Eg var Sok og Efne til piñar Nrygdar/ oll þín Kvol og Þína kom af mier til.

Nu sie eg þ/ DRotteñ miñ og Lausnare miñ/ hvad Polemmoodur þu hefur verid vid mig/ allt til þessa Dags/ ad þu ei hefur refsad mier epter mínum Verkum. Auvk DRotteñ JEsu/ hvad opt hefur þu mætt med riettu diupt j Nel-vistis Afgrunn mier nidur steipa/ og hefur ecke viliad? Þu hefur mier so næsta Nadugur t Lyknsam verid. Miñ Lausnare/ eg Jnata hier allar mínar Synder/ og dyl ecke mínar Misgiorder fyr

er hier

er hier/med þm hesse eg þig til Reide reitt/ eg þijna Grimd Verdskuldad.

Nu sie eg um sijder/hvad stoor ę mykel ad er vor Synd/Nu skynia eg hvad alvarlega Gud reidest vorum Syndum/ þvi sijnū eig ēi Syne hefur hann ei hlijft/helldur hū þyr er oss j Daudann giefed.

Drotten min JEsu/þ vere eingen Vnd ur/þo mitt Niarta sprynge j sundur af Nar me og Idran/þa eg um slijkt hugsa. Helvijt is Þijna kann ecke so stoor ad vera/ad eg ha fe ecke stærre þorþient/med minū Illgiord um/Eg er ei verdugur ad kallast þijn Skiep na/ og ei verdugur ad Jordinu hallde mier uppe/og mier Næring giefe. Eingen Vnd ur vere þo allar Skiepnur Guds a Himne og Jordu/ hefude þess a mier / sem eg hefe hier a mooke giort med minū Syndū.

Ja/ad sonn mijn Sal/svo sem þin La usnare j Grasgardenum hafe stundlega Nr yzd/Nædslu og Kvalann Angist/ eins hl iooka allar Idrunarlausar Manesktur j Hel vijte ad hafa æfinlega Nrygd/æfenlega Nr ædslu/æfenlega Kvol/ Þijnu og Angist/ Ja ad vijsu/um Alldur og Æfe fra þr alld

rei neina Fröd nie Roo a sine Angist.

Eins sem DROTTen hroopade z sagde/ Myn Sal er hrygg allt j Daudan/ So munu þr Dgudlegu og Idrunarlausu eilyst lega hroopa og hrina seigiande/ Eg lyd hræ delega Þiuu j þessum Loga. Þeir munu leita ad Daudanum/z hin ecke þina/þr munu þegner vilia deya/z Daudenn mun þlya þ þm.

Eins sem Lausnaren bad nakvæmlega/eg vard þo ei j þ sin Bænheyrdur af synu Niu neska Fodur./So munu þr Dgudlegu æpa innlega yla og æpa/. og þo alldrei huggader verda. Oll Nad og Myskun er þa vte z a enda komen/þr eru Eilyslega innelucter j synum Kvolum.

Eins sem Lausnaren bardest vid Daudan med Hrelling z Angist gieck aptur z þram hingad og þangad/ hafande engva Roo nie Fröo a sine Hiartans Kvol og Sorg/Svo munu þr Dgudlegu eilyfa Angist bera/ ad Hylld leita/og þina hana ecke/Eiturpeddur nar munu þra Vuderdsyna vera/og Ormar mer þeirra Abreida.

Ja/eins og Lausnaren j synu harda Daud as Stride/ sveittest Bloodugum Sveita/ So

So mũu aller Vantrvader j Helvytsstu Blodbade þeitast eilyþlega an Enda/ j oumrædelegũ Kvøl ñ og Pyssũ Andar og Lykama-
Þeir muñu ei añad þiña/ eñ Angist og Nyædslu/ ei añad heyra eñ Bach og Vei/ Op og Ylþran/ ei añad sia eñ þañ grimma Diofsul og Eldebranda þra Dgudlegu/ Ei annad Lyckta þefa eda smacka/ nema Brœlu ꝛ Breñe steins Yidu og Dpeckt. Þeirra Ormur mũ ei deya/ og þeirra Eldur ecke slokna/ Guds Reide er yfer þeim. Syndeñ prycker þeim nidur/ Dauden nagar þa/ Diofullenn pynier þa/ Samvitskañ bitur þa/ Logmalsins Bolvan hrœder og skielfer þa/ ꝛ Helvyte svelger þa eilyþlega þyrer utañ enda.

O JEsu Christe/ O þu krufaste Hialpare O þu goode Herra/ O minn Lausnare/ og miñ Saluhialpare/ Lattu mig ecke deya j myñu Syndũ/ Leyngdu Alldur miñ/ og hialpa mier til sañrar alvarlegrar Idranar/ so þyt dyrmæta ꝛ bitra Daudans Kvøl ꝛ Pyna kõe mier tyl Hialp ᵛ/ eñ ecke til Glotun ᵛ.

Þu hid harda Steinhiarta/ hvørner ætl ᵉ þu ad vakna ꝛ Þu Jarnhiarta/ Lat þyna Lausnara Nærmung og hans Angist/ sem hann
leid

leid þiña vegna/ganga þier til Niarta. Ef kiener þu ecke til þinna Synda/ þa gack til Vidsmiors Fiallsins og skoda þar þin Lausnara/hvørnen hñ sveitteſt under þẽnū Syndum/þyke þier Syndeñ liett og lijtels verd/ þa gack til Oliveti Fialls/og sia þar þ dyrmæta Lausnargiallds þyrer þiña Ohlydne/ sem er Blooded Herrans JEsu Christi. Nygg ad og sia/þar er eingeñ Synd so lijtel til/ ad hun hafe ei Forskulldad eilifþar Helvijtiskar Kvaler/sẽm þier ad vissu eru fyrbonar og ætladar/ utañ þu j Tijma ydrest þiña Synda og Misgiørda af Niarta/ og giører Yfirboot.

Daudans Angist Herrans Christi er vor huggunar Speigill j hvørium vier meigum skoda Guds Elsku og Giæsku til vor/ þar med ad þa Syndaña Fyrirgiefning.

GEN fagna þu mijn Sal/ og vert glød vid. Þviad þinn Lausnare hefur þrelsad þig af þijnū Dvinū/ og af Hende þeirra sem þig hatudu.

Ottañ er þad saña Leon af Kyne Juda/og hefur Sigureñ uñed a þvi grenian

da Leone

da Leone Diꝛpleuum/ sem þꝛna Sal vilde giarnaſt ſvelgia. So hefur vor ſaſſe David Christus / þaſ̃ og nærlega Goliath ad Velle lagt/ So hefur ORotteſ̃ ſa riette Michael yꝛerſtyged þaſ̃ gamla Dreka. Svo hefur haſ̃ hreinſad þꝛnar Synder/med ſialꝛs ſſns Bloode/og ſtillt ſſns Fodurs Reide/ So hefur hſ̃ aꝛteked Logmalſins Bolvan/ & þig leyſt vr þeim Nelvgtſka Pytte/þar ſm̃ eing eñ Huggun var.

O JEſu/þu eilꝛfe Guds Sonur/ Hvad Dreſ̃ande er þiñ Kiærleike til vor? Hvad rꝛk er þꝛn Nad? Hvad omæleleg er þꝛn Giæſka? Hvad ſtoor er þꝛn Vinnatta? Hvad vegleg er þꝛn Truꝛeſte? Ja/miñ ORotteñ Jeſu/þu giecſt j Borgun fyꝛ oſs/ og loſad er þꝛnum Fodur ad bitala fyꝛer oſſ/og bæta vora Syndaſkuld. Þar fyꝛer ſellder þu ſialfaſ̃ þig j Daudaſ̃ ꝛyꝛer oſſ/og bitalader med þꝛnu dyra Bloode fyꝛer vorar Synder/ Ja/ecke ad eins ꝛyꝛer vorar/helldur ꝛyꝛer alls Heimſins Synder. Daudaſ̃ og Diꝛpul eñ hefur þu ſiñe Magt ſvipt.

Vert med goodu Giede/mꝛn Sal/ þvi ad þu hefur ørugga Nialp. ORotteñ er

ſialꝛur

ſialfur komen ad hialpa þier/ og Kvinnunar Sæde hefur Noggorms Noſud ſundurkn ɔſad/ Sonur Guds/ þitt Hialpræde hefur openberad ſig/ og hefur Diofulſins Verk nidur broted.

ORDTeñ min JEſu Chriſte/ ſem ſo mikg hrelldur varſt under mine Syndabyr de/ Fyrda mier þeirre eilifu Hrelling i Nel vifte/ ɔ lat mina ſtundlega Nærvilning ſnu aſt i eilifan Fognud/ þvi þin Hryggd hefur mier eilifa Glede wtvegad. ORDteñ Je ſu/ ſem hrædelega riitrad og ſkolped hefur un der Grimdar Reide þins Fodurs/ fyrda mi er þeim eilifa Skialfta/ hugga þu mina ſkielfda Sāvitſku/ Lat mig i Hiartanu þin na/ ad eg hef nu Frid vid Gud þan Fodur/ fyrer þig/ þvi þin Hrædſla frelſade mig fra þeirre eilifu Hrædſlu.

ORDteñ JEſu/ ſem ſo hrædelega kvalð eſt i þinu Hiarta/ þa Nelvifte reiſ upp ſitt Gin/ til ad ſvelgia þig vegna mina Synda Fyrda þu mier þeirre Eilifu Kvol og Pi ɔ nu/ Fyll mitt Hiarta med lifande Huggun/ ſo ad eg aldrei i Hrvidnan falle/ þvi þin Hiartans Kvol og Pina hialpar mier fra allre ordæmting og Afgrundu. Drot

DRotten JEsu/sem under Grimdar Reide þijns Fødurs/minna Synda vegna/Blodded nu sveittest/svo allur þinn Mattur og Megn var j burt/styrk þu mig j allre minne Anaud/ Nugga mig j allre minne Angist/ t lækna øll mijn synda Sar þvi þin Nrygdar Sveite frelse mig af eilijfre Nrygd t Angist

DRotten JEsu/ þu sem þijna Blodddropa/lietst falla a Jørdea/Lattu þijns Drottens Kraft falla j mitt Niarta/sem ijska er Mold og Jord/so eg avallt þijna sætu Nuggu smacke/ad allt sie nu Kvitt og Satt fyrer þitt Blessada Blood.

DRotten JEsu/sem vegna minna Synda gigrdest hryggur allt j Daudann/Gief þu mier Rødduga Nuggun allt til minna Apolska/ Lat mig med Glede burt sofna/ t Daudann ei smacka/ t þ þijna Nad til Lijfsins j Himnana jnganga.

DRotten JEsu/sem bardest vid Daudann fyr mina vegna hefur smackad hans Brodd/ Hialpa þu mier/so ad eg Manlega strijde/ t ad eg j giegnū Daudann komest til Lijfsins þvi med þijnū Bardaga hefur þu mier/Sigurenn feinged og afrekad.

Drotten

Drottenn JEsu/þu sem j þynn Daudans Bardaga so badst akaflega fyrer og alvarlega/ Fyll þu mitt Hiarta med Bænareñar Anda/so ad eg ætu Aflaats bidie þig Milde Lausnare/uim gooda og Gledelega Heimsør/so eg odlist godañ æ Christelegañ Afgáng af þessu Heime/og þa mijn Daudastund er þ Nende / þa uñ þu mier ad eg þig af Hiarta ækalle/og þig med Muñenum sæke/so mitt Lijf endest med Trwareñar Andvarpan/ og Saleñ j þina Eingla Hendū boreñ verde j þitt Himnarijke/ Amen.

Daudans Christi Angist kienner oss / ad Medalgangareñ sie sañur Gud og sañur Madur.

HJer skaltu læra mijn Sal/ad þiñ Medalgangare og Lausnare/ sie bæde sannur Natturlegur Madur/og sañur Natturlegur Gud/ j eirnre osundurskilianlegre Personu. Pad hañ sie sañur Madur / pad sier þu af Otta og Natturlegum Kvijda/sem hñ hafde fyrer Daudanū/og af þeim stoora Veikleika/ sem hañs Bloodugur Sveite a hønū audsynde. Ad hann sie og likа eirn eilijfur

Gud

Gud/pad kantu par aþ ad vita/ad hann aþ sijkre Helvitis Angist og Ofeigianlegre Astrijdu/vard ei yfersijgen/helldur stood hann pad aþ sier/yfervann pessa Astrijdu/og aþtek ade stooran Fagnadar Sigur.

Jeg minn Sael/sijkan Almattugann Med algangara hlutū vier aller ad hafa/sem bade være Gud og Madur/ellegar hefdū vier ei lijþlega j Syndene dæed. Madur hlaut hann ad vera/so ad Guds Rietttlæte yrde fullnægia giord/pviad sokum pess ad Madur hafde syndgad/ þa hlaut sa Madur ad vera/ sem þar fyrer skylde lijda. Enn sa same hlaut og sijka Gud ad vera/ Þvi eingenn einfeld Skiepna/hvorke a Himne nie a Jerdu/kunne Guds Grimd" Reide ad bera/Syndena burt ad taka/Diefulenn ad sigra/Daudann ad yfersijgia / Helvijte nidur ad trioota/ og þar j moot Guds Fedurs Reide ad stilla/ Eilijft Rietttlæte aptur ad giefa/vid Gud ad tala/ til hans hægre Handar ad sitia/þann heilaga Anda ad senda/þ eilijfa Lijf ad giefa/ Trwadra Bæner og Andvarpaner ad heyra / Mannanna Hiertu ad ransaka/Christelegre Kyrkiu ad sapna/hana ad vernda og Salu-

hólpna ad giøra Eilifflega.

Og þo nu soddañ Kuijde og Angist/Nr ygd og Bloodsveite eigeñlega tilheyre þeir re enu Mañlegu Natturuñe/þviad hun ein kañ ad lijda/eñ Guddoomleg Natttura ecke/ ha hefur þo samt Guddomureñ/eda su Gud domlega Natturañ sier þad sama tullagt og eignad/þviad a Angistar og Nrygdar Tj manum hyijldest hun/ þad er/ giordest so þrekt viliug og hlijdeñ/ad hun liet sijka Nr ygd og Pijnu koma yþer Mañdomeñ/edur yþer þa Mañlegu Natturu Christi/ og und er þvilijkre þungre Byrde/studde og vidhial pade Guddomleg Natttura/so hun geinge ec ke til grunns. So er nu vor Endurlausn/ allre Personuñe/þ er bade Gude og Mañe JEsu Christo ad þacka.

Lofadur siertu DROTTeñ JEsu/ sañur Gud og sañur Madur, sem þig j Daudann þyrer oss hefur giefed/og oss Eilifft Nialp ræde afrekad/ Amen.

Daudastrijded Christi er Speigell allra Trwadra hvórier sijna langa Æfe verda eirn eñ ad strijda/ og skulu med Christi hialp/ Sigurest vinna.

Nijn

MIn Sæl/so sem vor liufe Lausnare hielt Strijd a Vidsmiors Fiallenu / vid alla sijna Dviue/med stoorre Nrygd Alvoru og Atburdum. So skalltu vita mijn Sæl ad þu hlijtur ad strijda þijna lauga Æfe/j mote þijnum Dvinū/þvi hafe Syndeñ setst ad þijnū DRottne/þa lætur hann þig ei Nluttlausañ. Nafe Guds Reide þvijngad hañ/þa fiemur hun þram vid þig. Nafe Dirfullenn þreystad hañs / þa mun hañ ecke hijfa þier. Nafe Dauden hrelldt þin Lausnara/ þa mun hañ æ þrella þig. Nafe Nelvijte vilias svelgia hañ/þa mun þad og vilia gleyma þig. Nafe þin Lausnare Kross og Motgang lided hier a Jordunne/þa attu þad eirneñ þyrer Nendum. Nafe Nolld og Blood þijns Lausnara hafi Kvijda og Nrelling j hins hrædelega þungu Daudans strijde/ þa muntu eirneñ til þijns Veikleika þiña verda.

Sia þar mijn Sæl/Aller þesser eru þijr er openberer Fiadmeñ æ Dviner/s Daglega vid þig Nolmgongu halda æ a þig strijda.

O JEsu/sannarlega hefe eg ecke ad eins vid Nolld æ Blood ad beriast/heldr vid sier Nyþdingia/ þa s j Neinsins Myrkra rijke

ia/ Ja/vid þa Illsku Anda under Himi-
enum. Eñ þu Rotten minn Frelsare ert
sa riette Jonatas/sem Philisteis hefur slag
veitt/eg er ad eins þiñ Skialdsveinn/ Hial
pa mier/so ad eg brwke riettelega þijn Vo-
pn/og Mañlega þylge þier. Þu ert minn
riette Meystare/ Vñ mier ad eg lære Et-
rijds Atferdena aþ þier/og med þinne Hialp
mijna Dvine yþervinñe. Iklæd þu mig þijn
um Herskrwda/og styrk mig/so eg giete stad
est þa Ostunden ad Heudū kiemur/og ad eg
kome allu vel til leidar og Holmenū halde.

Hvada Vopn og Verkur Herrañ Chri
stur hafe hafst/þa hañ bardest vid Daudañ
Diofsulen og Syndena Guds Reide/ og Hel-
vijte/ Og hvória Atferd hañ hafe ed kenna
Vopnum fyrer sig sem vier skulum aþ
hönum læra.

Strax sem Orustuñe took/þa tekur hann
til ad Bidia.

Egg þad vel a Hiarta mijn Sal/ ad
ef þu ratar j nockra Astrijdu/þa kalla
þu a Rotteñ/drag ecke undañ þijna
Bæn/ og vert ecke sofande j þinne Neyd/

Statt

Stattu upp og kalla a Gud þinn/ þa mun Drotten þier ad godu Athvarfe verda.

Akalla hann j þine Neyd/og mun hann þrefalda þig. Þviad Bæn þeirra Naudstoddu þu Aumu smiugur j giegnum Skyen/og nemur ei stadar fyrr en sa hædste aullytur hania.

O Drotten JEsu/wtheil yfer mig þinum Anda/Anda Nadareñar og Bænareñar/so ad eg Daglega beyge mijn Knie þyrer þijnu og mijnum Fodur/ sa sem kallast hinn riette Fadereñ yfer ollum þeim sem Børn kallast a Himne og Jordu. Lat mig þyrer honum beygia Knie mijns Hiarta j allre Neyd og Naudþurfte/og heilsugum Hondum til Himna hallda/an Reide og Moglunar/mit stodugu Trauste/ og peirre Trw/ ad allar mijnar Bæner verde af þijnum Fodur Bænheyrdar j þijnu Nafne/ Amen.

Hann giorde sijna Bæn af sijdis alleina.

HAnn skilde vid sijna Læresveina/og gieck fra peim/so sem eitt Steinkast/ kraup þar uidur og þiell til Jardar a sijna Asionu ef hann þyrer. So skaltu giora/ mijn Sal þa þu bidur til Guds j þine Neyd/Far þu ecke sem Hræsnarar/hvorium giarnt er ad standa

da og bidia j Samkundū og a Safnamotū/ so adrer siae þeirra Heilagleik. Eñ þa þu villt bidiast þyrer/gacktu j þitt Leynd. Herberge/og lat Dyrnar aptur epter þier/og ukalla so þīn Fodur j Leyndū stad/og þinn Fader sem sier þad j Leyne er/mū þier umbuna openberlega.

Hañ bad med fam Ordum/ enn þo miog Hiartnæmum.

EJ ver þiñ Lausnare margtaladur j sinne Bæn/mīn Sal. So skalltu og giora þa þu bidst þyrer/skalltu ecke þlapra margt/ sem þeir Heidnu/þvi þeir meina þa sie þeirra Bæn veitt/eþ þeir eru margorder/ þess vegna skalltu ecke lykiast þeim/þvi þiñ Fader veit hvørs þu þarft/þyrr eñ þu tekur til ad bidia.

Drotteñ hielt a siñe Bæn/svo ad hañ bad þrisvar.

ÞEr þad mīn Sal af hønum/a siñe Bæn ad halda/og a Hialp Drottens ad vona. Sia þiñ Lausnare badst fyrer þrisvar / med sonu Bæn/og þess leingur hañ bad/þess ad kæplegar bad hañ.

Hialpa

Hialpa mier Drotten JEsu/ad eg a minne Bæn hallde/og ei apr latte. Sia/eg bid DRotten Jesu/Lat mig vdlast/ Sia eg klappa a Dyrnar/Drotten JEsu/laatku upp fyrer mier/þvi þu hefur ad sønu sagt/ hvor sem bidur / mun vdlast/ hvor sem leitar mun finna/Fyrer þeim sm a knyr/mun upplokad verda.

Herran Christur vænke og herd epter sijns Fódurs Hialp.

Þo þier þyke Hialp DRottens þresta/mitt Saal/þa skalltu samt vona henar/þvi hun mun eptlaust koma. Þvi sia þu hier/þo Gud Almattugur Fader hefde so mætt/ og sinn Son j slijka Daudans Angist koma latid/ þa sende hann samt sinn Engel apr Himne til ad styrkia hann. Þvi skalltu æ vallt hafa slijka Von til Drottens/ vert ørugg og okvijdeen/og væntu Drottens/og slepp þu hendecke/þangad til hun blessar þig/Kalla þu efalaust/þangad til hun snyst vid þier/og þrefar þig. Hann er nalægur øllum þeim sem hann vkalla/hun giører hvad þeir Gudhræddu vmbidia/og heyrer fra Kall ⁊ hialpar þm.

Frelse hñ þig ecke so snart s þu vilt/ þa sender hañ þier samt einhveria Nuggun. Þvi hñs Englar eru j kryngū þig/ þegar þu giorer þína Bæn/ so sem þeir voru j kryngū Herrañ Christum/sem bæra þína Bæn þram̄ þ hñ/so sem Engelleñ sagde til Tobiam. Eg bar þína Bæn fram̄ fyrer Drotteñ/ Tob. 12.

O Drotteñ miñ JEsu/lat þína Heilaga Engla mier alla Tíma nalæga vera/so þr storke mig/ og mína Bæn þyrer þig here/ og mig vardveite a mínum Vegum.

J añañ mata setur hann allt sitt Traust til síns Fódurs / og vonar alleina uppa hañ.

Hygg þu ad eirneñ mín Sal/hversu sa sta Trw Herrañ j sinne Barattu hafde til síns Fódurs. Vardveittu mig DRotteñ (segier hañ) þvi eg treyste a þig. Þar þ hefur Gud þrelsad hañ vr Angisteñe.

O mín Sal/ Forlat þu þig med sama moote uppa Drotteñ/af oliu Hiarta/og forlat þig ecke upa þína Vitsmune/ þviad gott er ad treysta Drottne/ og ecke Mañnum/ Ja/ad forlata sig uppa Drotteñ/eñ ei

uppa

uppa Nesdingiana. Drotten er sem eitt Bi arg/ hans Verk eru ostraßbanleg/ þvi alle er þad riett sm hñ gierer/ Trwfastur er Gud og ecke er illt til hia honum.

Skoda Dæme þeirra gomlu/ Nver hefur nockurn Tima til Skamar orded af þeim sem a Drotten hefur vonad/ Vei þeim sem mistreysta Drottne/ ecke eru stadfaster vid hañ. Vei þeim Ogudlega / sem hingad og þangad veiklast/ Vei þm sem orvænta/ þvi þeir trwa ecke/ og þvi þa þeir eckert Vernadar skiol.

Gieß mier Lausnare mñ/ ad eg setie alla mina Von a þitt Naßn / Lat mig ei reida mig uppa Menenna/ þvi þr bregdast j Neyd esse/ og ecke uppa sialfan mig/ þvi Nolld og Blood er til einskis/ Helldur ad eg þorlæte mig alldungis uppa þig/ þu sem kant þa Daudu ad lifga/ þitt Naßn er sem Dvinan legt Slot/ Min Sal flyr þangad/ og hefur þar orugt Athvarf.

Min Sal/ vona uppa hñ/ fra einū Morgne til annars/ Vona a Drotten (seige eg) Dvi hia honū er Nad og Endurlausn marg falldleg/ Amen.

Christur vtriette vel allt þad sem Fadereñ hapde hönū bepalad/og var hñs Vilia hlyddenn.

ORDTeñ JEsu/hvad hlyddenn þu gierdest þijns Foduns Vilia? O Fader (sagder þu) Eige sem eg vil/heldur sem þu villt. Þu varst hönū hlyddenn allt j Daudañ Jca/ allt j Krossens Dauda/ og þvi hefur hañ upphafed þig/og þier Nafn giefed/sñ er yfer ollum Nofnum.

Lærdu hier af Sal mijn / og legg þar kapp a/ ad þu briotest ecke þijns Himneska Foduns Vilia a moote/Heldur þvislega gan ger under hañ/Sia/ þu ferdast j giegnum þeñan Eymdardal/ og att morgum og mjg tugum Dvinū ad mæta a hvadar Hendur/ sem um þig vilia Villa/og af Gotu Drot tens leida. Fyrer þier situr Syndenn sñ lock ar þig til Illgierda/ A Bake þier er Andskotenn/ sem þig æggiar ad lata Syndena rada vid þig. A hægre Hlid er Verelldinn med sñn vond Epterdæme. A Vinstre Sio bu Hollds z Blod/mz ollū sñnū Breyskleika.

Hvornenn villtu nu mijn Sal / komast j giegnum þeñan Eymdardal/so þu villest ecke

ke z Eg

ke? Eg vil (Drotten Jesu) avallt hafa thitt heilaga Ord mier fyrer Augum/ og jafnan thin Vilia giora. Syndena og Syndsamlegar Tilteigingar vil eg fordast/ Dieflenn vil eg j Trunne Mootstodu veita/ og thig um thin heilags Anda styrk ad bidia/ Verolldenne vil eg hafna/ Nollb og Blood vil eg med thine Hialp undirleggia/ thvi eg veit ad ecke er gott j thvi/ 1. Cor. 9. Rom. 7.

DRotten Jesu min Lausnare/ Giefs mier jafnan hlydned Hiarta/ sem thinu Logmale ecke gleimne/ Heldur thin Bodord halldi. Thad thyker hvorium sem han sie a riettum Veige Enn thu Drotten giorer Hiortun oefgud/ Kienn mier ad vita/ ad Hlydnen er betre enn Offur/ og Saumgiefne betre enn thad feita afs Offrenu/ Leid mig med thine hægre Hende/ og slepp mier ecke fyrr enn thu hefur komed mier j thann ellfta Fognud/ Amen.

J thiodarda matta tha gleymde Christur ecke Kiærleikanum/ j thvi hann let sitt Lyf fyrer oss.

OHerra JEsu Christe/ Allt hefur thu betta giort vt afs Hiartans Ast og Elsku/ vid oss aumar Manneskiur/ fyrer tha Heilegu

sem

sem eru a Jørduñe/ og fyrer þadyrdlegu/ a þeim hefur þu alla þína Þocknan. Þu hefur þramar elskad oss eñ þig sialfan/ þar þ hefur þu giefed þig j þessa bitru Daudans Barattu/ og hefur hana yfirstaded.

Fylg eirneñ þessum hans Footsporū epter/ mín Sæl/ sem oss hefur so þrekt elskad/ þa vier vorū eñ hans Dviner/ Og lat þad Vonda ecke yfirstiga þig/ helldur sigra þu þad vonda med goodu. Giallð ecke illt fyrer illt/ ei Lastyrde f Lastyrde/ helldur bleſſa þu j stadeñ/ þvi so skipar DRotteñ. Elsked ydar Dvine/ Bleſſed þa ydur bølva/ giored þeim gott/ sem ydur illt giora og ofsækia/ so ad þier sie ud Børn ydars Fødurs a Himnū/ þvi hann lætur sína Sool skína yfer illa Menn og goda/ og giefur sína Dogg yfer Ranglata sem Rietlata. Þyrste þiñ Dvin/ gief hñ ad drecka/ nær þu þad giorer/ muntu hefnum Ellds Glood yfer Høfud safna/ og DRotteñ mun umbuna þier þad. Lattu mig DRotteñ miñ þessu f hnu Dæme fylgia og þar epter breyta.

J fimtu Grein/ þa giefur Christur sig med
øllu

øllu j sijns Fodurs hendur/ og yfervitur alla Angist og Pijnu med Polemmæde.

O Herra Jesu Christe/Nvørsu Polimmood lega batstu pijna Kvol/ t lietst pin Fodur rada/eins og Lambed/sem leidt er a Blodvøllen/ Nan hefur um litla Stund latted big ad Gude ypergiefen verda/En med Dyrd og Heidre hefur hn big Coronad/ Psal. 8.

Nier skalltu læra mijn Sal/ad bu ecke ad eins trvver a bin Lausnara/helldur t eirnen (ef so kann skie) ad bu lijder hans vegna/ hvad sem uppa kan ad koma. Vilier bu Gude bioona/pa mattu bvast vid Motgange. Hallt big vid Gud og vert Polemmoodur j øllu Motgange. Pvi so sm Gulled er j Elde klarad og reindt/svo verda br sem Gude bioona/j Motgangsins og Anaudana Elde prøfader og reynder. En stattu stødug j Polimmædenne/pvi hun bocknast Gude. Gef big øllungis j Guds Vilia/ og tak vid bvi sem ad Hendu kiemur/pvi b gisra god er Kappar/ad br ganga under Hoggen og taka vid heim/og vina bar med Sigurenn.

O Drottenn JEsu Christe/ sem alla bijna Dvine hefur med Polimmæde yberunned/og

med

med þínū Krosse ✠ Dauda þa sigrad/Vard veit mitt Hiarta þyrer Dpoleẽmæde/ſvo ad eg ecke þramar þig til Reide reite/ og mier Dlucku ſtofne. Lat mig giefaſt þier vitiug lega a Valld med Poleẽmæde/ j allre miñe Aſtrydu. Veit mier Styrk og Hiaſtod med þínū heilaga Anda/ad eg uñ ſyder med þier Sigrenum hallde/ Amen.

J ſydaſta mata er þier ad merkia/hvorſu trulega Herrañ JEſus hañ amiñer ſína Lare ſveina/ſo ad þeir ſkulu vaka og biꝛa/ad þr falle ecke j Freyſtne.

Geim ecke þeirre ſñelegu Amiſlingu þíns Lauſnara/mín Sal/ad hñ þriſvar ſinnū tekur til Ords/og ſeiger/ Vaked og bidied/ ſo þier þalled ecke j Freyſtne/Anden er reidu bweñ en Holldeꝛ erveikt/ etc. Auvg miñ Sal/villtu nu ſofa og hvýlaſt? Þviſefur þu? Sia/ſu ſydaſta ſtund er komen/uñ hv oria þiñ Lauſnare hefur þyrerſpad og ſagt/ ad a heñe ſkuleſtoor Hornung koma/ Sia/ Andſkotiñ er laus/Dlmur og galiñ/og veit þad ad hañ a ſkamt epter/Verolden er full af Preſtum/og leckar þig til Syndareñar

og ad

og ad þu faller þra Gude. Nollo og Blood er veikt/og þysest jafnan a mote Andanum.

Bakna af þijnū Svefne / Statt upp af þijnū Dauda/og hegda þier vijslega epter þessare Vllo/þvi þetta er vond Vllo/ vert ecke Galaus/helldur lær ad skilia/hvad ad sie Vilie DROTTENS.

Bioona Gude med Bokum og Bænum/ Dag og Nootte/og vert bwen vid Freysting-um/Ljdd Poleñmoodlega allt þ sm ad Hendi kiemur/ og skeyka ecke/ so þu æ sterkare t sterkare verder. Strijd Kallmañlega/ og kiepp epter Sigrenum/mijn Sæl/medañ þu ert hier. Nier er Hlaup ad preyta/eñ añars Heims er Coronañ. Nier stendur Bardagen/eñ þar takast Launen. Hallt þig þar þ hooþsamlega j ollu/ og Athugasamlega/ sem goodur Guds Kappe/vak t haf grand varañ Anda. Sia til þu þocknest Gude/ hvorium þu bioonar. Þijn Skijrn sie hier so sem eirn Skiolldur/þijn Trv sem Hialmur/Elskañleda Kiærleikuren sem Gladiel/ Poliñmædin sem Brynia.

Hialpa mier med þisse Hæd/ DROttenn JEsu/ ad eg late þijna alvarlega Amijning

mier

mier til Hiarta ganga/ Gief mier Krapt hins Anda/ ad eg ævallt stódugur sie j Trunne/ Vonenne/ Bæneñe/ med óllum Athuga og Andvarpan/ so Freystingarnar yferstige mig ecke stattu hia mier/ og hialpa/ ad eg Diófulen yfervinne med Truñe/ og Verólldena med Polemmædeñe/ Holld og Blood med Diæming og rietter Agan/ Gief mier þa Stadfestu/ ad eg j þiñe Dionustu standa stódugur til Æfeloka/ so eg eilifflega Sælubólpeki verde/ ok þeirre Lifs sins Coronu hallde/ Amen.

XI. Capitule.

Hvorneñ ORDTeñ var þortradeñ j Grasgardenum/ og hvad þeyrra þar vid bar.

EG sem hañ var ad tala þetta/ Sia þu Judas eirn af þeim tolfe sem nu hafde til sín teked Flock þienara/ Kienemaña/ Phariseaña/ Olldungaña og Skriftlærdra/ kom og gieck undan Skaranum/ med Logbrondum/ Skridbittum/ Sverdum ok Staungum.

Og Forrædareñ hafde giefed peim eitt

Teikn

Teikn og sagt/hvorn eg kysse/ sa er pad/ grijped hann og leided varlega. Og sem JEsus visse nu alle hvad fram vid hann atte ad koma/ gieck hann a moote peim og sagde til petra/ Ad hvorium leite pier? Peir Andsvorudu hm̃/ Ad JEsu af Nazareth. JEsus sagde til pra/ Eg em hann.

Og Judas sa sem hann Forried/ stood og hia peim. En sem JEsus sagde til pra/ Eg em hann/ horfudu fr aptur a Bak/ og fiellu a Jord nidur. Pa spurde hann pa ad aptur/ Ad hvorium leite pier? En fr sogdu/ Ad JEsu af Nazareth/ JEsus sagde/ Eg sagda ydur pad/ ad eg være sa same Ep pier leited ad mier / pa lated pessa j burtu ganga/ so pad Ord uppfyllteſt er segir/ Eg hefe engvum fyndt af peim sm̃ pu gafst mier.

En Judas hapde sig ad JEsu/ so hann gieete Kyst hann/ og sapnsnart gieck hann ad honum/ og sagde / Sæll vertu Rabbi/ og kyste hann. JEsus sagde til hanns/ Vinur til hvors ertu komenn? Juda/ forradur pu

Mañsins Son med Kosse: Þa geingu þeir hiner ad/logdu Hendr a Jesu ᵹ gripu hñ.

Eñ þa ed þeir sau þad / er med hønum voru/ hvad verda vilde/ spgdu þeir til hñs Herra/ skulum vier ecke slꝛ framm med Sverde: Þa hafde Simon Petrus eitt Sverd droo þad ut/ og sloo til Þienara Kiene maña Hopdingians/ ᵹ hiyo ap hñ hid hægra Eyrad/ og sa Þienare hiet Malchus.

Og JEsus andsvarade/ Lꝛat þa giora hvad þeir vilia. Og hñ sagde til Petrum skyra þitt Sverd/ þvi hvor Sverded tekur/ skal med Sverde tynast/ Eda meinar þu/ ad eg kuñe ecke ad bidia minn Fodur/ ad hann sende mier meir en tolp Legionis Engla: Skal eg ecke drecka þann Kaleik sem mier hefur gieped minn Fader: Hvornen skyella Skriften uppfyllaste: Þad hlytur svo ad skie. Og hann ahrærde hañs Eyra og lꝛknade þad.

A þeirre Stundu sagde JEsus til Kieñemañaña/ og Hꝛpdingia Musteresins/ ᵹ Øldungaña/ sem yfer hann voru komner/

Þier

Þier eruð komner so sem til eins Illvyrkia/ med Sverdum og Staungum ad Hand taka mig / Daglega hefe eg þo setted hia ydur/og eg hefe kiendt j Musterenu/og þier hafed ecke lagt Hendur a mig/ En þetta er ydar Stund og Myrkrana Velde so Ritningen uppfylleſt. Og þa forlietu hñ aller Lœreſveinarner. og flydu.

En þar var eitt Ungmeñe sem fylgde Honum epter/ sa hafde eitt Lynklæde yfer bert Hœrund/ Og onnur Ungmeñe gripu hañ/ en hañ sleppte Lynklædenu og flœde Nakenn fra peim.

Eintaled.

Vm Flærd Svikarans Judæ/ z hñs Ogudlega Tiltœke.

HEyrdu mig Sal/hvad Judas er ad hafaſt ad. A medañ þin Lausnare var j sine hrædelegu Angist og Daudans strijde/under þeim þungu Blodugu Sveita/ þa tekur Judas til sin Flock Maña/og Pienara Kienemana Hofdingiana og Phariſeana/ Yfirungana z Þra

Skriptlærdu/geingur undan þeim sem eirn Sporhundur/til ad hafa upp a Sporunum þa Hind DRottens/sem er minn Laufnare Christus/svo hun yrde j Syndugra Hendur ecken og ellt. En skum þess/ad eirn af Postulunum sem var Jacob hin yngre/var misg svipadur Herranum Christo ad Andlits falle/hvörs vegna hn sierdeilis var kallaður Christi Broder/Þa hafde nu Svikarenn Judas giefed sjnu Fielogu t Fylgiurn/þ til merkis/ad hvörn hann kysste/ þad vare JEsus/ þann skylldu þeir grjpa og leida þar sialega. Sia/hvad kynduger eru þessarar Veralldar Syner j sine Kynslood/ þvi þeir vissu ad JEsus hafde optsinnis vr þre Hondum komest adur/ þvi hugudu þeir/ad þeir skylldu ecke taka Vilt til.

O Juda/ Hvad gierer þu? Þu forlietst Drotten Himens og Jardar/ sem þier kunne þad eilifa Lyf ad giefa/og hefur giefed þig til Diefulsins/sem þier alla þyna þrameftodu med þeim Helvitska Eldsloga umbunar. Þu hefur hafnad Fielæge Heilagra/sem sitia munu a Stoolum/og dæma tuolf Kynkvisl

er Jsra

er Israels / og heyrir giefed þig í Rad þra Dgudlegu/hveria Gud mun med þier æfenlega til Helvitis dæma. Fra þessu Lausnara ertu horfen/sem heyrir Ord eilifs Lifs/ en heyrir samlagad þig Kienemana Nafning Rasem Daudans og Gudlastanar Ord hafdu/og heyrt mz þm hlaupid Styg Fordorfunarenn.

En þu mijn Saal/Vakta þig vid Samlage þa Dgudlegu/e Stallbrædraskap þra sem Gud hæda. Skeyt ecke um þra Magt og ackta ecke þo þr nockra Stund hafe gott Geinge. Þvi so seiger Drottenn/Selst ur þra Dgudlegu er so sem adar Elldomatur/ þra ar munu styrkast/og Bolvan DRDtens er í þeirra Husum. So sem Gras munu þeir visna/ Syr. 23. Prov. 3. Eg sa eitt Dgudlegann sem var stolltur / og hande sig sem Larberia Tre/En sem þar var ad hann spurt/þa var hann allur í burt/eg spurde epter hm/þa fann hann hvorge/Psal. 37.

Hallast avallt mijn Saal/ad þeim Gudlegu/sem þu veitst ad Ord DRDtens og hans Bodord halda/hafe Gud fyrer Augum og þier í Hiarta alla þessa Æfe / og forsiast ad þu vitsvitande stygger þin Gud med nock-

te Synd. Packa jafnann Gude/og bid ad hann vilie styra hier og stiooorna/ so þu j ollu þeim Athæfe t Vpptektum/hans Orde fylger.

OMotten Jesu/Verndu þu mig fra Diefulsins Børnum/sem þull eru Flærdar t Prettu/en svarner Dyner alls hins gooda j hvorium Andskotenn er kroptugur/ skynande sem Liossens Engill/so hann giete komest ad mig/so sem Ormurenn sveik Evam. Empalla leike og Riettlæte geyme mig/þvi eg Vona þig Drotten/Amen. Psalm. 26.

Vm Falsaran Judas/ og hans Svikrade sem fordied sinn Herra med Kosse.

OHvilik skiemdar Flærd/sem snyr elskunar Merke j Nreckvisse. O þu Guds Lamb saklausa/ hvad hafder þu med þessa Visa? Hvor Mok hefur minn OMotten Jesus vid Belial? Auvi hvad fiarlægt er slikt? Ad Samleiksins Munur skyllde ad Nreckvisenn er Munne verda kystur.

Drotten min JEsu/forda þu minne Sal þvi/ad hun biode hier Nreckvisenar Koss Lat mig bæde med Ordum og Giordum audsyna þinna Elsku. Lat mig ecke vera j þra

Tolig

Tolu / sem þig nalgast med sínū Vorū / eū
þeirra Hiarta er langt frá þier.

Vakta þig mīn Sal / ad þīn Gudræckne
sie eingeū Hræsne / og þiona ecke DRottne
med þolsku Hiarta. Hygg ad hvad þu trwer
talar og giörer / so þu faller ecke í Smaan.
Villtu þiona Gude / þa lat þier þ Alvoru
vera / so þu freyster ecke Drottens. Statt
upp og gleþ þīnū Lausnara Koss Trwareū
ar og Elskunar / so hann leideſt ecke og þu þyr
erþareſt elge a þīnū Veige / þvi sa er Vol
vadur sem Drotteū Jesum ecke elskar.

O Herra Jesu / þu veitſt ad eg trwe a
þig / þu veitſt ad mīn Sal elskar þig. Þvi
þell eg þier til Foota / og kysse þīnar Fætur
so sem su Margsynduga Maria Magdale-
na / Eg vil þeigeū sīta og æpa mīnar Synd
er / og ídraſt þeirra aþ Hiarta.

DRotteū JEsu / Gief þu mier og þinn
Koss / ẽ endurnær mīna Harmþrugna Sal
med þīne Nadar Huggun. Tala Vingiarn
lega vid mīna Sal / og mun eg hlyda þīn
um Munē / og þitt Ord skal mīns Hiarta
Glede vera. Ja Drotteū Jesu / eg vil eirn
eū kyssa þīnar Hendur / þier æfenlega þacka

M iiij þīna

þijna Giæsku/og þier Lofþyngia/þyrer alla þijna Velgiørninga/ Og Truna vil eg ecke giefa mier/ helldur þijnu Nafne ad Tilijfu.

Drotten JEsus tiede sig Þingiarnlegan vid sin Svikara.

EJstuggader þu vid þijnum Svikara Drotten min/helldur sagder ad eins Vinur/ hvar til ertu komen? Ja Drotten/þu gierder honum ei sa Auduing/ hefde hann viliad ga ad sier/ og sagder. Juda/ svikur þu Mannsins Son med Kosse? Þvi þig langade ecke epter hans Gietun/ helldur villder þu hann hefde snuest og mætt lifa.

Hier med hefur þu Drotten JEsu/Epterdæme giefed/ad eg elske lijka mijna Vine/ og þar med safne Ellds gloodum yfer Nafnid þeim/ so sem þu og eirnen giordeer vid Malchu/þa þu lækuader hans Eyra.

Gief mier Drotten/ ad eg sie ei Kyrfamur/helldur giæfur eg Goodsamur vid hvørn Man/Gief ad eg lijde þa vondu med Polemmæde/og avijfte þa hardhnockudu. Gief þeim lijka Drotten minn sana Jdran og Evleikfins Kynning/sijst þa er Diefulsins Enórum/

prum/hvar þr eru þiefsanguer/Amen.

Drottenn JESUS visse allt/ hvad þrañ vid hañ atte ad koma.

ALla Nute veitstu Drottenn/ þvi þu ert sañur Gud med Fedrunum og heilogum Anda/og visser vel allt hvad yfer þig skyll. de koma. Þier var ecke ad eins kunugt/hvad talyktad var j Raade Heilagrar Þreñingar um þig/ helldur eru oll Mañana Verk og Gior der j þier augliosar/eins og Soclenn/ og þijn Augu sia allra Maña Athæfe. Þu sier alla Nute þra Heimsins Upphafe ↄ til Enda/og þyrer þier er ecke neitt nytt. Þu alleina ransakar Underdimpenn/ ↄ Mañana Hiortu/og veitst hvad þeir hura. Þu veitst alla Nute/ og sier a hvorium Tima hver Nutur skule skie.

So skallstu og vita mijn Sal/ad þijn Fr elsare veit þyrer/og sier allt hvad þrañ vid þig atte ad koma. Alla þijna Lucku og Olucku hefur hñ taled og apskamtad/og hv. ad þu skuler vegna hins lijda. Nura ecke so/ Drottenn gæer ecke ad þier/ Nuer er sa a Nimmum sem hirder um mig: Medal so

margra/gmer Gudecke ad miet. — Þvi hvad er eg hia ollum Heime/þvi Ritningen seiger Þr heilogu Drottens eru j Nad ꝛ Wyskun/ꝛ Drotten hefur gat a sijnū Vtvoldū.

O Drotten JEsu/eg gief og fel mig mꝛ Lijfe og Salu j þijnar Hendur olldungis/ Styr mier og stiorna a mijnum Veige alla Æfe/og snw þu allre miñe Olucku mier til gooda/ Bless þu min Jngang og Vtgang nu hiedan j fra/og ad eilijfu/Amen.

Drotten geingur j moote sijnū Dauda.

DRotten Jesu/þu saklausa Lamb Guds/ Hvorsu viliuglega ꝛ hlydin giedst þu til þijns Dauda? Hvorsu þeigen giørder þu þijns Fodurs Vilia? Þviad þegar þu sast þa koma/ giedst þu þeim j moote. O min Lausnare/Hvorsu reidubuen varstu ad giefa þitt Lijf vt oss til Endurlausnar?

Jn Herra JEsu/ þo þu værer Sonur Guds/þa hefur þu þo lært ad hlyda/og þar med ertu vorden Sok og Epne til eilijfrar Saluhialpar/ollū þim sem þier eru hlydner/ þviad so sem þyrer eins Manns Dhlijdne eru aller Men Synduger ordner/so verda og ꝛ

þijna

þijna Nijdone Drotten̄ / marger Rietttæter.
DRotten̄ JEsu / veit mier ad eg sie vil ug
ur og Nijden̄ j mine Kvöl / og lijde Þolen̄
moodlega allt þad sem þu uppa mig leggur
Still þu mijna Dhijdne / n.z. þine Nijdne /
og med þijnū liuþsū Vilia / bæt þu mitt Vil
ialeysi. Veit þu mier ad eg kune ad giora ep
ter þijnū Ordū / þar þu sagder / Taked a yd
ur mitt Ok / og læred af mier / Þviad eg er
Noogvær / og aþ Niarta Lijtelætur.

Christur þeldi Strijdsskaran̄ / med sijnu einu Orde / til Jardar.

ÞV lietst miskausnæte / þijna Dþsoknara sia
þitt Almætte / svo þeir visse ad þu vætet
DRotten̄. Þvi þa þu sagder / Eg em hann
Duttu þeir aptur a bak til Jardar. Þu sie
yfter Dtta og Nrædslu yfer þa med þinne
Mættugu Hende / svo þeir styrnudu upp sem
Steinar / og titrudu þyrer þine Rædu. Þeir
urdu hrædder sem ein Joodsiuk Kona / þrra
Niarta skielþdest vor mæta þrann̄ / og Ogn
var a badar sijdur. Nyst dalk nyþet annann
fraⁿ̄ / s þeir være hæggner nidur med Sv
erdū / og ellte þa eingen̄. Þviad hia þier er

Mæt-

Magteñ og Skielpingeñ. Þu ert Ogn arlegur / Hvor kann ad standast þyrer þier / nær þu reidest? Eñ þessu olle þ / mijn Sal ad þeir voru brender j þra Samvitskum / ꝛ þeirra eigeñ Hiarta þordæmde þa. Þeir vi ssu alla þa Hrecksysse / sem j þra Hiarta var folgeñ / vond Samvitska kann ei añars ad þæna eñ slls.

Hialpa MDrotenn JEsu / ad eg ottest þitt dyrdarlega ꝛ Ognarlega Nafn / þvi þu ert mijn Drotteñ og Herra / Gud yþer ollum Gudum / ꝛ Drotteñ yþer alla Drottna / Voll dugur og hrædelegur / sem ei þer ad Manu virdingu / Lat mig jafnan hafa goda Sam vitsku / bæde þyrer þier og Meñunum / svo þa ad nockud kiennir ad Hendi / ad eg gieta radest / og hafe Vonena þasta til þin / EK DRENN mijn / Amen.

Drotteñ JEsus lætur sijna Lærisveina hafa þrij Burtparar Leyfe.

HVgleid þ mijn Sal / hverju Augu Drottens hafa gat a þeim sem hañ Ottast. Ep þier leifed ad mier (seiger hañ) þa læra ed þessa j burtu para. Ja / Svo var til

ætlad

ætlad/Drottenn Jesu/ad þu einsamall skyllder Þyngrnguna troda/ og ad eingenn þinna Læresveina skyllde j Daudann med þier ganga Þar fyrer audsyner þu þitt Almætte/ad vegna þiña Ordagratu þeir ecke hamlad þessum Læresveinum j burt ad flya.

Sæll er sa/Drottenn/hvor ad j þessu Leyfe fer/og ad hvorium þu villt a hans Veige giæta. Nann mæter engvu illu/og engenn Plaga mun hans Hus nalgast. Hver hann snertir/sa kiemur vid þinn Augastein/ DRottenn. Þviad þiña heilagra Sæler vard veiter þu/og hialpar þeim af Hende þeirra Ogudlegu.

Drottenn sem ert minn Hirder/ Læt þitt Andlit eirnenn lysa yfer mig þinn Præl/so mig eingenn skyte vor þinne Hende/ Vardveit mig sem þinn Augastein / og skyl mier undir Skugga þina Vængia/fyrer þeim Ogudlegu/sem mig giarnann ofsækia/og mier Mein giora/þ mynnu Dvinu/sem mynna Sal ecke umkryngia. Ja DRottenn min/Hvor skal annar hugga mig? Eg vona a þig/ Eg er ad sonu aumur og Fatækur/enn þu hugsar fyrer mier/og segier / Læted fyrra mynna

smurda/

smurda/og angred ecke mijna Propheta.

DRotten vill ei lata med Sverde veria sig.

FAreseinarner villdu veria sm Laoard med Sverde/po spurdu peir ad adur/hvort p vaere ecke hans Vilie. So skalltu og gi vera mijn Sal/hvad pu villt giora edur A porma/pa tak pier Rad/svo pu jdrest ecke par epter. Jea/tak rad hia Gude pijnū/ og lat hns Vitnisburde vera pijna Radgiefa. Lat pier seigiast ap hns Orde/pad mun pig giera godan/pvi sia/hier straxpar Christur Petrum/ad hū hefde honum ospurdum til Sverdsins teked. Sie pier gierdur Driett ur/mijn Sal/pa hefn pijn ecke stalf/ helld ur gief Rum Reide Drottens/pvi skrifad stendur/ mijn er Hefndin (seiger Drotten) eg vil endurgialda. Drotten er sa Hepnaren sem ei per ad Manvirdingum/hvor sem nu hefner sijn sialfur/a peim vill Drotten hepna/og honum pa Synd til reikna/ad hū vilde taka Hepndena fra Drottne.

Nu er Berad legt Vollde j Guds Pion/ usin til hess/ad hefna og repsa peim sem sk

giora/

giera / Eñ Kieñevallded ſkal ecke Lyſtamlega Hegning eda Straſſ a leggia / þvi þeirra Vopn og Veriur eru ecke Holldlegar / heldur andlegar / kroptugar fyrer Gude / ſvo ſem Moyſes Guds Madur hafde ſijns Embæt is Vopn og Veriur / ſem voru Bæneñ / Forlſkuneñ / Reykelſed / hvar med hñ ſtood j mote Reideñe / og giorde enda a Reydeñe.

DRottne JEſu gamla hans Dviner eckert giórt / fyrr eñ hans Tijme var komeñ.

LAttu þa giora til þad þeir vilia / ſeiger JEſus til Petrum / þvi Jeſus hafde Daglega hia þeim ſeted og kiendt j Muſterenu / og þeir hafdu ei lagt Hendur a hañ / þvi hans Tijme var þa ei komeñ / Eñ nu var þra Stund og Magt Myrkranna / ſo Ritningen uppfylleſt.

So þecker Gud (mijn Sal) Daga og Stunder þeirra Gudlegu / og þeir eru allir upp j hans Book ſkrifader / ſem komande eru og þa þegar / annar nockur þeirra vard. Hañ ber Nafan fyrer þier hvert Augnablik / og þo þier nockur Nafſke ad Hendū kome / þa kañ hañ ad ſenda þier meir eñ tolf Legiones Eingla

es Eingla/sm allen eru Pionustusamer Arb ar/votsender til ad piona peim sem Nimna ríkis Arpar eiga ad vera. Jaa/ hann hefur synu Englu boded um pig/ ad peir vardveite pig a ollum pinnu Vegum/ ad peir bere pig a Hendum sier/ svo pu sleyter ecke Foot pin a Steine.

Drotten Jesu/ Pu ert eirnen sialpur alla Tyma mier nalægr/ad pu hialper mier Hvad kunna Mennerner ad giora mier?

Pvi er eg roosamur/Bijd og Vona til pin/ eg læt pa giora hid prekosta/ par gad til pu seiger so vid pa/ hingad skaltu koma ast/ & hier skulu lacka sig pinar stolltar Bylgiur/ Drotten minn Stund og min Hiome er j pinne Hende/ Frels mig af minum Ovinum/ og peim sem mig ofsækia/ Am.

Vm Floottann Læresveinana Christi.

MEn sem Nirdereñ er prangeñ/ pa flya og tvistrast Sauderner/ svo par uppfyllest Orded Jesu/ Sia/su Stund mun koma/ & er & komeñ/ þ pier munud tvistrast hver til sins sialps/og mig einann epterlæta/Joh. 16

Herra Jesu Christe/ pu ert alleina Lausn

argialld fyrer vorar Synder. Þar fyrer þl, þa þra þier aller þínar Viner/vegna þiñar Syndar. Þier verdur gleymt svo sem þeim Fremlidna. Þu ert alíka ordeñ sem brot ed Kier/ sem eingeñ acktar meir. Enn þu miñ JESu/varst ecke einsamall/þviad þinn Fader var hia þier. Þínner Dviner hefdu vel latted þig fyrrañ/hefder þu ecke sialfur giefed þig viliuglega j þeirra Hendur.

Saal mín/hvad vrlit er Mañaña Hialp j Neydeñe/hvar fyrer ad Drottenn seiger/Vol vadur sie sa sem sig þorlætur uppa Meñena og lætur Nollded vera sín Styrk/ og vikur sínu Hiarta þra Drottne. Hañ mun verda sem Bræfe a Eydemerkuñe/og mun ecke sia þa komande Huggun/ Helldur mun hñ bliþa j sínu Vatnsleyse a Eydemerkuñe/ j hvi Avextarlausa Lande sem engver hwa. Enn blessadur er sa Madur sem a DRDtten von ar/og allt Traust hefur til hans/ Hañ er sem eitt Trie/þad sem ver j hia Vatnabock um/þvi þott Hite kome/ottosi hañ ecke/helld ur eru hañs Laufblod sígræn/og hañ er ecke Hugsiukur fyrer Dpurperrernum/helldur ber hañ Avext oaflatanlega/Psalm. 1.

Hialpa þu mier Drotten JEsu/ so eg ma vallt vone a þig einn/ og þier af öllu Hiarta treysste/og af þier Lucku og Farsæld vænte til alls þess sem eg a ad giöra og Aforma/ þvi þu bregdst alldrei DROTTEN þeim þier treysta.

XII. Capituke.

Hvørnen þeir bundu JEsum/ og hvada Doom hann þiack af Kienemannahefdinginum/ og hvilikar Smanner hann matte ad lyda af þeirra Þiennurum.

EN Skatten og Hershöfding en/og þeir Þiennarar Gydinga/ gripu JEsum/ og bundu hann/ þardu hann fyrst til Nanas/sem var Caiphæ Magur/hvor ed var Byskup a þri Are/þ var sa Caiphas s Gydungum hafde gefed Rad ad betra være einn Mendur dæe þ Folked-

Og þeir þardu hann til Caiphas Byskups/þad er til Hofdingia Prestanna/hvar aller Kienimennen og Scriptlærder med Olldungum voru samann komner. En Simon Petrus þylgde JEsu langt æpter/ og

eirn ginger

eirn annar Læresveirn/allt til Byskups Hallareinar. Sa same Læresveirn var kunugur Byskupenum/ z gieck med JEsu inn i Hollena/ en Petur stood vte fyrer Dyrunum.

Þa gieck vt sa annar Læresveirn/ sem Byskupsins Kunninge var/og talade vid Dyravordslu Konuna/og kom Petro inn/ en þar stoodu Pienarar og hofdu Kola Eld a Hallargolfenu/þvi kallt var/ z vermdu sig. Petur stood hia peim og vrnade sier/so hann læe hvad verda vilde. En Ambatt Byskupsins sem Dyrnar geymde/sa Petri vid Logan/þar hann vrnade sier / starde a hann og sagde/Og þu varst med JEsu af Galilea / Ertu ecke eirn af hans Læresveinum? En hann neytade þar fyrer allum og sagde/Kona/ecke er eg þad/ eg pecke hann ecke/eg veit ecke hvad þu seiger.

En Byskupen spurde JEsum um hans Læresveina/ og um hans Kenning. JEsus andsvarade/Eg hefe openberlega talad i Heimenum/ Eg hefe avallt kient i Samkundum/i Musterenu/ þar sem aller Gydo,

nigar hafa til samans vered/ og hefe eckert
i Leyndum talad/ hvi spyr þu mig þar ad?
Spyr þu þa þar ad/ sem heyrt hafa hvad
eg hefe talad til peirra/ peir somu vita þad
hvad eg hefe sagt. Ẽn sem hann sagde
þetta/ þa gaf honum eirn af þienurunum
sem þar stood/ Kinnhest/ ꝛ sagde Skalltu so
svara Kienemanna Høfdingianum? Jesus
svarade/ Hafe eg illa talad/ þa bevisa þ/
ad þ sie rangt/ en hafe eg riett talad/ hvi
slær þu mig? Nanas sende hann bunden til
Caipham.

Ẽn Simon Petrus stood og vermde sig.
Og skom̃u epter þa fyrstu Adsneytan/ sem
hñ gieck wt epter Forsalnum/ gool Hanen.
Og einn Ambatt sa hñ og tok til ad sei-
gia vid þa sem þar stoodu/ Desse var og m̃
JEsu af Nazareth / Þa sogdu peir vid
hann/ Ertu ecke eirn af hñs Læresveinu?
Og adrer sogdu/ þu ert eirn af peim. Ẽn
hann neytade aptur/ og sor sig vpann a/
ꝛ sagde/ Madur/ eg er þad ecke/ ꝛ eg þecke
ecke þann Man. Og litlu þar epter/ so sm̃

uum

um einn Stund/hiellt einn a þvi med þeim er þar stoodu/ ℣ sagde/ sannlega ertu einn af þeim/ þvi þu ert einn Galileare/ þitt Maal openberar þig. Þa sagde Sveinn Byskupsins/ Frænde þess sem Petur hio af Eyrad/ Sa eg þig ecke j Grasgardenum med Honum? Þa took Petur til ad Formæla sier og sverria sig/ seigiande/ Eg þecke ecke þann Mann/ um hvorn þier taled. Og jafnsnarlt sem hann var ad tala þetta/ þa gool Hanen j annad sinn/ Og Drottenn snere sier vid/ ℣ leit til Peturs/ þa minntest Petur Orda Jesu/ sem hann hafde sagt vid hann/ Fyrr en Hanen galar tvisvar/ muntu afneyta mier þrivsar/ Og hann gieck ut ℣ grat beysklega.

Enn Kienemanna Hofdingiar og Skrifstlærder/ og allt þetta Rad/ leitudu Falsvitnis j moote JEsu/ svo þeir gætte aflifad hann/ og þeir fundu eingen/ Og þo þar kiemme marger Lugvottar fram/ þa bar þeim þo ecke saman. Um syder stoodu upp og geingu fram ad tveir Falsvottar/ og bardu Lugvitne j moote honum seigiande/ Vid hofum

um heyrt hafa seigia/ Eg kann og vil nidur
briota Mysterie Guds/ sem med Honum
er giordt/ og a þremur Dogum aftad upp
byggia/ sem mr Hondu er ecke giort/ En þra
Vitnisburder urdu ecke en þa samhlyooda.

Og Kienemana Hofdingen stood upp z
spurde JEsum/ seigiande/ svarar þu ong-
vu til þess sem þeir bera a moote þier? En
JEsus þagde z andsvarade ongvu.

Þa spurde Kienemana Hofdingen hann
aptur z sagde/ Ertu Christus Sonur hins
Blessada? Eg sære þig vid Lifanda Gud/
ad þu seiger oss/ ef þu ert Christur Son-
ur Guds? JEsus sagde/ þu seiger þad/ eg
er hann/ Þo seige eg ydur/ upp fra þessu mun
þad skie/ ad þier siaed Mannsins Son sitia
til Kraptarens hægre Handar/ og koma j
Skyum Himens. Þa Reif Byskupen sin
Klæde j sundur/ og sagde/ Hann Gudlastar/
Hvad þurfum vier nu þramar Vitnana vid?
Sia/ nu heyrdu þier hans Gudlastan/ Hv
ad lyst ydur? En þeir þordæmdu hann aller/
og sogdu/ Hann er Dauda verdur. En þa

Men

Menn sem hielldu JEsu/ spottudu hann/ og hræktu j hans Asionu/ og bordu hann med Nefnum. En sumer byrgdu hans Asionu og slöou hann j Andlited/ enkanlega Pier ararner og sogdu/ Spa þu oss Christe/ hver er sa þig slo? Og margt annad toludu þeir honum til Hadungar.

Eintaled.

Um Bonden Lausnarans JEsu.

Sja hier mijn Sal/ hvorsu sa Smur de Drottens og vor enka Nuggun/ vard þangen. Þviad hier byriast su yf re Pijnan og Kvel þijns Lausnara/ a hans allra helgasta Lijkama/ Og hier uppfyllest hvad Forfaderen Jacob þyrer spade/ seig ande. Simon og Levi/ þra Sverd eru Mord tæri. Sal mijn vert ecke j þeirra Radum og mijn Æra vert ecke j þeirra Samkundu/ þvij j sine Reide hafa þeir þann Mann Veig ed/ Gen. 49.

Sal mijn/ hvad grimlega og hrædelega ofserfalla þeir þin Lausnara? Hvad Smyskun samlega foru þeir med hann? Eirn rycker hann

hingad/ añar þangad. Eirn þiokade hen ũ hier/ añar þar. Eirn rẏþr j Nared/ annar j Nalsen. Eirn j Nendurnar/ añar j Fæturn ar. Eingen Bægd var a. þerdum. Eckert li etu þeir ogiert/ þat er eingen Bægd/ þeir hafa ecke lẏsed j sine/ Þeir voru hrædder/ han mundi komast vr þeirra Hendũ. Þeir kẏstudu honum Band um Hals/ og bundu saman hans heilogu Hendur.

O Herra Jesu/ Hundar hafa sokt ad þier/ og Dgudlegra Rad hẽpur umkryngt þig/ þeir stoliku looku sig uppa moote þier/ og þiolde grimma Mana umsatu þina Sal/ og hopdu Gud ei fyrer Augum.

Enn haf þu Sal mina alla Nuggum ap Bondum og Fangelse þins Lausnara/ þvi han liet sig þanga/ svo þu saklaus yrder af þvi eilifa Fangelse. Han liet fiotra sig/ so ad hũ slite ap þier Diofulsins Fiotra/ sem a þier lãu/ og þier j Daudarrum hieldu. Hans Fangelse er þin eilẏf Lausn/ Hans Fiotur þitt eilift Frelse. Lofadur sertu Dr ottenn/ sem ei gaft oss fangna under Diofulsins Tenur. Vor Sal er þadan slept pen/ sem Fugl ap Sueruñe/ Snaran er brostenn

enn vier

enn vier erum þrꝛ og þriaalser eilꝛflega/ Psalm. 124.

Verdu nu kostgiæfen/og legg þar Astun dan a/ mꝛn Sꝛal / ad þu ecke uppa nytt þaller j Sathans Snoru. Naꝛ situr umꝛ þig og hꝛ leggur sꝛnar Snorur þyrer þig a alla Vegu/j Fatæckt og Ꝛkedæme/ j Mat og Dryck/j Nꝛygd og Glede/Ordum ꝛ Verkum/Voku og Svefne/sꝛa/ allt til Lꝛfsins Enda/ad hꝛ giete veidt þig aptur og þeꝛt/ Vid þu þar fyrer oaflatanlega og hroopa til Drottens / sem þig hefur endurleyst af hans Snerum/ad haꝛ eꝛ þramveigis verndi þig þra þeim. Vtbreid þu Drotten þꝛna Vænge yfer mig/ og vert mitt Skiool fyrer þeim grimma Dreka/Amen.

Hvorsu Omyskunsamlega Hofudprestarn er hondla vid Herran Jesum sunden.

Þa þienararner hofdu nu bunded Endurlausnatan / þa fꝛrdu þeir þaꝛ fyrst tu Naꝛas Prests / sem var Caiphæ Magur / þessu gamla Bloodhunde hugduꝛst þeir fyrst/ Fagnadar Lꝛdende ad færa / Ad nu være su Hinden Fangen/sem þeir snema Dags so

ru ad veida. Þaneñ gloddust þeir yfer Jesu/so sem þeir hefde vel veidt. En Hannas sende hann fra sier til Caiphani / hvar allet Skriptlærder og Yfirdungarner voru til samans komner/ þa bidu þeir sem hvngrader Vlfar/ epter þvi saklausa Lambe Guds/ i hvors Blood þa þyrste.

En þyter sekum þess þeir þundu honum engva Daudasok/ þa took Kienelnana Hopp ingen til ad spyria hann um hans Læresveina/ og hins Lærdoom/so hann glæte splinad nockud vr Ordum eda Audsvorū Herrans Christi. Auvsk/ hvad ranglega hendla þeir vid Lausnarann? Nier hafa þeir hann þangen og bundenn/ og vita ei fyret hvoria Sok þeir vilia hann til Dauda dæma/ og gieta þo ecker þundad hann til Brots/ þ Dauda sie verdugt.

Drotten min JEsu/ sem minna vegna varst bundenn/ag sem eiru Spottþugl leidd ur þra einum til anars/ Lat mig þeigenlega allt Had ᵉ Spott Veralldarenar þina vegna lida/so ad eg verde ecke af Diæflenn hædour og spottadur Eilifflega.

Drotten min Jesu/sem hefur þig mina vegna j þessara Bloodhunda Tenur giefed/

frelsa

Frelsa mijna Sal/so ad Helvijte svelge hana ecke med sijnu Giue.

ORotten JEsu/sem varst þangen̄ t. bunden̄ / þrátt fyrer Radstefnu þeirra Ogudlegu/og soddan̄ Driett Hefur mijna vegna lided / Vardveit þu mijna Sal fra Rade og Samtokum þeirra Ogudlegu / og lat mig ecke verda af þeim under Footum troden̄.

ORotten̄ mijn JEsu/þu sem greidt Andsvar gafst um̄ þijn Lifnad og Lærdom/ þa þig Kienemasia Høfdingen̄ spurde/giefst þu mier Vijsdoomsins Anda/so ad eg med Gledie vidurkienne þitt Nafn / og meige ævalit mi̇ goodre Samvitsku/mijna Giørda og Fraumferdis vel bekiendur verda.

Vm þan̄ punga Kinnhest / sem Byskups Dienaren̄ gaf Herranum Christo.

Þa ORotten̄ andsvarade so greidt og greinelega þeim Kienemanna Høfdingia/þa gieck þrátt̄ ad eirn hans Dienare / og gaf JEsu nasta hardan̄ Kinnhest/so honum riede vid / likt sem han̄ hefde ohæfelega svarad Byskupenum/og þetta skal hafa vered Malchus/ sem Christur læknade a Eyrad i Grasgardenum.

Ó þu

O þu vonde Nidingur/Giætzur þu þínum Lækner slijk Laun: O þu vesala Leirkier/ slær þu þinn Meystara? O þu þurztuga Skiepna/hvad giærer þu þínum Skapara O þu vonde Þræll/hafdet þu Velgiörninga Drottens so smart vor Mínu þier lýda latid? Var þier ecke maklegt/ ad þín Nond hefde þar uppvísnad/ so sem Jeroboam Kongs/ er ei giærde nema greip til Spámannsins/ eda þu hefder á vørmu Spore Spitelskur ordid/so sem Maria Moysis Syster/ þá hún sette sig upp á moote Moysi/ Eingen Vndr hefde verid/ þo Jørden hefde svelgt þig í sig/og þu hefder Lifzande til Helvíti is socked/sem Corach Datam og Abiram.

Eín Lausnaren leid þad med Þolinmædi/ ansade þier hoogværlega/ & áminnte þig Gud giarnlega.

Jm Drotten mín Jesu/þu hefur latid sía þig saklausan/so eg sie þrí og ecke vera eilífzlega sleigen. Þu tookst Kinnhest af þín Þarna/svo Gud mín Himneske Fader giefe mier þín Fodurlega Koss/og gange vid mier sem sínu Elskulegu Barne/fyrer þínar Fordienustu saker.

Kiem

Kiẽ mier Dotteñ minn aþ þier Dæme ad taka/so eg endurgiallde ecke illt med illu/ ecke laste þo eg sie lastadur/ecke hoote þo eg lyde/Eige slæ þo eg sie sleigeñ/ helldur fer je þ allt til þyn/sem allt riett dæmer/Am.

Vm Liugvottana sem gæfu Herranum lognar Saker.

HEyr nu myn Sæl/hvørneñ þeir Syndugu med ymislegum Atburdum med Ligũ og Skrokvottum/þustu jñ a þinn Lausnara so sem greniande Leon aeirn meinlausañ Saud. Falsvitne stoodu upp/og bæru þig þvi sem þu varst ecke valldur aþ. Þeir gulldu þier illt fyrer gott/so ad þeir gierde þier þad mesta Hiartans Angur. Liugvottarner skommudust syn ecke ad liuga a þig/so þr fiæme þier j Daudañ/eñ fundu þo engva sek.

O þu sæte JEsu/ad soñu hafder þu engva Dhæfu giort/og engva Skuld hafder þu til þess sem þeir gierdu þier/eñ þyn myka Elska til myn/hun þvingade þig/til ad lyda þetta. Eg er sa eñ same/sem þier hefur slykt underbyred og bakad. Eg er vondur og Syndafullur/eñ þu þyrdest ẽ varst þo Sok

eñe boreñ.

eine boren. Eg er sakadur og hepe broted. Þu saklaus og þieckst þo æpellis Doom. Eg er Ogudlegur/ og hepe Kvalernar þor þient/þu Riettlætur/ er varst þo fordæmd.

Lofadur vertu DRotten minn Frelsare/ sem vid Skullbeine tokst þyrer mig/ er barst mijna Byrde/ þestu þessa Nuggun j mijnu Hiarta/so eg fie ohræddur þyrer Diøpleng og þyrer Løgmalsins Bølvan.

DRotten þagde vid Liwgvottanum.

Ad allum þeirra Aaustre og Lygu þag er þu Frelsare min/sem eirn Saudur þeiger under þess Hendu hin klypper. Efi þar med gaþstu mine Sælu Epterdæme/ adeg ei Andæpte Dørum epter þeirra Neimsku/ so eg þeim ei samlijkur verde. Sæl ertu mijn Sal/þa Menn mijnka þig þijns Frelsara vegna/og tala allt jllt um þig/ er liuga uppa þig/ Bert glød/j Nimnarijke munte þar fyrer Laun taka.

Hialpa mier DRotten JEsu/ad eg Fridsamur sie/so eg Hiælp odlist. Lat mig eplast ust j þig vona/so eg verkest ecke/ Drottin Hvad prijdeleg er fyrer þijnum Augu Þolæsmædi

ennmœdeñ/og ad vonatil hiñar Giæsku-

Vñ þa ægiætlegu Jatning DRotten-
þyrer Kienemaña Hofoingiunnar.

HVgleid nu mijn Sal/þijns Frelsara Lof
lega Jatning/ þyter Biskupenum Cai-
phas/ og þeim Skriptlærdu/ þvi þa Cai-
phas spurde hann uppa hans Eid og Sañ-
ende/hvort hñ nære sannlega Christur Son-
ur þess hæsta / þa þagde hann ecke / heldur
Andsvarade og sagde/ Þu sagder þad/þvi
sannlega er eg Guds lifanda Sonur / sannur
Gud þra allre Eilifd/sammaktulegur mijn
um Fedur/og er sa riette Messias/sem Gud
hefur skickad/smurt e sendr Verolideñe til
Hialpradis/Og þo hann mig ad sine/ epter
sinu Guddomlegu Raade / hdur j Hendur
seliast laate / og mier j þessa Verold nidur
sockve/þa mun hann samt upphefia mig þar
epter/og þier munud þa ad reyna/ad eg sie
og Rykenu hallde/til hægre Handar Dyrd-
ar mijns Fedurs/og munud sia mig j Sk-
yenu apturkoma/til ad dæma Lifendur og
Daudra.

Soddan Jatning/DRotten inn JEsu

villdu

villdu þr fordæmdu Gydingar ecke medtaka/ helldur kolludu sijkt hina mestu Gudlastan/ og dæmdu þig þar þyrer til Dauda/ hvers vegna þeir eru j Nelvijte eilijplega byrgder/ þvi hver ecke trwer Synenum/ mun ecke sia Lijfed/ helldur er Guds Reide yper honum.

Ein mijn Sal (Drotten JEsu) er j Raun og Sanleika ad þvi komen/ ad þu sert Christur/ Sonur þess lifanda Guds/ sem j þenan Heim ert komen/ fruduga Saluhollpna ad giora/ Þvi um þig vetta aller Spamen/ ad þyrer þitt Nafn/ ødlest aller þeir sem a þig trwa/ Syndana Fyrergiefning. Ei kune eirn Broder ad þrelsa annan/ þad hefte orded vid ad bijda eilijflega. En þu ert þess Lifanda Guds Feduns Eingietenn Son/ Þu ert Christus Drotten/ sa riettkallade Æfreks Kappe/ og sa sem j giegnum Dieful og Daudan ert geingen. Þu ert Drotten sterkur og megtugur/ eirn Volldugur Stiornda Herra/ Þu ert þad Kuinnumar Sæde/ sem þad gamla Naggorms Dieffuls Nefud hefur sundurbroted/ og hans Verk ad engu giort. Og þo þu stader annur og forliten j þeim Gydinga Flocke/ og yrder ad smacka

smacka aþ þrim beyska Nygdarlak/ þa hepst ur þu samt aptur a nytt/ þinu Nofde upplyft/og situr nu til Fodursins hægre Handar j Nimnenū þangad til ad aller þinner Dovner eru lagder under Sker þinna Fota. Þviad so sem Moyses upphoop Neggormeñ a Eydemorku/so mattet þu eirnen upphafen ad verda/so aller þeir a þig tryde/þyrerfæreft ecke/helldur hepdu þad eilyfa Lyf.

Dotteñ minn JEsu/þu veitst ad eg sañlega ollu þessu true/og a þig eirn Vona/eñ hialpa þu mynum Veikleika/ Amen.

Hvada smaan Christur matte ad lyda aþ þeim Præstum sem honum hielldu.

NB sem þeir Meñ er hielldu Jesu/heyrdu ad Olldungarner og Skriptlærder kolludu hann Dauda verdañ/þa lietu þeir ecke af þa alla Nott/ad sla og berja/hæda og spotta Herran Christum/þeir hrækia j hins heilogu Asiaum / hvorja aller Guds Englar gyrnast ad sia. Þeir berja hann med Nefum. Þeir byrgia hans Andlit/og sla hann/seigiande/Spaadu oss Christe/hver er sa þig sloo? Soddañ og margar adrar Hadungar hepdu

D þeir

þeir j þrame vid hann.

Ja min Herra JEsu / þu hiellst þinum Hrygg ad þeim sem þig sloou / og þinum Vongum ad þeim sem þig Hartogudu / þu baudst þram þitt blessada Andlit / so sem þin Srein sem hyor Madur hræker a / og byrgd er þad ecke þyrer Hadungu og Hrækum. Soddan Sman giorer þier Hiartans Sorg og freynker þig / þu vonar ad einhver mune sia aumur a þier / en sa er eingen / þu vonar ad einhver mune hugga þig / en hun þinst ecke.

Mijn Sal / Grat þu og vert grem þinum Syndum / þvi med þeim hefur þu þessa Sman brugged / og þinna Misgiorninga saker / leid han þetta allt. Med þessu Hætte apmæde hun þinar Illgiærder / og so hlaut han ad betala þad han hafde ecke tekid. Han leid Sman og Hadung fyrer oss / svo ad vier yrdum ap þeirre eilifu Sman þrij og þrialser.

Lof og Dyrd sie þier Drotten JEsu / þad Spott tt su Sman sem þu leidst / giefur mier Dyrdarenar Coronu. Þinn Dþridur sem þu matter / giefur mier þan eilifa Frid / Da þu saklausa Lamb Guds / sem varst midt j þin

Blodhunda

Bloodhunda Franse / Lat þyna Hadung vera mier eilyfa Hiartans Huggun.

O þu Polenmoda Lamb Guds/ sem þar varst a mille þeirra Hadgiornu Kvalara/ Frelsa mina Sal fra Helvyte/so Diofflarner ecke a hana hrake og spyte æpenlega.

O þu Hoogværa Lamb Guds / sem svo varst illa lamen og bareñ/ Frelst mig fra Andskotans Eingle/ ad hann ecke mig med synum Ongum lemie.

O þu liufa Lamb Drottens/ sem þeigiande togadest vid ollum þeirra Hadungum og Pyslum/ Hardveittu mig fra Opolinmode/ alla minna Lyfdaga/ giefe mier ad þeigia og þola þa eg Veralldareñar Adkast hlioote fyrer hyns Nafns saker ad lyda/ Amen.

XIII. Capitule.

Vm þad hryggelega Fall S. Petturs/ z hans Hiartans alvarlega Idran.

Hier um stendur i nesti fyrerskrifudum Gudspialla Texta/ og ma þar lesa.

Eintaled.

Amining um þ hradelega Fall S. Petturs

Ad veitstu mier Saal/ad Simon Petrus var hellstur af ollum Herrans Læresveinum/þu hefur heyrt hyilskur heilags Anda Geysle hoomade j hiss Hiarta/þa hann giorde sijna Jatning um Christum/seigiande/ Vier vitum og hofum reynt ad þu ert Christus þess lifanda Guds Son og þvi seiger DRotten JEsus S. Petrum har la salan/vegna sijkrar Trwarjatningar. Auk þess sa Petur Forklæran og dyrd Herrans Christi a Fiallenu/ þa Moyses og Elias toludu þar vid hann: Nuna og hvorsu Petur hefur og DRotten elskad/og hvad hugadur hann var/ ad þylgia honum j Daudann þetta audsyner hann m3 Verkenu j Grasgardenum þar hann ryckte Sverde/og villde verja sinn Herra. Og þa hiner þlwdu/ þylgde hann epter/ og villde sia hvad af Christo yrde. Hvor hefde trwad þvi/ad so Hugadur og hreinstur Madur/ munde fara svo med sig? Sia/þegar hann sier nu Naskann/og hvad hann vill gylda/þa lætur hann eina Ambatt skielfa sig/so ad hann forsoot sinn Herra. Medan DRotten var en hia honum/þa bilade ecke hans Hugur og Hreyste/ En nu sem DRotten var fra

var þra hönum og þangeſ/og aſ þeim Nøþ
ingium Preſtaña til Dauda dæmdur/þa hve
arþ Petro Dad og Dugur/ſo ad hñ aþſag
de Klærlega Dróttenſ. Og ſekum þeſſ ad hñs
Hiarta til Chriſtū var kallt orded hid ſijra þa
ſer hñ ad Rotaelldenū/E vermer ſig hid yfra
Nier ſkalltu læra Saal mīn/Ad þu haf
er eckert Oſtrauſt a þier/ſem Petur/þo þi
er vel gange/ſo þu þaller ſiudur/þa þier ge
inguri ū moote/ Hata ei med þier/ þa þier
geingū vel/eg mun ei hiedañ aþ ſkenka/ſo
þu ſtielleſt ecke/nær Dróttenſ byrger ſitt And
lit umſ Stundarſaker/ þad er/ tekur ſijra
Hand fra þier/ hæþ ei Gamheilde nie Ra
dagiørd vid Nolld og Blood/heldur medk
enſ þiñ Vanmatt/og treyſt ecke uppa þīna
myklu Nughreyſte/þvi Nolld og Blod erfen
ecke Guds Ryke/ og er þallvallt og fannſtt
i Neydenne

Bſk ecke vt aþ þīnu Embætte/ſem Pe
ur giørde/hvorium Chriſtur baud med ſiū
Læreſveinum odrū/burt ad gaanga og þorda
ſier/ſtrax hañ var fangeñ/eñ Petur folgde
Chriſto epter/ ſem honum vard þvi ſiniu
ecke bęzalad.

Þar þyrer Sal mijnu/vakta þijns Leijsnara Ord ævalltt/ og blijfa vid þitt Kall og Embætte/og þæst ecke vid þad sem ecke tiemur þier vid/þa vill Drotten sijna sijnu Einglum ad geyma þig/a ollum þijnu Vegum. Sia þu/sa vonde Diofull er flægur/vill gierna sikta þig sem Hveite. Oh/vak ætt bid ollum Stundum/so þu faller ecke j Freystne Anden er reidubwen/en Hollded er veikt. Vona a Drotten/so mijtu ei falla/hans Ande mun styrkia þig/þvi skallty hafa hans Ord fyrer Augum/æ hann mun þier Niastyh veita.

DROTTEN mijn JEsu/mijn Hialpare/skyl þu mier æpenlega under Skugga þijna Handa/og verda mig med þijnum heilegu Einglum/Leide mig þijn Hond j mijnu Embætte/og forde mier villtum Veige. O þu sem sietur til þijns Fodurs hægre Handar/ebidur fyrer oss/Bid þu fyrer mier/ad mijn Trw veikest ecke nie liefest/so eg skeyke ecke ap þijnum Footspotum/þvi þu þekker mijn Veikleika/og veitst hvad snart eg murie anars falla/þu sier allar Diofulsins Pijlur/sem hann setur a mig/og hvørnen Verelldar rijkinsins mig. Oh/forlat mig ecke Drottenn

ötteñ min Lausnare/ og tak ecke þína Hönd þra mier/ þvi sannlega ertu mitt Traust DRötteñ/ DRÖTTEÑ min Von fra Ungdom enum/ allt þra Modurlifenu minu/ hefe eg þeriatad mig uppa þig/ Forlæt þu mig ecke þa eg veyklast.

Um Hanahliooded/ og þad Madarfulla Tillit Drottens/ sem Petrum minte a sijna Idran.

ÞÖ DRötteñ JÉsus hafe nu noog stalfut ad lijda/ af þeim Ogudlegu Gydingum/ þa leid honum þo S. Petur ecke vr Minne þvi jafnsnart sem Hanen gol j adad sinn/ sidere han sier vid j Hölleñe/ og leit til Peturum/ sem vilde hñ þa sagt hafa. Petur/ villtu nu sanna þad eg sagda þier adur þyrre? Min Son/ mistreystu ecke/ hugga þig þar vid/ ad eg hefe beded fyrer þier/ ad þijn Tru fyllde ecke vt slokna. Bid þetta Tillit Drottens minntest Petur hans Orda/ og gieck ut og grier beysklega.

O DRÖTTEÑ JÉsu/ þijn Augu eru sem Elldsloge/ Hvad snart gieta þau vermt eitt breved Mans Hiarta? Hvad snart kuña þau

eitt Myrkvafullt Hiarta ad upplysa/so ad
sijnar Synder siae og vidurkieñe.

Pyke þier uz mijn Sal/ad mijked/ og
helldur þu ad stoora Synd vera/ ad S.
Petur afneytade Christo/og forsoor sijn Lau-
snara og Skapara/so hugsa med þier/ hv-
ad opt þu hefur ad giort/hvad opt hefur
Andskotenn hankad þig. Hvad opt hefur
Veroldeñ bleckt þig? Hvad opt hefur þitt
Hold og Blod hrædt og skielft þig/ so ad
þu hefur afneytad þijnum Lausnara med sll
um Hugreñingum/Christelegum Ordum/
syndsamlegum Giordum?

Med sllum Hugreningum/þviad Mañ-
sins Hiarta og Hugsaner eru sllar allt þra
Barnæsku. Med Christelegū Hugunum/
þviad af Nægd Hiartans mæler Munurinñ.
Med syndsamlegum Giordum/ þvi eingenn
Madur er sa a Jordune/sem gott giore/og
ecke syndge/og hver ma so segia/Eg er hr
einn j Hiarta mijnu og Syndlaus? Jm/þo
hver og einn giorde sitt besta/þa er þad ecke
nema Upphafs/og þa hañ meinar hañ hefe
vel og forkostulega giert/ þa vantar hañ ñ
þo þormyked.

Hevrdu

Heyrdu mier Sal mijn/ Er DRottenn ei
þin Skapare? Nær hefur þu dyrkad hann
af Niarta? Er hann ecke þin Fader? Nær hef
ur þu hann af Niarta Elskad? Er hann ecke
þin Herra? Nær hefur þu hann af Niarta
ottast/ og hanm þioonad? Er hann ecke Almatt
ugur og Godgiarn? Nær hefur þu riettt-
lega treyst a hann? Gaf hann ecke sin Son j Da
uden fyrer þig? Nær hefur þu hann af Niar
ta packad þar fyrer? Hefur hann ecke Samk-
mala giort vid þig j Skijrneñe? Nær hefur
þu hann fyllelega hallded? Hefur hann ecke skip-
ad þu skyllder hann elska af ollu Niarta/ all-
re Sal/ ollum Kreptum/ og þin Næunga
sem sialfann þig? Nær hefur þu petta giort
sem þu ætter?

Jea mijn Sal/ med Muñenum seigest þu
Christenn vera/ enn Lijnadurenn er Dgudlegum
lijfare. Jea/ þu ert ad sonnu med þeim sem
Gud mælgast med Vørum sijnum/ enn Niart
ad er langt j burt. Þu dregur þig langt epti
er Christo/ sem Petur gierde/ og þa nockud
kiemur uppa/ þa hopar þu.

Þess vegna gior nu Jdrau/ mijn Sal
snu þier til DRottens/ og lat af þvi du/

hallð þier til hins hædsta/ og drag ecke þig
na Joran undan. Giør Joran medan þu ert
heill a Hooþe/ Enn ef þu villt draga halla
undan/þangad til þu gietur ei leingur synd
gad/þa gieþur þu ecke upp ad syndga/heldur yþergiefur Syndenn þig. O hvad opt hef
ur Gud þin kallad þig: Hvad optlega hef
ur hann til þyn lited/ og þier bendt so Mad
arsamlega: Sala mijn/ lijt þu aptur til
hans/og lat ecke undan dragast ad þu snuer
þier til hans/ Fresta ecke þinne Joran Dag
þra Deige/þvi Grimdar Reide Drottens ki
emur hastarlega/ Ja/hvonær helst þu heyr
er Nanann gala/þa þeink a þyna Joran/ so
opt þu til Nimensins lijtur/þa giør Joran
so Helvijte svelge þig ecke. So opt sem þu
til Jardareñar lijtur/ snuu þier þra Synd
unum til Drottens/og þeink ad þu aft apt
ur ad Jørdu og Molldu ad verda. Ap þu
Sal mijn/ og grat beysklega yfer þynum
Syndum/so sem S. Petur giørde/Lat þyn
Tarablood reña/ sem Maria Magdalena
giørde. Enn huxa um þad/ad S. Petur vill
de ecke leingur vera hia þeim Ogudlega Eyð
inga Selskap/heldur gieck ut/þvi hia illu
er illt/

er illr/ þvi skaltu skilia vid þa Ogudlegu/ Gack vt af Sodoma/ so sem Loth giorde/ og legg þu Lag þitt vid þa goodu og þromu/ sem eins eru til Sinis og þu/ þvi hia þm Heilogu ert þu Heilagur/ og hia Goodum ertu goodur/ og hia hreinum hreinn. Jaka syrer DRottne þinar Synder/ og dyl ecke þinar Misgiærder/ Þvi hvor sem dregur dulur a sinar Synder/ þa luckast þad ecke. En hver vid þeim geingur/ og lætur af þeim/ sa mun Myskun edlast.

O þu Almattuge Herra Gud/ med þvi ad þu ert Gud Riettlætis/ þa hepur þu ecke Joranena sett þeim Riettlætu/ Abraham/ Isaac og Jacob/ sem ecke Syndgudu a moote þier. En eg hepe syndgad/ og minar Synder eru þleyre en Sandkorn a Simbar Borne/ og eg hepe engva Roo/ þviad eg hepe uppvaked þina Reide/ og giert miog illa þinu Auglite. Hvert skal eg aumur hafa mig? Hvar skal eg stadar nema?

DRotten min Jesu/ min Frelsare/ eg kiem til þin/ og beyge Knie minns Hiarta nidur fyrer þier/ og bid um Vægd og Myskun. Auvk DROTTEN/ eg hefe syndgad/ Eg hefe

syndgad/

syndgad/ ℈ eg medkienne mijnar Misgiørder. Eg bid gratande/eg bid Drotten/ fyrergi ef þu mier/ Drotten/ þyrergiesst þu mier þ/ Lat mig ei deya j mijnum Syndum. Forsm ma þu ecke Drotten sundurknosad Hiarta þ/ as þræls. Þu ert til þess j Veroldena kg men/ad hialpa Syndugum. Þu hroopar ℈ seiger/Komed hingad til mijn aller þier sem erud þreytter og þiader/eg vil ydur Endur næra. Sia nu/eg kiem eirnen til þijn/ Mijn einka Von og Huggun/Myskuna þu mier/þu sætaste JESU Guds Son/ lgkna þu mier. O þu minsætaste Lausnare/end urnær þu mig med þijnu Bloode/sem fyrer mijnar Synder er vthellt. Kom mier a. Fæ lyr aptur/ þvi eg er nu um Koll fallenn. Þu ert sa Volldugi Herra/ sem vidrietter og uppreyser/þa sem nidur eru slegner/og ef þu reyser mig ecke upp/ þa giet eg ecke upp aptur staded/Psalm. 146.

Lat mig heyra Fagnad og Glede/so þaug Bein glediest sem eru Nrygdarþull. Sny þijnum Augum fra mijnum Syndum/ og afmin allar mijnar Misgiørder. Skapa j mier nytt Hiarta/ og gief mier endurnyadan

Anda.

Anda. Kastamier ecke þra þínu Auglite/ & tak ecke þin helga Anda þra mier. Nugga mig aptur med þinne Hialp/ & Gledenar Ande styrke mig/ Psalm. 51.

Drottenn min JEsu Christe / mattt mig aumann Syndara med þínum Nadar Augum sem þu leitst til Peturs j Bysskups Hollene og med hvoriu þu maleitst þa Nygdarfullu Mariam Magdalenam/ og Læningiann a Krossenum/ Gief mier Nad þar til/ ad eg syrge og græte Synder minar/ sem S. Petur gierde. Lat mig af Hiarta hafa þig kiærann/ sem Maria Magdalena/ og lat mig med Læningianum j riettre Trw til þin koma/ & þitt Auglite æfenlega sia j Paradys.

Fagna nu og gled þig mitt Saal / þvi þin Harmagrat heyrer Drottenn/ hann heyrer þina Grætbeidne og vill þier hialpa. Nadugur og Myskunsamur er Drottenn/ Polin moodur og Giæfi-fullur/ viliande Jdran hafa j stadenn Syndara/ O hvad stor er Myskunseme Drottens/ ad hann lætur sig so Nadugann þina/ af þeim sem sier til hans synda/ og þa sem batnande fara/ lætur hann Nadbiast/ og þa sem mædder eru/ huggar hann/

so þeir

so þeir orvilnesi ecke. Lopadur sie Gud Fader/sem mijna Sæl medteked hefur. Lopadur sie Jesus Christus/ sem mijna Sæl þrelsad hefur. Lopadur sie sa heilage Ande/sem mijna Sæl so vel huggad hefur/Amen.

Vm nya Hlijdne/Idran og Yperbook S. Peturs.

SO er skrifad um hin heilaga Petur Postula/ ad so opt sem hañ þadañ j þra heyrde Hanagal/ eda hañ med odru møte miñtest a sitt sargrætelega Fall/ þa hafde hañ ecke gietad bundest Tara/og so opt sem hñ miñtest a sin Veikleika/ þa hafde Taren ruñed ofañ epter hañs Kinbeinum/ so ad Daglega hafde hañ haft Sveitadrok lijken/ ad þurka þar med sijn Tar. Med þessu møte hefur hañ lifad j Guds Otta/ og vaktad sig j Syndeñe. Og sem hañ var nu j Sætt komen vid Gud/ tock hañ til ad Nughreysta og Nuggasijna Brædur/og adra Christnenar Lime/med Kienningum og Aminingum/ so sem honum Drottenn befalad hafde.

J sama mæta skalltu mijn Sæl/ þinna Synda ydrast/og um Fyrirgiefning japn-

ast bidia/

ann bidia/og þar med vel og Christelega sty
da/halldande þast Trwñe og goodre Sam
vitsku. Fordast Syndena/sem Nøgg orm/
þvi komer þu heñe of nærre/ þa sætter hun
þig. Heñar Teñur eru sem Leons Teñur/
og hfta til Dauda. Nvør ein minsta Synd
er hvast Sverd/sem svo særer/ad eingenn
Madur kañ lækna. Þvi skalltu Ottast Gud
minn Sal/sæt af ad syndga/ þvi þad er þ
rietta Forlykunar Dæpur/ og su þægelega
Þionusta.

Drotten min Jesu/ Lat þitt heilaga Ord
leida Fætur mina a Veg Fridarens/ so þad
sie mitt Lioos/ ad ecke ryke Rangloted yfer
mier. Vyssa mier þina Vegu/ ad eg gange i
Sañleikanum. Halltu minu Hiarta i Einingu
þins Fridar/so ad eg þitt Heilaga Nafn ott
est og elske/ Amen.

XIV. Capitule.

Hvørnen ad Kieñemañs Høfd
ingiarner dæmdu Christum til Dauda/ og
hvad þeir gatu hönum ad Skuld þvert pilag
to. Judas ørvinlast/Drotten gidrer sina Jat
ning ad nyu/hñs Sakleyse audsynest
enn framar. Enn

EN M ad Morgne tooku sig saman̄ aller Kieñemaña Høpdingiar Skriptlærder/ og Øldungar Lyd sins/og høpdu Rad um̄ JEsum/ ad peir lyßliete hñ. Og peir leiddu hañ þangad sem peir satu j Rade/ og spurdu hañ ad/ Ertu Christus/seig þu oss þad? En hañ sagde til þeirra/ þo eg seige ydr þ/þa trwe þier mier ecke/ Og þo eg spyrie ydur / þa svare þier mier ecke/ og ecke helldur late þier mig lausann. Þar fyrer/ þra þessu mun Mañsins Sonur sitia til Kraptar Guds hægre Handar. Þa søgdu aller/ Ertu þa Guds Sonur? En hñ sagde til þeirra þier seigid þ/þvi eg em hñ. En þeir søgdu/ Hvad þurfum vier nu þramar Vitna vid? Vier høfū sialfer heyrt þ af hñs Muñe.

Og allur sa Skare stood upp hundu Jesum/ z leiddu hñ fra Caiphas upp j Þing hwsed/og feingu hañ j Hendur Landsdomaranum Pontio Pilato/og þad var enn sn emma Dags.

Enn

Eñ þa Judas sa þad (sa ed hañ hafde forræded) ad hañ var til Dauda Dæmdur idradest hañ epter/og skilade aptur Kieñemaña Høfdingiunum og Øldungunū/þm þriatyger Sylfurpeningum/og sagde/ Eg hefe illa giørt/ ad eg hefe forrædet Saklaust Blood. Peir søgdu/ Hvad kiemur þ vid oss? Sia þu þar fyrer. Og hñ kastade Sylfur Peningunū j Mustered / hafde sig þadañ z heyngde sig sialfur/z hñ brast sundur j midiu/so ad hañs Innfle fiellu ut.

Eñ Kieñemaña Høfdingiarner tooku upp Sylfur Peningana og søgdu/ Ei er leyfelegt ad kasta þeim j Guds Kistunaf þvi þad er Bloods Verd.

Og þeir tooku Rad saman/ og keyptu med þeim þriatyu Sylfur Peningum/þm Launum Ranglætis / eins Leirpottasmids Akur/Pilagrymum til Grepfrunar. Og þ er kunugt orded ollū þm sem bwa til Jerusalem/ svo ad sa same Akur er kalladur Acheldama/ þad er Bloods Akur/ allt til þessa Dags/ so ad uppfylleſt sem Jerem.

as spæde/ seigiande. Peir tooku þa priuily ge Sylþurpenninga/ med hvorium hetalad- ur var/ sa peir keyptu ad Jsraels Sonum z peir gæpu þa fyrer eirn Leirpotta smids Akur/ so sem DRottenn bepalade mier.

Enn Gydingarner geingu ecke jnn j Ping hwsed/ so peir skylldu ecke saurgast/ helldur ad peir mætku þa eta Paskal mbed. Þa gieck Pilatus wt til peirra/ og sagde/ Hv- ada Akiæru hafe þier a mote pessu Man- ne? Peir andsvorudu og sogdu til hanns/ Være pesse ecke Illvædis Madur/ þa hef dū vier ecke peinged þier hann j Hendur. Þa sagde Pilatus/ Taked hann þa/ og dæmed hann epter ydar Logum/ þa sogdu Gydingarner Oss leyfest ecke ad Lysflata nockurn/ so ad Ord Jesu uppfylltest/ hvort hann sagde/ avis- ande med hvorriu Dauda hann mūde deya.

Þa toku Kienemaña Hofdingiarner til og Olldungar Lydsins hann hardlega ad æ- klaga/ vg sogdu/ Med pessum þiñum vier ad hann snyr Folkenu/ og bannar ad giefa Keysaranum Skatt / og seiger sig ad vera

Kongenn

Kongen Christum. Þa gieck Pilatus jn aptur j Þinghwsed / kallade a JEsum/ spurde hann ad og sagde/ Ertu Kongur Gydinga? JEsus stood framme þyrer honum/ og andsvarade/ Talar þu pad ap sialfum þier til/eda hafa adrer sagt þier pad um mig? Pilatus andsvarade / Er eg nockud Gydingur? Þitt Folk og Kiennemenn Nop dingiarner hapa þig mier j Hendur þeings ed/ Hvad hepur þu giort? JEsus svarade Mitt Rijke er ecke ap þessum Heime/ Vare mitt Rijke ap þessum Heime/ þa mundu mijner þienarar strijda med mier/ so eg vere ecke Gydingum j Hendur selldur/ En nu er mitt Rijke ecke ap þessu Heime/ Þa sagde Pilatus vid hann/ þa ertu samt eirn Kongur? JEsus svarade/ Þu sagder þ/ Eg er og eirn Kongur/ þar til er eg fæddur og j Heimen komen/ ad eg bere Sannleikanum Vitne/ Hvor sem er ap Sannleikanum/ hann heyrer mijna Rodd. Pilatus sagde þa/ Hvad er Sannleikuren?

Og þa hann hafde pad sagt/ gieck hann

we aptur til Gydinga/ ꝛ sagde vid þa/ Eg finn engva Sok med honum. Og þa hann var aklagadur af Kienemaña Høfdingiu num og Olldungum/ andsvarade hann engvu. Pilatus spurde hann enn aptur/ ꝛ sagde/ Andsvarar þu engvu? Sia hvad hard lega þeir aklaga þig/ heyrer þu þad ecke? Og hann andsvarade honum engvu. Orde/ so Landsdomaran undrade þad stordlega.

En þeir voru akafer/ og sogdu/ hann hefur uppæst Foolked/ med því hann hefur kiendt hingad og þangad j allu Gydingalande/ uppbyriande j Galilea allt hingad. En þa Pilatus heyrde Galileam nefnda/ spurde hann ad/ hvort hann være af Galilea? Og sem hann fornam/ ad hann være ur Herodis Vmdæme/ sende hann Jesum til Herodem/ hvor ed a þeim Nætidar Dogum var staddur til Jerusalem.

En þa Herodes sa Jesum/ gladdest hann vid/ því honum hafde leinge Hugur verid ad sia JEsum/ og hafde margt heyrt umm hann/ og vænte epter/ ad hann mundi sia nock-

ur Teikn

urt Teikn af hønum/og hñ spurde hañ ad morgu. Eñ JEsus andsvarade hønum engvu. Kieñemanna Høpdingiar og peir Skriptlærdu stodu og æklogudu hñ hard lega. Og Herodes med sijnum Hirdmoñum/ foracktade og gabbade hañ / og lagde Hvijtt Klæde yfer hñ/ og sende hañ aptur til Pilatum. A peim Deige urdu peir Pilatus og Herodes gooder Viner/pvi adur høpdu peir Ovíner vered.

Pilatus kallade pa Kieñemaña Høpdingiana/ Yfermeñena og Folked til samans og sagde til peirra/pier hafed þeinged mier peñañ Mañ j Hendur/eins og hñ være sa sem Folked afvega leidde. Eg hefe ransakad hñ j ydar Nærveru/ ꝛ þiñ pa engva Sok med þessu Mañe s þier honum gieft ed/ Herodes ecke helldur/pvi eg sende ydur med hañ til Herodem/ ꝛ siaed/ Eingeñ hefur sañad uppa hañ nockud pad Dauda sie verdugt/ pvi vil eg refsa honum/ og lata hañ so lausañ.

Eintaled.

Christur var hafdur aptur fyrer Rande
pelrra Skriptlærdu/og giörer par eñ sijna
Jætning.

AD Morgne Dags snemmendis fund
ust aptur peir Skriptlærdu / og
Kieñemaña Hefdingiar med Olld-
ungum Lydsins/og pijngudu j añ
ad sin um JEsum/ so peir giæte komed hos-
num af Dogum.

Sia par mijn Saal/peir Dgudlegu hi
elldu sijna Pingsteijnu/og Drotteñ vard ad
koma bundeñ fyrer pa. Peir Syndugu sa-
tu j Doome/ og Drotteñ Himens og Jard
ar hlaut ad standa framan fyrer peim/ Dg
Spekeñ sialf hlaut ad Riettlætast af sijnum
Sonum.

Eñ Drotteñ minn JEsu/sem ei langar til
neins Mañs Glætunar/ byriader eñ pa Jo-
ranar Predikun fyrer peim/ j hvørre pu a-
vijssader peim/ad peir være svo forhærdter j
sijnum Asetninge / ad ei munde pier tim ad
seigia peim eda spyria pa margs/Dg eñ po
peir framfylgde Blindleik sijns Hiarta / og
tæke af pier Lijped/pa munder pu samt j gi-

egnum

egnum Daudañ ſiganga j þýna Dyrd/og ei-
ga Kongur og Herra yþer þiſe Chriſtne vee-
ka/þa munde þad auglioſt verda þyrer Aug
um/hvad þeir nu giörde/og ad ſiduſtu þyrer
þeim vitnader þu/ad þu værer ecke einſam-
all Madur/helldur eilyfur ſannur lifande
Guds Son.

Sia hier/mín Sal/þa hrædelegu
Villu og Blindleik Gydingaña/og hvorſu
þeir leita ſiſka Jætning Chriſti ſier ecke til
Hiarta ganga. Þeir viſſu vel ad Chriſtus
atte ad koma j Heimeñ æ høfdu leinge vænt
epter hönū/og þeirra Forfedur. Enn nu
ſem þeir hielldu a hönum/villdu þeir ecke tro
va hönum nie hañs Jætningu/helldur dæ-
ma þeir hañ til Dauda þeſſ vegna/ad hñ med
kieñer ſig ad vera Chriſtum. Eñ þad var ſo
þyrerſpad/ad Chriſtur ſkylde upprætaſt/
Ja/þad var og ſkrifad/ad hañ ſkylde giefa
ſiñ Lykama til Synda Offurs/og verda bu-
rt ſliteñ af Lande Lifande Maña/og verda
þyndur vegna Synda ſyns Folks.

Þar þyrer ertu Drotteñ mitt ſtadfaſt Er
auſt/Von mín og Sæluhialp/þvi eckert
Rafn er Mönnunum giefed ahad/i hverju

vier holpner verdum/ utañ pitt sæta Nafni
D J e su. Og þo pitt eiged Folk hafe van
ræckt og foracktad þig / þa ertu nu oss Heid-
ingium giefen/til ad lysa vorum Sælum/ad
þu siert vort Nialprad/allt til Heimsins En
da. Þijn Þijna wtvegar mier eilijfa Glede
Þitt Doms æfelle veitter mier eilijfa End-
urlausn. Þin Daude giefur mier eilijft Lijf.

Þu ert Christur sa smurde Drottens/ og
kiest þig j þvi Nafne til Dauda dæma/ve-
it mier/ad mijn Sæl vite og vidurkiene/ þ
þu ert þad einka Lyknar Offur/ og Forlijk-
un fyrer mijnar Synder.

Þu ert Drotten Himens ꝛ Jardar/ ꝛ kiest
þig þo til Dauda dæma/Nialpa mine Sælu
so hun stadfæstlega trwe/ad an þijn ꝛ þ utañ
þig er engē Nialp/huke a Himne nie Jerdu.

Þu ert eilijfur Guds Sonur/ og hefur
teked a þig mitt Holld og Blood / og j þvi
Nafne lætur þu giefa þig Daudanū j Valld
Gief þu ad Sal mijn lære ꝛ trwe/ad alleina
vegna þijns Arnader Ords ꝛ Forþienustu/
verde eg ꝛ blijfe Guds Barn ad eilijfu/Am.

Judas skilar aptur þeim þrietyge Sylfur

peningum

þeningum / og örvilnadest i sijnum Syndum.

AF Forrædaranum Judas skalltu hier merkia mijn Sæl/ad þeir Fals Svikarar ę Bloodgyrugu/komast ecke a midt Skeid sijna Lijfdaga/þviad Judas doo j sijnum Syndum/so sem Drottenn hafde sagt honum/Vei þeim Manne sem þorrædur Mannsins Son/þarfara være þeim Manne/ad hann være alldrei fæddur/Psalm. 55. Matth. 26.

Enn þu mijn Sæl/ þo þu kunner ad falla j nockra Synd/þa ervilnast ecke so sem Judas/og ei skalltu seigia sem Cain/ mijn Synd er stærre enn hun verde þyrfti gijfast/ Þad lang Cain / þviad Guds Mijskun er meyre enn allar Heimsins Synder.

Þad var ad vijsu/Sæl mijn/sier Synd ad Judas sellde so sinn Lavard/og sveik sinn Herra/og þad var stoor Synd/ þa Cain j Hel sloo sinn Brodur Abel/enn su var Synd enn langtum meire/ad þeir ervartu sier Guds Nadar. Þvi þo vier Syndgum/þa hofum vier eirn Tulk og Arnadarmann hia Fedrinum/ JEsum Christum hinn Riettlata/ sa sem er Forlijkun þyrfti vorar Synder/ 1. Joh. 2.

Ēn Judas villde Bølvanena hafa/ & þvi er hun yfer hñ komeñ/ Blessunena villde hñ ecke/þvi er hun lāgt fra honū. Bølvaneñe klæddest hñ/ sem ødru hafnar Fate/hun er vot j hañ ruñeñ sem Vatn/ og j hañs Beinn sem Vidsmiør/hun er hønū sem añar Kyrtill/ & sem eitt Bellte þad hñ bindur um sig Slikt þa þeir af Drottne sem hñ hafa ecke fyrer Augum. Psalm. 109.

Ēn þa sem Gud hafa sier fyrer Augum/ blessar hañ/bæde sma og stora. DRottenn blesse þig æ meir og meir/mjn Sal. Drotteñ blesse þig og vardveite þig/Drotteñ late sina Asionu lysa yfer þig og sie þier Myskunsamur/ DRotteñ snwe sinu Auglite til þjn/og giefe þier Frid. So skiedur þa sm̄ Drotteñ ottast/og hañ fyrer Augum hafa.

Þeir færdu JEsum bundeñ fyrer Landsdoomarañ/þañ Heidna Pilatum.

Ēm Asellisdomureñ var nu geingeñ/ad hañ være Dauda verdugur/stoodu þeir upp/og færdu hañ Pilato.

Þu ert sa riette Samson/ Drotteñ/ sem hans Foolk batt/ og Philisteis j Hendur

selldu

sellde. En þu Herra Jesu varst selldur min
na Synda vegna/so eg kvittur yrde þra Di
þlenum/þu varst bundenn mier til Lausn
ar/med Syndugra Omilldum Hendum/ so
eg kōest j þijns Himneska Fodurs Hendur.

Herra Himneske Fader/ gack ecke j Dom
vid mig/ um̄ mijnar Synder/þvi þin Son
ur min̄ Lausnare/ gieck under Doom peirra
Syndugu-mina vegna/ snw þijnu Auglite
til mijn/ og seig mig lausan̄ vid þan̄ eilijfa
stranga Doom/vegna þess eilijfa einka Med
algangara/ vors Herra Jesu Christi/Am̄.

Um̄ Phariseana Hræsne.

EN Pharisearner villdu ecke ganga jnn j
Pinghwsed/so peir saurgudust ecke. Svo
blinder voru peir Dærar/og so dærlega vo
ru peir blinder. Peir hlijþdust vid ad koma
jn̄ j þad Heidna Pinghws Pilati/so peir ec
ke ohreiner yrde. En þan̄ Riettlæta til Dæ
uda ad fordæma/ þar hlijþdust peir ecke vid/
og þess skom̄udust peir sijn ecke. Peir voru
lijka vrædner j þvi/ ad leggia þa primtyge
Sylþurpeninga j Guds Kistu/ sem Judas
skilade aptur/ En ad ræda af Dogum þann

Saklaus

Saklausa/ hikudu peir ecke vid. Þañen sȝ
udu þr Bȳȝbluguna/eñ gleiptu Blȝalldañ.
Nialpapu mier Drottẽñ/miñ Frelsare/
fra allre Nræsne/adeg ecke þioone þier med
Følskū Niarta/Lat mīna Sæl fraskilda vee
ra þeirra Tølu sem nælgast þig med Muñen
um/eñ Niartad er langt ȝra þier. Miñ Gud
þorda Sælu mīne þre vondu Art/sem þyk
esst füllhrein/eñ er þo elldungis ofveigeñ æ
Saurug.

Þeir klogudu Drottẽñ fyrer Pilato sem eirn Spillvirkia.

ENN nu sokū þess/ ad Pilatus þeckte vel
þeirra Vana/ad þr ecke lietnst meiga ko
ma j Þinghused/þa gieck hñ wt til þra/æ
spurde hvad þr giæȝe Jesu ad Sok. Eñ þr
hæȝdu engva rietta Adȝerd Mælaña j An-
svorunū/helldur svara þr Pilato wt af For
se og seigia/ Være hañ ecke eirn Illrædis
Madur/þa mundū vier ecke hafa þier hañ j
Hendur þeinged. O þier Lygarar/ s ecke
kunned ydar ad skamast/Hvad ȝalsklega kiæ
du þier til mīns Lausnara? Hvada Illræde
hafde hñ þa giordt? Hvad hafde hañ þess ad

hafst?

hǫpst? Spyried þa Blindu sem hñ gaf Si oonena / og læted þa herma fra. Spyried Diǫpulooda sm hñ lækn nade. Spyried Hallta sem hñ giǫrde heilpætta. Spyried þa Daupu sem hñ liet heyra / Þa Blindu sem hañ gaþ Syn. Þa Mallausu sm hañ liet tala / þa Vesolu sm hñ gaþ Nuggun / Þa Daudu sem hñ giǫrde lipande. Þesser aller munu votta og seigia / ad hñ sie ORotten Gud vor oss til Nialpar hingad komen. Nepur ecke Esaias um hñ spad / ad hñ müde Blindū giefa Syn / Dauſū Heyrn / æ ad a hñs Dogū mun du þr Hølltu kviklæter verda sm añar Skoogar Hiǫrtur / og Mallaus Tunga munde þa Gude Lop syngia.

O Jesu þu Riettlæte og Heilage Herra fm miña vegna varst þyrer Illrǽde klagadur / Giep þu mier þitt Riettlæte / æ lat mig i þra Tolu vera sm þu hepur ap Synd æ ollu illu þrelsad / Amen.

Hvada Saker þr gæpu Christo þ Pilato.

OG sm Pilatus liet sier ecke þra Reiging nægia / helldur badst epter ad meiga vita hñs Dauda Sok / Siæ / þa setia þeir fram

þriar

þriar Sakargipter. 1. Ad hñ sem annar Villumadur/telde ranga Trw þ Foolkenu. 2. Ad hñ sem añar Vpphlaups Madur/ bañade ad giepa Keysaranū Skatt. 3. Ad hñ þyrde ad seigia þ/ ad hañ være Kongur eñ Christur.

O þier Felsku Tungur/og obliwger Ly gemuñar/Nær villde hñ villa Trw þ Folkenu? Kieñer hñ ecke bæde Jdran ę Yferbot og Syndaña Fyrergiepning ollū Riettwndum? Kiende hañ ecke rietta Guds Getu ſ Sañleika? Og greidde ydar Fætur a Veg Fridarens. Nær fyrerbaud hñ Skatt ad giallda Keysaranū? Sagde hñ ecke so vid ydur Giefed þad Keysaranū hvad Keysarans er/ og Gude hvad Guds er. Og ad hñ ong vū Mañe til Nneyrlunar edur ills Epter dæmis være/ liet hñ Petrū giepa Skattpeningeñ þ þa bada til Capernaum? Nær synde hñ sig ſ þvi/ ad leggiaſt epter Veralldlegu Rijke og Konglegre Stiett? Hazde hñ sig ecke undañ og flwdde/ þa Landsfolked j Galilea villde hñ til Kongs taka? Eñ samt og adur er hñ sañartega eirn Kongur/sñ er sa Dyrdareñar Kongur/añ hvorn skripad er/ Fagna þu Dootter

þu Dottureñ Zion/og vertu gled Dotter Jerusalem/Sia/þiñ Kongur kiemur til þijn Riettlætur og Hoogvær/Fatækur/ríðande eirnre Ösnu og Fola Kliþbærrar Ösnu. Þetta sæu þr Gydingar allesamañ/ Zac. 9

Drotteñ Jesu/Lausnare miñ/þr uppluku sijnū Ogudlega Muñe a mote þier/ og tól, udu eiturlega med sijnū Følskū Tungum/ oþsækiande þig an saka. Og þo þu værer Riettlætur t einskis jlls valldur/þag der þu þo samt/ og ansader þeim ongvu. Þu varst sem dauþur og Mallaus/ sa eingenn Motmæle hefr j sijnū Muñe/Ps. 38 t 98.

Skoda hier Sal mijn/hvörneñ þr hafa fared mz þiñ Lausnara/Merk t legg j Minne/ad þetta var eirn Speigell um hñs Christne/þvi aller sem Gudlega liþa vilia j Christo JEsu/hlioota eirneñ Oþsokn og Mook Bang ad lijda. Læresveirneñ er ei yþer Meystara sijnū/ t Pioneñ ecke yþer sijnū Herra. Nad mz duga/þo Læresveirneñ sie suo sem hñs Meystare/t Pioneñ so sem hñs Herra.

Sal mijn/ haþe Diofulleñ og Heimureñ oþsokt þiñ Lausnara/þvi mattu lijka vid Ofsokn og Oþride hwast. Kom mier til Hialp,

er Drott

ar Drottenn Jesu/ad eg jafnann audsyne mig eg sie pinn riettur og samur Pioon/j Polenn mæde/og allra Handa Neyd og Angist/j Kr osse ɛ Motgange/j Vøkū og Fostū/j Sk yrlyfe og Vidurkienīngu/ j Langlundargiæ ede/ Nogvære/j heilegū Anda/j opnsludū Kiærleika/j Orde Sannleikans/j Krapte Dr ottens/med Nerklædū Riettlæteins/til læg re og vinstre Handar/j Neidre eg Vanheid ran/j goodu Rykte og Vanrykte/etc. So sem Fatæker/enn po marga audgande/eins ɛ Snauder/enn po a øllu Nægd hafande/So s fyr ed eckert hafa/enn eignast po alla Nlute

Nialpa pu mier Drottenn Jesu/ ad eg æ vallt sie til reidu/ad lyda med pier/so eg æf ennlega verde j pynu Ryke/ Amen.

Vm pa dyrdlegu Fatning Christi ꝑ Pilato

HThuga pessa Fatning/ Sal mynn/ pa Pilatus spottade og spurde ad/hvort hann være Kongur Gydinga/pa pagde hann ei le ingur / helldur sagde/ mitt Ryke er ecke af pessum Heime/ Være mitt Ryke af pessum Heime/pa mūdu mynner Pienarar strida ꝑ mig/ so eg ecke j Nendur selldest Gydingu

Enn

Eñ nu er mitt Ríke ecke af þessum Heime. Og sem Pilatus þrainar da radest ad/og spurde/ þa heyre eg þo/ ad þu þykest Kongur vera/ sm̃ villde hñ seigia/ Vesalings Madur Hvada Hamingia kom ad þier/ad þu tekur til bragds ad lata þig Kongs Nafne kalla. Þa giorde Christur Greinarmũ a mille þessa Heims Konga Ríkia/og sýns andlega Ríkis/og sagde/ Eg er ad sonu eirn Kongur/ og er þar til borenn/og j Heimeñ komenn/ad eg Vitne bere um Sañleikann/Hvor nu er af Sañleikanũ/hñ heyrer mýna Rausta.

Ad sonu ORotteñ minu Jesu/ varstu sa Yrdareñar Kongur/ þo Heimuriñ þoraktade þig/þu varst sa Afreks Kappiñ/ sem votsendur varst af Gude ad hialpa/þu ert sa votvalde ORottens/ hvorn Gud hia odrum Mokum til Hefdar sette/og smurde med sýnu heilaga Vidsmiore. Þu ert sa Kvistur Davids/sem ert eirn veltýkiande Kongur/ giorande Dom ꝛ Riettlæte a Jorduñe.

Nu þo Heimenũ lýtest ecke a þitt Ríke/ þkiemur so til/ad þ er andlegt/eñ ecke Ver alldlegt/Þu sm̃ ert vor Kongur/ sitiande til þýns Fodurs hægre Handar/j Dyrd Himna

 ana saf-

aña/saþnar þier Vndersxtū j þiñe Christ-legre Kyrkiu hier a Jardrÿke/mz Orde Sañleiksins/og wtdeiler mz þÿnū Vtvoldū/Ri-ettlæte ꝛ Syndaña þyrergieþningu/heilegū Anda/og þvi eilÿfa Lÿfe.

1. Jardnesker Kongar rÿkia/ og þesta sitt Rÿke mz Strÿds magt ꝛ Mykelmenskū.
Eñ þu ert Drotteñ/ Kongur Sañleiksins/ þu sender þitt Ord/og samankallar þit Folk med heilogum Nerlvdre/ þvi þitt Ord er Sañleikureñ/og Kraptur Guds/sem holpna giorer þa sem a þad trua.

2. Jardnesker Kongar rÿkia/og þra Gotz og Gæfur eru Jardlegar og fafeingelegar.
Eñ þu ert Kongur a Himnū/ og ert rÿkur aþ Sañleikanū/þm aumu til Hialpar. Gud þiñ Fader hefr þig sendt ad kiena Fa vÿsū/ sundurknosud Hiortu ad græda/þm Nerteknū Lausn og Frelse ad boda/ Nadartÿd Drottens ad kunngiora/ꝛ þañ Dag Hefndar Drottens øllū Sorgfullū til Huggunar. Þu ert komeñ med Bodskap Fridarens/og hefur elskad þÿna Christne/og þig j. Daudañ gieved þ hana. Þu ert Vppriſañ og Lÿfed/hver a þig trver/hñ lifer/lÿka þo hañ deyi.

3. Jard-

3. Jardneſker Kongar ryſkia/eñ þo ſkamma Stund/ᵹ eru ſynū Undersaktū vt um ſtud legañ Frid. Eū þu lætur þyna Christne vid þessa Heims Kross og Motgang beriast/ so þau j giegnū Synder og Anauder komest/j þitt eilyfa Ryke.

4. Jardneſker Kongar ryſkia/eñ þo ſkamma ſtund/ og verdur burt kipt þa minſt varer. Eñ þitt Ryke Drotten Jesu varer eilyſplega.

Lofadur ſie Gud Drotten og Fader vors Herra Jesu Christi/ſem oſſ hefur þra Myrkrunū kallad/ j sitt dasamlega Lioos/ og til eilyſþrar Dyrdar/og hefur ſett oſſ j Ryke ſyns Sonar/hia hvoriū vier hofū Endurlausnena j hans Bloode/ſem er Syndaña Fyrergiefning/og obryggdula Von eilyſs Lyfs.

O Rotten miñ JEſu Christe/þu Kongur Dyrdareñar/ſem elſkar Riettlæted og hatar Ranglæted/Gief mier þiñ H. Anda/ad eg kuñe hafa mig j Hooſe j þessare Veroldu/ þvi eg veit ad þesse Hier vist endaſt. Vnn þu mier/ad eg elſke Sañleikañ og Veg Fridarens. Forda þu mier Afgandsdyrkan og Lygū/og hallt mier j riettre Kyñingu þyſſa Vilia. Lat mig jafnañ ſtyda þyñu Orde/

og þylgia þiñe Rauſt/Rootfeſt þu j mier kr-
øptuga Trw þijns Naþns/ꝛ fyll mitt Hiar
ta med ſtøduga Von til þijn / um̄ þa eilijþu
Saluhialp. Lat mig ecke underganga Ef
þra Vankrwudu/ ſo ad eg lijfeſt ecke Sonū
þeſſarar Veralldar / þvi þeſſarar Veralldar
Vegur liggur til Helvijtis. Hialpa þu mier
ſem ert ſa eilijþe Konungur Riettlæteſins/
þa mū mig ecke neitt ſkada. Lat mig ſækia
epter þvi ſem eilijpt er/þar þu ſitur til Guds
hægre Handar/eñ ecke epter þvi ſem hier a
Jardrijke a Heima. Og nær mier kñ nockud
a moote ad ganga/lat mig Hughrauſtañ ve
ra/og um̄ hugſa/ ad þu yfervanſt Verøllde
ena. Lat mig þvi ecke gleyma/ad ſo ſm̄ þu
hlauſt ad lijda/ſo hlioota og þijner Limer ad
lijda Mootgang. Lat mig þvi ecke gleyma
DRotteñ miñ JEſu/ad vier erū Børn þei
lagra/ſm̄ vonum epter ødru Lijþe/hvørt þu
mūt giefa þeim/ſem hia þier ſtøduger j Tr
uñe ſtanda. O JEſu/ þu Kongur Dyrdar
eñar / Hvad miøg þyſter mijna Sal epter
þier mijnū Lifanda Gude/Nær mū eg koma
þangad/ꝛ ſkoda þitt bleſſada Andlit? Amen.

Hvør

Hvǫr Christeñ Madur sie til reidu Daglega ad giǫra Grein a sinne Trwarjatningu.

HAf þad Epterdæme Sal mijn/af ORottne/ad þu Daglega siert til reidu/ ad giǫra Grein a þiñe Trw/og ad andsvara/ hvǫr sem vill vita/vid hvada Von þu lifer. Þvi hvǫr sem Soneñ medkiener ꝑ Mannū þañ vill hañ medkiena fyrer sijnū Himneska Fodur/ Eñ hvǫr hañ afneytar/þañ vill hañ afneyta fyrer sijnum Himneska Fodur.

Hallttu a Sañleikanū allt j Daudañ Sal mijn/og ORotteñ mun fyrer þig strijda/ vert ecke sem þeir ed Lǫga myklu/med stoorum Ordū/eñ efna þa jlla Neiteñ sijdañ. Helldur skalltu eirneñ ꝑ Kongunū ræda umm Herrans Sattmala og ecke skamast þijn. Laat mig ei ottast þa ORotteñ/sem Lijkamanum tijna kuña/eñ ecke Saluñe/Helldur laat mig ottast þig/sem Sal og Lijkama kañt j Helvijte kortijna.

Sakleyse Christi openberast allstadar.

HEyr til Sal mijn/ hvad liooslega upp kom þijns Lausnara Sakleysse. Fyrst sade Svikareñ Judas. Eg hefe jlla giǫrt/ad

eg svelk saklaust Blood / Pilatus visse og vel/ad Gydingar hæfdu of Natre og Mþ- und griped JEsum/ t þess vegna vitnade hñ um hñs Sakleyse j þim reisur / og leitade miog vid ad þa hñ lausañ. Herodes þann ecke neina Skuld hia hm. Vm sijder sende Pilati Hwsfrw hm Bod og sagde / Fæstu ecke vid þañ Rietttlæta/ þvi eg hefe j Dag margt lided hñs vegna j Svefne.

Hvad hafder þu nu giort/þu Trwlynde þioon DRottens/ad þu skyllder so þordæm dur verda? Hvad hafder þu broted/ og hvær var þijn Daudasøk? Eg DRotteñ miñ/ eg var Søk og Efne þijns Dauda/ eg hef þvi ollad/ þijn Sær og þijnar Akomur hef eg veitt þier / og þijna Angist hef eg giort þier med mijnum Syndum. Þu varst þijns Fodurs einka Sonur/a hverium hann alla þocknan hafde/þvi kuñe eingeñ þier um neina Synd ad kieña / ongvum hafder þu illt giort/eingeñ Flærd var fundeñ j t þijnu Muñe/samt og mdur hefur þu þijnst þyrer oss Syndunga/ og ert ordeñ Bølvan f oss/ so þu leysier oss af Lsgmalsins Bølvan.

Heyr þu saklausa Lambs Guds/ sem allar

Heimsins

heimsins Synder barst a þínum herdum/ lat mig allderei örvilnast j minnum Syndū/ Lat mig lifa og deyia j þeirre huggun / ad allar minar Synder/ sieu med þiſie saklausu þínu bætter og bitaladar/ og allt þad mig vantar/ hafer þu med þínum Dauda / mier tvtvegad AMEN.

XV. Capitule.

Hvørsu ad Barrabas Mordinge þieck Lyf / en Christur var Nydstryktur/ hædour/ og til Dauda dæmdur.

Ad Natijdeſie var Landsdoomar eñ vanur ad giefa Folkenu eirn Fanga lausañ/ þañ sem þeir um bædе. Eñ hñ hafde j þ sin/ eirn Banden gia sm̃ miog var Nafnkiendur/ ad hñ være Illrædismadr z Mordinge/ sa hiet Barrabas/ sem fyrer Vpphlaup var fangadr hvør ad j sama Vpphlaupe er j Stadnū var skied/ hafde Mañs Bane orded. Og Foolked gieck upp/ og bad ad Pilatus giorde sm̃ hñ var vanur. Og þa þr voru samann komn'/ sagde Pilatus til þra/ Þier hafed til

ed til Sids/ ad eg gieße ydur eirn Fanga lausañ/ hvørn vilie þier nu lausañ hafa/ Barrabam eda JEsum/ þañ Kong Gydinga er kallast Christus? Þvi hñ visse vel ad Kieñemaña Nøpdingiarner høfdu af Øfund øfurselldt hann.

Og sm Pilatus sat nu a Doomstolnum/ sende hñs Nwsfru til hñs/ z liet segia hm Nøpdu ecke par ad giora med þañ hin Retlata/ þvi eg hefe j Dag margt lided j Svefne hañs vegna.

En Kieñemaña Nøpdingiarner z Øldungarner høludu um þ Folkenu og eggiudu þ til/ ad þ skylde bidia um Barrabam/ eñ Lysþlæta JEsu. Þa andsvarade Landsdoomareñ/ z sagde vid þa/ hvørn vilie þier ad eg lausañ gieße aþ þesu tveimur? Þa hroopade allur Lydurin og sagde/ Burt m þeñañ/ z gief oss Barrabam lausañ. Þa kallade Pilatus eñ aptur til þra/ viliande læta JEsum lausañ/ z sagde. Hvad skal eg þa giora aþ JEsu/ sm nefnest Christus? En þr hroopudu aptur/ Krossfestu hñ

Krossfest

Krossfestu hann. Þa sagde hann j þridia sinn til Þra/ Hvad illt hefur hann giort? Eg finn engva Daudasok mz hönum/ þvi vil eg lata refsa honū z giefa hann so lausann. En þr hroopudu þess meir/ Krossfestu hann/ Og þr logdu ad hönum mz myklu Kalle/ ad hann yrde Krossfestur. Og Þra Hliood og so Hofud prestanna tooku yfer.

Þa took Pilatus JESVM z Hwdstrykte hann. En Strijdsmenn Landsdomarās poru mz hann inn j Þinghwsed/ kolludu samann alt ann Flock Þienarann/ afklædu hann/ z logdu yfer hann Purpura Kyrtel / og flettudu Krono af Þyrnū z settu a hans Hofud z fengu hönum eirn Reirlegg j hans hægre Hond bugtudu sig fyr hann/ z spottudu hann segiande Heill vertu Kongur Gydinga. Og þr sloou j hans Andlit/ hræktu a hann/ toku Reyrleg sinn z sloou hans Hofud mz/ fiellu a Knie/ og spottudu hann/ og lietust tilbiðia hann.

Þa gieck Pilatus wt til Þra aptur og sagde/ Siaed/ eg hefe hann wt aptur til ydar so þier vited/ ad eg finn engva Sok mz hönum.

So kom JESus wt/berande eina Þyrneko ronu z Purpura Kyrteleñ. Pilatus sagde til peirra/Siaed Mañenn.

EÑ þa Kieñemaña Høfdingiar z þrá þienarar sáu hann/hroopudu peir og sogdu Krossfestu/Krossfestu hann. Pilatus sagde til þra/Take þier hann og Krossfested/ þvi eg finn ongva Sok med hann. Gydingar svor udu hanum/ Vier høfum Logmaled/og epter voru Logmaale skal hann deyia/ þvi hann hefur giort sig sialfan ad Guds Syne.

Þa Pilatus heyrde þad Ord/vard hann hræddur/og gieck inn aptur j Þinghwsed/z sagde vid JESU/ Hvadan ert þu? Og Jesus ansade hann ongvu. Þa sagde Pilatus Villtu ecke tala vid mig/veitstu ecke ad eg hefe magt til ad Krossfesta þig/og Magt ad giefa þig lausan? JESus svarade/ þu hefur ongva Magt yfer mier/ nema þier være giefen hun hier ad ofan / Þvi hafa peir meire Synd/sem mig hafa þier j Hendur selt. Og upp þra þvi leitade Pilatus vid ad lata hann lausan/ EÑ Gydingarner

kolludu

kölludu og sogdu/ Later þu hñ lausañ/þa ertu ecke Vinur Keysarans/ því hvor sig ad Konge giorer/hñ er j mote Keysaranū.

Þa Pilatus heyrde þad Ord/leidde hñ Jesū ut/ setteſt a Domstooleñ j þm Stad sem neþndeſt Hæþlotur/ a Ebreska Tungu Gabbata. Eñ þ var Aþfanga Dagur Paska nær siottu Stund. Og hñ sagde til Gydingaña/ Sia/ þetta er ydar Kongur. Eñ þr kölludu/ Burt/ burt med þeñann/ Krossþestu hñ. Pilatus sagde/skal eg Kross þasta ydvarn Konung? Kieñemaña Hoþd ingiarner svorudu/Vier hoþū ongvañ Kong nema Keysarañ.

Þa nu Pilatus sa/hñ kom ongvu til leidar/ helldr mūde þr verda aþ meyra Vpp hlaup/syndeſt hñ þ aþ/ad giora Folksins Vilia/og dœmde ad þra Boon skylde skie/ took Vatn og þvode sīnar Hendur/ þar þ Foolkenu/og sagde/Eg er saklaus j Blode þess hins Rietflata/siae þier þ. Þa svarade allt Foolked og sagde/ Hañs Blood kome yþer oss og vora Nidia.

Þa

Þa gaf hañ þeim Barrabam lausañ/ sem þ Vpphlaup og Mañdrap var fang eñ/ um hvorn þr badu/eñ Jesu hæddann og Nvdstryktañ/ fiecb hañ þeim j Hendur epter þra Vilia/so ad hñ være Krossfest.

Eintaled.

Gydingar afsogdu JEsum/eñ badu um Barrabam.

Vgleid hier fyrst vm̃n Saal/hvor neñ þeir Gydingar afsogdu þann Heilaga og Riettferduga/ og badu um̃ Barrabam/ ad hañ mætte laus verda/ eñ Hefdingia Lyfsins syplietu þeir/ Pilatus visse ad JEsus var saklaus/og þar fyrer leitade hñ vid ad lata hñ lausañ. Og med þvi hñs Vane var/ ad giefa þm̃ einn Fanga lausañ/þa lætur hñ þa ecke um̃ fleyre eiga ad velia/eñ um̃ Jesu og þañ Mañdra para og Illrædismañ Barrabam/Meinande ad þeir munde helldur vilia ad sa meinlause JEsus af Nazareth være giefeñ laus/eñ hñ vonde Mordirge / epter hvors Dauda alla adra laugade. Eñ þeirra Hiertu voru so le/ yst og grom/ad þr hefdu fyrre ollu̇ Straf

um og

um og Mordingium hlyßt/helldur eñ þeir hefde latid Jesum þañ Riettlata lausañ. Þvi hroopudu þr so/Burt/burt med þeñan/og gieß oss Barrabam lausañ.

Eñ myn Saal/þetta er ecke giørt forgiefens/helldur þier til Nuggunar. Þvi Mordingeñ Barrabas merker Adam og alla hanns Nidia/ J þañ mata/ ad svo sem Barrabas vegna sýns Mords ꝛ illra Verka/hafde Daudañ þorþient/ So hafde Adam ꝑ sig ꝛ sýna Nidia/eilyfañ Dauda og Fordæming þorþienad. Eñ Mordingeñ og Adam med sýnum Nidiū/þr urdu frý og þrialser/ Eñ saleinlause Christur hlaut ad deya/ Þviad so sem aller j Adam doou/so verda aller j Christo lifande.

Þar ꝑ minu Herra JEsu/þo eg sie eirn ofꝑ þeim stærstu Syndurum/ þa vil eg samt ecke orvænta mier Myskunar/ þvi eg veit ꝑ hvar myn Synd er megtug vordeñ/ þar er þýn Nad langtum megtugre/og hvor sa sem orvilnast j sýnū Syndum/sa neytar þvi/ad þu siert Nadugr. Nu kū ecke meire Gudlest un ad vera/helldur eñ su/ nær Madur eþast og orvænter sier Guds Nadar/sa same seig

er neñ

er nei vid Guds Myskun/ Sañleika og Almætte/hvar uppa eg set alla mijna Von. A hans Nad vona eg/þvi eg veit ad j honum hepe eg Guds Barna Nad odlast. A hañs Sañleika vona eg/þvi eg veit ad hñs Fyrer heit mune alldrei lijga ad mier. A hñs Almætte vona eg / þvi eg veit ad minn þesse Lausnare er Almættugur ad hialpa mier af Syndeñe og allskonar Neyd. Nu þo mitt eiged Hiarta vilie megla a moote mier og seigia/hvar ertu þess þijn aum Manneskia/ ad þu meiger þier slijkrar Hialpar vona? Hvad kantu til heñar ad viña? Þa andsvara eg hreystelega og seige/ Eg veit a hvørn eg trwe/hñ same hepur sia j Daudañ f̃ mig gi efed/og mier med sñe Bppriſu eilijfft Riett læte og Lijf aprekad. Þessu hepur þu mier Drotteñ minn JEsu heited/ Þar fyrer mun tu þad eirneñ halda/þvi þu ert bæde sannordur og Almættugur/ Amen.

Sa saklause Christus verdur Nydstryktur sem Spillvyrke.

ÞEssu nast liet Pilatus Nydstrykia JEsu og hugdest þar med ad stilla Gydinganna Grimd/

Grimd/ hñ meinte ad þeir munde þa aumka sig yþer yønum.

Strax sem hañ veik j þeñañ Veigeñ vid Strijdsmeñena/ saþu skioot Gripu þeir JEsum/ þlettu hñ sijnū Klædū/ bundu hñ/ og Hwdþlettu hañ. Eñ þ Saklausa Lamb/ var sijns Himneska Fedurs Vilia hlijded/ villde engvu þessu j moote briootast/ liet þa þara med sig sem þeir villdu.

O mijn Sal/ Hvad hrædelega haþa þr votleiked þiñ Lausnara/ Eingeñ Limur var heill a hñs Lijkama/ so haþa þeir mz Bondum og Svipū hñs saklausa Lijkama Særdt og Lemstrad/ ad eingeñ Dijle var heill a hañs Hwd. Auvij/ sa sem allre Berolldunñe Myrkun veiter/ hañ þieck ecke hiñ minsta Vægdar Dropa/ edur Lynkind hia þesū Kvolurū Auvij mijn Sal/ Veina og grat yfer þijnū Syndū/ med hvoriū þu hafder þorþient þa eilijfu Hwdstroku j Helvijte og Fordæming una/ E grat yþer þijnū Misgierdū/ S til eilijfra Kvala haþa uñed. Eñ þu miñ Lausnare lietst þig j. miñ stad Hwdstrūkia/ og þrelsader mig so þra Andskotans Bende.

Drottēñ miñ JEsu/ sem so varst þ mijn Synder

Synder særdur og Bloodgadur/ Lækna þu Sær minar þyndugu Samvitsku/med þyn um Vndū/og græd þu mitt alsæra Hiarta/ med þynum Bloodlækium og Venū/ Amē.

ECCE HOMO/ Sia þu hvad særlega Lausnareñ vor til reikar.

NV sem JEsus var so aumlega vtleikenn Hvodstryktur/ bareñ/ lameñ/ særdur/ og allur Bloodrisa/þa took Pilatus hañ/og leidde hñ burt med sier vr Þinghusenu/ætlande ad þa þeir Gydingar sæe/ hvorsu illa hñ være vtleikenn/þa mundu þeir aumka sig yfer hm̄/og lata hñ verda lausañ. Og þvi sagde hñ so/ Siaed Mañeñ / eg hefe giefed hm̄ Raadning/heimted ecke meyra/latid þetta nægia. Eñ þeir Gydingar villdu ecke lyta til JEsum/ sneru sier undañ/ kolludu og søgdu/Burt burt med hañ.

Eñ þu mijn Sal/ gior ecke svo/helldur haf þyn Augu a Lausnaranū med iafnade/ æ skeyka ecke. Sia og huxa um̄/ hvad Bloodrisa hñ var/Sia/hvorneñ Blooded lagade vt/ og rañ ofañ epter hñs Lykama. Nu kant þu ecke ad seigia/Min̄ Vinur er biartur og

fioodur/

rioodur/wt valeñ af morgum þusundū/ hell dut so/miñ Vinur er blaat og Blodugur.

O Jesu Christe/þu allra Fridaste a med al Mañana Sona/ Hvar var nu þijn Feg urd ẽ Pridde? Hvad sarg rœtelega varstu vt leikeñ? Hvad Osynelega varstu vordiñ? Hva ad sū durkrameñ og mateñ var þiñ Hj. Lykãe.

O Drotteñ JEsu Christe hvad skal eg gi ora? Hvarneñ skal eg minna Niartans Hry gd stilla? Eg vil taka allar mijn Synder/ ẽ allañ Ohreinleika/ẽ kasta þm j þijnar hei legu Vnder og j þijn Sar/ sm þier minna vegna giord hafa vered. Þeim vil eg sockva nidur j þijnar Vnder/so ad þra verde alldrei minst þramar meir. ORotteñ miñ/ þvo þu mig ẽ hreinañ gior af ollū mijnum Syndū ẽ Misgiordū/mz þijnu heilaga Blode/Am.

Gydingar afseigia sin eigeñ Kong.

GJa nu Sal mijn/ hvad Omyskunsalegt ad er Steinhiarta þessara Gydinga / og hvorsu þra Birnd verdur alldrei þylld. Er af sm þr sia nu Christū so vtleikeñ af Pi lato/þa hroopa þr upp aller samañ/ẽ seigia Burt/burt mz þeñan/Krossfestu hñ. Kong

Syrdareñar afseigia þr/ a hvørn aller þra Fedur vonudu og seigia/ Vier høfum ecke Kong añan eñ Keysaran.

O þu galda og darlega Þiood/ packar þu so Gude þínū? O Drotteñ Jesu/ þu kōst til þíns Neimelis/ eñ þíner þeckt u þig eige þu varst ecke næsta ælitlegur nie prydour/ Þeir sau þig/ eñ eige var þvilykt/ ad þm kyñe a þig ad lýtast. Eñ mier lýst þu hinn þegurste medal allra Mañana Sona.

DRotteñ JEsu/ mīn Sal veit/ ad þu varst þyi sendur af Gude ſ þeſſañ Heim/ ad þu skyllder þínast z deya þ vorar Synder/ og allskonar Smana og Fyrerlitning uppa þig taka/ so þu Synder vorar kvittader/ Da udañ og Diøbulen yþeryñer/ Riettlæted aptr giæþer/ z þeilyþa Lyþ. Drotteñ miñ Jesu/ lat mig alldrei vid þig skiliast eilyþlega.

Strydsmeñerner endurnyudu Nadungarn vid Christum.

HVad hafast nu Strydsmeñerner ad a medañ? Þeir kalla saman allañ Flockeñ/ og henda gaman ad Christo/ Fyrst hañ sagd est Kongur vera/ þa kasta þr yfer hañ Kon-

unglegum

unglegū Skrudda/þo ogoodum/sem var aþ-gomul Purpura Kapa/ og þlietta Koronu aſ Þyrnum og ſetia hana a hīs Høfud/ og þreyngia heīe ſo þaſt/ad Blooded lagade of aā epter hīm/og þeingu hīm Konglega Spyru j Hønd/ſem var eitn Reyrleggur/kiptu hīm ſaþnþrame aþ Hende hønū/& lømdu uīm hans Høfud þar mz/þar med ſyndu þr hīm Konunglega Virding/ bugtudu ſig þ hønū heilſudu hīm/og tilbadu hann/ lømdu hans Aſionu/og hræktu a hann.

O DRotten IEſu/þr þlyckttuſt ſamaū a moote þier/og gleddust aþ þinne beyſkre Arnaud. Þu varſt ſa fyrer litnaſte/þiklur Eyndar og Veikleika. Þeir þig ſau/hræddust þig/opnudu ſīn Munⁿ/ſ mote þier/og hriſtu ſīn Høfud ad þier. Drotten mīn Lauſnare/Þvi ertu orden Spott Foolks ſins & Og foracktan Lydſins & Þeſſ vegna DRotten/ad þu þrelſader mig þra þvi eilyſa Spotte/Hnade og Skōm Neydtis. Og þo ſa Ogudlege Flockur Spottade þig/ þa ertu ſamt minn Kongur/og mīn Drotten/og ert þar til fodur ſ þeīan Heim/ ad þu vilier mīn Kongur og Lauſnare vera.

DRottenn min Jesu/sem mina vegna þol der þa þrannyan Þyrne Coronu/Gief mier ad eg med Truñe a þig meige ódlast þa Lýfsins Coronu/sem fyrerhugud er óllum þeim sem a þig trua/og þig elska af Hiarta/Amen.

Um Þolinmæde Drottens/j ollum þess um Hædungum og Hórmungum.

HVgleid þu hier mijn Sal / þa stooru Þolinmæde þijns Drottens / so þu henn ar miñest og siert Þolinmood/eþ þier kiem ur nockud til ad lijda fyr hans Naþns saker/ Lat þier til Nugar koma/þ hñ sagde/Læred af mier/eg er Noogvær og af Hiarta Lýtelatur. Þar fyr skaltu vera til reidu allra Handa Motgang/eirnenn Daudañ sialfañ hans vegna ad lijda. Ossæke nockr þig/eda hreke/þa seigdu af Hiarta/Jordena a Drottenn/e allt hvad a heñe er/hñ a Heimskryngluna og hvad þar jñe bygger. Og vilie nockur saga þig sundur/þa hefur þu Spamañ sins Esaiæ Dæme. Vilie nockur dreckia þier þa hura þu um Jonam Spamañ. Sie þier j Elld kastad/þa þeink um þa þrian Menn j Eldsofnenum j Babilon. Verde þier fyrer Dom Dyr kastad/þa hura um Daniel Spa

mañ/sijd

mañ/sem kastadur var j Leona Grøpena.
Vilie nockur grijsta þig j Net/ hura til þess
fyrsta Pijslarvotts/sẽ var S. Stephanus.
Sie þra þier teked allt þ þu att/ þa hura
mz þier sẽ S. Jacob seiger/Nakeñ kom eg
oþ Mooduri/se/Nakenn mun eg j burt fara
Lyder þu nockurn Driett/ gieþ þad j Guds
Hendur/hañ kañ þess hefna. Faer þu Ska
da eda Tioon/gief þad j Guds Hendur/hñ
kann þad bæta. Berer þu Nrygd og Sorg/
gief þ j Guds Hendur/hann mũ þinn Nug
gare og Gradare vera. Eiger þu Daudann
ad lijda/gieþ þad Gude j Hendur/hann mun
þitt eilijfa Lijf vera. Veittu mier Drotten
minn Jesu/ slijka Christelega Polinmæde/
til allra þra Nluta sem mig meige astrijda/
ad eg lijde og umbere alla Nlute j þijnu Naf
ne/Lat mig ei gyrnast Mannunum ad þoc
nast/þvi eþ þad verdur/þa er eg ecke þramar
þinn Þioon.

Drottẽ avijstar Pilatum/ vegna hñs Mannadar.

Þegar Pilatus hroosade þvi/ad hañ hefde
Magt ad gieþa JEsum lausañ/og ad K

ossþesta hañ/þa ansade hñ JEsus/skigiandi/þu hefder omgva Magt yfer mier/være þier ecke hun hier oþan ad giefeñ.

Jm ad sœñu mijn Sœl/Eckert gleti: Madureñ teked aþ fier til/nema þ sie giefed henū af Himnum. Ach/hvad vill þa þesse auma Mold og Aska med sin Kroka? Ecke er hun añad eñ andstyggelegur slœmur Saur/ iska a medañ vid Lyfed lœter. Þvi hefur Drott eñ œvallt/Drambseme Maña lœckad/ z henne um Koll kastad. Gud hefr hrunded Voll dugū aþ Stole/eñ upphafed Lyfelœta/ þvi hñ stendur a moote Dramblœtū/ eñ Lyfelœk um giefur hann Nad.

Hialpa mier DRDtteñ JEsu ad gange og lifa sū þu mier skipad hefur/ og j þvi Kalle og þre Stiett ad þioona/sem þu hefur mig tilsett. Eg veit ad sœñu Drotteñ/ad Madureñ hefur ecke Nad a sjnū Giordū eda Framferde. Send mier þvi þjna Speke af Himnū/ og aþ þjnu Velldis Sœte/send mier hana/ad hun þia mier sie/ og med mier Arvide/so eg vite og giøre hvad þier lyker/ Lœtta mig œvallt Drotteñ JEsu/god um Nadū hlyda/og Aminingar þyggia/so ad eg þiggnest.

Dauda

Dauda Brskurduriñ yper Christo

Athuga pad eirneñ mijn Sæl/hverneinn Pilatus pellde Doom yper pin Lausnara/ so ad hñ Lyplietest/epter pvi sem Gydingar ner hootudu hñ seigiande/ Later pu peñan lausañ/pa ertu ecke Keysarans Vinur. Pa vard Pilatus hræddur eñ meir um sig/pyrer Keysarans Reide/ ecke þ Guds Reide/ þar þ seiger hñ Doomeñ upp/og dæmer ad Gydingaña Villd skie skule. Og þo hañ þvæe Hendurnar / og segdest Saklaus j hñs Blvode/þa gaþ hñ samt þañ saklausa JEsum j þra Valld/ og dæmde ad þra Vilie skylde þratngana haþa/ad hñ være Krossþestur.

Hvad Ranglega er Drotteñ sa Riettlæte Doomare dæmdur. Sem koma mun ad dæma Lifendur og Dauda.

O þu Ranglæte Domare Pilate/þvi dæmer þu so rangañ Dom yþer mijnum Drotne? Hvor Illgierd var Vitnisþost uppa mijn Lausnara? Hvada Vitne komu fram a mote honu? Voru þeir ecke hñs Fiandmeñ? Ju / þeir somu voru þar Sakaraberar og Vitneñ. Er ecke Plagsidur/ad gieþa þñ Sok

udu þreſt/ſo þeir wtvege ſier ſijna Afbetun.
Eñ min Lausnare var um Midnætte þangeñ
og til næſta Morguns hæddur/ ſpottadur/
og med Nrakum ſpyttur/ og ad Morgne
Snemma Nidſtryktur/ og japnſkiott til
Dauda dæmdur/ og til Aftekuſtadarens leid-
dur. Þu viſſer mædr/ ad Gydingar høfdu af
Natre þangad hñ t ofurſelldt/ Þvi dæmdet
þu hñ til Dauda mvote þiñe eigeñ Samvit-
ſku: Þu þvoder þijnar Hendur/ eñ hrør vill
þvo h Saklausa Blood af þiñe Samvitſku?

Eñ gledſt nu hier vid mijn Saal/ þvi mi
þeſſum hætte ertu þta þeim ſtranga Doome
frials vordeñ og kvitt. Þvi hvør a Soneñ
trver/ hñ mun ecke dæmdur verda. Nu mat
tu avallt med goodu Giede koma fyrer Gu
ds Nadarſtool/ ſo þu hans Myſkum odleſt/
og Lykn þiñer nær þier vaeliggur.

O þu allra ſætaſte Herra Jeſu/ ſem af þe
im Heidna Lands Domara varſt fordæmdur/
Lat mig fyrer þeſſa þijna Elſkn og adra/ af
enlega hier þacker giora/ Og þa þu kiemur ad
dæma lifendur t Dauda/ þa gack ecke j Dom
vid þiñ þræl/ og minſtu ecke a mijnar Synd-
er/ helldur uñ og gief mier af þiñe Nad/ ad
eg med øllum wtvoldum meige ſetieſt ad þri

Ryke/

Kyrke / sem þu hefur oss tilbued fra Upphafe Veralldarenar/ Amen.

XVI. Capitule.

Vm vtfor Lausnarans til Aftekustad arens/og hvad þar fleyra vid bar.

Þrijdsmennerner tocku þa Jesum/ærdu hann af þeim Kyrtle/ og j sijn eigen Klæde/leiddu hann vt til Krossfestingar/ og lietu hann sialfann bera sinn Kross. Og sem þr komu vt/ fundu þeir einn Mann sem þar framm hia gieck er hiet Simon af Syrenia / hvar ed kom af Morkenne/ og hvar ed var Fader Alexandri og Ruffi/ hann naudgudu þeir til ad bera hans Kross / og hann logdu þeir Krossenn a Herdar/ ad hann bære hann epter JEsu.

Enn hann fylgde epter stoor þioldi Folks og Kvenna/ sem ad veinudu og grietu yfer honum. Enn JESVS snere sier vid þeim/og sagde/þier Dætur af Jerusalem/ graated ecke yfer mier/Graated helldur yfer ydur sialfum/ z ydar Nidium. Þviad sia ed

sa Tijme mun koma/ a hvorium þier mun uo seigia/Sælar eru Obyrriur/ og þr Kvid er sem ei hafa þædt/og þau Briost sem ei hafa Miolkast. Þa munu þeir taka til ad seigia vid Fiollen/Falled yþer oss/z vid Hialsana/hylied oss/þvi ef þeir gisra sliqt vid þ græna Tried/Hvad munu þeir þa gisra vid þad visnada.

Eintaled.

Vtleidsla Christi til Kvalastadarens er vor Jnleidsla j himnarijke.

Sia þar mijn Sal/ hvorneñ þin Lausnare var tekeñ afþ Lande þeirra Liþ endu. Þviad / þegar Pilatus hafde Doomeñ uppsagt/þa toku Strijdsmeñerner JEsum/og leiddu hñ vt til Krossþestingar ñar/so þad Logmalsins Fyrermyndon þrattñ kiæmi j þessu/ hvorrar Foornar Blood sñ Kieñemaña Nesdingeñ þærde jnn j þad allra Helgasta/fyrer Syndernar/heñar Kroppur var brendur fyrer utañ Herbvdernar. Sð og eirneñ JEsus/ uppa þ ad hñ med sijnu Bloode helgade sitt Folk/þaliet hñ sig fyr er utañ Borgarhlideñ pijna.

Drotteñ

Drotten̄ Jesu / min̄ Lausnare / Eg giore þier þacker / af m̄n̄u Hiartans grun̄e fyrer þad / Ad þu villder sliꝺka Smaan þyrer mig liꝺa / og liest þig vt af þin̄e Eign til Kvalarstadarens wtbæra og sent añan Spillvyrkia wtleida / þyn þesse wtganga / hun er m̄n̄ innganga j þad eilifꝺa Lif. Eg bid þig Drottenn̄ min̄ JEsu / sem med storre Hæding og Smaan varst wt wr þessare Jardnesku Jerusalem leiddur / Leid þu mig sn̄ j eilifꝺa Glede / Æru og Vegsemd þrar Himnesku Jerusalem.

Nugleid hier / m̄n̄ Sal / Drotten̄ hefur þetta til Epterdæmis lated þier / ad þu skuler liꝺka wtganga þra oll̄u þm̄ sem þoracka hans Nafn / ℔ hn̄s heilaga Bloodm̄z Footu̇ treꝺa. Þvi skalltu hafa þig til Vegar / Filiꝺ vid þessa Heims Synder / og Drottne þylgia / hvar Men̄ villia ecke þin̄ Lausnara hafa þar skalltu ei stadar nema / Helldur skappa Dupt þeirra af þynum Footum. Eg seige þu skuler hrista Syndareñar Dupt af þynum Hiarta / med rietfre Idran / so vid komunst wt til Drottens / af Herbwdu̇ þessa Heims / og berum so Fyrerlitningena med Drottne. Vi

er vitum

er vitum sannlega/ ad hier er eingen stadfest Vera/ og vid leitum þess okomna sem þo a ad koma/þvi oll Verolden er forspillt/ og þorgeingur med allre sine Vellyst/ gack þar fyrer vt aþ heñe/Sal mijn/so þier hlotnest eckert af heñar Syndum/edur mæter heñ ar Plagū. Þvi heñar Synder nær til Nimnaña/ og Gud gær ad hessar Ogudlegleika. Megtugur er Gud DRotten/ sem hana mun dæma. Gief Nad DRotten JEsu/ ad eg ifkest ecke þessare Veroldar/og mig ei saurge med heñar Syndū/ Lat mig æfenlega þier fylgia/ vid þig loda/ þier þioona/ Lat mig einskis oska/einskis leita/eckert gyrnast nema þig min Lausnare/uppa þad ad eg aþtæke hid Stundlega/ enn elske og æstunde þad Himneska/ Amen.

Drotten vard skalþur ad bera sinn þunga Kross a Herdum sier/ vt til Kvalastadarens.

O Mijn Sal/hvorsu litla Vægd hafa þr viliad sijna þijnū Lausnara. Þvi þa hañ var med ellu uppgiefen og Mattlaus/ þar hañ var þa lidlanga Nott lamen og stryktur þrimadur og hracktur/ þo sant hueptu þeir

þann

þañ þunga Kross hønū a Nerdar/ a hverīū hañ atte ad dey a. Tveir Spillvyrkiar vo ru med hm̄ wtleidder ad Krosspesiast. Enn ei tesum vier skrifpas / ad peir hafe sialfer sijna Krossa bored. Min lausnare/hñ alleina hlaut sin Kross sialfur ad bera.

O þu allra þolinmoodaste Herra JEsu Hvad ouminædeleg var þijn Nijdone þu varst sa tiette Isaac / sem sialfur barst Elldevid en/þa þier atte ad Offra. En þu varst so þreyttur og Mattlaus vorden/ ad þier vei kte ecke par af ad ganga sialfum/ þo gieck stu samt under þa þungu Krossens Byrde.

En so hefur þu Ok vorrar Byrde (þad er Logmaled) ꝛ vort Synda Nijds (sm̄ var Dauden) a þig teked/og Straff þess/ sem ad oss so preklega þiande/ þad er Logmalsins Belvan yfer Syndene/ þvi Krossen þijder Syndena/ꝛ allt þad Syndana vegra a oss legst/ þad allt hefur þu þolenmoodlega f oss bored/Du saklausa Guds Lamb/sm̄ barst allar Heimsins Synder. Vort Straff la a þier/so vier værum med Fride/ og vorar Saler j eilifare Huggun. Myskuna þu mier Drottenn Jesu/og gief mier þin Frid.

Oss

Vm Syrlendska Simon sem Krossen Christi vard ad bera.

Þa Kvalararner sau/ad Lausnaren mundi verda til leingdar oþveikur under Krossyrdene/ottudust þeir hann mundi slokna vt af þyrr enn þeir kiæmust med hann til Aftoku stadarens/ þvi gripu þeir eirn Vegþarande Mann sem kom vtþande ad/ Simon ad Nafne/ og hræddu og neyddu hann til ad bera Krossen epter JEsu.

Mijn Sal/hvad trwþostur er vor Gud sem eirnen sijnest j þessu/ ad sijna Syne/ sem var orden Bolvan þyrer oss lagde hann ei meira uppa/en hann gat under staded. Og sem hann var nu med ollu preyttur under þm þunga Krosse sende Gud honum þa Nialp/ sem med honum bære.

Þess vegna mijn Sal/nær þu j Neimenum lijdur Angist og Neyd/ þa kalla þu til Guds/ hann mun þier lykna/og þitt Angur hæglega giøra. Nann mun senda þier einhvern godann Simon/sem þig styrke mz Rad og Dad/ Ja/ hann sialfur vill sa Simon vera/og þier hialpa/þvi hann er sa sem mædum Kr

þum Krapt eykur/ og styrker sem duger þa
Vanmættugu/þo veikyer og olwner sieu/þa
preytast þeir/ Ēn þeir sem Drottne treysta/
þa nyan styrk/ so þeir meige voga sig upp
med Vængium sem Ørnen/ad þeir hlaupe
og giefest ecke upp/ ad þeir gange og preyt-
est ecke/ þviad Kraptur Drottens er mætt-
ugur j þeim Veyku.

O Drottēn JEsu/leartu allar mīnar Fr
eystingar og mīn Motgang so eydast/ ad eg
aff þīnum Naadarstyrk þæe vel stadest/ Am̄.

Aller Christner verda ad bera Krossen med Christo.

LAt þig upp Sal mīn/og lær nu ad bera
Krossenn epter Herranum Christo/ sem
þesse Simon hīn Syrlendske giørde. O hv
ersu gott og merkelegt er þad/hȳs Kross ad
bera? O hvad stoora Virding og Mæte þi
eck sa Simon þañ Dag/ þa hañ þieck ad hie
alpa til/ad bera vt Krossenn Christi.

ORotten Jesu/ Sall er sa/sem þier ep
tirfylger/hañ geingur ecke j Myrkrunum/
heldur sier hȳ þad Lyssins Lioos fyrer sier.
Ēn sa þier vill fylgia/hlytur fyrst ad afneyc-
ta sialfum

ta sialfum sier/ og Daglega sin Kross uppa sig ad taka/og fylgia þier epter.

Sia hier mijn Sal/ hafe Drotten ecke skamast sijn fyrer þig a Krossenum ad hanga þa skalltu ecke helldur skamast þijn med þeire Neilegu Jomfrw Maria under Krossenum ad standa. Þvi hver sin Kross ecke uppa sig tekur/og fylger honum epter/ sa er hans ecke verdugur. Ja/hver sin Kross ecke ber og fylger honum/ sa kañ ei hans Læresveinn ad vera. Þvi tak hans Ok uppa þijnar Herdar/mijn Sal/hvert ad er sætt/og hans Byrde/hver ad er Saluñe liettbær.

Megla ecke j moote Drottne/ sem marg ur gierer/huxa helldur/ad sier kiærañ agat Drotteñ/og tekur til â sijnu Nøse. Drottenn minn JEsu/fyrr eñ þu Lijfelæckader mig villtest eg/ eñ nu fylge eg þijnu Orde/ þvi var mier þiñ Age fyrer goodu/ svo ad eg fe nige ad læra þijna Dooma. Og þvi hroosar sier mijn Sal af Nørmunguñe/þvi hun hefur Þoleñmæde/eñ Þoleñmæde Reynslu/eñ Reinslañ Von/ eñ Vonen lætur oss ecke til Skamar verda.

Hialpa mier Drotteñ miñ Lausnare/so ad eg eñ

eg ei lyde eda straxtest sem annar Mordinge/ Þiofur eda Illvyrke/eda sa sem til annars Embættis grypur/heldur ef so skiet/ ad eg eige hier nockud ad lyda epter þynū blessudū Vilia og litla stund Sorg og Mædu ad bera eda adrar Freystingar/þa gief Drottenn ad eg þier mynna Saal bezale/ mynum trw, pasta Skapara/til allra goodra Verka. Og þo þyn Nialp kunne undan ad dragast/þa gi er mig stødugan j Vonenne/þvi þyn Nialp ki emur um syder/og bregst ecke/Amen.

Su seinasta Predikun Christi/ sem hann hafde a Leidenne vt ad Aptökustadnum.

Sal myn/hlyd þeirre snørpu Predikun sin Drotten JEsus hafde fyrer þeim Kvin um sem han grietu/ og sine Borg og Foost urlande liet epter j syna Minning/ Hvad al varlega han aminnte þa ad lata syna Pyny sier til Niakta ganga/og ad giora Idran og Yferboot/og otæpt sagde hann þeim fyrer/ hvada Straff ad hienge yfer þra Nefde.

Jau myn Saal/þad var Jerusalem/sem Drotten hafde vtvaled/þad var Zion/ sem Drotten hafde sier kiored til Heimiles/ad hi

þar bygge/Himnana og alla Himnana Himna/so ꝛ Jordena og allt þar sie er/ þ atte Drotten þin Gud/ og allt er þad honum j Hende/en samt þocknudust Drottne so Eyd ingana Fortzedur/fram yfer adra/ad hn elsk ade þa/ og þeirra Sæde epter þa wtvalde hn þram yzer allar Þiodir/og sendte þeim sin Eingietna Son/sem þa Holpna giera skyl de af ollum þeirra Syndum.

O Herra Gud/hvad opt villde han hafa saþnad þeim saman/sem Næinan safnar sinu Ungum under sitta Vænge? en þeir hafa ecke viliad/ Helldur toku þeir sin eigen Herra til Fanga dæmdu han til Dauda/ sellþu hn Heidnum Monnum j Hendur/ so han spottadur/hæddur/smadur/Hrodstryktur og Lzþ lanten yrde. Þar þyrer Sal mn/vard Drotten þin Gud reidur/sende sin Her wt/ og liet þyrerþara þeim Mordingium/og þeirra Stad uppbreña. Han sende nockur skonar þiarlæga Diood yzer þa/ þra enda Veralldar enar/likka sem Orn flye/ hvorrar Mal þr skildu ecke. Ja ad sonu eina grimma Diood/ hvor ei þor epter Manvirdingum/ ꝛ ei vag de þeim gomlu nie Ungu. Þetta Folk fr epte so-

epte so ad Gydingum j ollum peirra Borgarhlidum / pangad til pad gat nidurbroted alla peirra Mwr vegge / hvar uppa peir reid du sig um allt Landed. Drottenn hñ sagde þm slikt fyrer / seigiande. Vei Oliettum t Briostmylkingū a peim Dogū / þvi þar kō ad / þær urdu ad eta sīns Lyfs Avexti t sitt eiged Fostr / Nollð og Kiet sīna Sona / t Dætra. Peirra Ovinir settu eina Vagnborg j kryngum þa / og peirra Sonu / og þreyngdu ad peim a alla Vegu / og nidur brutu þa Borg / so þar var ecke Steirn yfer Steine standande. Peirra Hofdingiar og volldugir Yfermenn / og hinir Magtarmestu hia þm hærre Stiettū t lægre / hofdu sig j Biargskorur og Kletta / og sogdu till Fiallana / fallid yfer oss / og byrgid oss fyrer Asionu þess sem situr a Stolnū og f Reide Lambsins / þvi komenn er sa hræditlege Dagr hans Mundar / hvor kañ vid ad standast? Peir fiellu j Sverdū / t voru fangnir t farder millr Bioodana. Oh / þvi liggur nu Borgen so j eyde / sem full var af Foolke / Hun er nu sīn ein Ecka / su sem var Hofdingia a medal Hofdingiana / og Drottning j Landenu / verdur nu ad piona.

Nuna hier um/minn Sal/ og gleym þvi ecke/ hvorsu þad Guds Folck er aumlega sundur tvistrad/ af þvi þad þeckte ecke Naadarenar Tijma/þa þeirra var vitiad/og þorecktudu sin Lausnara/hans Dauda og Pijnu. Hafe nu Gud sinne Eign og eigen Folke ecke hlijft/þa mun hann þier og ecke hlijfa Nafne hans þeim Natturlegu Kvistunum ecke vægt/þa mun hann þier og ecke vægia/ef þu lætur þier þad verda/sem er/ad foracka hans Dauda og Pijnu. Þess vegna Sal minn/legg hans Ord a Hiartad/þar hann seiger/ Grated ei yfer mier/ helldur yfer ydur og ydar Sonum. Hell þijnum Tarum vt minn Sal/og gief ecke upp/ En grat ecke yfer Christo/þvi þad er hann eingen Pioonusta/og ecke helldur þacknæmt. Nann pijndest og deyde viliugur/Viliugur gaf hann sitt Lijf fyrer þig og adra/ En þu skallt grata yfer þier og þijnum Syndum/ ef trw þu a hann/og gier riettelega Idran.

O Drottenn JEsu/þu ert ad senu su þag urgræna lystelega Lijf sins Eyk og Trie/og Davids Kvistur/ beraude toolfþallban Avext a hverium Manninde / hvers Laufbled eru

kroptug Lækning Heidingiana/ halla þu þier Sal mijn ad þessare Eyk/ þa muntu so vissulega aþ þessu Trie/ þess eilijfa Lijfsins Avaxtar neyta/so sem Adam Daudans Eple aþ þvi þorbodna Trie eted hefur.

Nugleid hier/ hvørnen ad Guds grimdar Reide gieck hardlega yþer þetta Trie/ svo hun liet þad fyrer anara skuld uppvisna og þorna. Ad vissu Sal mijn/ þyrst soddan skiedur af þvi græna Avaxtarsama edla Trienu Hvad mun þa skie vid þ þurra og visnadar Hvørnen mun þeim Ogudlegu ganga/sem eru Avaxtarlaus bølvud Trie/og Dyt? Eþ sa Rietttrøate hlytur ad lijda/hvørnen mũ þa sa Rangtrøate þara? Hvør mũ verda Afelok þeirra sem þvi H. Orde og Evangelio ecke trwa/ Lifa j Idrunarleysse epter Munne og Maga/ana þram epter Holldsins og Heimsins Girndum? Gior þar þ Idran/ Sal mijn/þvi Hinnarijke naalgast/ Hreñ er sett a Stoþn Eikareñar/ hvert Trie sem ei ber godañ Avøxt mun aþheggvast/ og j eilijþañ Eld kastast.

Drotten mijn Jesu Christe/planta þu j mijna Sal/og lat hana verda sem grænt Blosm

iorg Trie j þenn Lwse/ Lat hana Bloomgast sem þagurt Palmvidar Trie a Vatnabockums ad hun gefe sin Avoxt j rietta Tijma/ og ad hennar Blod ecke visne/ og allt hvad hun giorer luckest Farsællega/ Amen.

XVII. Capitule.

Vm þann eitrada Vijndryck/ s þeir skenktu Drottne j hans Krossþestingu/ og hvorn enn hann var med Spillvyrkium reiknadur.

MEd JEsu voru wthaþder tveir Spillvyrkiar/ svo þeir skylldu Cyþlastast med honum. Og þeir komu med hann j þann Stad sem kallast a Ebresku Golgatha/ þ þydest Hofudskiellia stadur. Og þeir gæþu honum þar Edik/ edur Myrrublandad Vijn ad drecka/ med Galle meingad/ Og þa hann smackade þad/ villde hann ecke drecka.

Og þeir Krossfestu hann þar j þeim stad Golgatha/ og tvo Spillvyrkia med honum/ einn til hægre vg annann til vinstre Handar enn JEsum j midiunne. Og su Ritning upp

þillteſt

pylltest sem steiger/ Hañ var reiknadur mz Spillyrkium. Og pad var um̃ pridiu Stund/pa peir negldu hañ a Krossenn.

Pridia Stund Gydinga erhia oss ad reikna so sem nyunda Stund eda Dagmal.

Eintaled.

Vm̃ þ Extrada Vijn sem peir budu Herranum Christo ad drecka.

Hugga hier pyrst mijn Saal/hvada Dryck peir gæfu pijnum Lausnara ad svala sier a/ꝛ lijfga sitt Daudpreytta Hiarta. Pad var vel satt sem visse Maduren̄ kienēr/ ad Men̄ skule skeinkia gott og sterkt Vijn peim sem Lyfiatast eiga/og Sorgfullū Hiortum/svo ad pau glediest/og sina Harma ei minnest. En mijnum Lausnara gæfu þr Edik/edur Myrrublandad Vijn med Galle ad drecka.

DRotten̄ min̄ Jesu/ þu hlautst eirn hin̄ allra vesalaste og overdugaste a Jordunne ad vera/Og hvad riett var ad vægia Spillvyrkiū ꝛ Illrædismen̄um/ þ potte ei riett vera ad vægia pier med. Þu hafder pier eitt Jolf plantad/ so ad pad skylde verda hier eitt

sætt Vijnvidar Erie/og eitt æstelegt Sæde
Em þad er ordid hier ad berjstum og sværum
Vijnvid/ so ad eg hier af hefde Nuggun og
Nugsvala j øllum mijnū Anaudum. Em þa
þu þeirra Vijn smackader / villder þu ecke
drecka/ þu villder ecke þijna Þijnu eda þitt
Lijf þar med sialfur stytta/ helldur Nijdone
þijnum Fedur þar med sijna/allt j Daudan/
Ja j þan Krossens Dauda.

Hier af skalitu læra mijn Sal/ ad þetta
Vijned sem Christur villde hier ecke dreca/
þad merker Vellystingar þessarar Veralldar
og glede þessa auma Lijfs. Þessa Heims Gl
ede er sem Myrrublandad Vijn/med Galle
meingad. Og þessa Heims Vellysting er ram
are en Gall/hvør þar af dreckur/ sa hlijtur
heim eilijfa Dauda ad deyia/ þviad allt þad
j Veralldene er/sem er Holldsins Vellys-
ing/Augnana Vellysting æ stolltur Lifnad
ur/þad er ei af þeim Himneska Fedur/held
dur af Veralldunne/ Veralldin med sijne Vel
lysting mun forganga. Ja/Glede og Vel-
lyst þessa Heims er sa þorgyllte Bikar þeirr
af myklu Noorkonu/hvørn hun sier j Hende
hefur/fullan Andstygdar/æ Fylu sijns Nor-

doems,

doms. Ēn dreck þu ecke þar aþ mijn Sal
heldur slꝛa frá þier heñar Stundlegre Vel-
lyst/ og þorstma heñar þorgeingelega Glede/
so þu þyrferfarest ecke j heñe s Þr Ogudlega.

Það virdstu mier ad giefa/ mijn Lausnare
ad þetta svꝛa Gallblandada Vijn/ sm er þes
sa Heims Vellyst/ sie mier leid/ þyrst eg sie
þu villder ei drecka þar aþ. Lat mig ei svíkeñ
verda med þvi þagra Skine þessa auma Lyfs
ꝛ ei druckeñ verda aþ þess þostkum Sætleika
Lat mig ei lyckiast þeim sem Lioosid þ Myrk
ur og Myrkuren þyrer Lioosed halda/ sem
Swart sætt/ og sætt Swtt kalla/ Amen.

Hvarneñ vier eigum med rerum Hugskots
Augum ad aliasta og skoda Drotteñ/ sem hañ
hieck a Krossenum.

Lypt nu upp þssum Augum Sal mijn/ ꝛ
skoda þeñañ Hofdingia Lyfsins/ hangande
a Krossens Galga. Sia/ allur þunge hans
Lykama/ hieck a einum þremur Noglum/ og
hañs allra helgasta Blood/ lagade nidur vr
hans blessudum Beinum. Auvsi/ Auvsi/
hvad sarlega var hñ þsudur/ hvad osegian
legar vorn hñs Kvaler? Skoda ca sia Sal
mijn/ þetta er Drotteñ Jesus Christus/

Sv Drottenn

Drottenn vor Gud/ vor Frelsare/ Guds hinn Eingietne Sonur/ sañur Gud og sañ ur Madur/ sa eine sem under Soluñe er Fl ecklaus þunden/ Eñ so sem Vtburde er vant ad kasta wt/ strax sem hañ af Mo odurliffe ki emur/ svo var þiñ Herra ap þvi vesla auma Foolke wtkastadur.

O þu sæte Jesu/ hvad sarlega varstu wt panen a Krossens Galga/ so þu gatst erg vañ þiñ Lid edur Limhræt/ nema pitt Nef ud/ hvad omæleleg var þyn Kvol og Pyna/ hid sytra og ytra/ þra Nvirþle og allt til Il ia/ a hægre Hond og vinstre/ Sia Drottenn miñ/ eg sep a eirne Dvonsæng/ eñ þu hiedst a þeim harda Krosse/ þo eg þine ei nema lyk eñ Hopudverk/ þa legg eg þullmiukañ Kod da mier under Hopud/ enn þu hapder þyn blessada Hofde hvorge ad ad halla/ sem þo var næsta veikt orded/ blaett og Bloodugt/ ¢ mz þre hvossu Þyrnekoronu sundur nyst.

Ja Drotteñ miñ Jesu/ þeir raku þyn ar Nendur og Fætur j giegnum/ og oll þyn Bein matte telia j þynum Krossfesta Lykam. Þu giordest Madkur eñ ecke Madur/ oll þyn Bein sundurlidudust. Hvad hefder

þu til

til saka miñ Lausnare/ad þu værer so illa vid leikenn? Hvad hæfder þu med þessu Neilogu Lidum og Limum syndgad/ad þeir skylldu so særlega sundur þeniast? Ad sonu hæfder þu eckert bróted/ og ecke annad til þess unnid enn þad/ad þu oss so mieg elskader. Ja Herra/Eg er sasame/hvors vegna þu af storre mætar Elsku til vor/hefur allt þetta lided/ soddann Kvøl og Pijnu. Mina Synda vegna erttu særdur/og minna Misgiørda vegna erttu lemstradur/þu hefur nidursokt og steypt þier j Kvalareinar Flood/so ad eg yrde þrij z þrimals þar j fra. Pitt Lijf gafstu j Daudann til ad giefa mier aptr Lijfed/Þu bergdyns Himneska Fødurs Reide/hvoria eg forþient hafde/og ert ordenn Bølvan fyr mig/ til þess ad frelsa mig fra Logmalsins Bølvan Þu deyder þorsmanarlegum og bølvudum Dauda/so sem skrifad er/Bølvadur er sa sem a Trienu hanger/so eg yrde frelsadur fra bølvudum Dauda eilijfrar Fordæmingar.

Þu hefur j burt teked þa Handskript/sem oss j moote var/z j Setningunn var grundud/hana hefur þu afmad/j þvi ad þu af skiærre Ast og Elsku til vor/lietst þiggia Kross enn þessa med Hendum z Fotum/og tokst

hana burt og þester hana lifka a Krossen.

O Herra JEsu/hvad oumrædelega myk-
el er þin Nidyne og Poleñmæde? Hvad vil
iuglega hefur þu allt þetta lided? O hvad
Niartanlega hefur þin Nidyne Fodurnū þock
nast? Sia nidr Saal. Þar var slæstrad þvi
saña Guds Lambe/sem allar Heimsins Synd
er bar a sinum Herdum / þar hieck sa riette
Eyrormur sem var Mañsins Son/ hvor so
var upphafen vegna þiña Synda/so þu og
aller þeir a hann trwa/ecke fyrerfaresst/helldur
hafe þad eilifa Lif. Ja/þad var sa Herra
añ þin Lausnare / sem olldungis Syndlaus
var/en þo giorde Bud hañ ad Synd og Øl
van vorra vegna/so vier j hanū yrdum svo
Rettlæter/sem Gude vel likade. Sia/þesse
er vor æduste Kienemadur/sem ei med Naut
ra eda Kalfa Bloode/helldur med sinu eig-
en Bloode/ hefur eimu sinne ingeinged j þad
allra helgasta / og hefur uttregad oss eilifa
Endurlausn. Hañ er ordenn Sætleiks Dfbur
j þinu Auglite/þu eilife Fader Drrdarenn
ar/so þu snwer þinne Reid- fra oss/ og ad
vier fyrer hañ erfdū Himinarike.

Og nu Himneske Fader /Eg hefe þig sy-

ogt/enn

gdr/ eñ sialfur kañ eg ecke ad sætta mig aptur vid þig/ eñ þiñ kiære Son sem Mannlega Natturu hefur a sig teked/ so ad hann er eirn Madur vordeñ/ Oppradi sig til Forlijkunar Offurs/ fyrer þad sem Madurenñ hafde broted/ og þvi situr hañ nu til þiñar Nægre Handar/ og bidur fyrer mier/ synande þier/ ad hañ hafe mijna Mannlega Natturu uppa sig teked.

O þu Himneske Fader/ Alijt þu nu þijns kiæra Sonar Hofud/ sem hañ hneygde nidur og j Daudañ fyrer mig sokte. Þu Myskunsame Skapare/ Alijt þu Kiærleika/ Ast og trwlega Elsku þijns Sonar/ og aumka þig yfer Veikleika þiñar aumu Skiepnu. Alijt hvorsu hans Hiarta var bert/ hvorsu hans Sijda var raud/ hvad orpreyttur var allur hans vtþandur Lijkame/ hvornenñ hans heilogu Augu urdu dopur/ hvornenñ hans dyrdlege Munñur folnade/ hvornenñ hñs megtugu Armlegger stirnudu/ hvornenñ hañs styrkve Lijkame hieck allur a sijnum þunga/ hvornenñ ad hans giegnum grofnu Fætur aller alblodiger voru. Þetta virdstu O Himneske Fader Dyrdareñar ad alijta/ og þar ad auk

þijns

þijns kiæra Sonar Lidu og Limu/so sundur þanda/ og hyra Naduglega til vor aumra/ hvad lijted vær eigum ad oss. Alijt þu Þijnu og Kvøl þijns Sonar/sem bæde var Gud og Madur/ og myk þu vorar Kvaler sem erum ecke nema einþalldar Mañeskiur/ og þijn Handaverk. Alijt þu Þijsler vors Frelsara/ag fyrergief þeim Synder nar/sem hñ hefur endurleyst. Þesse er sa same sem þu Himneske Fader/sókum Misgiorda þijns Folks hętur straþþad/þo hañ være þinn einka Son. Þesse er sa sem med Illvyrkium er reiknadur/þo hañ være alldrei ad neinū Svikum/eda neinu illu kuñur.

Og þvi bid eg nu af Hiarta/þu dyrdlegge Skapare Liossens/ ad þu fyrergaiefer mier mijnar Synder/fyrer þijns kiæra Sonar Dauda og Þijnu. Lat hañs Nad hialpa mier þra mynnum Syndum/Lat hñs Angist bæta mijna Illsku/hñs Lijkelæte mitt Dramblæte/hañs Bolemæde mijna Dolemmæde/hñs Giæsku mitt Hardsiñe/hñs Hlijdne mijna Ohlijdne/hañs blessada Frid/mijns Hiarta Ofrid/hañs Sætleika/mijns Hiarta Beyskleika/hans Milde mitt Natur og Reide/hans

de/ hañs Kiærleika lattu vijña og baka mitt Ataarleyse. O þu allra sætaste JEsu Christe/ sem ad a Krossens Galga þijn blessada Fadm opnader/ og þijnar Heñdur wtbreydder j moote oss øllum/ Aumum og Syndugum/ Sia/ eg aumur Syndare kiem til þijn og fell þier til Fóta under Krossenum/ Þu ert teidubroen ad taka vid mier/ og j þijnum Fadme ad geyma. Drotten min Jesu/ j þijnum heilaga Fadme vil eg sitja og deya/ þar vil eg þagna og syngia. Eg lofa þig Lausnaren goode/ þu leyst hefur mijna Sæl.

ORotten min JEsu/ hvad gott er mier þa/ nær eg huxa uffm þijnar heilogu Vnder. Þvi þott vonder Vankar kome j mitt Hiarta/ þa hleyp eg strax til þijna blessudu Vnda Bilie Holld ℔ Blood freynkia mig/ þa hugsa eg til þijna Vnda/ ℔ so fæ eg upp aptur rised. Þa Diøfullen otsæker mig/ þa fly eg til þeirra Myskunsomu Vnda mijns Lausnara og þa vijkur Sathan fra mier. Þa illar Gyruder plaga mig/ þa minnest eg Vndana JEsu Christi/ og þa lyda þær j burtu/ Jafnallskonar Neyd og Araunum/ hef eg fugvad ogka Lækning uffm þessar Vnder Lausnarans/

þar til

þar vil eg ſíe hylia mig/ ⁊ hylla ohradd?

Gieꝛ þu mier Lauſnare min JEſu / ad eg meige ſeigia med Poſtulanum/ Eg er Krooſſꝛeſtur med Chriſto/Bloodga þu mitt Hiarta med Nøglum þíns Dtta / og lat mig a Lyſſe og Sælu med þier Krooſſꝛeſtan vera/ og eckert vita eda gyrnaſt/vtan þig ad eins min elſkulege Herra/ſem ⁊ mig varſt Krooſſꝛeſtur⁊ Myn Sæl/loꝛa nu DRotten/ og lat þier ei ꝛyrnaſt hvad hann hefur vid þig giort/Nañſem þier ꝛyrergaꝛ allar þínar Synder/og allañ þin Veikleika læknad heꝛur⁊ A Gud giæfe allar Turgur-þockudu þier min Lauſnare/ꝛyrer þína ovinræde lega Giæſku/ Loꝛe þig allar Skiepnur Himneſke Fader/ſem þínū eínka Syne ecke hlifder Helldur hañ ꝛyrer oſſ j Naudañ gaꝛſt/ ſo ad vier heꝛdum hñ ꝛyrer Arnadar Mann og Tulk hia þier a Himnum⁊

Hvad mattet þu meira vinna til mínar Sæluhialpar / DRotten JEſu? Eñ hvad kañ eg þier j ſtaden ad endurgialda? Eg aum Mañeſkia/ſem ecke er uema Molld og Aſka Hvernenn a eg ad launa þier? Sia / um tvent er eg þier ſkyldugur vorden⁊ Fyrſt ad þu heſur

þu hefur giefed þitt Lijf vt fyrer mig. Þar næst er eg þier um mitt Lijf skyldugur / sem þu hefur mier tvisvar giefed / Einu sinne j Skopunenne / annan Tijma j Endurlausnenne. Þess vegna hefe eg eckert sem eg maklegar meige þier endurgiallda / enn allt mitt Lijf. En hvad eg kunne þier fyr þitt Lijf ad giefa sem þu vt gafst fyrer mig / kann eg aumur ecke ad hugsa nie finna. Þvi þo eg mætte giefa þier Nimen og Jord j staden / med allre sinne Prijde / þa være þad hellst oþlijfed.

En so ad eg giefe þier þad sem mier er j Hende / þa send mier þijna Nad þar til Drottenn minn Jesu / ad eg alla mijna Lijfdaga j sterkre Trw / stodugre Von / og brennande Kærar Elsku j þijnu Auglite / fraingange. Þu veitst minn Drotten / ad eg hefe þig af Hiarta kiæran / og vona alleina a þig / Mig langar alleina epter þier / fyr þier sende eg mijna Andvarpaner / og þo mijn Trw sie veik og mijn Von sie Lijtelmokleg / þa set eg samt med þessare minne Trw / allt mitt Traust fyr alla Von a þig / og veit ad mijn veik Von mun alldrei lata mig til skamar verda.

Giefe þu mier Drotten minn / ad eg þijnum

Footsporum þylge/og að eg aflegge þess gamla Noggorms Naðum að þylgia / heldur nyr Madur verde. Lat mig jafnan um það eilýfu Ord huga/ og þar þyrer allre þessare Heims Fegurd og Prýde alvarlega gleima. Lat mier smackast þin sætleika/svo eg fare ecke að Veralldarenar Sætleik / Lat mig ongvan Veralldlegan Hlut þra þier þæla/ hvorke illan nie goodan/lat mier eckert þagurt nie kostulegt þykia/nema þig alleina/ og að mig til einskis lange nema til þýn og til þina Bodorda/hvad þier a moote er/það sie og mier a mote/ hvad þier þocknast það lat mier og þocknast.

Lat Heimsins Vellyst vera mier Hrygd/ en mýn Vellyst sie þier að þiona/ og þýns Naðns vegna að lýda. Þitt Naðn endurnære mitt Hiarta/og þýn Miðing hugge það. Lat mýn Tar ala mig Dag og Nootte/ so eg leite epter þýnu Doomu / Lat mier Logmal þýns Muns kiærara vera/en morg Þusund Gyllene Stycke. Lat mig hafa alla Vellyst til að vera þýnum Blessada Vilia hlýden/en hafa allan leida/Andstygd og Þocka til þess að vera þier Ohlýden/ alla mst þa Lýstaga/Amen.

Hvors

Hvorsu ad DRotteñ var med Illvyrkium reiknadur.

MIn Sal/Ad sijdustu hugleid þu hvorn eñ ad þiñ heilage Lausnare var reiknadur a mille Illvyrkia/ þviad med tveimur Spillvyrkium er hañ vtleiddur/ og a mille þeirra er hañ uppþestur og Krossþestur. Auvsj miñ Lausnare/ eingvñ hefur þu Dietett gjørt/og ecke voru Svik þier j Muñe Eñ vorra vegna ertu reiknadur fyrer þann mesta Syndara og Glæpa Mañ / þviad þu barst allar vorar Synder/ þar fyrer er þier vtvalen sa hellste stadur a medal Ræningjanna/ og varst midt a mille þeirra Krossfestur/so sem ad vœrer þu þra hiñ allra Veste.

O mijn Sal/ huxa med jafnade uiñ Ord Postulans. Þad er eitt vissulegt og dyrmœtt verduget Ord/ad JEsus Christus er komenn j Veroldena/sp hiñ holpna gierde þa Syndugu/ Medal hvorra þu ert ecke hin minsta Sal mijn/ Eñ vert hughraust/ þu hefur hia Drottne Mijnum odlast/þvi þiñ Lausnare var med Illvyrkiunj talenn/so hañ kiennest j Guds Barna Tolu/Hañ var med Sp

illvyrkium vtleiddur/so þu med Heilsegum j Guds Riske yrder jnleidd/hañ var mille Ræningia upphengdur/so hñ þig vr midiu Helvijte þrelsade.

DRotten min JEsu/ Gief mijnu hiarta þessa kröptuga huggun/fyrer þin heilaga Anda/ad eg j þessare Blessadre huggun/ Christilega life og deye/ Amen.

XVIII. Capitule.

Vm þaug sio Ord Herrans Christi/ s hañ talade a Krossenum/ t hvad añad þleyra þar jnfellur vm ad tala og hyra.

ESUS sagde/ Fader/ þyrergiep þu þeim/ þvi þeir vita ei hvad þeir givra.

Og Pilatus skrifade eina Yperskrift/ hvor ed vere hañs Daudasok/ og þeste a Krossen yfer Hoefde hm/ t þar stood so skrifad/ JESUS AFNAZARETH/ KONGUR GYDINGA. Eñ þessa Yferskrift lasu marger Gydingar/ þvi sa Stadur var nærre Borgene/ þar JEsus

var

var Krossþestur. Og þad var skrifad med Griskum og Ebreskum og Latinskum Ord um. Þa sogdu Kieñemaña Høfdingiarner vid Pilatum / Skrifa þu ecke Kongur Gydinga/Helldur ad hann hafe sagt Eg er Kongur Gydinga. Pilatus svarade/ hvad eg hefe skrifad/þad hefe eg skrifad.

Enn þa Strijdsmeñerner høfdu Krossfest JESum/tooku þeir hans Klæde/ z skiptu j þiodra stade/ hvorium Strijdsmañe eirn Hlut þar af/ þar med hanns Yferhøfn sem osaumud var/ og gagnofeñ þra ofann verdu/allt j Fallð nidur. Þa sogdu þr sin a mille/skierū vier hana ecke j sundr/helldr kostum Hlutkieste um̄/hvor hana skule eiga/so Skriften̄ uppfyllt yrde/sem so seiger Þeir hafa skipt med sier minum Klædum/ og a mitt Fat/logdu þeir Hlutskipte. Og þeir satu þar/hafande Vardhalld a hm̄. Þetta gisrdu nu Strijdsmeñerner/eñ Folk ed stood og horfde a.

Og þar stood under Krossenum/Maria Moder JESV/og hans Modursyster/

Maria Cleophæ Kviña/ z Maria Magdalena. Og sem Jesus sa nu sijna Modur þar standande/ og þañ Læresvein hia heñe/ sem hañ elskade/ sagde hñ vid sijna Moodur/ Kviña þar er þin Sonur. Þar næst sagde hñ vid Læresveinenn / Sia/ þar er þijn Mooder. Og upp fra þvi añadest sa Læresveirn hana:

Eñ þeir sem fraṁ hia geingu/ lostudu hañ / skooku sijn Nefud og sogdu/ Svei/ þijnlega brijtur þu nidur Guds Mustere/ og bygger þad upp aptur a þremur Doggū/ hialpa þu sialfū þier. Siertu Guds Sonur/ so stijg nidur af Krossenum. Slijkt hid sama Kieñemañahopdingiarner/ spottudu hañ sijn a mille med þṁ Skriptlærdu Olldungunum og Fookenu/ segiande/ odrum hefur hañ hialpad/ eñ sialfum sier gietur hñ ecke hialpad. Sie hñ Christus sa Kongur Israels/ og Utvalde DRottens/ þa hialpe hañ sier sialfur/ og stijge af Krossenum nidur/ so vier siaum þad og trwū hṁ/ hañ treyste Gude/ leyse hañ hañ nu/ hafe

hann

hñ Þockinan a hñ/ Þvi hañ hefur sagdst vera Guds Son. Slikt hid sama hofdu uppe a hñ Mordingiarner sem Krossþest er voru med honum/og smadu hann.

Strydsmeñerner hæddu ad hñ eirneñ/ geingu fram ad/og skeinktu honum ad drecka Edik/og sogdu/siertu Gydinga Kongur/þa hialpa nu sialfum þier. Eñ annar ap þm Spillvirkium sem þar hiengu/lasterade hañ og sagde/siertu Christus/so hialpa þier og ockur/Þa svarade hñ añar/mvstande hñ og sagde/ Og þu ottast eñ ecke Gud/sm þo ert j samre Fordæmingu/ Vid lidum ad soñu maklega/Þvi vid fæum hvad vid hofum til uñed / eñ þesse hefur eckert illa giort. Og hñ sagde vid Jesum/Herra minstu mijn þa þu kiemur j Riske pitt. Og JEsus sagde vid hañ / Sañlega seige eg þr/j Dag skaltu vera mz mr j Paradis.

Og þa komed var ad stottu Stundu/ ur du Myrkur yper allt Landed/allt til nyundu Stundar / og Soleñ miste fitt Skyn. Og um Nyundu Stund kallade JESus

hatt/ ꝛ sagde/ Eli/ Eli/ Lama Sabachtani
þad þydest svo Min Gud Mimi Gud/ vi
hefur þu yfergiefed mig? Enn sumer af
þeim þar stoodu/ þa þeir heyrdu þad/ sog-
du þeir Hann kallar a Eliam. Þar epter
sem JEsus visse nu ad allt var fullkomed
so Scriptenn uppfylldest/ sagde hann/ Mig
þyrster/ þa stood þar eitt Ker/ fullt af E-
dike/ og strax hlyop einn af þeim þangad/
tok Niardarvott og fyllte upp med Edik
og Ysop/ og sette hann praman a Reyrlegg/
bar ad hans Munne og gaf honum ad drec
ka/ og sagde med þeim odrum/ Bid vid/
lat sia/ hvort Elias kiemur og tekur hann
ofann. Sem JEsus hafde nu Ediked sm-
ackad/ sagde hann þad er Fullkomnad. Og
enn aptur kallade hann hatt/ og sagde/ Fader
i þinar Hendur fel eg min Anda. Og þa
hann hafde þad sagt/ hneygde hann Hofud-
ed/ nidur og gaf upp sinn Anda.

Og sia/ Fortiallded Musteresins rifn-
ade i tvent fra ofanverdu/ nidur i giegnum
og Jordenn skalf/ Biorgenn brustu i sundur/

og Graf

og Graþer Daudra opnuduſt/ og riſu upp marger Lykamer heilagra/ſm̃ þar ſvaþu og geingu wr ſyfnum Groþum epter hans Vppriſu/komu j þa heilogu Borg/og birtuſt morgum.

En̄ hundrads Hofdingen̄ ſem þar ſtood gagnvart/ og þeir ſem hia honum voru/ og hofdu Gat a JEſu/ þa þeir ſau hann andadeſt m̃z ſlyku Kalle/ z ſau Jardſkialfte añ/ og hvad annad þar bar vid/ hræddu ſt þeir næſta/ prydſtu Gud og ſogdu/ Sannlega hefur þeſſe Madur Rietlatur verid og Guds Sonur. Og allt Folk ſem þar var hia/ og horfde a þetta / þa þeir ſau hvad ſkiede/ bordu þeir ſier a Briooſt / og ſneru heim aptur.

Og þar ſtoodu aller hñs Naungar lāgt þra/ z margar Kviñur/ ſem honum hofdu epterfylgt ap Galilea/ og ſau allt þetta/ Medal hverra ad var Maria Magdalena og Maria yngra Jacobs og Joſes Moder/ og Salome ſu Modder Zebedei Sona hvoriar honum hofdu fylgt og þionad/

þa hann var j Galilea/ og margar adrar m̃ med honũ hopdu þerdast upp j Jerusalem.

Eintaled.

Þad fyrsta Ord Herrãs Jesu a Krossenũ.

Fader/ Fyrergiep þeim þad/ þviad þeir vita ei hvad þeir giora.

SKoda hier mijn Sal/ þa stooru Þol eñmæde Guds Saklausa Lambs/ þvi ad j allre sine Neyd og Pijslum/ heyr dust ecke nein Mootmæle til hñs/ nie þyck iu Ord vid sijna Kvalara/ helldur bidur hñ fyrer þeim/ og mællte Ord Nadarennar og Blessunareñar yfer sijnum Ovinum.

Hvad kann Hoogværara ad verda/ hvad kañ Nadugra ad seigiast/ mijn Sal? Hann þagde/ leid og þolde allt þad ad Hondũ kom Ei hugsade hñ ũm Natur sina Ovina/ ecke fl agar hann ũm sijna saru Kvøl/ ecke ũm sijna Smæn nie Hadung/ helldr aumkade hñ sig yfer þeim hñ Krossfestu / Læknade þa sem hann særdu/ bad þeim Lijfs sem hñ Afliifpudu sem var þier mijn Sal/ og ollum Mønnum sem hñ med sijnũ Syndum Krossfestu.

Sia

Sia/ hañ leit upp sínu Nøpde til Himeins/ þar hañ hieck á Krossenum/ og sagde. Fader/Fyrergiez þeim þad/ þeir vita ei hvad þeir giøra. Sem villde hañ seigia/Sinn Fader/hier er eg/og er þier hlýdenn allt í Krossens Dauda. Lat þier þetta Offur þocknast/ og vertu nu forlýktur vid minna Brædr þra Synda vegna/Lat þa hreina verda aþ ollum sínū Syndū/ og lat þeirra Yþertroodslur langt þra þeim.

Sia þar mín Sal/ þar erū inū Bæner Herrans Christi/sem hañ í sínne Pínu ᵻ Kvol med jnnelegu Niarrás Kalle/giørde til síns Himneska Foduts/ ᵻ vard eirnenn Bænheyrdur um hans Brædr/ s Gud hafde hañ giefed.

Sia nu minn Himneske Fader/þesse er vor ædste Byskup / sem ei þarf med annarlegu Bloode ad þorlýka oss/þvi hañ hefur sialfs síns Bloode wthellt. Skoda Himneske Fader/ ᵻ alýt hans Omælanlega Nýdne/ haf ei Augun af hans Bænū/ so þu sianer hversu vorar Synder eru dyrt betalad*/Veg þu þetta saman/hans Kvol og vorar Synder/so þu þess rýkuglegar wtheller þinne Nad og Myskun yþer oss. Naf þui Nuggun mín

Sal/

Sal/og vert glød i Drottne/ þin Lausnare er til Guds hægre Handar og biður fyrer mig.

O þu min liufe Lausnare/sem þrame fyrer mig hia Fodurnum/Bid þu so eirn eñ fyrer mier/Fader fyrergiefr hñ/ þvi hañ veit ei hvad hñ gierer. Ja/Drottenn JEsu/Hvor kañ ad vita hvad opt hañ þellur? Kieñ mier ad þeckia mñna heimugliga Bresste. Eg bid þig Fader/ i Nafne þins elskulega Sonar/fær þu mñna Sal wt af Myrkvastofuñe/so eg þacke þñnu heilaga Nafne. Eg bid þig grætandi/fyrer þñus Nafns saker/og fyrer þñns kiæra Sonar Skuld/ Frelsa mig af ollum Syndabondū/og endurnya mig til eilifs Lifs/Amen.

Vm þa Yfirskriptt/ sem Pilatus sette yfer Hofud Jesu a Krossenum.

PIlatus skrifade yfer Hofde Herrars Christi þesse Ord. IESVS af Nazareth Kongur Gydinga/ Enn Gydingū liked ecke þesse Titill/edur Yfirskript/ meglu þar fyrer/ og villdu ecke ad hañ þeirra Kongur hiete. O Drotten mū JEsu/Gydirgū ertu Hneyxlan/Nediungium Heimska/. Enn nñu

Sal

Sæl veit visselega/ad þu ert samt eirn Kongur/ þvi Gud þiñ Fader hefur þig sñsett á sitt Heilaga Fiall Sion/ svo þu siert Hofud þiñar Christne. Hañ giorde þig ad Liosse Heidingiaña/ so þu siert hñs Hialpræde/ allt til Veralldareñar Enda. Þar fyrer heiter þu JEsus/ ad þu frelsar þitt Foolk af ollum þeirra Synduñ.

O þu Dyrdareñar Kongur/ Herra JEsu/ Forda þu miñe Sælu þeirre eilyfu Skömm og Smæn. O þu Nadareñar Kongur/ Læt þu þyns Himneska Fódurs Reide ecke vera yfer miñe Sælu eilyflega. Þu Kongur Riettlætesins/ frelsa mynna Sæl af Syndeñe og þvi eilyfa Ranglette. Þu Kongur Gledeñar ok Sæluhadarens/ frelsa mynna Sæl af þeirre eilyfu Hrygd. Þu Kongur Fridarens/ Gief ad þiñ Fridur sie eilyfur j mynnu Hiarta/ Amen.

Þad añad Ord Christi á Krossenum til sñar Moodur.

Kviña/ sia þar er þiñ Sonur.

Og til Lærisveinsins sem hann Elskade.

Sia/ þar er þinn Moder.

Þa

Ja Rotten sa nu sijna Narmþrungna Mooder / þar nærre standa / tok hans Sonarlega Hiarta sært til hennar / og sagde / Kviña / þar er þin Sonur / z vijsar til S. Johannem Gudspiallamans / ad hun skyllde honum a Nendur og til Forsioonar salen vera. O Herra / Oskaþnt skipter þu vid þijna Moodur / gaþst heine Lærsveinenn þyrer Meystaran / Þræleñ þyrer Herran / daudlegañ fyrer odaudlegañ / Skiepuuna f Skaparañ / z Son Zebedei f Son Guds.

Þar næst sagde Rotten vid Læresveinen / þañ sem hañ elskade / Sia / þar er þijn Mooder / so þiedi Christur sine Modur / semañare Munadarlausre Kviñu / Johannem til Forsvars og Vmhyggiu.

Sia mijn Sal / þar uppfyllest Spadomar Simeons hins gamla uhm Mariam / Evs eggiad Sverd sagde hñ / þad er / Nystande Sorg mun þijna Sal j giegnum smijwga. Eñ Herran JEsus huggade hana med sijnu Tilsiie / og Ordum / hañ laeknade heñar sundurkrosad Hiarta / og hægde heñar Sorg. Er otteñ minn JEsu / mijn Augu langar epter þijnu Orde / og seigia / Nær ætlar þu Gud ad

hugga

hugga mig? Lyppgadu mijna Sal Drotten/ og siuv mine Hrygd j Glede/þvi þu Drottenn huggar þa Lytelmootlegu.

Tak þu eirnen þier til Hiarta Sal mijn Kiærleika Drottens til sinar Moodur/ ad hann hurade so vel fyrer heine/ adur hann gap upp sin Blessada Anda. Hier attu Drottenns Footsporum eirnen epter ad þylgia/þvi þetta liet hann þier til Epterdæmis. Par þ skalltu Heidra þinn Fodur ap allre Alvoru/ gleym ecke hvad puugur þu hefur vered þine Moodur/ þa hun bar þig j sijnu Lyfe/ og þædde þig j Heimen. Hvarnein kantu henne ad launa? Heidra Fodur og Moodur med Ord og Verk/med allre Holenmæde/so þra Blessan hrijne a þier/þar til hialpa þu mier Drotten JEsu/Amen.

Maria þyder Christnena/ Johannes Kienemenena.

MErk hier eirnen Sal mijn/ ad su verduga Jomfrw Maria/var hier eirn Speigell Christelegrar Kyrkiu a Jordune/þvi svo sem Maria med Sorg og Harme/ stood under Krosse sijns kiæra Sonar/og med Hj

ortans

artans Angist hlaut ad sia / hverneñ hñs bl
essada Blood þloode aþ hns heilaga Lykoma
og a Jørd niður. Svo er Herrans Christi
Samkunda og Christne hier a Jørduñe / m
vallt Krossenum underorpeñ / og hlytur med
Sorg og Angist ad sia og skoda / hverneñ
Blood og Forþienusta syns Lausnara JE
su Christi / af þeirre Ogudlegu Verold og
Ovinum Krossens Christi med Fotum trod
eñ og þorockud verdur.

Herra JEsu Christe / Alyt jaþnañ med
Nadeñe þyna Christne / og hafd Vmhyggiu
fyrer heñe / þvi hun er aum og vesol hier a
Jørduñe. Og sem þu S. Johañeni piñe bl
essudu Moodur gaþst til þorsvars / So send
piñe Christne alla Lyma froma og Riettsin
ada Kieñiþedur / og Erwlynda Hyrdara / epr
ar þynu Hiarta / þeir ed Christnena þoodre
med Kieningu og Vysdoome / Amen.

Vm þa s Herrans Klædu skiptu ms sier.

GEym vor Drottenn / fyrer þeim Følsku
Spaamsñum / sem koma til vor i Sauda
klædum / eñ jñra eru þeir glepsande Vargar.
Þad eru nu þesser / sem þynu Klædum / ms
sier skiptu

sier skiptu / og logdu Hlut a þinn Mettul. Þad eru þeir Hyrdarar sem sialfa sig fæda. Eiga ecke Hyrdararner ad fæda Hiordena: Ēn nu eta þeir þad þeita Fied / Klæda sig med þess Vllu / þeir slætra eñ Saudena fæda þr ecke. Þess giæta þeir ecke sem veikt er / og þad siuka græda þeir ecke / Þad Villta sækia þeir ecke / Þess Tapada leita þr ecke / heldur eru þr stranger æ omyskunsamer vid þa.

O Drotteñ þu goode Hyrder / tak sialfur þin na Hiörd j Geymslu / og haf upp þo sem fra Hiordeske villast / Send oss ævallt þína Riett sinnada Lærefedur / sem þiñ hreina og Ofals. eda Lærdoom fraṁ þyrer oss bere / med heilnæmum Lastlausum Kieñingum / Giez þu ad vo rer Kieñemeñ klæde sig med Riettlætenu / So ipt ei þra oss godum Kieñemönum / so hiörd. eñ tvistrist ecke / Heldur lat oss heim halda og heim þylgia / og þessa Raust meira med Glede / og vorn Saalartrausne heyra / þ er Veg ureñ / ganged hñ / eñ hyörke til vinstre nie hæg re Hendar.

Þad þridia Ord Drottens vid Ran ingiaṁ sem Jdradest.

Sañlega seige eg þier / J Dag skallt u vera med mier j Paradys.

Sia hier mijn Sal/ Idran Ræning-
ians. Hvad agiæt hun er/ þo hun ti-
æme seint þrann. O hvad nytla Trw
og sterka hepur hann hapt/ OR Itten (sagde
hann) minnstu mijn/þa þu kiemr j Rijke þitt.
Sia/hun jatade Drotten ad vera erin meg
tugan Lausnara og Hialpar Mann/þo hann
hienge þar nu a Krossenum/sialfur Hialpar
laus/ hun badst lyknar ad honu/þott hun sæe
hun være þar med Spillvyrkiu Krossfestur.
Þar maktu og eirneg mijn Sal/sia goda
Avoxtu hans Idranar/ þvi þo hun a Hendu
og Footum være vid Krossen negldur/ þa
þioonade hann samt Gude med sijnu Hiarta/
jatade sijnar Synder/ ꝛ leid sitt Straff mit
þolenmæde/hann vottade Drottens Sakleys
se og avisstade hinn annan Ræningian/sem
Drottne amælte. Ja/ þa aller Læresveis
nar þogdu/ ꝛ voru j burt/þa medkiende hun
Drotten stoduglega allt j Daudann.

Þvi naleit Drotten hann Naadunlega/ og
huggade hann med þessu Lijfsins Fyrerheite/
Sannlega sannlega seige eg hier/j Dag skaltu
vera miz mier j Paradijs. Meinar þu Sal
mijn/ad OR Itten lange epter Dauda Hins

Sond

Syndugra/eñ ecke ad hiñ umiſnuve ſier ſ lifes Ja/ naer ſa Ogudlege ſuñr ſier þra ſiñum Ogudlega Lifnade/og bæter ſig vel/þa mun Drotteñ lata hañ lifa/og ongra hñs Synda þrama meir miñaſt.

Med þeſſu villder þu/Drotteñ miñ JEſu/ openbera þañ omælelega Krapt þinnar Forbienuſtu/þyngs Dauda og þiñar Pyñu/ giefande hier med ollum Syndugum hugg-unarſamt Epterdæme/ad þu vilier oſſ Nad ugur vera/ og vora Jdran þyrer Synder-ner medtaka.

Auuſ/Vier erum ſyndugir aller/allt vor Rettlæte er ſem saurugt Klæde/og þa vier hoſum ſem beſt giort/ erum vier ſamt ongter þioonar/Þvi nier vitum ad Madur verdur ecke holpeñ þyrer Eegmal ſins Verk/ heldur med Trvñe a Jeſum Chriſtum.

Hialpa mier Lausnare miñ/ad eg kunne af Hiarta ad Jdraſt/ſo ſem þeſſe Reinnge/ad eg kafe a mig miſnar Synder/ og mig af Hiarta angre allt hvad eg hef þer a moote Gvdi/Auk miſna Tru/Gief ad eg þitt Nafn akalle/og holpeñ verde/ Styr og ſtiorna mier med þynñ heilaga Anda/ad eg ſie Gudz

Barn/og Erpinge Himnariikis/en þin Brooder og Samarpe/ Lat mig ei liþa epter Holldenn/so eg deye ecke/ heldur med Andanū Holldsins Girnder kiepia/so eg life.

Ja Drotten minn Jesu/ j mine epstu Andlats Neyd/þa eg nun so til þin kalla og seigia/ Drotten minstu mīn/þar þu situr til þyns Fodurs hagre Handar/medtak þu mig jn̄ j þitt Riike/þa vilier þu ei þeya vid mier/heldur tala vid mier/so sem vid Ræningianum/og seigia so vid mīna Sal/Sannlega seige eg þier/ j Dag skalltu vera med mier j mīns Fodurs Riike. Gief þu mier Drottenn gledelegann Apgang/þa mīn Stund kiemur/ ℔ þar mīna Sal þra þessare Eymd til eilīfs Lifs/ Far mig þra Syndunū til Nidrlatesins/þra Neyd j Sælu/ þra Dauda til Lifsins/ þra Helvīte til Himeriikis/ fra Fordæmingunne til eilīfrar Sæluhialpar Amen.

Vm hinn annann Ræningiann/ til Vinstre Handar/Vm Riettemanna Hofdingiano/Strādosmeftema/og adra sem lōstudu Herrann Christum a Krossenum.

Varastu

Þrastu mijn Sal/ad þu siert ein af þeim Gudlesturum/so sem sa vinstre Ræning eñ/ Kiesemaña Nesdingiarner og Strijds, meñerner/ hverium ecke þotte Christur hafa noog ad bera j sinne Kvøl og Smanarlegu Þijnu/ helldur hæddu þeir hañ þar opañ a/ skooku sijn Nøfud/ løstudu hañ og brøxludu hønum umñ/ad ødrum hepde hañ hialpad/eñ sialfum sier giete hañ ecke hialpad. Jm Dreptteñ miñ/þeir spentu sitt Ein upp j moote hier/og søgdu/Vel/ Vel/þad gietum vier lied/þad er riett/ Þer vor Vilie/ad þu skyllder so fara. Þeirra Smann helltest yfer þig/ og þo dæmdu þeir þig þar ad ande/og søgdu/hvar er nu hans Gud?

Mijn Sal/ Dreptteñ hefur sagt þyrer/ ad a sijdustu Døgum muuu koma hvilikker Gudlastarar/sem meir munde lifa epter sijne Vellyst/ℨ meir elska hana eñ Gud/ Þr mundu sijnast Gudleiger/eñ ecke reynast ødruvisi eñ falsklega. Eñ þu mijn Sal skallt þordast slijka/ og vita fyrer vist/ad DRottenn mun straffa þa. Sijne Øblijdu mun hañ yfer þa vtausa/ og hañs grimdar Reidi mun gijfa þa. Nañ mun þeirra Augu blinda/ad þeir

sina ecke/ hann mun lata pa sialfa sig eina Gud
adz annare/ ad peir naae ecke hans Riettlæte.
Hann mun adnian pa adz Bvok lifande Manna
ad peim sieu ecke skrifader i Lifsins Riettlæt-
ra. Drotten mun koma med Gilde/ og hans
Dyn mun vera sem annad Dvedur/ ad hann pui
endurgialde Grimd sinar Reide/ og betale pe
irra Lastaner med Ellds bale.

Hann mun til peirra tala i sinne Reide/ og
i sinne Grimd mun hann skielfa pa/ pa hann
Doms Atkvæde æleggur/ a pui Deige Dr-
sins og seiger/ Viked fra mier Belvader
pad eilifsa Ellds baal/ sem fyrer bvred er Dia
eplenum og hans Enguum/ pa munu peir
i pær eilifsu Kvaler ganga/ peirra Drmur
mun ecke deya/ og peirra Eldur mun ecke ut
slokna/ par munu peir ad Daudanum leita
ecke fina hann/ peir munu gyrnast ad deya/ og
Dauden mun fyrvast pa.

Drotten Jesu Christe/ hallu mina Sal
i pinum Ordum/ ad eg ævallt hroose mier af
pinu Nafne/ so ad eg ei med Gudlosturum til
Helvitis fordæmdur verde/ Amen.

Pad fiorda Orid Herrans Christi/ er
pad sargrætelega Kall til Fodursins.

Minn

Min Gud/ Min Gud/ þvi yfirgaf
stu mig.

Sior þad og mert mijn Sal/ hvad sar
lega þin Lausnare kallade j sine Neyd
Angist/ Min Gud min Gud/ Þvi for
lerstu mig? Heilage Gud/ Hvada Drum
er slikt? Kantu nockud thryggelegra ad heyra
myn Sal en þetta vat.

Hvad var þier þu allra helgaste Lausnare
Hvadan kom so sarlegt Kall upp j þier?
Ofred mikel var þad ytre Pijsl og Kvol/
En þo var su sure laugstum meire og oseig
ianlegre. Þad gierde su oseigianlega Byrde
vorra Synda/ sem Gud hafde lagt uppa þig
Eg hefe Syndgad/ en þu pijndest/ Eg hefe
brotid og illa giort/ en þu barst Kvelena/
Eg hefe til Reide reitt þin Fodur/ en heine
var steypt yfer þig/ Hann sende Elld sinar Re
ide j þijn Bein/ hans Grimd þiande þig og
þyngade/ med ollum sinum Straumum.
Þu gierdest Logmals sins Bolvan fyrer mig
og Nelytis Ghu villde þig velgia. Þijn
Sal var full Sorgar og Kvala/ og þitt
Lif var j Nelin/ A þier lo grymdar Reide

Fodursins/minar og alls Heimsins Synder. Hig plægudu Pijlur Andskotans og Skeyte Belials/Snærur Daudans og Fiötur Helvitis. Af þessu ellu særdest so pitt blessada Hiarta/ad þu fanst engva Hialp f. þeirum. Þu barst þig tilla/en Hialpen var ei nærre/Jm/eirnen Soleña Himins byrgde sig/f. villde ei horfa a þig/þar þu varst ad Bölvan ordenn og so forlatenn af Gude. Drottenn min JEsu/hvad strangt Ervide/hvad stoora Sorg/Mædu/Pijnu og Ang ist hef eg þier bakad med minnum Syndum/allt hefur þu þetta lided fyrer mig. Þu varst þorlatenn af Gude/so eg yrde medtekenn af hönum. Þu barst Grimdar Reide þijns Fodurs/so eg Naudena þeinge/Þu barst mina Synder/so eg Rettlætur yrde/Þu smaadader Andskotans Pijlur/svo eg ohræddur vera meige/Þu varst Nuggunarlaus eg yfergiefenn/so eg feinge bæde Hialp og Nuggun. Soleñ byrgde sig þyrer þier/so su eilifa Rettlætis Sool skyne mier eilifflega.

ODDEnn ODDEnn/hvad strangt Ervide ætte þijn Sal/hvad sarlega varstu skiegenn? Jm min Lausnare/so yfergef þig

þig þin Himneske Fader um Stundar saker/
en med Oyrd og Vegsemd hefur hann þig apt
ur Coronad. Nu hefur hann sett þig til Ner
a yfer oll sijn Handaverk/ og hier allt und
er Fætur giefed/ hann hefur leyst þig fra An
gist og Doome/ Hvar vill nu telia leingd
þinn Lijfdaga?

ODrotten min JEsu/ sem ert dæmen fyrer
vorar Synder/ & upprisen fyrer vors Riett
lætis saker/ Sie hier Lof og Vacker ad eil
ijfu/ Amen.

Hvorneg Salen skal sig hugga med
þessa Epterdæme Herrens Christi
i Daudans Neyd.

HAd skalltu epter hafa minn Sal/ Ad lijf
ka sem Christur i sinne Neyd og Angist kall
ade til sijns Himneska Fodurs/ so skalltu &
kalla i allre þinne Neyd/ þegar Antsotten sær
er þitt Hiarta med sijnum Daudlegum Pijn
um/ þegar þijnar Synder vakna/ & þig vid
Gud skilia ætla/ þegar þu þinur Reide Dr
ottens og Helvitis Logmalsins/ þegar Da
uden setur sijn hvassan Brodd hier a Briost
& myrder þig/ þegar aller þrifer Neliur Hun

dar ellta þig so sm i Einængur/so þu kiemst hvørge/og Verollden er þier þraung/þinar Samvitsku vegna. Hvort villtu þa: Hvad villtu þa giora? Þad skalltu nu læra af þinū Lausnara/Kalla þu til hans/hann mun þier Nad ꝛ Lid legga. Drotten min/ætlar þu leinge ad gleyma mier? Ætlar þu leinge ad byrgia þyna Asionu þ mier? A leinge min Sal ad Syrgia? A mitt Hiarta ad angrast Daglega? Ætlar þu leinge ad Reidast ꝛ læta þitt Grimdarbæl breña? Min Sal er ad mestu yfirkomen. Auvg Drotten min er tangt epter? Eg er yfirkomen af Hiartans Andvarpunū ꝛ flyt i mine Sæng/ꝛ vætte mynar Nyfluvoder i mynū Tarum. Min Asiana er torkieneleg af Hrygd/og afgemul vorden/þvi allt gelrgur ad mier. Þu hefur myn Belti sundurmared sem eitt Leon/so eg sagde/nu hlyst eg ad deya/myn Augu voru so sem brosten/Eg lyd Neyd/Drotten/lyfna þu mier Drotten/lyfna þu mier/Amen. Jæ/myn Sal/þad bregst ecke/Verolld eñ mun eñ þa spotta þig/og þessum þynum Ordum snwa og ymislega hau wtþyda/En acka þu þad ecke/og vert Nughraust/þeir

giordu

giordu so vid þin Lausnara/þa þeir sogdu/ Bid vid/lat ei hvort Elias kiemur og hialpar honum. En hallttu a þine Bæn/ og akalla Gud.

Sia þu Drotten min Gud/nu liggur mier næsta a Huggun/ vert mier ecke Ognarleg ur/ þvi þu ert mitt Athvarp j Neydenne.

Snw þier til mijn Drotten/og þrelsa mijna Sal/hialpa mier sokum þinar Giæsku/ Drotten vert ei langt j burt/ min Styrkur/skunda þu mier til Hialpar. Þu hefur hialpad mier þra minar Mooduriijpe. Þu varst mitt Traust þa þegar eg lá a Moodur Briooste. Mig langar epter þier/ þvi munttu hialpa mier/ Eg þecke þitt Nafn/ þvi virdstu ad hlijda mier/ Eg akalla þig þvi virdstu ad Bæuheyra mig/ Amen.

Giorstu ecke so hrygg Sal mijn/ og lat þier ei vera so Drodtt/ Vona a Gud/ þvi eg mun honum enn nu þacka/ad han hialpar mier/og vill vera min Gud. Nygg ad þorum Dæmum./ Hver er sa nockurn Tima til Skamar vordenn/sem a han hefur vonad? Hvern hefur han forsmad/ sem han hefur akallad/þvi Drotten er Nadugur og Miskunsamur

skunsamur/pyrergiefur Syndernar ℔ hialp ar j Neydenne.

Drotten mitt Jesu / þu veitst ad eg vona a þig/ Kom og hialpa minne Sal / þa þier þyker Tijme til/ og þo mitt eiged hiarta vill de þordæma mig eirnen/ þa ertu langtum stærre og sterkare enn þad er/ Jæ/ þo þu deyder mig Drotten/ þa lattu mig samt eilyflega a þitt Nafn vona/ Amen.

Þad fimta Orded Christi.

Mig þyrster.

Fimta sin sagde Lausnaren/ Mig þyrster. Motten JEsu hefur þu ecke sialfur skapad Siocen og alla Vatnsbrunna? Nu þyrste þig og varst ormagna a Krossenum. Þad er ad sonu Natturlegt/ ad allar adþrams komnar Manneskiur þyste. En þo þig þyst hafe j meira lage/ þa voru þ einugen Vndur. Þu varst sannur Madur / þanst Nungur og Þosta/ sem hvor annar/ þar ad auk hafder þu adur um Nottena j Aldengardenum sveitst heim blooduga Sveita/ varst þar þangen/ bunden/ sleigen/ hraktur ℔ hrindur/ Nidstryktur/ hædtur/ þerskmad

ur/ a

ur/a Krossen negldour/so pitt bleſſada Blod var næſta burt runed/og Maattur ꝛ Megn var allt j burt/pvi var ei kyn po pig pyſte.

Eſi hvad gaptu peir pa mynum Lausnara ad drecka ſt pu Giaſkufulle JEſu. Pu prijder Aared med pynum Gooda/og ſedur all ar lifande Skiepnur med Jognude. Enn j piñe ſtoduſtu Neyd/ hielldu peir pig ei verdi ann eins goods poſta Dryckiar. Pvi peir gafu pier Gall ad eta/ og Edik ad drecka/j piñe ſtooru og hrædelegu Neyd og Angiſt.

Eſi verdu glod myn Sal/ pvi med peſſu ſvora banvana Dryck/ hepur pinn Lausnare umgeinged pier pañ eilipa heilſuſama Sal ar Dryck. Nañ pyrſte ſvo pier yrde ſvalad/ Nañ vatheltе ſynu Bloode og gap pier ad drecka/hñ ormegnadeſt/ ſo ad pu endurnærdeſt/nañ ſkortte/ſo pu hefder nvog/Nañ giordе pig druckna ap rykuglegre Giaſku ſinnar Nadar/ Nañ ſteinkte pier Vellyſting ad drecka ſm eirn reñande Straum/ſmacka og ſia hvad ſætur ad Drotten hñ er.

Eſi DRDtten pyrſte ecke ad eins Lykamlega/ helldur pyrſte hans Hiarta epter pier hreinen. Nañ pyrſte epter piñe Trv/ og langade epter

gade epter þine Sæluhialp. Nu þyrste ep
ter þier / þui lattu þig þyrsta epter hon
Kom til hans og dreck / og svala þinu Nig
ra / þa þier þyker strangur vera Mootgang
ur i þinum Saottum og Freystingum og
Vandans Neyd.

O þu goodgiarne IESV / þu hefur sagt
þetta / Hvern sem þyrster / sa kome til min
drecke / þui þin Brunnur er opinn og taude med
Lyfsins Vatn / hver þar af dreckur / mun ei
þyrsta eilyplega / Hvad mieg þyrster nu mitt
Sal epter þine Nuggan / svo sem Hiartenn
þyrster epter Vatnsbrunnunu / so þyrstir mitt
Sal / og sæker til þin Drotten min Gud.

O þu sæte IESU Christe / dyp þui freme
sta a þinum Nadar Fingre i þitt raudlita
da Blood / sem þu byrer mig wthellter / og
kom ad dreypa a mitt Sorgbitna og Harm
prungna Sal / og yfirkomed Hiarta / þui ei
lisd Kouran þorsta i mine Neyd / hvad gerir
mun mine Sal verda vid / nær þu a hana
dreyper nid þinu blessada Bloode? Þui nær
eg drek þitt Blood / þa bid eg i þier og þu
med mier.

Ein onnur Bæn til Herrans Nærnungareman
na / Hvar ad drecka þessa Heims. Tat

Tak hier eirnęi mark a Saal minu / ad so sem peir steinktu pijnnm Lausnara Gall og Edik ad drecka / so hiftur liķa Moetgangs Bikar pier til Handa ad koma. Pan Bikar hefur Drotten sialfur i sine Hende / pull an Sorgar ɔ Motgangs / ɔ skeinker af honum / og giefur ollum sijnum Trwudum ad drecka. Vertu okvijdęi Saal minn / Sim / ad Drottenn sialfur hefur hi byrlad / og fyrer honū haft / dreck pu eirnęi med pijnū Lausnara. Pvi po pesse Bikar sie svr og Beyskur / pa mun hū pier fyrer bestu verda. Par fyrer Ef pu villt nū fa Drottne nockru ꝑ allt pad sem hū hefur pier til gooda giorr / pa medtak pu pan Heilsusama Motgangsins Bikar / Vers Pollinmodi / og prijsa hanns Nafn / Murra pu ecke nie megla vid pvi / ꝑ er ei nema litel stund / pa muntu ei drecka hū leingur / Pvi pa mun hū skeinkia sętan Fagnadar Dryck a fyrer hig / sem pinne Saalu mun ædenlega vel svala. Eū heim Dgudlegu / pijnum Neiptarmonnum / mun han sinar Grimdar Bikar skeinkia / han munu peir hliota ad drecka allan samū / og Dreggiarnar olldungis utsopa.

Eū

En vakta þig Sal mijn/ fyrer Dhoopse/ og Misbrwka þad eige/ sem þinn Lausnara storte a Krossenum. Noþlega drucked Vijn/ gledur Manssins Hiarta/ en Dhooplegt orkar Kvalar/ þvi skalltu ei drecka þig ofdrucken/ þvi þad leider voldan Lifnad eptet sig/ og Dryckiurwtarar munu ei j Gudz Rijke stia.

Drotten min Herra JEsu/ Vardveit þu mig fra Opdryckiu/ og olla Misbrwke a þinu Laane/ Gief ad eg avallt Sparneytenn og Hoopsamur lijse/ so eg þess hæfelegre sie til ad loþa og prijsa þitt heilaga Nafn/ og ad eg j þisse Dioonustu/ a hverium Augnablike sie r fun denn verde/ Amen.

Þad siotta Orded.

Þad er fullkomnad.

Þetta siotta Ord er hid mesta Fagnadar og Nuggunar Ord/ er hn sagde. Þad er fullkomnad/ Fagna min Sal og vert ohrædd/ og epast eige/ þvi þin Lausnare hefur allt þad fullkomnad/ sem um hann var skrifad. Allt hefur hann fullgiort/ sem þurfte til þinar Salubialpar. Allt hefur hann fyrerbwed þad/ sem heyrde þier til Nug-

gunae/ allt

gunar/allt hefur hũ þad sigrad og yfirstigid sem moote þine Sálu var. Allt hefur hann þaptur feinged fm Adam og Eva hefdu glatad. Allt hefur hann þad bætt/hvorju þu og adrer med Syndunum spilltu.

Já Drotten Jesu/Allt hefur þu vel giört. Sáfur og Fornfæringar/Breneoffur og Syndafornar villde þinn Fader ecke/ og eige hockast þær honum/þær sem epter Lögmálsins Setningum Foornfærdar voru/en þu ert komen þijns Feduts Vilia ad giöra og hefur fyrer Syndernar foornfærdt þad sem æfinlega duger/því med þínum Blessada Líkama einusinne Foornfærdum/ hefur þu fullkomnad/fyrer alla þa sem helgast mu ug ad eilifu. Þu hefur sætt oss vid Fedur en/hans Reide j Blessan snuved/ Höggorms sins Höfud sundurmared/Syndernar bætt/ Diöfulen yfirunned/hans Verk nidurbroted hans Ríke sundur tvístrad/Lögmálsins Bol dan burt teked/Helvíste hefur þu nidurbroted/Allt hefur þu vel fullgiert ad fullkõnad.

Eilifse Himneske Fader/ allt er fullkomnad med Offre þijns Sonar/sem hann hefur fest fyrer mínar Synder/ vertu mier Nade

ugur og Myskunsamur. Eþ þu vœrer mier þrahorfen/so sem eg hefe med mijnū Syndum þorpient/þa lijt þu til mijn aptur/med þijnum Naadar Augum/og fyrer saker þijns elskulega Sonar. Alijttu Sonen þin/ og vert þrœlnum Naadugur/Alijt haus Holldgan/og þyrergieß mier alla mijna Skuld. So opt sem þu caldtur þær heilogu Vnder þijns Sonar/þa lat mijnar Synder vera huldar þyrer þier. So opt sem þu caldtur bad rauda dyra Blood/sem runned er af Sijdu Jesu Christi/þa hreinsa mig af mijnum Misgiordum.

Eg hefe vijst myked jlit med Syndunum þorpient/. En min Lausnare hefur langtum meira med sijnu Bloode bœtt þ betalad. Et ort er mitt Jnnglœte/en myklu stœrra er hans Lausnara Riettlœte. So sem Gud er stœrre og meire en Madurenn/ svo er hans Naad og Myskun meire en mijn Synd.

Hvernen kann nockur svo stoora Synd ad hafa giort/ad Guds Son hafe ecke med sijne Pijnu/þar þyrer betalad? Hvernen kann nockur Drambseme ad vera so stoor/ad hun verde ecke bœtt þ betalud med soddann Lifelœte?

Hvörn

Þyrneñ kañ Daudans Valld ad vera svo stort/ad Guds Sonar Daude hafe þad ecke nidurbroted: Ja miñ Gud/Skyllde samann vega Mannsins Synd vid Lausnarans Nad ẽ Myskun/þa er þar so langt á mille sem á mille Austurs og Vesturs/ á mille Nalystis og Himerykis/þviad þar Syndeñ er stoor og má myked/þar er Nadeñ myklu stærre og má meyra.

So vakta þig nu mijn Sal/fyrer þeim sem sialfbyrger þykiast ad hialpa sier/vilian de med sijnū eigeñ Verkum þad allt fullkomna. Eñlattu þier sagt og kiendt vera mijn Sal/ad Madur verdur ecke Riettlatur mẽ Verkunum/helldur fyrer Trwna á Jesum Christum/ svo tru þu og eirneñ á JEsum Christum/so ad þu holpeñ verder.

Eg giöre þier packer Drottenn miñ JEsu ad þu hefur allt so vel fullkomnad/og tilreidt mier til Salnhialpar. Afcñleytt Lof ẽ Dyrd sie þier/Heidur ẽ Vegsemd/ad þu mijna Sal so vel glada og hyggad hefur/ Amen.

Þad fiounda Orded Christi.

Fader i þijnar Hendr fel eg miñ Anda.

Egg vel a Niarkad minnu Saal/Herrans Christi Ord a Krossenum/og hugsa um hvada Danda og Andlat petta var/ og hvor sa var sem par gaf upp Andann+ Petta var ecke Abraham/ ecke Isaac/ecke Jacob/ecke Moyses/ecke David nie nockr Spa madur/ helldur var pad sialft Lifed/sem par doo a Krossens Galga. Par gaf upp sinn Anda Hertoge og Høfdinge Lyfsins/ Par deyde JEsus Guds Son/sem Himen ℞ Jord hafde skapad/ sa allar Skiepnur lifga gar/og vid Magt helldur øllum Hlutū /m̃ sinnu kroptugu Orde/ hañ liet par sitt Lif a Krossenum+ Pvi po su Guddomlega Natturan̄ i hm̃/ sie Odaudleg/ og gieete ecke dæd pa deyde samt Personan̄/sem var sañur Gud og sañur Madur/ eñ hñ deyde epter Holldenu/pvi Orded hyllde̅ a medan̄/ svo hañ kynne ad Freysast/Krossfesta og deya/enn po var/og er/ORDED/pad er Guddomureñ Mañdomenum samteingdur/svo ad su Mañlega Natttura gieete stadest/ sigrad og upp aptur rised/og alla sæla giørdi.

O Drottenn Jesu/hvad dimpt Lifelæckade er pu pig/og giørdest Nidden allt til Dauda/ ana/ Tra

ans / Ja / allt til Krossēs Dauda / Þu varst ad vissu sa goode Hyrder / s Þína Sal gafst vat Þyrer Þínar Saudakyndur. Þu ert sa einka Endurlausnare / sem Þitt Lyf gaf til Betalings Þyrer so marga. Þín Daude er mitt Hæle og Athvarf / Þitt Lyfslat er mín Forþienusta / Þegar eg a Þín Dauda þenke / þa er eg Holpen / hvar vill fordæma mína Sal / Hier er Christur / sem Þyrer hana er dæn / sa hefur mig frelsad fra Daudanum og Helvíte / Þu Daude / hvar vard þier ad Eitte / Þu Helvíte / hvar er orden þier ad Drepsett

Verdu nu glod mín Sal / Fyrst Þu hefur nu soddan Lausnara / sem ollum Hialpar / og Drottenn er allra Drottna / hann hefur Daudan uppsvelgt i sínne Sigur vinning / Daude hvar er Þín Broddur? Helvíte / hvar er Þinn Sigur? Æfenlegt Lof sie mínum Lausnara / sem mier hefur sínna Sigur vinning giefed. Life eg nu / þa life eg þier Drottenn minn Jesu / Deye eg / þa dey eg þier / hvort sem eg life eda dey / þa er eg Þín / O Drottenn minn Jesu / eilifft Lof sie Þínu N. Nafne / Amen.

Hvórmenn Christen Madur eigi [illegible]
eda sofna er [illegible]

HAf j Meine Sal mijn/ ad þa Drottenn þinn Lausnare/ vatte ad girsa upp Vndera þa tok hann Nuggunar Ord ap hrilagre Ritningu/ og sosnade so vot ap/ FAder j þinar Hendur/ þel eg minn Anda. O hvad mørg þusund Eingla munu þa nærre vered hopa og þlutt hans Sal jnn j þann eilijþa Paradijsar Fognud. Svo skalltu einnenn giera j þijnu Andlaate/ þa su Stund er komenn/ Og so sem þinn daude Lijkame a þa ad sveipast j hvijtre Lijnblæune/ Eins skalltu sveipa þijna Sal med emhverre Agiætre Nuggunar Er ein/ og stiliast so vid med Fognude.

Jea/ so sem Siglinga Menn/ þa peirra Skip brotnar/ grijpur hver þad sem næst er/ Fialer/ Stijre/ eda hvad annad sem peir meige sier ad þleita/ og synda til Lands/ og hiala þa suo sijnn Lijne. Eins skalltu giora minn Sal/ þegar Skipkorn þijns Lijkama er komed ad brote/ þa grijp þu Nuggun ver Ordz JEsu Christi/ og hallt þier þast vid þaug/ þa nær þu vel Lande/ og þa kantu komast j gegnum Daudann/ og j þad eilijfa Lijf. Þvi hver Jesu Christi Ord vardveiter/ mun ei Daudann smacka ad eilijfu. O Drottenn minn JEsu/

JEsu/ Hallt mier jafnann vid þitt Heilaga Ord/so eg lære Gudlega ad lifa/og Christilega ad deya/ Amen.

Christner Menn eiga ad læra ad vita hvad þeirra Daude sie.

HJer skaltu læra Sal minn/ad skilia þad sem þinn Lausnare hefur talad/um Dauda þeirra Gudlegu/ og hvor Neyd hann hefur giefed honum. Þvi þa vier heyrum Daudann nefndann/ þa er oss þad hrædelegt Ord/ oss stendur Otte þar af/ þvi vier hiitum so um Daudann/sem vor Samvitska seiger oss/ ad vier hofum med Syndunum forskulldad hann En þinn Lausnare hefur miog Huggunar-sælega talad um Dauda & Afgang sinn Vina af þessum Heime/og kallar hann eirn hægann Svefn/sem hann sagde um Lazarum/Lazarus Vinur vor sefur. Hvor sem nu er trwadur Vinur Christi/ sa deyr ecke/ helldur sofnar hann/Og j vorum stad sagde Christur um þa Stulku/sem hann vakte af Dauda/Stulkan er ecke daud/helldur sefur hun. Og so talar Drottenn fyrer Munn Esaiæ. Ganged j burt mitt Foolk/og j ydar Svefnhus/ og luked

aptur Dyrnar epter ydur/ Fel þu þig eina litla Stund/þangad til Erfiden er umlidenn. Og j þessare Þyminger Historiu stendur ad marger Lykamer peirra Heilegu risu upp sem adur soknader voru. Hvor hann sefur nu/sa er ei Daudur/ helldur Hvilest hann af sinu Ervide/þar fyrer skalltu ei ottast Da dann/þvi þo hann sie sa sydaste vor Ovinur og Opsoknare/þa orkar hann ecke meira/enn stulia Salena vid Lykamann/og þar epter a orkar hann einskis/hvorke a Sal nie Lyfe peirra Gudlegu. Lykamann leggur hann nidur til hvyldar j hans Svefnhus/sem er Grofenn. En Salenn er j Hende Drottens an Kvalar og hyller j saelu. Fyrer Augum peirra Heimskra er ad sia so sem peir deye/og peirra Afgangur er reiknadur fyrer Kvol/ og peirra Burtfor j Skada/en peir eru þo j Fride.

Drottenn minn Jesu/Gief þu mier þessa rietta Trw/allt til Æfeloka/og veit mier godann Christelegann Afgang og Endadag/Amen.

Vm Herrans Christi Lykamans Hegdan þa hann uppgaf sitt Blessada Anda.

O Drottenn minn JEsu/sem svo Milldelega hneygder

hneygder þitt blessada Nøþud nidur á Krossenum/ Eg bid þig grætande/Hneyg þitt blessada Eyra til mýn / og giøþ mier þinnar Naadar og Fridar Koss. Min lifande Lausnare/sem þýnar Hendur á Krossens Trie wt breidder/Lattu mig aumañ og syndugañ verda eirnen j þýnū Fadme/ Min Gud/þu sem so hatt varst upphøyngdur á Krossenn/lat tu mig aumañ alla Týma upphefia mitt Niarta til þýn. Þu hillde JEsu/sem þar j millum Ræningia gøfst upp þin Anda/Lat mig nu j þýnum Fadme wt af søfna. Min Lausnare/ hver ad varst Syndlatenn sem hinn stærste Illgiørda Madur/Lat mýnar Synder ecke hryggia mig j mine Daudastundu. Mýn allra besta Huggun/ sem hiekst á mille Himens og Jardar/ Giøþ ad mitt Hiarta þý sest upp til þýn/ ẽ eg alvarlega til þýn And varpe. Minn Medalgangare sem þýn Knie beygder á Krossinū /Bid þu Fedurenn þyrst mier/og send mier christelegañ Bidurskilnad hiedañ. Min Himneske Kongur/ sem barst þa stirdu Þyrnekoronu/Krýn þu mig epter þetta Lýf/med vþborgeingleare Koronu, elskrar Saluhialpar. Minn Frelsare/ sem á

Hendum ꝛ Footum varst alblooddugur/ Lækna þu Sar ꝛ Orkumst mꝛns Hiarta/ Sal ar ag Samvitsku. Min̄ Hialpare/ sem lietst þꝛna Sydu j giegnū stꝛnga/ og þꝛnar Hiarta Dyr opna/ Lat mig avallt fela mig þar sm̃e j allskonar Motgange og Oludu. Min̄ Lausnare/ þu sem allur varst blar og bloodrisa/ fullur Sara og Benia a þꝛnum Blessada Lykama/ Hreinsa og Endurnær mꝛna Sal med þꝛnu Blode/ og lat mig æt̃d halldа og hafa þig fyrer þañ allra vænsta ꝛ kiærasta j mꝛnu Hiarta. Þu sem hiedst nak en og alsber/ klæd þu og skyl mine Salu/ med þꝛnu eilꝛfa Riettlæte.

Sia þu Drotten̄ min̄/ eg legg mig j þin̄ blessada Fadm/ og fel mig ollbungis þier a Hendur/ Þvi fæler eru þeir Daudu/ sem j Nafne Drottens vtafa sofna.

Þar fyrer mꝛn Sal/ þott ad Helvyte vil ie þig a þine Dauda Stundu blinda/ ꝛ Daudans Snorur vilie þig æsetia/ þa vertu O hræd̄/ og giør sem þin̄ Lausnare þier kiendt hefur/ a kalla þu han̄/ so sem han̄ j sin̄ Fodur a kallade/ og þo Muñureñ eige mæla kuñe/ þa Andvarpa samt j þꝛnu Hiarta/ þvi þad

mun

mun vera fyrer hẽm so sem stort Kall/og ẽ mun smiwga j gleginum Himenen / upp til þijns Laufnara.

O þu Mædugi Jesu/sem þitt Lijf hefur fyrer mig latid/og mijna Synda vegna ert dau eñ/þier þel eg mijna Sal j hendur/þu hefur hana Endurleyst/þu trubaste Gud. Þiñ Daude er mitt Lijf/mitt Riettlæte/mijn Huggun/ mijn Hialpar Von og eilijfur Fridur. Engen gietur slited mig wr þijne hende/med mig hef ur Daudeñ og Diofulleñ alls eckert/ Mijñ er JEsus Christus/sa hofdingi Lijfsins/sem mi er til gooda hefur Daudañ og Diofulen yferstig ged/helvijte nidurbroted / og himnanum upp loked. Hia mier eru morg þusund Engla Dr ottens / sem bijda epter minne Sælu/ad þeir fære hana ifi j himnarijke. Hiedañ j burt med Fride eg fer/þeigeñ og gladur j Gude/huggad nu vel mitt Hiartad er/og horfeñ allur Kvijde eins og Gud hefur heited mier/ hvijldar Sv efn mijñ er Daude/ Amen.

XIX. Capitule.

Vm þau Jardteikn sem skiedu/þa Her rañ Christur gaf upp sinn Anda/hvar umñ se næst skrifade Gudspialls Texte hlioodar/ og ma þar lesa.

Eintaled

Eintaled.

Sia ad Soolenn bra sine Byrte/og Myrkur gierdust j ollu Landenu. Fortiallð Musterejins ritznade j sundur oxan j giegn/Jordenn skalf z titrade/Biorgen brustu j sundur. Daudra Mama Grafer opnudust/og marger Heilager sem svafu/risu upp og geingu j hann heilaga Stad/og syrtust morgum.

Sia par minn Sal/hvornenn Skiepnanne allre vard vid Dauda pess Riettlata/Sia hvada Jardreikn Gud liet skia a Jordu z Himne/hvornenn Soolenn misse sitt Skyn/og Lådeg vard pullr Myrkurs a Albiortum Deige. Ja min Lausnare/Himen og Jord Syrgdu/og allar pinar Skiepnur harru Harm vegna pinar storu Kvalar/og herpelega Dauda/En su Erfidugga aun a Manneskia/byrei hverria pu so pyndur varst. Hun tok pad sidst til Hiarta.

Pess vegna kom nu minn Sal/og vakna

af pinu

af þ̃nu Athugaleyse/Statt upp/lypt upp þ̃num Augum/og sia/hap þ̃n Eyru open̄ og heyr/bw þu þitt Hiarta til/t hura um̄ lina þ̃na Skynseme til ad skoda Sakleyse Drottens þess Riettlata/sem fyrer þig Rangla tan̄ er dæn̄. Skoda þan̄ Neidna Nøþ uds mann̄/og þa sem med hin̄ høþdu Vard hald a Herranum Christo/t so adra sem hia Krosse nū standa vorū/hvad Ottaslegner ur du þeir aller/og vottudu Christi Meynleyse openberlega/bordu sier a Briost/sneru heim og giordu saña Idran.

So skallttu og eitt nen̄ giora Sal mīn/ og lata þier nockud þinast til um̄ þesse Vid ur/og lata þier Frelsarans Dauda ganga til Hiartans. Soolen geymde sitt Skyn/ þui leggur þu ecke lyka a þitt Nræsnis Sk yn? Fortialldod Musteresins ripnade i gie gn nidur/þvi ryfur þu ecke lyka i giegn nid ur/þa Skyllu þinar Vantrwar/og Manne legrar Skynseme/sem þyrer þ̃nū Nugskots Augum hanger/og skygger a baug? Jord en̄ bipadest/sem þo er helldur fastlega Gr undvollud/þvi fitrar ecke lyka þitt Hiarta a þre obærelegre Synda Byrde/sem Guds

Sonur

Son hiñ Riettlæte hlaut ad bera: Biorgeñ kloßnudu/ßvi kloßnar ecke lijka pitt Niarta/og lijkur ßier lijpp/ so Guds Sonar Bloods Kraptur komie ßar jñ: Daudra Maña Graper opnuduſt/ og ßeir risu upp/ ßvi vill pitt Niarta ecke vakna/sem so ßaſt ſeßur j Synduuum: O mijn Sal/ber ßu ßier a Brioost med allre Alvod og Alvoru/ og snwaptur aß ßessu vallta Veige. Skriptaſt ßu fyrer Drottne/og ſaka ßijnar Synder/eñ vidurkieñ hñs Sakleyſe/med hverium hñ hefur bitalad ßyrer ßijnar Synder.

O ßu Naadarſome Guds Son / hvors Sakleyſe allar Skiepnur vottudu. Bertu mier aumū Syndugum Naadugur/Fyrergief mier allar mijnar Misgiærder/og aßmm mitt Ranglæte fyrer ſokum ßijns Dauda T ßiñar Pijnu/med hverium ßu hefur endurgollded ßyrer mig. O Jeſu Chriſte/ vegna ßijns Sakleyſes hißadeſt Jordeñ/gief ad mitt Niarta titre og ſkialfe aß Chriſtlegre Idran vegna miña Synda. O JEſu Chriſte miñ goode Naudhialpare/ Beana ßijns Sakleyſis kloßnudu Biorgiñ og Klettarner/ Kliuf ßu eirneñ mitt Steinharda Niarta/ ſo ad eg

medtake

medtake Krapt og Verkan þíns Dauda og þinar Þíjnu. O Jesu mijn Saluhialpare/ Vegna hvørs Dauda Fortiallded Mysterejsins ripnade j sundur/ og þad allra Helgasta giordest oped fyrer hvørium Manne / Giest Nad/svo ad eg j þínu Naapne sæke þangad med Fognude og Glede/þram̃ þ þin Naadar stool/svo eg Mysskunnodlest/og Nad þinne a hvørium Tijma / sem mier er Nialpar og Nuggunar vant j minne Neyd og Astrijdu. Þu JEsu Eilijpe Guds Son/Endurlausnare Heimsins / hvørs Pijsla og Kvala vegna Soolen̄ byrgde sig/þvi þu giordest Bol van fyrer oss/ Lattu mier Nuggunareñar Soolsijna/ hvad ẽ mier caliggur. Þu Almatt, uge Drotten̄ JEsu Christe/af hvørs Krapte ad Graper Daudra opnudust/ og þeir risu upp/Bek þu mig eirneñ a þeim sijdasta Deige/so eg a þeim epsta Paska Deige rijse upp ver minne. Grep/sijngange og lende j þm̃ Heilaga eilijfa Stad/og þre Himneskru Jerusalem/ hia Gude/ hans Einglum ẽ allri Btvoldum/ Amen.

Vm̃ Herrans Christi Vine/s stodu langt fra/og a þetta allt horfdu hvad þram̃ þoer.

Athuga

AThuga hier mijn Sal/ Bune og Naa unga Herrans Christi/med hverium var Mooder hans Maria/og Johañes/Er stoo du nockud langt fra Krossenum/ hormudu og grietu yfer peim oseigianlegum Pijslum Naade og Spotte/sem Christnt matte ad lijda/ og sau lijka pau hradelegu Vndur sem skiedu. Petta var eirn Speigill pessara sijdustu Daga mijn Sal/pess vegna skaltu festa pad j Minne/pvi vier sem nu lifum erum ad Veralldareñar Enda komner/ Sia hvorneñ pesse vonda Verolld/ad nyu Herrañ Christum Krossfester/hvorneñ Raunglæted ypergnæfer/eñ Kiærleikeñ sloknar j margra Hiertum. Sia hvorneñ Menn lifa j sijnum Holldsins Gyndum/og epter sinne eigen Vilde/ og Fottroda Blooded pijns Lausnara/so sem peir ed hañ Krossfestu. Guds Sendebodar og Ordsins Pienarar kalla og ta minna/at peir Einglar Fridarens syrgia ser pelega/ad Vegur Riettlætesins sie audur/at eingeñ vilie ganga Gotu Idranareñar og Yferbootarennar.

Eñ hvor trwer vorre Kienningu/og Predikunum? og hverium er Armleggur Drottens auglystur

s. augłyſtur? Manaña Syner villo ei la
ſier ſeigiaſt leingr aþ Guds Anda/ r þuo
er medtaka og hlyda Evangelio. Þeir au,
u verda oþſokter/ og þeim Fagnæku giefur
ad Andvarpa. Þvi lætr Gud Vndr ſiaſt
a Himne og Jordu/og ſtormerke med Blode
og Reyk/og Elde/Sooleñ ſortnar og Tun
gled verdr ad Blode/þvi ſa Dgnarlege Dag
ur Drottens er þyrer Dyrum. Hñ ſender oſſ
og eirneñ ſynar Aminingar r Neitingar/Dr
epſott og dyra Tyd/þar med oguarleg Tyd
ende/af Strydе og Bloods ivthellingum/af
Jardſkialftum r Siuar Ypergange/ af þeſ
ſu er vyda til ad ſpyria.

O þu eilyþe Volldugе Gud/Hvor truer
ad þu muner ſo miog reidaſt? Hvor kyſder
vid þine Grimd? Þar þyrer muntu ſetia þig
i moote ſlykum Forockturñ/ og laata þa þat
ſiopolld Giolld ſina Synda/ þu munt And
ſtygd r Dpocka hafa a þeim/og þeirra Land
eideleggia/ Þu munt þra Helgedvoms Kyr
kium uñ Koll ſteypa/og ſenda þeim krøpt
uga Villu. Þu munt laata ſvarta Myrkur
koma/og þina Orda Liooſ þra þeim hverfa
Þu munt ei giegna þeirra Bænum nie a-

kalle/ Þu munt giefa þeim eitt blautt Hiarta/so þeir sieu hrædder fyrer þiwkande Lauf blade/ Og vilie þr ecke snuast fra sijnu Rangiætte/þa muntu lata þa detta/og þyi ertu ast j Syndum sijnum.

Ad sønu Drotten/ so hefur þu giørt vid þitt eiged Land ꝛ Lijde/þa þeir giordust þinna Orda Mootstandarar/So muntu eñ giefa ollum þeim þitt heilaga Nafn ecke ækalla og tilbidia.

Gief mier þa Mad Lausnare min/ ad eg æwallt sie nied þijnum Vinum og Hæimgunnsem eru langt fra/og syrgia vegna þess Ogudlega Framferdis sem þeir sia j Heimenum. Og þo eg siæe þeir Heilogu take til ad falla fra/og þa twyndu þæcke/ þa lat mig ecke hneyxlast þar a/þvi þu Drotten munt geyma hier sio Þusund/sem ecke beya sijn Knie fyrer Baal/heldur stande stoduger j þijnum Ordū/allt til Æfeloka. Og þo eg hlioote Harm og Kwijda ad bera/sem Maria og Johannes/þa send mier Polikmæde/og kienn mier ad hura/ad sa er sieu þeir sem Harma/þvi þeir munu hugg un odlast/ þo eg hlioote ad vera til Spotts * Andstygdar j Heimenum/þa lat mig a þig vona/ þvi þu munt mig upphefia þa þier lyst. Þo eg hlioote ad ganga um Myrkrana Dal/

rata

ráta í Eymd og Mótgang/ſo ſem Maria ⁊ Johañes/ þá lát mig hyra til þín / og því trua/ad þeim Gudhrædda mune Lióos byrtaſt midt í Myrkrunum / hia þeim Myſkunſama og Náduga Gude. Þo eg kunne ad ſía/ad noc kur true uín Stundarſaker / enn a Freyſtinger Tímanum falle hann þar frá/ þá lættu mig ſtódugann ſtanda/ſem Mariam og Johañem/ því ſa ſem ſtadfaſtur er til Enda/mun holpen verda. Þo eg ſiae ad þu ſender megnan Villu-doom a Jardríke/ vegna Óþacklætis Manna anna/ þá gieꝛ þu mier eg halde mier faſt vid þitt Ord. Því þitt Ord er Lióos mikla Fóta ⁊ lyſer mier a míjnum Veige. Þo eg ſiæe þín Vndur og Stoormerke a himnenum/ þá lát mig ei ſkielfaſt ofmióg / heldur míjnu hóꝛde upplypta/ ⁊ hyra ad míjn Endurlausn nálgaſt þá eg ſie þ hrædelega Strapꝛ ⁊ Repſinger Plagur/ſem þu munt ſenda yꝛer þa Vondu/ þá gief mier ad eg órvæntte ecke/heldur a þig eꝛ lauſt vænte og vone/þo heir teke líjfed af mer/fyrer þíns Nafns ſaker/þa lat mig hugg un haꝛa hia þier / því Dande þinna heilagra er dyrmætur í Augliti þínu/ þa eg a ad ſkilia ſt vid þeſſa Veróld/þa vertu mín Huggun og líjfga mig med ſtódugre Von þeſſ eilífa Lífs/ þar eg mun Fógnud og Glede ódlaſt ⁊ taka fyrer Sorg og Hrygd þeſſa ſtutta eilífa Glede/Amen.

XX. Cap

XX. Capitule.

Peir brutu ecke Bein Herrans Christi En lögdu j giegnum hans Sydu med Spiote hvar ad wtrann Vatn og Blood.

NV sökū þess ad Adfangadagur var/so ad Likamarner hiengu ecke a Krossenum umm Þvottdageñ/þvi sa Þvottdagur var stoor/þa badu Gydingarner Pilatū/ad lata briota peirra Bein/og taka nidur af Krossenum. Þa komu Strydsmeñerner/og brutu Bein hins fyrsta/og annars sem med honum voru Krossfestir. En er peir komu ad JEsu/og sau ad hann var þegar latenn/brutu þr ecke hans Bein: En einn af Strydsmonnunum lagde j giegnū hans Sydu med Spiotte/og jafnskiott flaut þar ut Blood ok Vatn. Og sa þetta sied hefur/vottar þ og hans Vitnisburdur er sannur/og sa same veit ad hann satt seiger/svo ad þier skulud trwa. Þvi þetta er skied/so Ritningen upp fyllest. Þier skulud eckert hans Bein briota.

voka. Og aptur seiger oñur Ritning Peir munu sia pañ j hvorn peir hapa stunged.

Eintaled.

SJa hier Sal mijn/ hvad streingele ga Gydingar peir hielldu Logmæled væliande ecke læta Lijkamana vera a Krossenum umm Noottena/og komu pvi Stryds menerner/brutu Bein beggia Ræningiana/so peir dæe pess pyrre/og ad pa mætte taka opan a moote Kvøllidenu/ t grapa/ Eñ pijns Lausnara Bein brutu peir ecke/pvi hann var pegar Andadur. Eñ peir logdu j hans Sijdu med Spioote/hvar ut af flaut Vatn og Blood / sem og skiede epter Ritning areñar Hliodan/Hvers vegna S. Johañes pad skijrlega vottar/ad hañ pad hvortveggia sied hape.

Vmm pad peir brutu eckert Bein Herrans Christi.

JA ad sønnu Drotteñ minn JEsu/ peir hapa eckert ap pijnum Beinum broted/ pvi pu varst pad einka Paskalamb / umm hvørt skripad var. Pier skulud eckert Bein j pvi sundurbrioota.

DROTTEN min/Hvad næsta gooda Huggun hefur mijn Sal af þessu/ þui svo muntu og mijn Bein þorvgra/ad þau brotne ecke. Þu Veitst Verolldenn hatar mig og minn Mootstandare Diefullen geingur um̃ kryng sem grenianda Leon/ ad hann giete giort mier skada. En þu setur honũ Takmark/og þu þecker alla mijna Line/Jm/þu hefur oll mijn Nøydhar tæled/so eckert þeller ur af/nin þijns Blessada Vilia. Þess vegna þo þeir Rænglæatu sitie um̃ mig/og vilie mier skada giora/þa lætur þu þa ecke nær þvi. Drotten̄ min̄ JEsu/ min̄ Skiøllidur er tu/hialpa mier af allskonar Neyd ꝛ Voda. Amen.

Su opnada Siidan̄ Christi er Hvijldarstadur allra Harmþrungenna Syndugra Manna

SKoda nu Sal mijn/ þa giegnum lagda Sijdu þijns Lausnara/þvi þar þiña allar syndugar og Harmþrungnar Samvitskur/ Nad og Lijkn/Hvijld og Roo/ Skunda nu mijn Sal til Sijduñar JEsu Christi/ sem er þin̄ Hvijldar stadur. Hier þiñur þu Hiartans Millde DRottens/ hier smackar þu hve

ad sæt

ad sætur Drottenn er. Þessns Lausnara Und er eru þullar afþ Nad og Saunleika/ Sæte leika z Kiærleika. Þa nu þessner Dvinner krep þa ad þier/og Nelyssti þs Hundar/Syndenn Daudenn Dieþullenn umkryngia þig/ Hlaup þu strax og fel þig j þenni Sydupyllsnu þes us Lausnara/ hia hans Nadarryka Hiarta/ so sem Fuglenn þlyr j Eykanna Holur/ undann Stormvidrenu/ þvi þu DRottenn ert þad Lyfþs Trie/ J þessum Skugga og Skiole er þeim mæddu Hiortum gott ad hyssla og afþlyast/og j þessu Sydu Sare endurnærast sundurknosadar Samvitskur. Halla þier ad þessare Lyfsins Eyk Sal mjn / þvi under henar Greinum ertu Naskalaus.

Vatn og Blood rann af Sydu Lausnaras.

MErk hier Sal mjn/ ad þin Lausnare er sa/sem komenn er þyrer Vatn og Blod ei med einpsomu Vatne/helldur med Vatne og Bloode/so hann votvegade sier eigenleg ann Sofnud/med synu eigenn Bloode/og hann hreinann giorde med Vatnsbade j Ordenu. Þviad so sem sa þyrste Madur Adam/sofnade j Paradys/z Gud took eitt af hans Rif

 um/z

um/og hañ skapade Evam þar aþ/sem þar þyrer var Holld aþ Mañsins Hollde/og Bein aþ hans Beinum. So hefur þu og soþn ad miñ Lausnare/ sem ert sa annar Adam/ Nerrañ Nimēs ꝛ Jardar. Þu sofnader um Stundar saker vt af a Krossenum/ og lietst opna þijna Sijdu/og hleypter þar vt Blode og Vatne/sem þu hvortveggia hefur bunded ſiñ j þijnu heilaga Orde og Sacramentis/og skapar þier þar af þijna elskulega Brudur/sem erum vier þijn Christne/þiñ Esnudur/ hvorn þu hefur med þijnu Raudlitada Bloode endurleyst og helgad. Vndu þier nu Sal minn vid þeñan Lyknar Bruñen/ sem er Sijdañ Nerrans Christi/hvor oss sendur open fyrer/ad hreinsa ꝛ þvo vorar Synder og Saurende/af hvorriū Bruñe ad upp sprettur Vatn og Blood. Sia/þetta er Blod hins nya Testamentis/sem er vthellt fyrer þijnar Synder/sem þig bade hreinsad ꝛ helgad hefur/og Riettlæta aiørt/og þar mz eñ j Dag endurnærer þijna Sal j þeirre heilogu Kvolldmaltijd Drottens.

Sia og skoda minn Sal/hvad dyrmæt þu ert j Auglite Drottens. Þu ert ecke end

urleyst

urleyst med Gulle eda Silfre / helldur med
þvi dyrmæta Bloode JESV Christi / þess
saklausa Lambsins DROTTENS. Par
fyrer / þott þinar Synder sieu myklar og hr
ædelegar / þa ørvilnast ecke / þvi þu ert med
dyru Verde keypt / og hefur æfenlega End-
urlausn j þssu Blodenu Christi. Pad alleina
gisrer þig hreina afs ollum þinū Syndū og
Saurendum / Pad frelsar þig fra Nelvyte
hvar sme eingen Lykn nie Nuggun er.

O minn Himneske Fader / eilyfe Gud / reid
stu mier ecke vegna mykeleika minna Synda.
Sia þu / þsins Sonar dyra Blood hefur
bætt mitt Brot / og mig aptur vid þig fætt
þad er þad ædreyfurgar Blood / sem betra se
iger en Abels Blod / þvi Sonar þsins Blod
hroopar / og bidur þig f mier aumū Synd-
ara / Ja / f hroopar j minu Hiarta / f bod
mier hyna skiæra Nad f Syndana fgefning

Gief lyka Raum ad Sal minn / Vatnenu
þvi sem afs Herrans Stydu votnū / þvi þad
er þad Lyfsins Vatn / med hvorju þu bæde
i Skyrnene þveigen varst og hreinsud / og
so enn nu Daglega þitt þysta Hiarta j Tr-
yne nærer / lyfgar og Nuggar. Drotten Je-

su/þu ert su rietta Nella/ sem Moyses sloo
j Eydemerkuñe/ af hyerre Vatnsstraumur
rañ/so ad allt Israels Folk drack þar aþ-
Nia þier Drotteñ er salizande Vppsprettu-
bruñur/ þu giefur ollum þyrstum Niortum
Lyfsins Vatn ad drecka/okeypis fyrer ecke
aþ þynum lizanda Bruñe/ hyer þar aþ dr
eckur/mun ecke þyrsta ad eilyfu/ O Drotteñ
giez miñe Saalu og eirneñ þyilykt Vatn/sm
er Vatn Nuggunareñar/ ad endurnæra sig
ms Fride ꝛ Fognude/so hun ecke ermagnest

Kom hier myn Saal/og aus med Fognude
Vatned med þynum Muñe/Aus þu þitt hia
arta Kier Barmafullt/med rietta Trw/so þu
fagner og aþeñlega glediest. Hallt mier til
þessa Bruñsins Drotteñ Jesu/ og verda mig
avallt fyrer ollu odru Vatne og Bruñum Ver
alldareñar/og Diofulsins/sem Huggunarlouser
ern/og miñar Saalar Þorsta ei kuña ad slock-
va/Amen.

XXI. Capitule.

Liskameñ Christi var tekeñ aþ Krossen
um/Grafeñ/og Vardhalldsmeñ til setter sem
hañ skylldu geyma.

Ad

Ad Kvolldi þess Dags sem var Adfanga Dagur/ ad kallast Upp haf Prottdagana/ Kom Joseph ab Arimathia/ eirnre Borg Gydingana/ eirn Riikur Madur/ Radsherra/ Godur/ Gudhræddur Madur/ sem ecke hafde sam þyckur orded j Gydinga Rade og Tilfæ ke/ sa og eirnen vænte epter Guds Riike/ ad var eirn af Lærisveinum JEsu/ þo Heim uglegur/ sokum þess hann ottadest Gydinga ana/ Sa hætte þad/ og gieck fyrer Pilatum/ bidiande ad hann mætte taka nidur Lik kaman JESU.

En Pilatus undradest/ ad hann var þeg ar Andadur / kallade Hundradshofdingia nn til sin/ og spurde hvert hann være þyrer lengu Daudur? Og sem hann vard þess sa ma vis/ ad Hundradshofdingiann/ gaf hann Joseph Likkaman JEsu/ og skipade ad hann være þeingen hm. Og Joseph keypte sier eirn Lindwk. Þar kom og eirnen Nicodemus sem a Nattarþele hafde vered hia Je su/ hafande Myrru og Aloes biand / nær

hundrad

Hundrad Punda. Þeir toku Lykamañ JEsu/ og vøfdu hañ j hreinum Lyndwk/ smurdu hañ og bundu/ sem Plagsidur var hia Gydingum.

J þeim sama stad var Alldengardur og j þeim Garde var ny Grøf/ sem Joseph atte/ hvoria hñ hafde j Stein wthøggva latid/ j hvoria Grof ad eingenn Madur hafde eñ þa lagdur vered / þangad løgdu þeir JEsum/ sokum Adfangadags Gydingaña/ sem upphoof Þvottdageñ/ og af þvi Grofeñ var þar so nærre. Og þeir velltu einum stoorum Steine yfer Grafar Muñañ/ og geingu þar fra.

Eñ þar voru þær Maria Magdalena/ og Maria Joses/ þær satu gagnvart Grøfeñe/ med þeim odrum Kviñum/ sem fylgt høfdu Jesu af Galilea/ og athugudu hvernen hñs Lykame være Jardadur. Sydañ sneru þær heim aptur/ hiuggu til Salve og dyrmæt Smyrsl/ eñ um Þvottdageñ hvildust þær epter Logmalenu.

Añars Dags sm kiemur epter Adfanga

Dageñ/

Dageñ/konu Kieñemaña Høfdingiar/ ar samt med Phariseis til Pilatum/og sogdu Herra/vier minnumst ad pesse Svikare sagde/ þa hañ lifde/Eg vil epter prim Daga upprijsa/þ" þ skipa/ad haft sie Vardhalld a Grofeñe allt til hins pridia Dags/ svo hañs Læresveinar kome ecke/og stele hønum j burt/og seige þyrer Folkenu/ad hañ sie uppriseñ af Dauda/ og verde su seirne Villañ argare eñ su fyrsta. Pilatus sagde vid þa/ Þar hafe þier Vardhalldsmennena/ þared burtu og vakted sem þier kusied Þeir geingu j burtu/ og geyndu Grofena med Vardhalldsmønnunum/ Og jñsigludu Steininn

Eintaled.

Hvad vel Joseph af Arimathia/og Nicodemo var vid Christum/og hvøria Rækt þeir høfdu vid hañ Daud añ.

Þesse Joseph var eirn Radherra hia Gydingum/ og Nicodemus Høfudsmadur Phariseaña/Eñ þeir høfdu ei sampycker orded j Rade þeirra sem dæmdu

Jesum

Jesum/ Helldur sem þeir sau/ ad Magtenu villde ganga þram̃ yþer Rietteñ/hepeludu þr þad allt Gude a Hendurr þeim Riettlæta Doomara/ sneiddu sig þra þeim Dgudlega Flocke/og giordust Christi Læresveinar/og trwdu honum/ og a hañ/ viliande svo hafa eina gvoda Samvitsku þyrer Gude og Moñ um. Dg þo þeirra Trw være þyrst um̃ sin̄ veik/ og þeir være nu eñ Ottasleguer/ þa slokknade hun ecke samt/helldur lisnade j goo dañ Tima/liosmande skiær/ z giordest aug syneleg. Þvi Joseph bad um̃ Lykaman Christi og fieck hañ. Eñ Nicodemus kom m̃ dyrmæt Smyrsl til ad smyria JEsum.

Sia hier./ hvad kiæran̄ þeir hafþ hafa Herran̄ Christum/ Hvad myked potte þeim j Nwþe um̃ hañ/ hvad agiætt var þeirra Stadþeste? Hvad kostuleg var þeirra Jatning? Hvad heidarlega buggu þeir þin̄ Lausnara til Grafþareñar/. Hvar er nu Petrus/ sem adur villde med Christo j Daudañ ganga? Hvar er nu Thomas/sem med honu eirnefi deya villde? Sia ad Konurnar voru meir hugadar eñ þeir/þvi Petur og Thomas hø þvu þlved j burtu/ Enn Maria Magdalena

og adrar

og adrar Kviñur med henne urdu þar hia/ og villdu sia hvad aþ hñs Lyfkama yrde.

Naþ þad Epterdæme mijn Sal/ z hallt þier þaſt vid Christum/ Nuna hvad trwr hñ var/ z er vid þig/ hvørju gietz þu þ laun ad henū?

Drotten miñ Jesu/ hiaſpa mier/ ſtyr mier og ſtioorna med þijnum Neilaga Anda/ ſo ad eg ſie þiñ trwr Þræll og Læreſveirn/ ſem Joſeph/ og alvarlega a þig trwe ſem Nicodemus. Nalltu mijnu Niarta til Sam þyckis/ ſo ad eg Ottaſt þitt Nafn/ og epter Guds Ryke bijde. Forda þu mier ad eg verde ſampyckur j Rade Dgudlegra/ og ei hylle þvad rangt er. Giør mig leidu breñ j øllum gvodum Verkum / ad giøra þiñ Vilia/ og verka med mier hvad þier þocknaſt/ Læt mig af Niarta elſka þig ſem Joſeph/ og þeigenn ſamlega þier þioona ſem Nicodemus/ læt øngvañ Boda hræda mig þra þier/ hellbur j lifanda og leidu/ hia þier ſtødugañ og ſtadfaſtañ vera/ Amen.

Vm Greftran og Jardan Herrans Christi.

Tak

af þig nu upp nijn Sal/og kom til Gr
aßar þijns Lausnara/ Sia/hvørneñ hañ
var aß Krossenum tekeñ/og virduglega j sijn
na Groß lagdur.

O hvad beysklega munu þær Sudhræd-
du Kviñur grated haßa? Nvijkt u Taraßloo
de mun hans blessada Mooder hafa wthellt?
O Herra JEsu Christe/þu allra prijdaste a
medal Mañanna Sona/Nvad bleik og þol
er þijn Asiana orden/ burt er nu þitt fagra
Yperlit? Nvad stirder eru nu aller þijner Lid
er og Limer? Nvørsu særlega og aumlega
hefur Dauden wtleiked þig? Enn samt er
þijn Nvijd vegleg/ og hefur feinged ærlega
Grepstran. Þeir sveipa þiñ Neilaga Lijka
ma j hreinum Lijnklædum/og smyria hiñ m
þorkostulegum jlmande Smyrslum/og legg
ia hañ nidur j nya Groß Josephs.

Eg packa þier Drottenn miñ Jesu/aß mij
num Niartans Gruñe/ fyrer þijna Neilogu
Grepstran/hvar mz þu ei ad eins audsynder
ad þu eßlaust værer dæmd þyrer mijnar Syn
der/Nelldur og eirneñ/heß eg hier eina veg
lega og gledelega Huggun/ ad þu allar mijn
ar Synder/sem þier af þijnum Jodur voru
a Herdar

Nerdar lagdar / haper med þier j Greferi la
gt / og sañarlega stillt þijns Foduts Rei
þviad so sem Stormiñ og Storsioeñ stil
te strax þa Jonas Spæmañe var kastad
hyrdis / og Hvalureñ hafde gleypt hañ. So
er nu sa Stormur þijns Himneska Foduts
Grimdar Reide / sañlega stylltur / jafnsnogt
sem þu varst sliteñ vor Lande Lijsendra / og
þa þu varst sem Bolvan og hreinsunar Opfr
ur j Grøfena lagdur.

Sal mijn / hrædstu ecke þijna Greff þar
þu att ad liggia / Nuna med þier / ad Kroe
ñ hefur vijgdt hana / og giort hana þier ad
Svefnhwse. Þar fyrer nær þijn Stund
kiemur / þa skaltu gladlega ganga j þitt Sv
efnhws / og loka Dyrunum epter þier / og
þela þig þar um Stundarsaker / a meðan
Reide Drottens lijdur hia. Heyr þu Sal
mijn / hversu Nuggunarsamlega Spamad
urenn Esaias hijn talar um Greff þijns Lijka
ma / þar hañ er nidurlagdur / Þijn Greff s
ijger hañ / er fyrer Gude ecke añad eñ eitt Sv
efnhws. Þijn Laude er ecke annad eñ sætur
Svefn. Þa Meñ leggia þig j Greffena /
þa er þad ecke añad / eñ so sem þu siert la
ur j hijs

ur j þijna Sæng. Þegar Menn ausa þig Molldu/þa er þad ei annad/en so sem þu laz er aptur Dyrnar a þijnu Sveþnhvse. Þa þin Lijkame rotnar/og verdur ad Molldu/ þa er þ ei annad/en so s þu sofande hvijler z bordest Olucku og Voda Svartnættesins.

Drotten min JEsu/sem ert daen minna Synda vegna/og hefur med þijnum heilaga Lijkama helgad mijna Grøp/ Gief ad eg skielþest ecke þa mier kiennur mijn Gref til Nugar. Kienn mier ad vita og minnast/ad eg er Molld/og verd aptur ad Molldu. Skrifa þessa Nuggun med þijnu heilaga Anda j mitt Niarta/ Ad mijn Grøp sie ecke nein eytrud andstygdar Nola/ helldur eitt æskelegt Sveefnhvs/og sætur Hvijldarstadur/ hvar jnne þu hefur eirnen leiged/og ert a pridia Deige upp aptur risen/ so eg skule, læra þar ad gladlega til minnar Hvijldar ad ganga/ og þar ad hvijla þangad til þu uppvekur min Lijkama a Dooms Deige/og færer mig þa med þier jnn j eilifa Nimnarijkis Dyrd z Sælu.

Vm Phariseana/sem med vondre Samvitsku um Vardhalds Menn bidia/til ad sitia yfer Grópeðe.

Heyr

HEyr þu Sal mijn/hrædelega Jllsku Pharisеana/ og hreckvijse Kienemana Nejdingiana/og þeirra Fylgiara/ Sem hversu krjptugur Djeþullen er j Bernum Vantrwar enar. Þeirra hreckvijst Niarta liet sier ecke nægia/ ad þeir hefdu þordæmt og aþlijfad Christu/helldr auka þr a hann Lijtu ℞ Smæaum allt j Grotzena/og kalla hann Svikara.

O þier aumer vesaler Pharisearar/ Hvad eiga ydur Vardhalldsmenerner/ Og þvi jnnsigle þier Lijkisteinenn? Ef hann er Guds Son/so sem nooglega var auglioost og heyrst/og sem hann medkiende þyrer ydur/ þa kuña hvorke Vardhalldsmenerner/ ei ydar Jnnsigle/ nie Daudenn stalfur hann ad hindra. Enn sie hann einþalldur Madur/sem ydar Meining var/ Þvi Ottudust þier? Hvad skylde daudur Madur kuña ad giora ydur?

Enn þetta allt giorde þ. Brenda merked j ydar Sampvitskum/og ydar eigenn Niarta forderinde ydur. Dhreint er ydar Hugskot vid Sampvitska/og hvi vænte þier jafnann hins besta. Ydar Ottakiemur þar af/ad þier treystud ydur ecke til ad verda þess fiender/hvad þier giort hafed. Eg helld ad sonnu eb

ydar Nreckvysse hafe maklega leiked ydur vid
því hvar med þier hugdud ad hindra mins
Lausnara Vppriſu/þar med vard hun hellſt
og meſt openber/ og ad hann være a þridia
Deige uppriſen fra Daudum / ſem hañ ſagt
hafde. Bølvader eru þier/og Bølvader eru
ydar Þeningar eilifplega / ſem þier gæfud
Vardhallds Mañunum.

Oh. Sæll er ſa mijn Sal / ſem gooda
Samvitſku hefur / og hvørs Afform vel
luckaſt/og ei kiemur hønum ad giallde. Því
ill Samvitſka a engva Roo/og hrædeſt hv-
ørt Laufblad. Enn good Samvitſka er ein
Dagleg Farſælld / og gierer Niartad gladt/
bæde fyrer Gude og Mønnum.

Vardveit mig Drotten mijn fyrer vondre
Samvitſku / og ſkioorna mier med þijnum
heilaga Anda/ad eg ſ Einfallddleika og Gud
ræckne life/m medañ eg er hier ſ Heime.
Giefe mier ad hallda þeſſare Huggun t arleg
re Hroſan/ad eg meige koſtgiæfa/mijnar
Samvitſku godañ Vitnisburd ad hafa hia hv
erijñ Mañe. Hialpa mier/ſo ad mitt Niarta
fordæme mig ecke/ helldur ad eg hafe afeñ
legañ Fegnud ſ þier.

Drotten

Drottenn min Jesu / sem Syndenne ert dœ-
enn / og hyllder sst j þinne Grøf / Gieff þu mier /
ad eg Daglega þann gamla Adam med Trunne
deyde og grefftre / so ad mijn Samvitska og
mitt Niarta hyllest / t lœte af allu illu Ver
kū / og þier Daglega þioone j Riettlœte t
heilagleika / sem þier þocknast / svo ad eg þar
med þann rietta Nyttdardag / og þa eilyfu
Nattid uppbyrie hier a Jerduñe / og annars
Heims fullkomlega hallde / þa eg med þier
minn Lausnare / j Eilyfann Frid og Far
sæld verd jnngangande /
Amen.

Ein Packargiørd þyrer Herrans JESV Christi Þiñu.

Vier þockum þier Drottenn Jesu Christe/ſañur Gud ꝛ ſañur Madur / ad þu hefur oſſ aumar þordæmdar Mañeſkiur/ Endurleyſt og frel ſad þ̃ þ̃na heilo gu Þ̃nu/ þitt Sakleyſe/ þiñ Dauda ꝛ dyrmætt Blood. O Herra JEſu Christe/ Hvad þung er þ̃n Kvol/ hvad ſtoor er þ̃n Þ̃na/ hvad marg þ̈ll er þ̃n Þ̃ſſl/ hvad diwpar eru þ̃n Bnd hvad bitur ꝛ beyſkur er þiñ Daude/ hvad Ouſmrædeleg er þ̃n Elſka/ þ̃ hvøria þu hefur ſatt og þorlykad oſſ vid þiñ Fodur/ þa þu þyrſt j Grasgardenū/ wt aþ þungre Daudās Angiſt ſveitteſt Bloodenu/ ꝛ gafſt þig viliuglega j Hendr þra Ogiudlegu/ hvør er þig Otnyſkunſālega bundu/ ꝛ þærdu þig ſua einū Raunglætū Doomara til añars/ þ̃ hvørū þu varſt þalſklega æklagadr/ hædd ſpottadur/ hrædur/ ꝛ ſargrædelega ſle ſtur og bareñ j þitt heilaga bleſſada And

lit.

lif. Auvg DRDttenv/ vorra Misgiorda vegna ertu færdur/ vorra Synda vegna ertu sleigeñ/ Nwdstryktur/ Þyrnekryndr/ med Footum trodeñ/ sem añar Madkur/ og svo herfelega wtleikeñ/ ad þu varst ecke nockrum Mañe lykur. Þu varst sa Fyrirlitnaste og Forsmæinarlegaste/ þullur Sára ꝛ Benia/ so ad Heidens Mans Hiarta kiende j Brioste umm þig/ og sagde/ Siaed/ Hvilyk Mañeskia hñ er. Þu barst vorar Synder/ þa þu barst þiñ Kross/ ꝛ vorra Synda vegna ertu a medal Spillvyrkia reiknadur/ og hiekst par a Nondñ og Footum sundur grapeñ so sem ein Bolvan/ og ert j þyñ stærsta Porska/ med Edike og Galle Dryckiadur/ og hefur þiñ Anda j beyskre Kvol ꝛ Þyñu uppgiefed/ og hefur svo bætt vorar Misgiørder/ so vier erum fyrer þyñar Pinder heiler ordner. Fyrer allar þyñar Kvaler Þyssler og Þyñur/ seigium vier þier Drottenn JEsu/ ap Hiarta/ Lop/ Heidur ꝛ Packargiørd/ Og bidium þig/ ad þu latir þyna Heilogu Þyñu ecke vera oss Gagnl-

sa/ Nefndur ad vier huggum oss i hennie/ og Hugleiduni Hana so/ ad þar med wisslockne og nidurkiepiest med oss allar vondar Gyrnder/ so ad vier deyum fra Syndunum/ enn lifum Rietlætenu. Og ad vier fylgiu þyn um Footsporum/ þad vonda og otrietta med þolenimœde ad lyda/ og byda so epter vorre Daudastundu / og verda fyrer þig Sælue holpner/ Herra JEsu Lofadur og Bless, adur ad eilyfu/ Amen.

Ein Bœnar Visa ut aꝛ Nafne nu JEsu. Ordt aꝛ saluga S. Magnusi Olafssyne.

Ton/ Gud er min Hirder.

O Ll JEsu Sœte/ Sool og Fodurs Li ome/ Giestur mꝛgiœke/ Girnden Mans og Soome/ myn Vnd er mꝛg kvist/ Megned ser til ryrdar/ þar nem þu þier vist þyde Kongur Dyrdar/ Nar mþrwngen Nyg gia/ Nalþar þinnar krepur/ þar beint ad byg gia/ hert þu lofad hefur.

Kom

Kom JEsu kiære / kosen Lækner trega / Næd þijn mig nære / nu og æfenlega / Synd mijna svarta / sæt þu diupt j Sarum / ves þu mitt Hiarta / veykt j þijnum Sarum / þær Biargstorur bestu / mig byrge hvad modunar / þrek a medan þlestu / þratt hia Rendri brunar.

Giet JEsu goode / Giede Fognud mijnu / sudu a Sar Bloode / Sælar minar þijnu / Lattu Lykn Mana / Lysgun mig hlioota / e þin Sætleik sana / uen Samvitskuna þliota / snæt þu Ædum / angurframens Hiarta / med Sagne og Giadum / Geyslann þin hin biarta.

JEsu þig JEsus / lapnan lat mig þina / og Doinar illþwss / alla Freystne vina / þitt lattu þydt Napn / þryckt j mijnu Brioste / þess Kraptar sætt sasn / Sorg j burtu liosta / Pad byrst ad Dygdum / Diesle sen er Fæle Lyd e Lund stygdum / leyptrar af þvi Sala.

Fyrr en fer eg Hiedan / fest mig þier vid Nendur / Myskun a medan / Mylde Hiarn stendur / A Doomsins Deige / þa dauder sian da Pioder / torstyn mier eige / truer JEsu

Brooder / þra hordu Neiorde / mier hialpa þa / Æ hýna / so meige eg Matborde / Molana under tíma.

O JEsu Adstod / um mig þíne Giallda / og fast í Anaud / einum vil þier hallda / Eingenn Ogiæþa / under Geymslu þíne / hardé fañ mig hæþa / nie hamla Velferd minne / eg mun Giedgladur / Giæsku hýna reina / goodu Gud og Madur / Grædareñ allra Meina /

A M E N.

Stutt Regestur þessarar Bookar.

I. Capitule.

Stutt Vndervijsan hvörnen Christens Manns Hiarta skal bwa sig under ad hyra riettelega um Pijnuna Herrans JEsu Christi/ Pag. 2.

II. Capitule.

Vm Personuna sem pijnd var þyrer oss 17
Vm þa Ogudlegu Rædagiörd Phariseana/ Pag. 23.
Vm Svikarann Judam 29.

III. Capitule.

Vm Gydinga Paskalamb/ 33.
Hvad þad hafde ad þyda/ pag.

IV. Capitule

Vm Kvolldmaltijdena Drottens vorss Christi/ pag.

V. Capitule.

Vm Foota Þvettenn/ pag. 64.

VI. Capitule.

Drottenn Openberar sinn Forradara/ 78.
Vm þann Læresvein sem Jesus Elskade 79
Vm þad nya Bodord Drottens/ 81.

VII. Capitule.

Predikun Herrans Christi þyrer hans Læresveinum / adur hann gieck til Fiallsins Oliveti/ pag. 96.

VIII. Capitule.

Vm þa Huggunarsemu og Niarknæmu Ban Drottens/ pag. 103

IX. Capitule.

Vtganga Christi til Oliufiallsins og hans Samtal vid Læresveinana a Veigenn 108

X. Capitule.

Vm Dauda Stryded Christi og hanns grafarlegu Ban j Grasgardenum/ 128.

xi. Cap

XI. Capitule

Hvornenn Rotten var Forradenn af Judas j Gras gardenum/ Vorn Peturs/ og Flootte Læresveinana/ 170

XII. Capitule.

ROTTEN bundenn/ 190
Leiddur fyrer Hannam og Caipham/ 192
Nædur og Spottadur/ 200

XIII. Capitule.

Vm Fall S. Peturs/ 202
Hans Idran/ pag. 206

XIV. Capitule.

Vm Dauda Doomen Christi/ 222
Judas orvinlast/ pag. 223
Hvada Saker Kiennemanna Høfdingiarner gaftu Christo fyrer Pilato/ 228
Jaetning Christi fyrer Pilato/ 232
Sakleyse Christi Openberast allstadar/ 235
Christur leiddur fyrer Herodem/ 237

XV. Capitule.

Hvorsu

Hvørsu Mordingen Barrabas pieck Lijf/ pag. 243
Christur Hvndstryktur/ 245
Hæddur/ 249
Til Dauda dæmdur/ 254

XVI. Capitule.

Vtganga Christi til Aptekustadarens/ 256

XVII. Capitule.

Vm þann Eitrada Vijndryck/ 270
Hvørsu Herrann Christur var med Illvyrkium reiknadur. 282

XVIII. Capitule.

Vm sio Ord Christi a Krossenum/ 284
Fyrsta Ord Christi a Krossenum/ 289
Annad Ord Christi a Krossenum/ 292
Pridia Ord Christi a Krossenum/ 296
Fiorda Ord Christi a Krossenum/ 301
Fimta Ord Christi a Krossenum/ 307
Sietta Ord Christi a Krossenum/ 311
Siaunda Ord Christi a Krossenum/ 314

XIX. Capitule.

Vm Teiknen j Andlatenu Christi/ 323

XX. Capitule.

Nvørſu þeir brutu eckert Bein Christi/ 332
Vm Sijdu Særed Christi/ 333

XXI. Capitule.

Lijkamen Christi aþ Krossenum teken/ 340
Grafen og Jardadur/ 342
Vm Vardhalldsmennena sem giætu Jesu
Christi Grafar/ 345
Packargiørdfyrer Pijnuna Christi/ 349
Eirn Psalmur vt af Naþnenu Jesu/ 351

Ender Bookarennar.